

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) :
ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเห็นด้วยนะครับที่ท่านประธานได้หยิบยก
ประเด็นในเรื่องของญัตติซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอต่อรัฐสภาในการขอใช้สิทธิตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๙ เพื่อขอรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเงื่อนไขในการที่จะพิจารณาญัตตินี้ก็เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๒๗ เนื่องจากว่าสมัยประชุมนี้นั้นเป็นสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ รัฐธรรมนูญ
ก็บังคับไว้ว่าเรื่องใดที่สามารถที่จะพิจารณาได้ บังเอิญว่าญัตติซึ่งเป็นการใช้สิทธิตาม
มาตรา ๑๗๙ นี้ ก็เป็นญัตติซึ่งไม่ได้มีการเขียนเอาไว้ว่าสามารถจะพิจารณาได้
ในสมัยประชุมนี้ จึงต้องขอมติจากที่ประชุมก่อน รัฐธรรมนูญยังได้เขียนต่อไปด้วยว่า
ในการลงมติให้ความเห็นชอบในการพิจารณาเรื่องอื่นใดนั้นจะต้องใช้เสียงเกินกึ่งหนึ่ง
ก็แปลว่าเพื่อนสมาชิกทุกคนก็ต้องลงมติก่อนก่อนว่าจะเห็นชอบให้มีการหยิบยกญัตตินี้

ขึ้นมาเสนอหรือไม่ ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อที่จะถามรายละเอียดความตั้งใจของ
รัฐบาลในเรื่องญัตตินี้ก่อน เหตุผลเนื่องจากว่าถ้าพวกผมจะรับรองให้มีการหยิบยกญัตตินี้
ขึ้นมานั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องมีความมั่นใจว่ารัฐบาลมีความตั้งใจอย่างแท้จริงที่จะเข้ามา
รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภา ความจริงพวกเราเป็นฝ่ายเสนอ หลายฝ่าย
ก็เห็นชอบด้วยว่าจำเป็นจะต้องมีการเปิดประชุมรัฐสภา เพื่อที่จะใช้กลไกของรัฐสภา
ในการช่วยกันแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ถ้าท่านประธานได้ดูญัตติที่มีการเสนอเข้าสู่
สภานั้น รัฐบาลโดยท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนเสนอญัตติเข้ามา แล้วก็มีเขียนกันถึง
สถานการณ์การชุมนุมของประชาชนที่เกิดขึ้นในขณะนี้ว่าเป็นอุปสรรคต่อการบริหาร
ราชการแผ่นดิน และยังเขียนไว้ด้วยว่าสถานการณ์ยังดำรงอยู่และมีแนวโน้มจะทวี
ความรุนแรงมากขึ้น พวกกระผมก็เห็นว่าเป็นเรื่องดีที่รัฐบาลเสนอเรื่องนี้เข้ามาสู่รัฐสภา
เพียงแต่ว่าทันทีที่มีข่าวนี้ปรากฏออกไปครับก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากหลายฝ่ายว่า
รัฐบาลมีความตั้งใจอย่างแท้จริงมากน้อยเพียงใด ในการใช้กลไกของรัฐสภาเพื่อจะรับฟัง
ความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก-----

บ้างเอิญว่ามีท่าที่ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนหน้าการประชุม แม้แต่กระทั่งรายการที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปออกรายการเมื่อเช้านี้ ก็เป็นท่าที่ที่เหมือนกับมีคำตอบก่อนที่ จะมีข้อแนะนำหรือมีคำถามด้วยซ้ำไป ผมกราบเรียนถามท่านประธานไปยัง ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งก็น่าเสียดายว่าขณะนี้ความจริงก็เป็นญาติของท่าน แต่ว่าท่านก็ยัง มาไม่ถึง ผมกราบเรียนถามท่านอย่างนี้ครับว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : รอดิิดครับ เพราะว่าถูกล้อมไว้หมด ก็อาจจะช้าหน่อยครับ ขอความกรุณาครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ผมกราบเรียนถามท่านว่า รัฐบาลมีความตั้งใจมากน้อยเพียงใดที่จะมารับฟังความคิดเห็น ของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ เพราะการตั้งใจรับฟังความคิดเห็นนั้นก็ต้องประกอบ ไปด้วยความตั้งใจที่จะรับฟังมากกว่าที่จะเป็นประเด็นซึ่งจะมีการหยิบยกขึ้นมา แล้วก็มี การพูดจากันจนกระทั่งรัฐสภากลายเป็นเวทีที่จะมีความขัดแย้งกันเอง แม้แต่กระทั่ง ความเปิดใจกว้างของท่านนายกรัฐมนตรี รวมถึงรัฐมนตรีที่จะรับฟังความเห็นของเพื่อน สมาชิกครั้งนี้ ก็จะเป็นส่วนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ความจริงคำตอบหลาย ๆ คำที่ท่าน ตอบไปแล้วเมื่อเช้านี้ก็เป็นปัญหากับการทำงานของเพื่อนสมาชิก ผมก็เพียงแต่อยากให้ ท่านลุกขึ้น

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสาทิตย์ครับ ผมขอความกรุณา สักนิด คือหมายความว่าตอนนี้เรากำลังพูดถึงประเด็นมาตรา ๑๒๗ นะครับ แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ยังมาไม่ถึง แล้วท่านพูดไปก็เปล่าประโยชน์ครับ เพราะว่า คอยเอาตอนที่เมื่อเราอภิปรายแล้วก็ท่านเอาได้เต็มที่เลยครับ ไม่ต้องห่วงครับ เพราะรัฐบาลรับฟังอยู่แล้วครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องเดียวกันนะครับ ผมเพียงแต่จะถามเพื่อที่จะยืนยันว่า รัฐบาลไม่ได้ใช้ความตั้งใจที่จะเอารัฐสภาแห่งนี้เป็นเครื่องมือในการไปจัดการ ทางการเมืองและจะขยายความขัดแย้งเท่านั้นเอง ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ลุกขึ้นยืนยันว่าท่านตั้งใจที่จะรับฟังความเห็นอย่างแท้จริง และไม่ได้ตั้งใจจะใช้รัฐสภา

เป็นเครื่องมือทางการเมือง ก็เป็นเรื่องที่พวกกระผมก็เห็นชอบอยู่แล้วที่จะอนุมัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๗ ขอความกรุณาท่านลุกขึ้นยืนยันความตั้งใจที่จะรับฟังความคิดเห็นอย่างแท้จริง และยืนยันว่าในการรับฟังนี้ไม่ใช่เรื่องใช้เป็นเครื่องมือในการไปจัดการหรือขยายความขัดแย้งให้เพิ่มเติมมากขึ้น ก็เท่านั้นแหละครับ ขอคำยืนยันด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีก็คงจะยืนยันตามเอกสาร เพราะท่านไม่ยืนยันท่านก็คงจะไม่เขียนเอกสารนี้ส่งมาสภาหรอกครับ ถ้าอย่างนั้นประธานรัฐสภา ก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการเชิญท่านสมาชิกรัฐสภาเข้าประชุมได้ครับ ท่านนิพนธ์มีอะไรครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม นิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพ ทั้งส่วนตัวและก็โดยหน้าที่ ท่านประธานพยายามทำหน้าที่เป็นกลางโดยอย่าเพิ่งไปชี้แจงอะไรแทนท่านนายกรัฐมนตรีมากนักครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้ชี้แจงแทนครับ เอกสารมันมีอย่างนี้ครับ

นายนิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : เข้าใจครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าผมไม่แจ้งที่ประชุมว่ามีเอกสารอย่างนี้ ผมก็ไม่สามารถที่จะกราบเรียนเชิญท่านสมาชิกรัฐสภาเข้ามาประชุมวันนี้ได้ครับ

นายนิพนธ์ วิเศษสุขุทธศาสตร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ทราบครับ เพราะระเบียบวาระออกไปแล้ว ท่านประธานทำหน้าที่ถูกต้องทุกอย่างนะครับ ถูกต้อง ผมไม่ได้ตำหนิหรือว่าอะไรท่าน อยากจะชมเชยท่านด้วยซ้ำไปว่าท่านทำหน้าที่ดีแล้ว แล้วก็อยากเห็นรัฐสภาแห่งนี้เป็นที่แก้ไขปัญหาของประเทศ เพราะว่าสมาชิกทั้งสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภานั้น ผมคิดว่าวันนี้เราต้องตระหนักถึงการทำภารกิจที่สำคัญในการจะร่วมกันเสนอความเห็นแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ เรามานั่งตรงนี้ได้ก็เพราะพี่น้องประชาชนนะครับ เรามีจุดยืนว่าเราจะต้องทำหน้าที่ให้กับพี่น้อง

ประชาชนและประเทศชาติด้วยความสุจริตใจ ผมก็ฝากกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้นะครับ ก็พยายามอย่าตอบแทนท่านนายกรัฐมนตรีล้วงหน้ามากนักครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้ตอบแทนนะครับ ท่านอย่าใส่ไคล้ผมมากนักนะครับ ผมก็เคารพท่าน ท่านอย่าเอาคำพูดนี้มาพูดในสภาอย่างนี้ ผมเสียหายครับ เชิญคุณสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ ครับ

นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ สมาชิกรัฐสภา กระผมขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายเมื่อสักครู่ว่า สอบถามว่ารัฐบาลมีความจริงใจในเรื่องการเปิดการประชุมวันนี้หรือไม่ ในฐานะที่เป็นหนึ่งในคณะรัฐมนตรี อยากจะกราบเรียนต่อท่านที่เคารพว่า ความจริงใจนั้นเรามีเต็มพินอยู่แล้วอย่างที่เรากลับเรียนว่า สิ่งหนึ่งในเรื่องของตัวบทกฎหมายก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการต่าง ๆ ได้ ดังนั้น เชื่อว่ารัฐสภาคงจะเป็นหนทางออกที่ดีจึงกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เคารพว่า รัฐบาลมีความจริงใจครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีชื่อท่านอยู่แล้วครับ แต่ว่าหลังคุณสุทัศน์ เงินหมื่น ครับ ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์นั่งก่อนครับ เชิญคุณสุทัศน์ เงินหมื่น ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกรัฐสภา บังเอิญประเด็นที่กระผมจะสอบถามนั้นก็เป็นประเด็นที่ท่านสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ยกขึ้นมาปรึกษาท่านประธาน โดยเฉพาะประเด็นที่เราอยากจะทราบว่ารัฐบาลมีความจริงใจมากน้อยแค่ไหน ในการที่จะแก้ปัญหาโดยอาศัยการประชุมวันนี้ เพราะก่อนที่เราจะลงคะแนนนั้น ที่จะอนุญาตให้นำญัตตินี้เข้ามาหรือนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบความจริงใจและข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณา แต่กรณีหนังสือที่ท่านนายกรัฐมนตรีแจ้งมาทางรัฐสภานั้น กับข้อเท็จจริงจากการอภิปรายของท่านนายกรัฐมนตรีเมื่อเช้านี้ มันไม่ค่อยสอดคล้องกัน จึงเกิดความไม่มั่นใจในสมาชิกสภา จึงขอคำยืนยันอีกสักครั้งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ ประธานโทษที่เอ่ยนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ตอบแทนนั้น กระผมไม่แน่ใจว่าท่านได้รับมอบหมายจากท่านนายกรัฐมนตรีหรือไม่ เพราะท่านเป็นหนึ่งในคณะรัฐมนตรี แต่ผู้ที่ทำหน้าที่แทนท่านนายกรัฐมนตรีขณะนี้คือท่านรองนายกรัฐมนตรีลำดับหนึ่ง ซึ่งน่าจะตอบแทน

ท่านนายกรัฐมนตรีได้ กระผมจึงขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาท่านรองนายกรัฐมนตรีลำดับหนึ่งซึ่งรักษาการหรือทำหน้าที่แทนท่านนายกรัฐมนตรีฐานะที่ท่านนายกรัฐมนตรีไม่อยู่นี้ตอบให้สภาได้เข้าใจและไว้วางใจในเรื่องนี้ว่ารัฐบาลมีความจริงใจแค่ไหนครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็ยังไม่ถึงจังหวะนั้นครับ ก็ขอผ่านไปก่อน เชิญท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ประจินานันท์ทูล ครับ

นายสมศักดิ์ ประจินานันท์ทูล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ประจินานันท์ทูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย ในนามของสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะกราบเรียนชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ ท่าน ผมขออนุญาตที่จะต้องเอ่ยนาม คือท่านสาทิพย์ และท่านสุทัศน์ครับ กราบเรียนให้ย่ำถึงความมั่นใจของรัฐบาลเรามีความรู้สึกห่วงใยบ้านเมืองไม่แตกต่างกันหรอกครับ เมื่อวันศุกร์ผมได้ทราบข่าวจากทางพรรคประชาธิปัตย์ ได้เสนอแนวทางในการที่จะใช้รัฐสภาแห่งนี้เป็นสถานที่ในการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง เราคิดตรงกัน ในวันเดียวกันครับ พรรคร่วมรัฐบาลทั้ง ๖ พรรคได้มีการปรึกษาหารือกันว่าสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น เรามีความเป็นห่วงเป็นใยว่าจะบานปลาย บานปลายไปจนกระทั่งเกิดการเผชิญหน้ากัน เหมือนกับเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๖ ตุลาคม หรือแม้กระทั่ง ๑๔ พฤษภาคม เราปรึกษาหารือกันว่าในวันนี้ทางออกของสังคมยังมีรัฐสภา รัฐสภาซึ่งจะเป็นไปตามกลไกของระบอบประชาธิปไตย รัฐสภาซึ่งจะเป็นที่รวบรวมมวลเหล่าสมาชิกซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้แทนราษฎรของปวงชนชาวไทย ทั้งที่มาจากการเลือกตั้ง ทั้งที่มาจากการสรรหา กระบวนการเลือกตั้งและกระบวนการสรรหานั้นเราต้องไม่ปฏิเสธความจริงว่ามีทั้งส่วนหนึ่งที่เห็นด้วยกับฝ่ายรัฐบาล-----

มีทั้งส่วนหนึ่งที่เราเห็นด้วยกับกลุ่มพันธมิตร และก็มีอีกส่วนหนึ่งที่วางตัวเป็นกลาง ถ้าหากว่าเราใช้เวทีแห่งนี้ได้สะท้อนความคิดหลากหลายของคน ๓ กลุ่ม แล้วรัฐบาลมาประมวลสิ่งที่สมาชิกได้เสนอแนะผ่านสภาแห่งนี้ นำไปสู่การปฏิบัติในสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้ นำไปดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในสิ่งที่ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ในฉบับพลัน ผมก็มีความเชื่อมั่นว่าน่าจะเป็นทางออกที่สามารถคลี่คลายปัญหาของสังคมได้ ผมพูดย้ำอยู่เสมอว่าเราอย่าไปหวาดวิตกว่าวันนี้เมื่อสภาได้ดำเนินการพิจารณาไปตามขั้นตอนแล้ว ถ้าหากว่ากลุ่มพันธมิตรไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของสภา ปฏิเสธต่อความคิดเห็นของสภา ผมบอกว่าเราอย่าไปห่วงกับสิ่งเหล่านั้น เพราะนี่คือเส้นหนึ่งของระบอบประชาธิปไตย แต่ต้องยึดหลักของสังคมว่าวันนี้สภาควร สภาคือหลักของสังคมในการที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และรัฐสภาแห่งนี้แหละก็ได้เคยคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน ปัญหาที่เกิดขึ้นและไม่สามารถจะแก้ไขจนนำไปสู่การรัฐประหารนั้น ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านคงจำปรากฏการณ์ตอนวันที่ ๑๙ กันยายน ได้ วันนั้นถ้าหากว่ามีสภาผมเชื่อว่าการปฏิวัติไม่เกิดขึ้นหรอกครับ แต่เพราะตอนนั้นสภายุบและก็เกิดสุญญากาศขึ้นมาจึงไม่มีทางออกตีบตันไปหมด แต่วันนี้ตรงกันข้ามครับ สภายังอยู่ กลุ่มแสดงความคิดเห็นทางการเมืองที่อยู่นอกสภานั้นก็เป็นสิทธิที่เขาจะแสดงความคิดเห็นเป็นสิทธิที่เขาจะดำเนินการสิ่งหนึ่งประการใดได้ แต่เมื่อเห็นว่าการบ้านเมืองมันนับวันแต่จะเผชิญหน้ากันทุกที มันก็มีความจำเป็นที่จะต้องเปิดรัฐสภาชั่วคราวขึ้นมา รัฐสภาถูกเชิญขึ้นมา เพื่อที่จะมารวบรวมความคิดเห็นและก็นำความคิดเห็นของคน ๓ ฝ่าย นำมาสังเคราะห์ และที่รัฐบาลนี้แหละครับ มีหน้าที่ที่จะต้องนำในสิ่งที่เป็นส่วนที่พวกเราได้สังเคราะห์กันแล้วนำไปปฏิบัติ นั่นคือแนวทางที่จะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง เราทั้ง ๕ พรรคได้คุย ประธานโทษครับทั้ง ๖ พรรค ได้คุยและเห็นสอดคล้องกัน แล้วก็ยืนยันว่าเราต้องเปิดสภา แล้วเราก็บอกด้วยว่าต้องไม่รอวันจันทร์ เพราะสถานการณ์มันสุกงอม ถ้าหากว่ารอเวลาจนถึงวันจันทร์มันจะเข้าเกินไป อยากจะเปิดเสียตั้งแต่เมื่อวานด้วย แต่เมื่อวานนี้เรามีงานสำคัญที่ทางรัฐบาลได้กราบบังคมทูลเชิญสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เสด็จพระราชดำเนินมาที่สวนอัมพร เรามีงานที่รัฐบาลทำอยู่ จึงไม่สามารถที่จะประชุมได้เมื่อวาน จึงต้องมาประชุมวันนี้ และการประชุมวันนี้

ผมต้องกราบเรียนเพื่อนสมาชิกครับ ผมคาดหวังว่าสภาแห่งนี้จะเป็นสภาที่ร่วมกันแก้ไข
ปัญหาของประเทศ ผมไม่อยากจะเห็นสภาแห่งนี้เป็นสภาที่สร้างปัญหาเพิ่มขึ้นกับ
ประเทศในขณะนี้ เมื่อเช้าผมก็ตั้งใจที่ได้เห็นแนวโน้มของการดำเนินการที่จะเป็นไปตามที่
ทุกคนหวังทุกคนปรารถนา ได้มีประชุมร่วมกันในระหว่างคณะกรรมการประสานงาน
ทั้งฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายวุฒิสภาก็คิดเห็นตรงกันว่าพยายามไปดูแลสมาชิก
ของแต่ละพรรคการเมืองว่าให้อดทน อุดกั้น ใจเย็น อย่าเผชิญหน้ากัน พยายามอภิปราย
กันด้วยเหตุด้วยผล ช่วยกันหาทางออกที่ดีให้กับฝ่ายปฏิบัติการคือรัฐบาล ถ้าพวกเรา
ทุกฝ่าย ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ได้ร่วมมือร่วมใจกันอย่างจริงจังและสุจริตใจต่อการ
ที่จะแก้ปัญหาของประเทศ ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่ารัฐสภายังเป็นความหวังครับ-----

วันนี้บ้านเมืองปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในระบบรัฐสภา สถานนั้นยังมีอยู่ ยังทำหน้าที่ของตนเองอย่างศักดิ์สิทธิ์อยู่ ผมจึงเชื่อว่าตรงนี้เป็นแนวทาง เมื่อคืนนี้ได้มีการสรุปขั้นสุดท้ายของ ๖ พรรคการเมืองร่วมรัฐบาล ได้มีการสรุปในครั้งสุดท้ายว่าเรายินดีและก็เปิดเสรี ไม่ใช่มากำหนดว่าจะต้องพูดกันกี่วัน เวลาแค่ไหน บอกเลยบอกว่าให้เป็นเสรี เพื่อที่ทุกคนจะได้มีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างเต็มที่ กำลัง ยิงความหลากหลายในความคิดมาก นั่นคือทางออกที่เราจะพบมากทางขึ้น เพราะฉะนั้นผมจึงใช้โอกาสในท้ายที่สุดครับ กราบเรียนเพื่อนสมาชิกด้วยความเคารพและด้วยความเชื่อมั่นในความเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยของพวกเราทุกคนว่า จะใช้เวทีแห่งนี้เป็นที่ของการสร้างสรรค์ เรียกความสมานฉันท์ เรียกเหตุการณ์ปกติทั้งหมดกลับมาสู่สังคมไทย วันนี้ถ้าหากว่าการประชุมรัฐสภาล้มเหลว เพื่อนสมาชิกตั้งป้อมที่จะเผชิญหน้ากัน ไม่ได้มองถึงเป้าประสงค์ของความสมานฉันท์ และไม่ได้มองถึงเป้าประสงค์ของเจตนารมณ์แห่งรัฐสภาแห่งนี้ ผมเป็นห่วงอนาคตของระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นวันนี้โอกาสท้ายที่สุดครับ ผมจึงกราบเรียนเพื่อนสมาชิกทุกคนว่าขอให้มีความเจตนาที่สุจริต อดทนต่อการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกทุกท่าน ซึ่งอาจจะถูกใจหรือไม่ถูกใจเพื่อนสมาชิกซึ่งนั่งอยู่ในห้องแห่งนี้ ขอให้ทุกคนวางใจด้วยสุจริตว่า การอภิปรายทุกคำพูดของเพื่อนสมานฉันท์นั้นล้วนแล้วแต่มีเป้าไปที่การเรียกความสงบกลับคืนมาสู่สังคมไทยอีกครั้งหนึ่ง ถ้าพวกเราทำได้อย่างนี้ ผมเชื่อว่าสถานการณ์เป็นทางออกที่สำคัญของสังคมไทยครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมาชิกรัฐสภา ประสาร มฤคพิทักษ์

นายประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ประสาร มฤคพิทักษ์ สมาชิกวุฒิสภา จะใคร่ขอทำความเข้าใจหรือขอคำยืนยันจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เนื่องจากว่าตามเจตนาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่า จึงเห็นสมควรที่จะรับฟังความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา อันนี้อ่านตามเจตนาจะครับ ในขณะที่เมื่อเช้าได้รับฟังรายงานสนทนาประสาสมัคร ขออนุญาตนะครับ คำพูดที่ได้ยินก็คือว่า วันนี้จะได้ดูแลเขียวครับทุกคนจะนั่งผ้าขาวม้ากันมา ผู้หญิงก็จะแต่งกระโจมอกกันออกมา วันนี้จะได้ดูกันเลยว่า

ใครนั่งกางเกงขึ้นในสือะไร ไม่ทราบทำไมต้องมาดูกันด้วยนะครับ ใครจะแสดงความคิดเห็นอะไรจะได้รู้กันเลยวันนี้ ใครจะเข้าข้างใครได้เลยครับ ได้เลย เพราะเขาประกาศตัว ๓๐ คน วุฒิสมาชิกขึ้นเวทีไปแล้ว สมาชิกพรรคฝ่ายค้านใหญ่บางคนก็ขึ้นไปปราศรัยกันแล้ว เมื่อคืนก็ขึ้นไปแล้ว แต่ว่าบ้านนี้เมืองนี้ฝ่ายนั้นมีโอกาสชนะถูกไหมครับ ฝ่ายปฏิบัติการที่สั่งให้รัฐบาลออก นายกรัฐมนตรีลาออก จะมีความเปลี่ยนแปลง อันนี้เป็นเพียงสั้น ๆ ส่วนเดียวนะครับ คำพูดเช่นนี้ขอความกรุณานะครับ สะท้อนถึงอะไรก็สะท้อนถึงการวินิจฉัยเด็ดขาดลงไปแล้วถึงการแบ่งข้างอย่างชัดเจน ผมจึงเห็นด้วยกับข้อเสนอที่จะให้มีการทำความเข้าใจต่อที่ประชุมแห่งนี้ ว่าวันนี้รัฐบาลกรุณาที่จะเป็นฝ่ายรับฟังอย่างตั้งใจอย่างนุ่มนวล อย่างต้องการแก้ปัญหา พวกเราสมาชิกวุฒิสภามีความปรารถนาที่จะร่วมส่วนอย่างเต็มที่ในการหาทางออกให้แก่บ้านแก่เมือง แต่ถ้าเพื่อทำที่ที่ออกมาจากนายกรัฐมนตรีในเช้าวันนี้เป็นท่าที่สะท้อนถึงลักษณะของความแบ่งฝักแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจน ผมเป็นห่วงครับว่ามันจะไม่ได้ผลตามที่ต้องการ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ได้ฟังพอสมควรแล้วนะครับ ผมอยากจะเข้าเนื้อหาสาระ เพราะว่าขณะนี้ที่ประชุมยังไม่ได้มีมติกันว่าจะอนุมัติให้มีการประชุมในเรื่องที่รัฐบาลเสนอตามมาตรา ๑๗๙ หรือไม่ ถ้าที่ประชุมไม่อนุมัติก็เลิกประชุมกันได้เลย ถ้าที่ประชุมอนุมัติเราก็จะได้เนื้อหาสาระในการอภิปรายกันไปตลอดวันตลอดคืนผมพร้อมไม่ต้องห่วง ฉะนั้นผมขอทุกท่านงดอภิปรายเรื่องนี้ก่อนว่าเราจะดำเนินการประชุมต่อไปหรือไม่ โดยใช้มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่ เป็นหลัก ผมขอให้ทุกท่านแสดงตนครับ โปรดนำบัตรของท่านแสดงตนครับ

(ประธานรัฐสภามีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานคะ บัตรเสีย บัตรใช้งานไม่ได้ แพทย์หญิงมาลินี ท่านประธานคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไหนครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
๒๕๖ ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เสียยังไม่ได้ครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ใช้การไม่ได้ค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ของคุณหมดแสดงตนยังไม่ได้ ก็ไม่เป็นไรครับ พอตอนนับแล้วคุณหมอค่อยบอกละหลังก็ได้ล่ะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล กระผมคิดว่าอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านไม่ต้องกดบัตรแสดงตนเพราะบัตรอาจจะเสีย จำนวนสมาชิกที่มา ณ เวลานี้เข้าชื่อเกินกึ่งหนึ่งและก็ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ เพียงแต่ท่านประธานจะถามว่าเราจะดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตราที่ ๑๒๗ วรรคสาม ถ้าหากว่าสมาชิกไม่ขัดข้องก็ไม่ต้องลงเสียงก็ได้ล่ะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมนี้มีมติเป็นเอกฉันท์ เพราะต้องการเสียงเกินกึ่งหนึ่งเท่านั้นเอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านรัฐมนตรีครับ ขอความกรุณา
เถอะครับ ทำให้ถูกต้องตามระเบียบเถอะ ขอความกรุณาเถอะ ท่านผู้ใดได้แสดงตนแล้ว
เมื่อแสดงตนเสร็จแล้วขอปิดการแสดงตน ขอปิดเลย โปรดนับคะแนนได้ครับ ส่งคะแนน
มา ขณะนี้ผู้แสดงตนอยู่ในห้องประชุม ๔๕๒ ท่าน ท่านใดที่ไม่ได้กดมีไหมครับ เพิ่มเติม

นายพิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม พิษณุ หัตถสงเคราะห์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคพลังประชาชน อยู่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เป็น ๔๕๓ ท่าน

นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุชาติ โชคชัยวัฒนากร ส.ส. มหาสารคาม อยู่ครับ
๓๙๗ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ๔๕๔ ท่าน ผมว่าไม่จำเป็นแล้วครับ
ตอนนี้ก็ลงมติได้แล้ว มันเกิน ๓๑๑ ท่านแล้วครับ

ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นชอบที่จะให้ดำเนินการประชุม
ตามมาตรา ๑๗๙ ได้ โปรดกดปุ่มลงคะแนนได้ครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรโปรดกด
ไม่เห็นด้วย นะครับ โคร่งดออกเสียงก็กด งดออกเสียง ครับ เชิญใช้สิทธิของท่านได้ครับ
(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้รับ
ปรากฏว่าเห็นด้วย ๔๔๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๘ ท่าน งดออกเสียง ๔ ท่าน ไม่ลงคะแนน
๓ ท่าน ก็แสดงว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบให้ดำเนินการเปิดอภิปรายทั่วไป ตามมาตรา ๑๗๙
ก็ถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบ ก็ดำเนินการต่อไป

กระผมคิดว่าขณะนี้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านสมัคร สุนทรเวช
ท่านได้มาแล้ว ท่านเป็นคนเสนอเรื่องมาขอเปิดการอภิปรายตามมาตรา ๑๗๙ เรียบร้อย
 ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านสมัคร สุนทรเวช ชี้แจงครับ เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ทั้งหมดนี้ก็เกิดจากท่านสมาชิกอาวุโส ชื่อคุณบรรหาร ศิลปอาชา ท่านให้ข้อคิด ท่านบอกสถานการณ์บ้านเมืองนั้นรัฐบาลก็เอาไว้มองอยู่ ศาลก็ยังไม่เอาไว้มองอยู่ แล้วสภาทำไมไม่ทำหน้าที่ ผมบอกด้วยความยินดีผมก็ทำหนังสือทันที ส่งหนังสือมาสภา ขอขอบคุณท่านอดีตนายกรัฐมนตรีบรรหาร ศิลปอาชา ที่ได้มีเวทีนี้ บางทีคนเราก็กลิ้งสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด ทุกคนที่อยู่ข้างในนั้นก็ลืมนะสถานะของเรานั้นถ้าจะเอาที่มาคุยกัน คน ๔๘๐ กับคน ๑๕๐ ก็จะได้มานั่งคุยกันวันนี้ ทั้งหมดนี้ล่ะครับก็เป็นสถาบันซึ่งเป็นตัวแทนของราษฎร วันนี้จะได้พูดจากัน จะด้วยอะไร อย่างไรก็ดีแต่ ผมขอเชิญชวนท่านสมาชิกได้โปรดแสดงความคิดเห็น คำวิพากษ์วิจารณ์เมื่อสักครู่นี้สำนวนไทยที่ผมดำเนินการไปนั้น เขาเรียกว่าการตีปลาหน้าไซ ใครอยากจะทำอย่างนั้นก็ลองดู ใครไม่อยากทำอย่างนั้นก็อย่าทำ ไม่มีความเสียหายหรอกครับ ไม่ได้ประกาศทำทนายอะไรทั้งสิ้น เป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนคนหนึ่ง ซึ่งบังเอิญมาเป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อสถานการณ์บ้านเมืองเป็นถึงขนาดนั้นก็ได้สถานะที่จะมาพูดกันวันนี้ก็พูดดักคอไว้เท่านั้นเอง ว่าใครจะพูดจาแสดงความคิดเห็นเป็นสิทธิเสรีภาพ เต็มที่เลยครับ จะพูดอย่างไรก็อย่าได้ยับยั้งไว้เลยครับเท่านั้นเอง ผมก็ใช้สำนวนของผมว่า ก็จะได้ดูกันว่าใครนั่งกางเกงในสีอะไร เป็นสำนวนเท่านั้นล่ะครับ ไม่มีอะไรดูเด็ดเด็ดพล่านเลย ขอเชิญท่านสมาชิกครับ ผมจะนั่งฟังตลอด ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชี้แจงแล้วครับ เชิญท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเบิกโรงไหม เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ที่จริงกระผมไม่ได้ยกมือขึ้นครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือสภาแห่งนี้ต้องมีฝ่ายค้านและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทสำคัญครับ ที่เรียนเชิญคนแรกครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : แต่ก็จะอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นเบื้องต้นว่า ที่จริงท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะ

ไม่ทราบมาก่อนที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีบริหารจะได้มีข้อเสนอนี้ถึงท่าน กระผมได้มาพบกับท่านประธานวุฒิสภา แล้วก็เสนอ แต่เนื่องจากว่ากระผมไม่มีสิทธิในการขอเปิดอภิปรายทั่วไป ก็จึงได้มาแสดงเจตนาต่อทางท่านประธานวุฒิสภาว่า กรณีวุฒิสภาอยากจะเปิดอภิปรายทั่วไป แต่ติดขัดเงื่อนไขสมัยนิติบัญญัติ พวกกระผมยินดีจะสนับสนุนให้ดำเนินการได้ แล้วก็ได้แถลงข่าวว่ากรณีที่รัฐบาลคิดจะใช้เวทีแห่งนี้ พวกเราก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง-----

เพราะฉะนั้นก็กราบเรียนว่า กระบวนการวันนี้สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนในเบื้องต้นก็คือว่า ผมก็ตั้งใจมาฟังก่อน แล้วช่วงท้ายผมก็จะให้ข้อเสนอของผมต่อทางออกของบ้านเมือง แต่อยากจะฟังจากเพื่อนสมาชิก โดยเฉพาะทางรัฐบาลและทางวุฒิสภา เพราะว่าในส่วนของพรรคฝ่ายค้านมีอยู่พรรคเดียว ผมได้ฟังความคิดเห็นสมาชิกพรรคของผมแล้ว ซึ่งก็จะได้กราบเรียนต่อที่ประชุมต่อไป เพราะฉะนั้นช่วงนี้ผมเพียงแต่อยากจะกราบเรียนสั้น ๆ นิดเดียวนะครับว่า บังเอิญเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรี ท่านสมาชิกท่านหนึ่งท่านก็พูดถึงว่า เวทีแห่งนี้น่าจะเป็นจุดที่แก้ไขปัญหาได้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า เรามีความภาคภูมิใจในการเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย แต่ว่ากระผมคิดว่าเราต้องยอมรับความจริงอย่างหนึ่งก็คือ ย้อนไปดูวิกฤตการณ์ทางการเมืองทุกครั้งในประเทศไทย ผมกลับคิดว่ามีน้อยครั้งมากครับที่กระบวนการนิติบัญญัติสามารถที่จะคลี่คลายปัญหาได้ โดยเฉพาะเหตุการณ์พฤษภาทมิฬก็ดี เหตุการณ์ในช่วง ๖ ตุลาคมก็ดี กระบวนการนิติบัญญัติไม่สามารถที่จะคลี่คลายปัญหาได้ ดังนั้นเราอย่าตั้งความคาดหวังสูงจนเกินไป หรือประเมินตัวเราเองสูงจนเกินไป วิกฤติวันนี้ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันคลี่คลาย และกระผมอยากจะกราบเรียนว่า การเมืองในยุคสมัยนี้มันก็ไปไกลกว่าระบบการเมืองตัวแทนเพียงอย่างเดียว มีการเมืองภาคประชาชน ซึ่งไม่ได้หมายถึงว่าจะต้องผูกติดอยู่กับกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด มีหลายกลุ่มที่ทำหน้าที่การเมืองภาคประชาชนอยู่ ดังนั้นสิ่งที่กระผมกราบเรียนก็คือ ประเด็นสุดท้ายก่อนที่จะเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นกันอย่างเต็มที่ก็คือว่า เราอาจจะมองบทบาทเราว่าเป็นเพียงเสียงสะท้อนของประชาชน แต่ถ้าวันนี้ประชาชนแตกแยก เราอย่าทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนความแตกแยกเพื่อขยายผลเลยครับ วันนี้ถ้าเราอยากให้กระบวนการนิติบัญญัติมีความศักดิ์สิทธิ์ มีความสามารถในการคลี่คลายปัญหา เราต้องทำมากกว่าการเป็นกระจก แต่ต้องพร้อมที่จะเป็นผู้นำของสังคม เสนอทางเลือกทางออกอย่างสร้างสรรค์ ก็เพียงแค่ฝากข้อคิดไว้เบื้องต้น แล้วก็จะได้ให้ข้อคิดของกระผมในช่วงท้ายของการประชุม ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ เนื่องจากว่าสมาชิกรัฐสภามีจำนวนมากนะครับ แล้วเราอภิปรายครั้งนี้แต่ละท่านก็มีความประสงค์

ที่จะอภิปราย ก็เลยให้ทางวิป (Whip) ทั้ง ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายค้าน สมาชิกวุฒิสภา และ ฝ่ายพรรคร่วมรัฐบาลได้ตกลงกันนะครับ คือ เริ่มต้นด้วย ๑๐ ชั่วโมงแรกนะครับ ๖๐๐ นาที คณะรัฐมนตรี ๕๐ นาที ที่เหลือแบ่งเป็นของ ส.ส. และ ส.ว. ๕๕๐ นาที แบ่งดังนี้ครับ ส.ส. ๔๑๘ นาที ส.ว. ๑๓๒ นาที โดยแบ่ง ส.ส. ๔๑๘ นาที มี ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาล ๒๗๒ นาที พรรคฝ่ายค้าน ๑๔๖ นาที แล้วก็แบ่งสัดส่วนอีก พรรคพลังประชาชน ๑๙๘ นาที พรรคชาติไทย ๓๐ นาที พรรคเพื่อแผ่นดิน ๒๒ นาที พรรคประชาธิปัตย์ ๙ นาที พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ๘ นาที พรรคประชากร ๕ นาที เริ่มต้นด้วย ๑๐ นาทีแรกครับ ก็เรียนให้ที่ประชุมได้ทราบ เริ่มต้น ๑๐ ชั่วโมงแรก ไม่ใช่ ๑๐ นาทีแรก ๑๐ ชั่วโมงแรก แล้วเราก็อาจจะเปลี่ยนแปลงกันไปอีก ถ้าท่านสมาชิก รัฐสภามีความประสงค์ที่จะอภิปรายต่อก็มีมติ ส่วนใหญ่เอาอย่างไร ทางประธานรัฐสภา และท่านรองฯ ที่นั่งอยู่ ๒ คน จะรู้ ถึงว่าจะอย่างไรก็จะรู้ รู้เพื่อท่าน เพื่อแผ่นดิน เพื่อพี่น้องประชาชนให้มีสมานฉันท์กัน ต่อไปเรียนเชิญเอกอัครราชทูตสมาชิกก่อนครับ อันดับแรก ท่านอนันต์ วรนิติพงศ์ เชิญครับ เชิญอภิปรายเลยครับ มีอะไรจะอะไรครับ เชิญครับ

(นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ประทับท่านประธานและขอหารือไปในคราวเดียวกัน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้ท่านยกมือประท้วงใช่ไหมครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ครับผม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ใช้สิทธิประท้วงครับ ประท้วงผมหรือประท้วงใครครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ประท้วงท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ข้อบังคับข้อไหนครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๙ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมลืมบอกไปว่าเราจะใช้ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพราะไม่มีข้อบังคับการประชุมรัฐสภาก็เรียนแจ้งต่อที่ประชุมทราบ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ขอขอบคุณครับ อันนี้ก็เป็น ๑ ข้อที่จะเรียนท่านประธานนะครับ อีกอันหนึ่งเนื่องจากว่าเราลงมติกันไปแล้วว่าเราจะพิจารณาตามที่คณะรัฐมนตรีและรัฐบาลได้ร้องขอมา ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งนะครับ แต่มีข้อสังเกตว่าการทำหนังสือของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในมาตรา ๑๗๙ คณะรัฐมนตรีตอนนี้ก็อยู่กันครบถ้วนแต่ท่านเองเพิ่งพูดไปว่าได้หารือกับท่านบรรหารมา ตัวนี้ขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาด้วยว่าให้นายกรัฐมนตรีแจ้งเรื่องนี้มายังประธานรัฐสภาและอีกข้อหนึ่งขอให้ท่านสังเกตกลับไปหนังสือที่เชิญมาว่า หักหนังสือออกจากทำเนียบรัฐบาลเมื่อวันที่ ๒๙ ท่านเข้าไปทำหนังสือได้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ผมไม่คาดคิดเลยว่าจะเจอคำถามแบบนี้ครับ เอาละผมมีสถานที่ทำก็แล้วกันถูกต้องตามกฎหมายขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมก็ไม่รู้จะประหลาดหรือว่ากระแนะกระแหนครับ ไม่ให้พูดแล้วครับ พอแล้วครับ คุณเรื่องไกรพอแล้วครับ เชิญครับท่านอนันต์

นายอนันต์ วรติพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ผม นายอนันต์ วรติพงศ์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิกวุฒิสภา ผมต้องขอขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงและอย่างมากที่ได้ให้โอกาสผมได้ชี้แจงความเห็นตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือสอบถามแล้วก็ขอความเห็นมาท่านประธานครับ ความขัดแย้งของสังคมไทยในขณะนี้ที่ผ่านมามากหลายเดือนได้นำไปสู่ปัญหาของความรุนแรง มีการชุมนุม มีการปิดสนามบิน มีการละเมิดอำนาจศาล มีการปะทะกัน จนมีผู้ได้รับบาดเจ็บ และผู้ได้รับบาดเจ็บเหล่านั้นปรากฏว่าเป็นหญิงเป็นคนชรา หรือผู้ที่ย่อแอ ซึ่งการปะทะกัน การชุมนุมได้สร้างความเสียหายต่อภาพพจน์ต่อชื่อเสียงของประเทศเป็นอย่างมาก ประเทศของเราได้รับการยอมรับว่าเป็นสยามเมืองยิ้มได้เป็นประเทศที่มีเครดิต ได้เป็นประเทศที่น่าเชื่อถือที่มีความปลอดภัยสูง นำมาซึ่งอุตสาหกรรมของการท่องเที่ยวเจริญรุดหน้ามาโดยตลอด แต่ว่าด้วยความขัดแย้งขณะนี้ทำให้ผมเป็นห่วงครับว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นอุตสาหกรรมเพียงหนึ่งเดียวที่พอจะดำรงอยู่ได้ในภาวะเศรษฐกิจขณะนี้จะถูกผลกระทบไปด้วย-----

ท่านประธานครับ ผมได้รับโทรศัพท์จากเพื่อน ๆ หลายรายที่จะมาร่วมงานใน ไอทียู เทเลคอม ๒๐๐๘ (ITU Telecom 2008) ซึ่งเริ่มในวันนี้นะครับ และจะมีพิธีเปิดเป็นทางการในวันพรุ่งนี้ และจะมีงานต่อไปตั้งแต่ ๒ ถึง ๕ กันยายน เป็นงานที่รัฐบาลได้ลงทุนไปประมูลแข่งขันกับต่างประเทศมาด้วยเงินประมาณ ๓๐๐ ล้านบาท แล้วก็มีกิจกรรมหลายอย่างตามที่เราได้เห็นจากการโฆษณา ท่านประธานครับ ตามแผนงานนั้นเราหวังว่าจะมีผู้มาร่วมงานจากต่างประเทศประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน แล้วก็ตามตัวเลขของ สสป. ซึ่งสำนักงานจัดการประชุมนั้นคาดว่าจะมีรายได้จากการจัดงานในครั้ง นี้ จากการที่ต่างประเทศเข้ามาประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท

ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะเกิดความรุนแรงเกิดขึ้น ผมอยากให้งานขึ้นนี้ซึ่งเป็นงานครั้งแรกของประเทศไทยที่ได้รับการเห็นชอบหรือว่าได้รับจัดเป็นเจ้าภาพจากไอทียูนั้น อยากจะให้ดำเนินการต่อไปได้ นอกจากนั้นครับท่านประธาน ผมยังได้รับการปรารภจากนักธุรกิจหลายรายที่เป็นเพื่อนของกระผมบอกว่า ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจก่อสร้าง ค่าขาย การประมง การเกษตร ต่างก็ปั่นทำนองเดียวกันว่าในขณะนี้การซื้อขายฝืดเคืองมาก การขายสินค้าขายไม่ได้ ผู้ซื้อน้อยลง ต้นทุนสูงขึ้น อุตสาหกรรมหลายตัวก็ปิดตัวไป ประชาชนตกงานครับ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้น เกิดขึ้นเนื่องจากอะไร เกิดขึ้นเนื่องจากความไม่สามัคคี เกิดขึ้นเนื่องจากความขัดแย้งที่มีอยู่ในประเทศทำให้ประเทศของเราไม่ได้รับความเชื่อถือจากต่างประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่จะนำรายได้มาสู่ในประเทศ มีคนมาใช้จ่าย มีผลกระทบ การค้าขายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวก็ได้รับผลกระทบไปด้วย ท่านประธานครับ นอกจากนั้นสิ่งที่เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงและน่าจะต้องรีบแก้ไขก็คือภาพพจน์ของประเทศและการกระทำเป็นตัวอย่าง ในขณะนี้ประชาชนหลายฝ่ายหลายส่วนสับสนเป็นอันมากว่าการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ในขณะนี้ที่รับรู้จากสื่อ ไม่ว่าจะเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต (Internet) และโทรศัพท์มือถือ เป็นสื่อที่กระจายข้อมูลและข่าวสารออกมา ทำให้สับสนกันไปหมด ท่านประธานครับ เราควรจะต้องมีการดำเนินการจัดการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนสามารถเชื่อถือสื่ออย่างใดอย่างหนึ่งได้ ไม่เช่นนั้นจะกระจายไปหมด ทำให้ประชาชนสับสน และเมื่อประชาชนสับสนนะครับมันก็จะนำไปสู่เรื่องความขัดแย้ง

ความเห็นแตกต่างกัน แล้วก็จะนำไปสู่พื้นฐานวัฒนธรรมที่เป็นการพัฒนาทางสังคมหรือพัฒนาทางวัฒนธรรมทางด้านของประชาธิปไตยยุ่งยากยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ ผมอยากวิงวอนให้ทุกฝ่ายช่วยกัน ที่เกี่ยวข้องนะครับ อย่าทำให้เกิดความเดือดร้อนไปมากกว่านี้ ผมไม่ต้องการให้การที่หยุดการเดินรถไฟหรือการปิดสนามบินนั้นเป็นผลกระทบต่อประชาชน ผมมีญาติอยู่ต่างจังหวัดท่านก็บอกกับผมว่าอย่าปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเลย รัฐบาลต้องรีบแก้ไข เพราะว่าถ้าเกิดขึ้นอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ประชาชนเดือดร้อนครับ ประชาชนไม่รู้เรื่องอะไรด้วย อยากจะทำมาหากินตามปกติ ท่านประธานครับ ผมอยู่ในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมซึ่งมีคุณยุวดีเป็นประธานอยู่ ท่านก็ได้ปรารภกับผมว่า สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นผู้หญิงและเด็กถูกผลกระทบโดยตรง ซึ่งต้องรีบแก้ไขอีกเช่นกัน-----

และสำคัญที่สุดช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคมของทุกปี เป็นช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยสูงมาก แล้วเดือนกันยายนจะเป็นเดือนที่นักท่องเที่ยวมีการตัดสินใจว่าจะไปเที่ยวในประเทศไหน แล้วจะทำการจอง ผมไม่อยากจะให้ประเทศไทยหลุดจากการเป็นประเทศที่เขาจะมาท่องเที่ยว ในขณะนี้ประเทศไทยอยู่ในลู่ทางเดียวกัน เช่น กัมพูชาและเวียดนาม ซึ่งกำลังส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว กำลังไล่ตามเราขึ้นมา ไม่อยากจะให้เราหลุดโอกาสนั้นไป ท่านประธานครับ ปัญหาความรุนแรงต้องมีการแก้ไข ผมอยากขอเสนอให้ยึดหลักของกฎหมาย เราอยู่กันตามที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ต้องมีอะไรเป็นสิ่งยึดเหนี่ยว ต้องมีกฎหมายพวกเราถึงอยู่กันได้ แต่ว่าถ้าจะบังคับใช้กฎหมาย ผมก็เห็นว่าต้องใช้ใช้อย่างละมุนละม่อม อย่าใช้ความรุนแรงเด็ดขาดครับ และเมื่อมีการใช้บังคับกฎหมายแล้วต้องปฏิบัติต่อทุกฝ่ายเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ชุมนุมกลุ่มใด ๆ ณ ที่ใด เมื่อปฏิบัติเท่าเทียมกัน ยึดหลักของกฎหมาย ผมเชื่อว่าจะสามารถแก้ปัญหาได้ และปัญหาหลายเรื่องซึ่งเกี่ยวเนื่องกันที่เรากังวลใจกันอยู่ก็น่าจะแก้ไขได้ ท่านประธานครับ ผมวิงวอนทุกฝ่ายหันหน้าเข้ามาหากัน สามัคคีกัน อย่าให้ประเทศของเราบอบช้ำไปมากกว่านี้ ประเทศของเราจะต้องอยู่ได้ จะต้องเข้มแข็ง อยู่ในแถวหน้าของประเทศต่าง ๆ เป็นที่น่าเชื่อถือของต่างประเทศ เราก็จะต้องช่วยกันทำ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรียนเชิญ คุณจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ เชิญครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบ สัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับว่า กระผม ไม่มีความประสงค์จะตั้งป้อมเผชิญหน้ากับผู้ใด แล้วก็จะขออนุญาตต่อท่านประธานที่จะ กราบเรียนไปตามสถานการณ์ของความเป็นจริง ด้วยเจตนาบริสุทธ์ที่ต้องการเสนอ ทางออกให้กับสังคมอย่างแท้จริง ท่านประธานครับ ขออนุญาตกราบเรียนเบื้องต้นว่า กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีการเปิดประชุมรัฐสภาในวันนี้ อย่างน้อยที่สุดเวทีนี้ ก็เป็นเวทีที่จะเป็นสถานที่สำหรับให้สมาชิกรัฐสภา ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ได้ร่วมกันเสนอความคิดเห็น ได้ร่วมกันหาทางออก

ในการคลี่คลายสถานการณ์ แม้จะคาดหวังว่าจะแก้ปัญหาไม่ได้ครบถ้วนทั้งหมด ร้อยเปอร์เซ็นต์ก็ตาม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอต่อสภาไว้ว่า เพื่อให้การเปิดอภิปรายทั่วไปในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ นี้ เป็นการร่วมกันในการแสวงหาแนวทางหรือหนทางในการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี ตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เบื้องต้นขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานว่า เจื่อนไขความสำเร็จทั้งหมดในการหาทางออกนั้นไม่ได้อยู่ที่เฉพาะเพื่อนสมาชิกแต่เพียงเท่านั้น ไม่ได้อยู่ที่พวกกระผมที่นั่งอยู่ในที่ประชุมรัฐสภาแห่งนี้ แต่ว่าปัจจัยสำคัญ เจื่อนไขสำคัญอยู่ที่รัฐบาลและตัวของฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นสำคัญ นี่คือการประเด็นเบื้องต้นที่ขออนุญาตที่จะกราบเรียนกับท่านประธาน สถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้ต้องยอมรับความจริงครับว่าเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง และเป็นสถานการณ์ที่กำลังเดินไปสู่ภาวะวิกฤติ----

ถ้าหากว่าการคลี่คลายปัญหาดำเนินการไปอย่างไม่ถูกทิศทาง สถานการณ์ในปัจจุบันนี้
เบื้องต้นขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานให้ได้เห็นภาพที่ชัดเจนก่อนว่า
ความจริงสถานการณ์การเผชิญหน้าในปัจจุบันนี้เป็นสถานการณ์การเผชิญหน้าระหว่าง
การเมืองภาคประชาชนกับฝ่ายบริหาร เป็นการเผชิญหน้าระหว่างกลุ่มผู้ชุมนุมกับรัฐบาล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวนายกรัฐมนตรีเป็นสำคัญ นี่คือภาวะของสถานการณ์ของความ
เป็นจริงในขณะนี้ในปัจจุบัน ในส่วนของการชุมนุมนั้นต้องยอมรับความจริงว่าวันนี้
ประวัติศาสตร์คงจะต้องจารึกไว้เป็นพิเศษ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าการชุมนุมในครั้งนี้
ถือเป็นการชุมนุมที่ยืดเยื้อยาวนานมากกว่า ๓ เดือน และถือว่าการชุมนุมครั้งแรก
ที่ประชาชนเข้ายึดพื้นที่ภายในทำเนียบรัฐบาลเป็นสถานที่ชุมนุมเพื่อต่อต้านการบริหาร
ราชการแผ่นดินของรัฐบาลและขับไล่นายกรัฐมนตรี นอกจากนั้นการชุมนุมครั้งนี้ต้องถือ
เป็นครั้งแรกที่ผู้ชุมนุมเข้ายึดสถานีโทรทัศน์ของรัฐ และขอให้ผู้จัดรายการได้ยุติ
การจัดรายการ ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นก็คือว่าการชุมนุมครั้งนี้ถือเป็นการชุมนุมของ
ประชาชนครั้งแรกที่เป็นเรือนแสน อันประกอบด้วยประชาชนทั้งในกรุงเทพมหานครและ
ในต่างจังหวัด รวมทั้งภูมิภาคต่าง ๆ เข้าร่วมการชุมนุมมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ นี่คือ
สถานการณ์และภาพของการชุมนุมของภาคประชาชนในช่วงระยะเวลา ๓ เดือนเศษ
ที่ผ่านมา ในส่วนของนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงหลายครั้งต่อสาธารณะ
ให้ความเห็นต่อการชุมนุมของประชาชนในครั้งนี้อย่างผู้ชุมนุมเป็นผู้กระทำความผิด
ขณะเดียวกัน

(พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน)
ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณจรินทร์ครับ มีผู้ประท้วงครับ
ประท้วงเรื่องอะไรครับท่านกานต์

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน กลุ่มที่ ๑ พรรคพลังประชาชน ผมขออนุญาตประท้วง
ท่านผู้อภิปราย ขออนุญาตเอ่ยนามนะครับ ท่านจรินทร์นะครับ ที่ท่านได้กล่าวว่า

เป็นการเมืองภาคประชาชนนั้นท่านพูดผิดครับท่านประธาน เพราะว่าการเมืองภาคประชาชนต้องไม่มี ส.ส. ของพรรคการเมืองฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเข้าร่วมการประชุม ดังนั้นอันนี้เป็นเหตุผลว่า อย่าเพิ่งประทุ้งผมนะครับ ขออนุญาตพูดความจริงก่อน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผู้ประท้วงประท้วงในกรณีอะไรครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ประท้วงว่าพูดผิดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ต้องอธิบายครับ เพียงแต่ว่า
ประท้วงในกรณีอะไร

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กรณีที่ว่าผู้อภิปรายพูดผิดครับท่านประธาน เพราะว่ามี ส.ส. ของพรรคบางพรรคเข้าไป
ร่วมด้วย เพราะฉะนั้นมันไม่ใช่ภาคการเมืองโดยแท้จริงครับท่านประธาน เรื่องนี้
ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า การแก้ไขปัญหาของประเทศชาติครั้งนี้มันไม่ได้ยากอะไร
มากมายครับ ผมว่าประเด็นที่ ๑ ท่านนายกรัฐมนตรีใจกว้างคือให้พันธมิตรเขาอยู่กันไป
ไม่ต้องไปสั่งตำรวจไปทำร้ายประชาชนนะครับ บอกตำรวจว่าอย่าเอาระบองไปด้วย
อย่าเอาอาวุธปืนไปด้วย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเป็นการอภิปรายไปแล้วครับ
เป็นการอภิปรายมันผิดข้อบังคับครับ ขอความกรุณาท่านกานต์นั่งลงเถอะครับ เพื่อให้
บรรยากาศมันไปด้วยความเรียบร้อยนะครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขออนุญาตให้คุณจุรินทร์ถอนคำพูดครับ ที่ว่าในภาคประชาชน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่มีเสียหายนะครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่เสียหาย ท่านนั่งฟังอยู่แล้ว เชิญนั่งครับ อย่าเดือดร้อนแทนครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
อยากให้ ส.ส. สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ เลือกละเอาทางใดทางหนึ่ง จะลาออกจาก ส.ส.
หรือว่าจะไปอยู่นอกเวทีก็เลือกละเอาทางใดทางหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ขอขอบคุณครับ เชิญ
คุณจรินทร์ต่อครับ รมั้ดระวังด้วยครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ เมื่อสักครู่กระผมกราบเรียนมาถึงสถานการณ์ของการชุมนุม
ของผู้ชุมนุมว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่เราเห็นประชาชนจากทุกภูมิภาค
ของประเทศเข้ามาร่วมชุมนุมเรือนแสน แล้วก็มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ-----

แต่ในส่วนของท่านนายกรัฐมนตรีนั้น ผมกราบเรียนต่อท่านประธานเมื่อสักครู่ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีพยายามที่จะแถลงต่อสาธารณะ เพื่อที่จะบอกว่ากลุ่มผู้ชุมนุม เป็นผู้กระทำความผิด และหลายครั้งท่านนายกรัฐมนตรีให้ความเห็นว่าจะต้องจัดการ โดยเด็ดขาด ขณะเดียวกันท่านนายกรัฐมนตรี ก็ยืนยันว่าท่านจะไม่ลาออกและจะไม่ยุบสภา ท่านนายกรัฐมนตรี ใช้คำ ขอร้อง ความจริงผมไม่ประสงค์จะใช้คำนี้ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีใช้คำว่า ท่านมิได้เลวทรามต่ำช้าแต่อย่างใดทั้งสิ้น ๗ เดือนที่ผ่านมาท่านไม่ได้กระทำความผิดแต่อย่างใด การที่ผู้ชุมนุมกดดันให้นายกรัฐมนตรี ลาออก จึงเป็นการกระทำที่ไร้เหตุผล อันนี้ก็คือชี้ให้เห็นของรัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรี อย่างไรก็ตาม สิ่งที่กระผมจำเป็นจะต้องกราบเรียนกับท่านประธานก็คือว่า ถ้ารัฐบาล จะได้ย้อนกลับไปทบทวนพฤติกรรมในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา จะเห็นได้ชัดเจนว่า สาเหตุของการชุมนุมประท้วงนั้นไม่ได้เกิดขึ้นมาลอย ๆ โดยปราศจากเหตุ นั้นหมายความว่า ผลที่เกิดการชุมนุมขึ้นในบ้านเมืองในขณะนี้ ไม่ได้เกิดขึ้นมาลอย ๆ โดยไม่มีเหตุที่มาที่ไปแต่เบื้องต้น เหตุสำคัญก็คือรัฐบาลเป็นรากสำคัญของปัญหา และเป็นผู้จุดชนวนแห่งวิกฤติ เป็นผู้จุดชนวนแห่งการชุมนุม กระทั่งการชุมนุมบานปลาย มาจนถึงวันนี้ มูลเหตุแห่งปัญหาที่กระผมกราบเรียนกับท่านประธานที่เคารพคืออะไรครับ มูลเหตุแห่งปัญหาของการชุมนุมก็เพราะว่า ๖ เดือน ๗ เดือนที่ผ่านมา ต้องยอมรับ ความจริง ผมขอร้องท่านนายกรัฐมนตรีว่าหนีไม่พ้นที่จะต้องกราบเรียนกับท่านประธาน ว่ามูลเหตุแห่งปัญหาเพราะช่วงระยะเวลา ๖ – ๗ เดือนที่ผ่านมา ท่านนายกรัฐมนตรี ทำ ๒ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ท่านแก้ปัญหาให้ตัวเอง ประการที่ ๒ ท่านแก้ปัญหา ให้อดีตนายกรัฐมนตรีทักษิณ นี่คือการประเด็นปัญหาที่มาของการชุมนุมประท้วงที่เกิดขึ้น ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา พฤติกรรมอันเป็นมูลเหตุมีหลายประการ ที่ขออนุญาตที่จะ กราบเรียนเพื่อทบทวนให้รัฐบาลได้หันกลับไปทบทวนตนเองด้วยว่าสิ่งที่กระผม กราบเรียนนั้นเป็นต้นเหตุแห่งการชุมนุมจริงหรือไม่

ประการที่ ๑ ต้องยอมรับความจริงว่ามูลเหตุแห่งการชุมนุมที่เกิดขึ้น ก็คือว่า เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้ประกาศที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อตัวเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๓๗ กับ มาตรา ๓๐๙ ท่านมีความประสงค์

จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ เพื่ออะไร บอกตรง ๆ ครับ ขออนุญาตกราบเรียน
กับท่านประธาน วันนี้รัฐบาลบอกว่าพร้อมที่จะรับฟังความคิดเห็นทุกเรื่อง ผมก็
ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านตรง ๆ ว่า เพราะมาตรา ๒๓๗ ถ้าแก้แล้วท่านสามารถ
หนีคดียุบพรรคการเมืองได้ อันเป็นผลมาจากการทุจริตการเลือกตั้งที่ กกต. มีมติ
ให้ใบแดงกับกรรมการบริหารพรรค มาตรา ๒๓๗ บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันว่า
ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคทุจริตการเลือกตั้ง ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง
ใดชื่อเสียง จะต้องยุบพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองนั้นจะต้องถูกห้าม
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นระยะเวลา ๕ ปี รัฐบาลจึงมีความประสงค์ต้องการแก้ไข
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ เพื่อแก้เป็นว่า ต่อไปนี้ถ้ามีการทุจริตการเลือกตั้ง มีการชื่อเสียง
ไม่ต้องยุบพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรค เริ่มตั้งแต่หัวหน้าพรรคเป็นต้นไป
ไม่จำเป็นต้องถูกห้ามดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปี เพื่ออะไร เพื่อให้ท่านนายกรัฐมนตรี
ในฐานะหัวหน้าพรรคการเมืองหนึ่ง ถ้าพรรคการเมืองนั้นถูกยุบก็จะได้ไม่ถูกห้าม
ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ๕ ปี สามารถดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปได้ แม้ว่า
คณะกรรมการบริหารพรรคบางท่านจะทุจริตการเลือกตั้งชื่อเสียง อันเป็นการกระทำผิด
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๗ เดิม ก็ตาม การพยายามที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อตัวเองตรงนี้
ที่เป็นที่มาของการชุมนุม ประกอบกับความพยายามที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙
ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า การใดก็ตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคือ คตส. ได้กระทำไป
นั้น ถือว่าชอบโดยรัฐธรรมนูญ แต่ท่านก็มีความพยายามที่จะแก้ไขมาตรานี้ว่าการใดที่
คตส. ได้กระทำไป ถือว่าต่อไปนี่ไม่ชอบโดยรัฐธรรมนูญ แปลว่าการตรวจสอบคดีทุจริต
ของอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งและในรัฐบาลชุดนั้น ต่อไปนี้ก็ไม่ชอบโดยรัฐธรรมนูญ
ถ้าท่านแก้ไขรัฐธรรมนูญสำเร็จ การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) ในยุคที่ผ่านมา
ก็จะไม่ได้รับการสะสาง ประเด็นตรงนี้ครับคือสาเหตุ

ประการที่ ๑ ที่นำมาสู่การชุมนุม ซึ่งผมอยากให้เราได้หันกลับไปทบทวน
ดูถึงเหตุแห่งผลที่มา เพื่อจะได้เข้าใจมูลเหตุอันแท้จริง

ประการที่ ๒ ที่เป็นมูลเหตุก็คือว่า นายกรัฐมนตรีท่านได้ใช้สื่อของรัฐ
ผมใช้คำว่า รัฐ หมายถึง ทุกฝ่ายไม่ใช่เฉพาะรัฐบาล แต่รวมทั้งฝ่ายค้าน รวมทั้งสมาชิก
รัฐสภา รวมทั้งทุกองค์กร รวมทั้งพี่น้องประชาชน สื่อนี้เป็นสื่อของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินอย่างน้อยปีละ ๕๐๐ ล้านบาท สถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง
ท่านนายกรัฐมนตรีส่งเสริมสนับสนุนให้จัดรายการความจริงข้างเดียว รายการความจริง
ข้างเดียวตรงนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะโจมตีฝ่ายตรงกันข้ามในทางการเมือง โดยไม่เปิด
โอกาสให้ผู้ที่เขาพาดพิงกล่าวหาในทางเสียหายได้มีโอกาสมาชี้แจงแต่อย่างใดทั้งสิ้น และ
รายการนี้ในที่สุดกลายเป็นรายการยั่วยุให้เกิดความแตกแยกรุนแรง และเป็นสาเหตุหนึ่ง
ที่ท่านประธานต้องยอมรับความจริงว่า ตรงนี้คือที่มาของการระดมคนให้มาชุมนุม
กับกลุ่มผู้ชุมนุมมากขึ้นเพราะไม่เห็นด้วยกับรายการความจริงข้างเดียวที่ใส่ร้ายผู้อื่น
ในทางการเมืองและฝ่ายตรงข้ามในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ประการที่ ๓ ท่านประธานต้องยอมรับความจริงว่า ในช่วงที่ผ่านมารัฐบาล
มีพฤติกรรมที่มุ่งล้างแค้นองค์กรอิสระ ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์กรอิสระ
และต้องการเปลี่ยนแปลงองค์กรอิสระที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบัน เพื่ออะไรครับ ที่ท่าน
ทำเพราะท่านไม่สบายใจและไม่พอใจกับการทำหน้าที่ขององค์กรอิสระ อย่างน้อยที่สุด
คณะกรรมการการเลือกตั้งให้ใบแดงรองหัวหน้าพรรคการเมืองพรรคหนึ่งที่สังกัดรัฐบาล
นี่คือมูลเหตุหนึ่งที่นำมาสู่ความไม่พอใจ ถึงขนาดต้องการเปลี่ยนคณะกรรมการ กกต.
ชุดนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชุดนี้กำลังรับไม่ต่อตามรัฐธรรมนูญ
ที่กำลังจะตรวจสอบคดีทุจริตของคนในรัฐบาลชุดนี้และคนในรัฐบาลชุดก่อนที่ผ่านมา
ตรงนี้จะจึงเป็นที่มาที่ท่านไม่ต้องการที่จะให้ ป.ป.ช. ชุดนี้ ซึ่งผมคาดว่าท่านเชื่อว่า
ท่านไม่สามารถสั่งการ ป.ป.ช. ชุดนี้ได้ ไม่ต้องการให้ดำรงตำแหน่งต่อไป จึงมีความ
ประสงค์ที่ต้องการจะเปลี่ยนแปลงศาลรัฐธรรมนูญ ท่านอาจจะไม่พอใจศาลรัฐธรรมนูญ
ชุดนี้เพราะ ศาลรัฐธรรมนูญชุดนี้ตัดสินว่า การออกแถลงการณ์ร่วมไทย – กัมพูชา
ผิดรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๙๐ และในที่สุดก็เป็นปัญหากับรัฐบาล ท่านก็มีความประสงค์

ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงศาลรัฐธรรมนูญ พฤติกรรมตรงนี้คือที่มาอีกเหตุผลหนึ่งของการชุมนุมและทำให้ผู้ชุมนุมได้แนวร่วมมากขึ้นที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

ล่าสุดต้องยอมรับความจริงว่านี่คือเงื่อนไขประการหนึ่งที่ผู้ชุมนุมนำไปกล่าวอ้าง นั่นก็คือการเอาพวกฟ้องทางการเมืองมาดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยกับคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ ท่านเอาคนและพวกฟ้องเข้าไปอยู่ในธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่ออะไรครับ เอาเข้าไปอยู่ในนั้นเพื่อต้องการที่จะควบคุมแทรกแซงทิศทางทางการเงินของประเทศให้เป็นไปตามความประสงค์ที่รัฐบาลต้องการเพื่อประโยชน์อะไร ผมไม่จำเป็นต้องมาสาธยายต่อท่านประธานตรงนี้ และนี่คือประเด็น ท่านเอาคนเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์ที่เป็นพรรคพวกของท่านเพื่ออะไรครับ เพื่อต้องการควบคุมข้อมูลในการที่จะถูกนำไปใช้ในองค์กรอิสระและการตัดสินใจที่ดีการทุจริตของอดีตนายกรัฐมนตรีคนหนึ่ง พฤติกรรมเหล่านี้ถูกมองออกให้เห็นได้อย่างชัดเจน จึงเป็นที่มาของเหตุผลของการที่มีผู้เข้าร่วมชุมนุมเพิ่มเติมมากขึ้นกับกลุ่มผู้ชุมนุมในปัจจุบัน เพราะไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมของรัฐบาลในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือว่า นายกรัฐมนตรีท่านมีพฤติกรรมที่ต้องยอมรับความจริงครับ แม้แต่เมื่อสักครู่ ความจริงผมกราบเรียนกับท่านตรง ๆ ว่า ท่านไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นมาพูดในลักษณะอย่างนั้นเลย-----

เพราะมันไม่ได้ช่วยให้สถานีเริ่มต้นด้วยบรรยากาศแห่งการเดินไปสู่เป้าหมายแห่งความ
สมัครสมาน สามัคคี สมานฉันท์ ต้องยอมรับความจริงว่าท่านนายกรัฐมนตรี

(พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน)
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงอีกครับ คุณกานต์
ประท้วงอีกครับ เชิญ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิผูกขาดฟังครับท่านประธาน
ที่ผมประท้วงเพราะว่าท่านจรินทร์ ด้วยความเคารพท่านนะครับ ผมไม่มีข้อขัดแย้ง
อะไรกับท่านหรอก เพียงแต่ที่ผมเคยเป็นอดีตนายตำรวจ ผมชอบความยุติธรรม
และความเป็นจริงนะครับเรื่องที่ผมพูด มันจะได้เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง ที่ผมพูด
ผมต้องการช่วยกันแก้ไขปัญหาประเทศชาตินะครับ และที่ท่านกล่าวว่าที่รัฐบาลต้อง
แก้ไขกฎหมายเพื่อการยุบพรรค ผมกราบเรียนตรง ๆ นะครับ มันไม่ชอบด้วยระบบ
ความยุติธรรมครับ คนทำผิดคนเดียวคนอื่นไม่รู้เรื่องมันต้องถูกยุบพรรคหรือเปล่าครับ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณกานต์ครับ มันไม่ใช่ที่อภิปราย
ได้เถียงกันครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
เดี๋ยวเขาจะเข้าใจผิดนะครับ ผมขออนุญาตให้ผมพูดสักนิดครับท่านประธาน ขออนุญาต
ใช้สิทธิครับ เพราะว่ามันไม่ถูกต้องตามกระบวนการยุติธรรมครับท่านจรินทร์ครับ
สมมุติว่าพ่อทำผิด ลูก เมียต้องติดคุกไหมครับ อันนี้คือประเด็นที่ผมสงสัย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอครับ คุณกานต์ครับ คุณกานต์
มีคนประท้วงอีก ข้างหลังนั่นอีกครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
มันไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องว่ามาแก้เพื่อตัวเองครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมกลัวว่า
พูดอย่างนี้ไปม็อบ (Mob) จะได้กำลังใจขึ้นมาอีกเยอะเลย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วครับ คือผมไม่อยากจะ
เปิดเสียงหอนครับ มันจะน่าเกลียด

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
รัฐบาลต้องทำเพื่อความชอบธรรมนะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอครับ ขอภัยครับ

พันตำรวจโท กานต์ เทียนแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
พูดอะไรก็ได้ครับ ขอให้มันถูกต้องตามความเป็นความจริง ท่านประธานครับ ขอขอบคุณ
มากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : พอแล้วครับ ถ้าอันนี้เขาสงบ
นั่งสมาธิบ้างครับ จะได้สบายครับ ฝ่ายประท้วงก็อย่าประท้วงเลยครับ พอแล้วครับ เชิญ
ท่านจурินทร์ต่อครับ

นายจурินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ พฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีที่มีลักษณะก้าวร้าว รวนขององค์กร
ต่าง ๆ ตรงนี้แหละครับที่ผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านว่าผิดวิสัยของคนที่ดีควรเป็น
นายกรัฐมนตรี ประเด็นเหล่านี้ต้องยอมรับความจริงนะครับท่านประธาน ว่าประเด็นนี้คือ
ประเด็นที่ทำให้กลุ่มผู้ชุมนุมได้แนวร่วมในการชุมนุมมากขึ้นเป็นลำดับในช่วงระยะเวลา
ที่ผ่านมา ความจริงตัวอย่างที่กระผมได้ยกมาต่อท่านประธาน ๕-๖ ประการ ว่าสาเหตุ
แห่งการชุมนุมเกิดจากพฤติกรรมอะไรของรัฐบาลนั้น พรรคประชาธิปัตย์และผู้ที่มีความ
ปรารถนาดีต่อบ้านเมืองจำนวนมากได้พยายามทักท้วง ตักเตือน ห้ามปรามรัฐบาล
แต่ดูเหมือนระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลไม่ได้รับฟังความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์เหล่านี้
ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายอย่างยิ่ง ในที่สุดรัฐบาลก็ถึงขั้นที่จะดำเนินการ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งตัวอย่างที่ชัดเจนที่พวกเราผมได้ทักท้วงรัฐบาลก็คือว่า ถ้ารัฐบาลยังถึงขั้นที่จะ
แก้ไขรัฐธรรมนูญ ในที่สุดรัฐบาลจะเป็นชนวนแห่งการนำประเทศไปสู่วิกฤติ แล้วเป็น
อย่างไรครับท่านประธานครับ วันนี้เหตุผลสำคัญประการหนึ่งของการชุมนุมและกำลัง
จะบานปลายลุกลามไปใหญ่โตก็เพราะรัฐบาลยังยืนยันที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์และผู้ปรารถนาดีในบ้านเมืองได้ท้วงติงไว้เป็นลำดับมา พฤติกรรม

เหล่านี้จึงเป็นมูลเหตุแห่งการชุมนุมยืดเยื้อที่ปฏิเสธไม่ได้ ท่านประธานครับ ความจริงพฤติกรรมที่ทำให้การชุมนุมมีผู้เข้าร่วมมากขึ้นนั้นไม่ได้ยุติเฉพาะที่ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วเท่านั้น พฤติกรรมของรัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรียังมีเพิ่มเติมที่ยังเพิ่มชนวนแห่งความขัดแย้งซ้ำเติมสถานการณ์ให้บานปลายไปสู่วิกฤติยิ่งขึ้นอีกหลายประการ เช่น

ประการที่ ๑ การตั้งข้อหากับผู้ชุมนุมเมื่อ ๓ - ๔ วันที่ผ่านมารุนแรงเกินกว่าเหตุ ถึงขั้นตั้งข้อหากลุ่มผู้ชุมนุมว่าเป็นกบฏต่อแผ่นดิน ตรงนี้ต้องยอมรับความจริงครับว่ายิ่งทำให้มีผู้เข้าร่วมการชุมนุมมากขึ้น เพราะเห็นว่าการตั้งข้อหา นั้นไม่เป็นธรรมกับผู้ถูกตั้งข้อหา และไม่เป็นธรรม ไม่เป็นไปตามกฎหมาย เพราะในความเป็นจริงถ้าท่านประธานจะได้ไปเปิดประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐๐ วรรคสอง ท่านประธานจะเห็นได้ชัดเจนว่ากฎหมายนี้มีความประสงค์ที่ต้องการคุ้มครองผู้ที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหา ไม่ให้สิทธิกับผู้ถืออำนาจรัฐตั้งข้อกล่าวหาเกินกว่าความเป็นจริง หรือรุนแรงเกินกว่าความเป็นจริง ถ้าท่านตั้งข้อกล่าวหาเกินกว่าความเป็นจริง รุนแรงกว่าความเป็นจริง วันหนึ่งคดีความคงไม่หมดอายุง่าย ๆ ท่านจะต้องรับผลแห่งการกลั่นแกล้งตั้งข้อกล่าวหาเกินกว่าความเป็นจริง เพราะโทษถึงจำคุกตลอดชีวิต แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในกรณีทางกฎหมายก็เป็นเรื่องทางกฎหมาย-----

แต่ในเรื่องทางการเมือง การตั้งข้อกล่าวหารุนแรงเกินกว่าความเป็นจริง ในที่สุดทำให้ การชุมนุมได้รับแนวร่วมมากขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งคนเรือนหลายแสนเข้ามาร่วม การชุมนุม นี่ก็คืออีกประการหนึ่งที่เป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ให้บานปลายยิ่งขึ้น

ประการที่ ๒ พฤติกรรมของท่านนายกรัฐมนตรีที่บังคับให้คนเลือกข้าง ตรงนี้แหละครับท่านประธาน มันไม่ได้ช่วยให้สถานการณ์เดินไปสู่ความสงบเลย แทนที่ ท่านนายกรัฐมนตรีจะออกมาเรียกร้องความสมานฉันท์ ความสมัครสมานสามัคคี แต่ท่านนายกรัฐมนตรีกลับออกมาเรียกร้องให้ทุกฝ่ายเลือกข้าง เพื่อประเทศจะได้ แยกแยะออกเป็น ๒ ชีก แล้วความสมานฉันท์มันจะเกิดขึ้นได้อย่างไรครับ ตรงนี้สะท้อน ชัดเจนถึงการไร้ภาวะผู้นำของนายกรัฐมนตรี และตรงนี้คือประเด็นที่ชี้ให้เห็นได้อย่าง ชัดเจนว่านายกรัฐมนตรีคือสาเหตุหนึ่งของความสับสนวุ่นวายและวิกฤติของสถานการณ์ ในปัจจุบัน

ประการที่ ๓ การใช้ความรุนแรงกับประชาชนผู้บริสุทธิ์ ตรงนี้ก็เป็นสาเหตุ หนึ่งที่กระผมกราบเรียนกับท่านประธานว่า ก็จะทำให้สถานการณ์ลุกลามบานปลาย ใหญ่โต และยากแก่การที่จะเดินหน้าไปสู่ความสงบได้ การทุบตี การใช้แก๊สน้ำตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเข้าผมมีโอกาสได้ดูรายการสนทนาประสาท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่า แก๊สน้ำตาไม่มีครับ ท่านบอกว่าแก๊สน้ำตาไม่รู้ไอ้บ้าที่ไหน เป็นคนทำ เป็นสิทธิของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะชี้แจงนะครับ ผมไม่ลวงล้าก้าเกินสิทธิ ในทางการเมืองของท่าน แต่ผมกราบเรียนกับท่านนายกรัฐมนตรีว่า ยิ่งชี้แจงไม่ตรง ข้อเท็จจริงเท่าไร ตรงนั้นยังเป็นเชื้อไฟที่จะนำไปสู่การชุมนุมและเป็นเชื้อไฟที่จะนำไปสู่ ความขัดแย้งและรุนแรงมากยิ่งขึ้นในบ้านเมือง และจะทำให้ยิ่งยากต่อการเยียวยาแก้ไข มากยิ่งขึ้น ตรงนี้คือสิ่งที่ผมอยากกราบเรียนต่อท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธาน พฤติกรรมเหล่านี้ละครับ ท่านประธานที่เคารพครับ นำมาซึ่งการชุมนุมของประชาชน และเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก ดังกระหึ่มมากขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งนำไปสู่ การเข้าร่วมกระบวนการของพนักงานรัฐวิสาหกิจ และดูเหมือนยากที่จะเยียวยาแก้ไข มากขึ้นทุกที กระผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ทางออกต่อสถานการณ์ที่จะต้องทำ โดยเร่งด่วน ผมไม่เสนอมากหรอกครับ มี ๒ ประการ

ประการที่ ๑ รัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรีต้องไม่ใช้ความรุนแรง
ทุกรูปแบบ อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อระงับยับยั้งไม่ให้สถานการณ์ในปัจจุบันบานปลายออกไป
ยิ่งขึ้น เลวร้ายลงกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้

และในประการที่ ๒ ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วครับ ที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้อง
หันมาทบทวนบทบาทพฤติกรรมอย่างจริงจัง และต้องถามตัวเองดัง ๆ ว่า ท่านยังสมควร
ที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอยู่ต่อไปหรือไม่ ถ้าคิดจะอยู่ ผมเชื่อครับว่าท่านคงจะอยู่
ต่อไปได้อีกสักระยะ ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่าพรรคร่วมรัฐบาลยังหลับตากอดคอกันอยู่แน่น
ทั้ง ๖ พรรคการเมือง แต่ว่าสิ่งที่ผมอยากกราบเรียนกับท่านประธานตรงนี้ก็คือว่า
แม้ท่านนายกรัฐมนตรียังอยู่ได้ แต่ผมเชื่อว่า อาจะยากที่จะบริหารราชการแผ่นดินต่อไป
ได้ เพราะท่านเริ่มสั่งรถเมล์ไม่ได้แล้วครับ ท่านเริ่มสั่งรถไฟไม่ได้แล้วครับ ท่านเริ่มสั่งให้
เปิดสนามบินไม่ได้แล้วครับ และมีแนวโน้มว่า รัฐวิสาหกิจจะเข้าร่วมการชุมนุมมากขึ้น
เป็นลำดับ เพราะการกระทำอันมาแต่เหตุที่ไม่ถูกต้องชอบธรรมของรัฐบาลที่สั่งสมมา
ในช่วงระยะเวลา ๖ - ๗ เดือนที่ผ่านมา-----

ผมขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานครับว่า ผมเป็นผู้หนึ่งที่ลงชื่อในญัตติอภิปราย
ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีเมื่อเดือนมิถุนายน ๒ – ๓ เดือนที่ผ่านมา ผมเป็นผู้หนึ่งที่มี
ความเห็น ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีไม่สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไป
จากพฤติกรรมเมื่อกลางเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา แต่มาถึงวันนี้ มาถึงเดือนสิงหาคม
ระยะเวลาอีก ๑ เดือนเศษที่ผ่านมา ผมคิดว่าพฤติกรรมอันไม่สมควรดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีของท่านนายกรัฐมนตรีเพิ่มเติมสะสมมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะฉะนั้น
ผมจึงเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีสมควรที่จะถึงเวลาที่จะต้องพิจารณาตนเอง
วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีต้องพิจารณาว่า ท่านยังอยู่บ้านเมืองจะยังสุ่มเสี่ยงกับ
ความเสียหายถึงขั้นสูญเสียเลือดเนื้อหรือไม่ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องพิจารณา
ให้ชัดเจนรอบคอบว่าท่านยังอยู่บ้านเมืองจะยังสุ่มเสี่ยงต่อการสูญเสียประชาธิปไตย
หรือไม่ และวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ต้องพิจารณาให้ชัดเจนว่า ท่านยังอยู่ท่านยังขาด
ความชอบธรรมในฐานะผู้นำรัฐบาลหรือไม่ ผมเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีครับ กว่าจะมา
เป็นนายกรัฐมนตรีได้ ผมเข้าใจ ท่านต้องใช้เวลาในการสั่งสมชีวิตประสบการณ์
มายาวนานกว่าพอสมควร แล้วนี่ท่านเพิ่งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้แค่เพียง ๗ เดือน
ผมเข้าใจที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าท่านมาจากการเลือกตั้ง ผมเข้าใจที่ท่านบอกว่า
ท่านมาตามกติกาประชาธิปไตย แต่การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามวิถีทางประชาธิปไตย
ไม่ใช่เรื่องน่ากลัวครับ ยิ่งท่านมาจากการเลือกตั้งท่านยิ่งต้องฟังประชาชนมากขึ้น
ท่านยิ่งต้องอนุเคราะห์อ่อนใจกับประชาชนมากยิ่งขึ้น ถึงเวลาที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ต้องพิจารณาตัวเอง ท่านอย่ากลัวการเปลี่ยนแปลง เพราะท่านบอกแล้วเมื่อเข้าความกลัว
ทำให้เสื่อม ผมเชื่อว่าทางออกต่อสถานการณ์จึงอยู่ที่ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ถ้าท่าน
ตัดสินใจพิจารณาตัวเองโดยใช้วิถีทางประชาธิปไตย ไม่ว่าท่านจะใช้วิธีทางไหนก็ตาม
ตรงนี้คือจุดเริ่มต้นที่จะนำประเทศออกจากวิกฤติโดยมีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำ
ขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรี ครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมักร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ไม่ได้คิดและไม่ได้

ตั้งใจมาก่อนนะครับว่าคนหนึ่งพูด แล้วก็นายกรัฐมนตรีจะต้องลุกขึ้นมาตอบชี้แจง แต่ผม
ไม่อยากปล่อยให้มันเลยไป ให้มันเลยไปเสียจนกระทั่งคนฟังอะไรต่ออะไร แล้วทีก็กล่าวหา
กันไว้นั้น คนที่บ้านเขาฟัง ผมจะบอกให้ฟังครับ ที่มาตอบตรงนี้เพื่อจะบอกว่า
ผมพิจารณาตัวผมเอง แต่ว่าถ้อยคำที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดไปเมื่อสักครูนี้นั้น
ผมเชื่อว่าคนทั้งบ้านทั้งเมืองก็ฟังอยู่ ผมไม่เคยคาดคิดหรือครับว่าผมจะมาถูกกล่าวหา
ขนาดนี้ นี่ไม่ใช่การอธิบายไม่ไว้ว่างใจแล้วจะลงคะแนนไล่กันไปต่าง ๆ ผมนึกว่าจะได้ฟัง
เหตุผลเพราะเหตุผลผมฟังได้ แต่ข้อความที่พูดจากันออกมานั้นมันเกินเหตุครับ ผมจะ
บอกให้ฟังนะ นี่ไม่ใช่การได้วาทีนะครับ แต่ข้อต่าง ๆ ที่ทำมานี้ ที่กล่าวมา ๑ ๒ ๓ ๔ นั้น
มันเกิดที่หลังที่เขาปลุกกระดมกันเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม เลือกตั้งคดีแรงไปก็เพิ่งเกิดขึ้น
เมื่อ ๒ - ๓ วันนี่เอง เลือกตั้งคณะกรรมการซึ่งอะไรก็ไม่ทราบได้ก็เพิ่งเกิดยังไม่ถึงเดือน
มานี่เอง แล้วเรื่องอะไรต่ออะไรต่าง ๆ มันเกิดหลังวันที่ ๒๕ ทั้งนี้ เขาชุมนุมกันแล้ว
เขายึดสะพานมัฆวานรังสรรค์เขายึดกันแล้ว เพราะฉะนั้นเวลาจะใช้ข้อมูลกล่าวหา
กัน อย่างนี้ต้องระมัดระวังนับวันที่หน่อยครับ ต้องดูหน่อย แล้วข้อสำคัญที่สุดก็คือว่า
อะไรมาถึงขนาดกันอย่างนี้นักหนา อะไรครับที่ทำให้คนเรานั้นรับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
แล้วก็ได้มีพฤติกรรมที่นั่น ผมต้องแน่ใจว่าผมไม่มีพฤติกรรมอย่างที่ท่านสมาชิกมาเอ่ยถึง
เมื่อสักครู่นี้ เป็นอย่างไรครับ พฤติกรรมที่ว่าจะมาแก้รัฐธรรมนูญนี้มันเป็นความผิด
หรือครับ ผมจะถามสิ ถ้าเป็นความผิด ถ้ามรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ เขียนวิธีการ
แก้รัฐธรรมนูญไว้ทำไมครับ ถ้าการคิดจะแก้รัฐธรรมนูญเป็นความผิด เขียนไว้ทำไมวิธี
แก้รัฐธรรมนูญให้ทำอย่างไร-----

ลองคิดดูสิครับ ถ้าการแก้รัฐธรรมนูญเป็นความผิดมันต้องไม่เขียนไว้ครับ แล้วการที่จะแก้รัฐธรรมนูญเพราะเห็นว่ามีข้อบกพร่อง แล้วผมอธิบายตลอดเลย มันไม่มีทางหุบกครับ แก่เสร็จกับออกว่ายัยย้อนหลังไม่ได้ ไม่มีทางหุบก ผมไม่เคย มาตรา ๒๓๗ ผมบอก มาตรา ๒๓๗ แต่ก่อนก็มี แต่เดี๋ยวนี้นี้มีข้อพวงอะไรเข้ามามันเกินเหตุ ใคร ๆ ก็รู้ว่าเกินเหตุ อย่างที่คุณกานต์พยายามจะอธิบายเมื่อสักครู่นี้ มันผิดปกติ เราถึงต้องว่าจะต้องแก้ไข และผมไม่มีความรู้สึกเสียหายนะเลยที่จะแก้ไขมาตรานั้น มาตรา ๓๐๙ ผมพูดตั้งแต่แรกเลย ไม่ต้องเลย อย่างไรก็ตามก็ขึ้นอยู่กับศาล ไปแก้มาตรา ๓๐๙ ผมไม่เคยคิดถึงเรื่องนั้นเลย แต่มาตรา ๑๙๐ สิครับ

(นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรีครับ มีวุฒิสมาชิกเขาประท้วงครับ

นายวรินทร์ เทียมจรัส สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ท่านประธานครับ ผม วรินทร์ เทียมจรัส ครับ สมาชิกวุฒิสภา ขอประท้วงท่านนายกรัฐมนตรีครับ เพราะวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีขอเปิดให้มีการอภิปราย ให้มาฟังสมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ แสดงความคิดเห็นนะครับ ไม่ใช่การมาได้ว่าที่ ท่านนายกรัฐมนตรีเหมือนกำลังได้ว่าที่กับ สภาแห่งนี้ครับ ซึ่งจะไม่เกิดปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีคิดว่าสภาแห่งนี้ ไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้ ท่านนายกรัฐมนตรีสามารถจะขอปิดการประชุมไปเลย ก็ได้ครับ ขอบคุณครับ

นายสมัคร์ สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง กลาโหม) : ท่านประธานครับ จะวินิจฉัยใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ผมวินิจฉัยครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็กำลังชี้แจงให้ที่ประชุมเข้าใจ แต่ท่านใจร้อนไปหน่อย ฟังอีกสักนิด ไม่ได้หรือครับ คืออย่าใจร้อนครับ แล้วที่ท่านนายกรัฐมนตรีทำเรื่องมาก็เพื่อจะฟังพวกเรา นะครับ รัฐสภาเป็นหลักว่าท่านจะไปปฏิบัติอย่างไร ผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ อย่างนั้น เชิญท่านนายกรัฐมนตรีต่อครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ครับ คือข้อสำคัญผมได้เรียนตั้งแต่ต้นนะ ผมอยากจะนั่งฟังว่า ๆ ไป แต่การกล่าวหาเมื่อสักครู่นี้เล่นงานผม เหมือนอภิปรายไม่ไว้วางใจ และให้ผมพิจารณาตัวเองด้วย ผมต้องรีบขึ้นมาพิจารณาตัวเองเลยครับ ผมพิจารณาตัวเองแล้วว่าผมไม่ได้ทำอย่างท่านสมาชิกจตุรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ว่ากล่าวผมเลย แล้วก็ข้อสำคัญที่สุดคือต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ว่าไปปาว ๆ อย่างนั้น ลองย้อนหลังดูหน่อยสิครับ ว่าเหตุมันเกิดขึ้นอย่างไร คณะผู้คนที่จะทำนั้น ที่พูดจาอย่างนั้นแปลว่าพวกนั้นเขาทำถูก ถูกไหมครับ นายกรัฐมนตรีนี้ทำผิด เหมือนในการ์ตูนหนังสือพิมพ์ไทยรัฐที่เขียนนั้นแหละครับ พยายามหาเหตุว่าความผิดจากนายกรัฐมนตรีทั้งนั้น นี่ก็หروبเดียวกัน แปลว่าคนที่ปลุกกระดมเข้าไปยึดทำเนียบ ทำอะไรต่าง ๆ นั้น ยึดโทรทัศน์นั้นเป็นคนทำถูกนะครับ แต่ความผิดอยู่ที่นายกรัฐมนตรี เพราะนายกรัฐมนตรีเอารายการความจริงวันนี้ ฟังรายการมันออกได้ เดือนเดียวแหละครับ เหตุมันเกิด ๓ เดือนที่แล้ว นั่นพันมิตรเขาหาเหตุอ้างอิงนะครับ รายการผมก็ถูกหาเหตุอ้างอิง ข้อสำคัญคือต้องพูดกันให้ชัดเจนครับ ผมฟังได้ครับ แต่ผมไม่อยากปล่อยเอาไว้ให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเห็นว่า คือผมถูกกล่าวหา แต่ผมต้องชี้แจงทันที ผมไม่อยากทิ้งไว้ครับ กล่าวหาผมชัดเจนเลย ให้ผมพิจารณาตัวเอง พฤติการณ์ที่ทำ ทำความเสียหายให้บ้านเมือง ผมขอตอบเสียตรงนี้ว่าผมไม่ได้ทำพฤติกรรมอย่างที่ว่านั้น ผมไม่เป็นอย่างนั้นหรอกครับ ความไปรูกล้ำ ไปกล่าวหา ไปทำอะไร ไม่มีหรอกครับ ไม่มี แต่ถ้าอะไรมันเป็นเหตุที่จะต้องพูดกันก็พูดไปแค่นั้นเอง ไม่มีพฤติกรรมที่ผมจะไปแสดง ไปรูกล้ำกำเริบหน่วยงานอะไรต่าง ๆ ไม่ครับ ไม่ มีแต่คนจะรูกล้ำกำเริบผม ข้อสำคัญที่สุด เรื่องอะไรต่าง ๆ นั้นผมก็พยายามทำ เรื่องที่ว่าผมจะใช้อะไรรุนแรงไม่มีหรอกความรุนแรง อย่างผมเป็นรัฐบาลไม่มีครับ แต่รัฐบาลอื่น อย่างเช่นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ มีรัฐบาล แล้วมีเหตุเกิดขึ้นมา มีคนพม่าก็ไปโรงพยาบาล จะขอคนไปรักษาพวกมันเลยเข้าไปยึดโรงพยาบาลไว้ รัฐบาลนั้นแหละครับ เอาใครไปยิงตายหมดเลยครับ พม่า ๑๐ กว่าคนนั้นตายเป็นศพเป็นแถวเลย อย่างนั้นหรือครับ นุ่มนวลนะครับ นี่คนเป็นหมิ่น เป็นหมิ่น ๆ ทั้งนั้นประคับประคองไม่ให้กระทบกระทั่ง ก็เขากำลังพิสูจน์กันนะครับ แก๊สน้ำตานั่น แล้วดูรูปถ่าย วันนั้นเขาถ่ายมาให้ดูนะ เขาถ่ายรูปมาให้ทั้งหมดนี้

มันไม่ใช่แก๊สน้ำตานะครับ ที่เขาจับเอามาได้นี้ มันถึง มันถึงดับเพลิงที่เขาไปฉีด ทำเสียง
ขึ้นมา ถึงดับเพลิงฉีดต้องการจะให้มันเป็นข่าวออกไป แล้วเป็นข่าวซึ่งเดอะ เนชั่น
(The Nation) ออกข่าวใหญ่โต อยู่กันคนละฟาก อยู่ดี ๆ ตำรวจยิงแก๊สน้ำตามาหาคนเล่น
ไม่มีเหตุครับ แต่มีคนทำเหตุจะทำให้เป็นแก๊สน้ำตา แต่เขาก็จับมาได้ทั้งหมดนี้
มีถึงนี้ ถึงฉีดน้ำยา ที่อยู่ตรงที่เกิดเหตุ เขาจับมานี้ครับ คุณะเครื่องไม้เครื่องมือที่เขาหาทั้งหมด
ที่ได้มาทั้งหมด เดี่ยวจะมอบให้ท่านประธานสภาเอาไว้-----

คือข้อสำคัญที่สุดมันยังไม่ใช้อำนาจนั้น แต่ผมไม่อยากจะมันเรื่อยเจื้อยรุนแรงถึงขนาดนั้นครับ เพราะว่าฟังสำนวนสำเนียงก็ไม่ได้แนะนำอะไรต่าง ๆ แต่กล่าวหาเลยครับว่าความผิดทั้งหมดที่เกิดขึ้นเพราะนายกรัฐมนตรี ชื่อ นายสมัคร สุนทรเวช เป็นคนก่อให้เกิดขึ้นในเวลา ๗ เดือน ขอเรียนเท่านั้นล่ะครับ ผมไม่อยากจะทิ้งไว้ การพูดจಾಗกล่าวอะไรต่าง ๆ มันเน้นเหมือนอภิปรายไม่ไว้วางใจ แล้วลุกขึ้นยืนบอกให้ผมพิจารณาตัวเอง ผมจะขอยืนตอบว่าผมได้พิจารณาตัวเองแล้ว ก็ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แสดงความคิดเห็นไว้นั้น ท่านได้ลองย้อนดูสิ่งที่ท่านพูดไปแล้วด้วย ว่าที่พูดไปแล้วนั้นมันมีความเท็จ มันมีความจริงอย่างไร แล้วฟังอย่างนี้คนทั้งบ้านทั้งเมืองก็ฟังได้ บอก อ้อ ท่านอยู่ข้างพันธมิตร ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปนะครับ ทางฝ่ายสมาชิกพรรคพลังประชาชน คุณจุฑพร พรหมพันธุ์ เชิญท่านอันดับแรกครับ

นายจุฑพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จุฑพร พรหมพันธุ์ ด้วยความตั้งใจว่าวันนี้ต้องการจะอภิปรายทั่วไป เพื่อหาทางออกวิกฤติของประเทศ แต่ว่าเมื่อฟังแล้วมันก็จะเริ่มกลายเป็นทางเข้าของวิกฤติจากการนำเสนออะไรต่าง ๆ ขอกราบเรียนกับท่านประธานนะครับว่า สิ่งที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สิ่งที่สมาชิกรัฐสภาได้กล่าวอ้างเหตุในการเดินทางไปที่กลุ่มพันธมิตร บอกว่าเป็นเหตุการณ์สร้างความรุนแรงนั้น ผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ผมเองเป็นคนหนึ่งที่ผ่าน และได้เห็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากการชุมนุมต่างกรรมต่างวาระหลายครั้ง เหตุการณ์พฤษภาคม ๒๕๓๕ นี่ปรากฏการณ์เป็นอย่างดี มีคนตาย ๔๐ สูญหาย ๔๐ แต่ว่าวันนั้นบ้านเมืองนั้น ท่านประธานที่เคารพ มันได้ผ่านวิกฤติไปได้นั้น เพราะพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้เรียกคนทั้ง ๒ ฝ่ายได้ไปเข้าเฝ้าฯ ผมเองได้เป็นแกนนำชุมนุมอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนที่เป็นวุฒิสมาชิกเวลานี้ ซึ่งความคิดเห็นไม่ต้องตรงกันก็อยู่บนเวทีพร้อมกัน อย่าง ส.ว. นครศรีธรรมราช นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ แม้กระทั่งคนเป็นเลขาธิการพรรคประชาธิปัตย์เวลานี้ก็ได้เดินทางไปมหาวิทยาลัยรามคำแหงเช่นเดียวกัน ทุกคนได้เข้าเฝ้าฯ เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตรัสลงมานั้น ฝ่ายที่ชุมนุม

ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนั้น เราได้ประกาศทันทียุติการชุมนุม ด้วยน้อมนำ
พระราชดำรัส และวันนี้ประวัติศาสตร์มันไม่ได้แตกต่างไปจากเดิม ขออนุญาตอ่าน
พระราชดำรัสบางตอนว่า พระราชดำรัสนี้ได้พระราชทานแก่ พลเอก สุจินดา คราประยูร และ
พลตรี จำลอง ศรีเมือง เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ มีความตอนหนึ่งว่าปัญหาของ
วันนี้ไม่ใช่ปัญหาของการบัญญัติหรือการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทุกวันนี้คือความปลอดภัย
ขวัญดีของประชาชน ซึ่งเดี๋ยวนี้ประชาชนทั่วไปทุกแห่งหนมีความหวาดระแวงว่าจะเกิด
อันตราย มีความหวาดระแวงว่าประเทศชาติจะล่มจม โดยที่จะแก้ไขลำบาก ตามข่าว
ที่ทราบมาจากต่างประเทศ เพราะเหตุว่าในขณะนี้ทั้งลูกชายและทั้งลูกสาวก็อยู่
ต่างประเทศ ทั้งสองก็ทราบดีแล้ว ก็พยายามที่จะแจ้งให้กับคนที่อยู่ในประเทศเหล่านั้นว่า
ประเทศไทยยังแก้ไขสถานการณ์ได้ แต่ความรู้สึกว่าจะเป็นความคิดที่เป็นความคิด
แบบหวังสูงไปหน่อย ถ้าหากว่าเราไม่ทำให้สถานการณ์อย่าง ๓ วันที่ผ่านมานี้สิ้นสุดไปได้
ฉะนั้นขอให้โดยเฉพาะ ๒ ท่าน คือหันหน้าเข้าหากัน ไม่ใช่เผชิญหน้ากัน เพราะว่าประเทศ
ของเราไม่ใช่ประเทศของ ๑ คน ๒ คน เป็นประเทศของทุกคน เข้าหากันไม่เผชิญหน้ากัน
แก้ไขปัญหา เพราะปัญหามีอยู่ เวลาเกิดจะใช้คำว่า บ้าเลือด เวลาคนมีการปฏิบัติรุนแรง
มันลืมหืมตา ลงท้ายไม่รู้ว่่าดีกันเพราะอะไร แล้วจะแก้ไขปัญหาว่่าอะไร เพียงแต่ว่าจะต้อง
เอาชนะ แล้วใครจะชนะไม่มีทาง อันตรายทั้งนั้น มีแต่แพ้ คือต่างคนต่างแพ้ ผู้ที่เผชิญหน้า
ก็แพ้ แล้วที่แพ้ที่สุดก็คือประเทศชาติ ประชาชนจะเป็นประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่
ประชาชนเฉพาะกรุงเทพมหานคร-----

ถ้าสมมุติว่าเฉพาะในกรุงเทพมหานครเสียหาย ประเทศก็เสียหาย แล้วก็จะมีประโยชน์อะไรที่จะทนงตัวว่าชนะ เวลาอยู่บนกองซากปรักหักพัง นี่เป็นพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พวกผมชุมนุมอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้น้อมนำพระราชดำรัส แล้วบอกพี่น้องประชาชนเราตอนเช้าจะทยอยกันกลับบ้าน บ้านเมืองจะเป็นอย่างไรไม่ทราบ เมื่อเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินออกมาหย่าศึกกันแล้วนั้น แปลความกันว่าคนไทยจะต้องยุติ หลังจากนั้นนายกรัฐมนตรีเวลานั้นก็ลาออก การแก้ไขรัฐธรรมนูญประเด็นนายกรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้ง ประเด็นประธานรัฐสภาต้องมาจากรัฐสภาผู้แทนราษฎรนั้น ได้แก้ไขผ่านไปด้วยความรวดเร็ว นี่คือวิกฤติของประเทศครับ ท่านประธานที่เคารพ แต่ถามว่าหลังจากเหตุการณ์พฤษภา ๒๕๓๕ ความรุนแรงยังมีหรือเปล่า บอกว่ายังมีอยู่ครับท่านประธานที่เคารพ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์มติชนลงย่อนรอย ไม่ว่าจะเป็นกรณีการตีฆาตนาตายที่จังหวัดกำแพงเพชร นั่นก็เป็นความรุนแรงหรือกรณีที่พี่น้องชาวเลิงสาข ครอบรู้ จังหวัดนครราชสีมา ต้องการเรียกร้องให้ขึ้นค่าราคามันสำปะหลัง จาก ๘๐ สตางค์ ขอมมาเป็น ๑ บาท ได้หรือไม่ เขาก็เรียกร้องความสนใจโดยการว่ายนํ้าข้ามคลองเปรมประชากร เพื่อป็นเข้าไปในทำเนียบรัฐบาล เพื่อแสดงสัญลักษณ์เรียกร้องความสนใจ โดยไม่มีเจตนาที่จะยึดทำเนียบรัฐบาล รัฐบาลเวลานั้นก็ใช้หมาหรือสุนัขตำรวจเข้าไปกัดพี่น้อง แล้วก็ป็นตราบาปจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า เหตุการณ์ความรุนแรงต่าง ๆ แม้กระทั่งกรณีที่หน้าบ้านสี่เสาเทเวศร์ ที่ผมต้องยกตัวอย่างก็คือว่า วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ นั้น ยังไม่มีหมายจับใครทั้ง ๙ คน ยังไม่มีการคุมครองในพื้นที่ ไม่มีแม้กระทั่งข้ามรั้วเข้าไปยังบ้านประธานองคมนตรี ตำรวจปราบปรามรุนแรงมากกว่านี้เป็นสิบเท่า แต่หน้าข่าวเวลานั้นแม้กระทั่งคนที่ป็นส.ว. แต่งตั้งวันนี้ วันนั้นป็น ส.นช. ยังแสดงความคิดเห็นเวลานั้นบอกว่า ประชาชนป็นผู้ทำร้ายตำรวจ สภามันกลับกันโดยสิ้นเชิง คนบาดเจ็บ ๔๐ กว่าชีวิต แต่ที่ผมยกตัวอย่างวันนี้ก็คือว่า โดยส่วนตัวแล้วพวกเราทุกคนนี้เห็นใจเจ้าหน้าที่ตำรวจ เหตุการณ์พฤษภา ๒๕๓๕ เชิงสะพานผ่านฟ้า ลวดหนามตรงกลาง ประชาชนอยู่ข้างหนึ่ง ตำรวจอยู่ข้างหนึ่ง เขวี้ยงกันไปตำรวจก็วิ่งไม่ได้ ทหารถือปืนอยู่ข้างหลัง ทุกเหตุการณ์ตำรวจก็คือจำเลยในสถานการณ์ แต่เราได้ใช้กระบวนการทางกฎหมาย คดีตำรวจแจ้งความเรา

เราก็รู้คดีแล้วเราก็มีการแจ้งความดำเนินคดีกับตำรวจ แปลความกันว่าเป็นคือกระบวนการทางกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงบอกว่าวันนี้เมื่อมีหมายจับ มีการคุมครองโดยศาลแพ่ง แม้จะยกเลิกกันไปแล้วก็ตาม แต่ผมบอกว่าพวกเรานั้นถ้ายามเมื่อเป็นกลุ่มคนที่ต่อสู้กับรัฐบาลเผด็จการนั้น เมื่อยืนหยัดก็ต้องต่อสู้ จับกุมคุมขังไม่มีปัญหาอะไร ว่ากันตามกระบวนการยุติธรรม ผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า เมื่อมีการยกพูดคำว่า การเมืองภาคประชาชน บอกว่าประชาชนที่ชุมนุมในทำเนียบรัฐบาลประชาชนเป็นเรือนแสน ท่านประธานลองไปนั่งนับเอาพื้นที่ไปทางสิริวัตร เรือนแสนและเรือนหลายแสนนี้ ชีคอซุมนุช ๕ คนยังไม่ได้เลยครับท่านประธาน แต่เวลาพูดปลุกกระดมกันเหมือนกับใช้ภาษาพันธมิตรมาบอกว่า วันนี้ ๓ แสน วันนี้ ๕ แสน วันนี้ ๑ ล้าน แล้วสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็มาอธิบายความ การเมืองภาคประชาชนที่ต้องพูดกันวันนี้ว่ามันภาคประชาชนกันจริงหรือเปล่า ถ้าท่านประธานจำความเหมือนกับผมได้ ก็คือว่าวันที่ ๒๐ กันยายน ปี ๒๕๔๙ กลุ่มพันธมิตรนัดประกาศชุมนุม ทหารไปยึดอำนาจอ้างเหตุว่าวันที่ ๒๐ ปล่อยไปไม่ได้ เดี่ยวจะเกิดการนองเลือด ท่านประธานที่เคารพ มีการยึดอำนาจวันที่ ๑๙ กันยายน ปี ๒๕๔๙ วันที่ ๒๐ กันยายน ปี ๒๕๔๙ พันมิตรประกาศยุติบทบาทตัวเองโดยทันที แล้วพันธมิตรมาฟื้นฟูชีวิตในวันไหนครับท่านประธานที่เคารพ ในวันที่ประเทศเป็นประชาธิปไตย ในวันแรกที่นายกรัฐมนตรีอภิปรายแถลงนโยบายในสภาเสร็จ ไปประชุมข้าราชการ เพื่อเอานโยบายไปบอกกล่าวกับราชการ นั่นคือวันแถลงการณ์วันแรกของกลุ่มพันธมิตรเริ่มต้นฟื้นฟูชีวิตขึ้นมา หลังจากนั้นก็ออกแถลงการณ์แล้วก็บอกว่าจะต้องมีการเคลื่อนไหวถ้ามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ-----

การเมืองภาคประชาชนลงไปดูเถอะครับว่า หลายคนบนเวทีพันธมิตร เมื่อเวลา
การประชุมของกลุ่มพันธมิตรร่วมชุมนุมมีการยึดอำนาจ ไปรับตำแหน่งเป็น สนช. บ้าง
เป็น สสร. บ้าง เป็นบอร์ด (Board) รัฐวิสาหกิจบ้าง เป็นรัฐมนตรีก็มี เมื่อมีการเลือกตั้ง
รัฐบาลออกจาก สนช. ก่อน แล้วก็ไปลงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางพรรค แล้วเมื่อแพ้ว
การเลือกตั้งก็ไปชุมนุมขับไล่รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง นี่หรือครับการเมือง
ภาคประชาชน ท่านประธานที่เคารพ มีตัวอย่างครบถ้วนทุกคน ผมบอกกับท่านประธาน
เลยว่า ในกลุ่มพันธมิตรตรงนั้นทุกคน รู้จักมักคุ้นกับผมโดยส่วนตัวเกือบทุกคน เพราะเคย
ร่วมต่อสู้กันมาก่อน ยกเว้น นายสนธิ ลิ้มทองกุล เพียงคนเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึง
บอกว่านี่ไม่ใช่การเมืองภาคประชาชน แต่การเมืองที่ไม่ยอมรับกติการะบอบ
ประชาธิปไตย ระบอบประชาธิปไตยบอกว่าให้ยี่ดเสียงข้างมาก แต่ให้ฟังเสียงข้างน้อย
แต่วันนี้ประเทศนี้กำลังจะกลายเป็นเผด็จการเสียงข้างน้อย บอกว่าเสียงข้างมาก
ต้องทำตาม ๑ ๒ ๓ ๔ อย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ที่ถูกยกมาเป็นข้ออ้าง ๑ ข้อ บวกกับกรณีของจักรภพ เพ็ญแข จักรภพตัดสินใจลาออก
ไปทำตามกระบวนการยุติธรรม เรื่องรัฐธรรมนูญมีการกล่าวอ้างว่า การจะแก้ไข
เพื่อประโยชน์ส่วนตัวมาตรา ๒๓๗ ผมบอกว่า ถ้าเอาตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐
ใบแดงใบแรกของรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ แล้วสุดท้ายเข้าสู่กระบวนการพิจารณา
ของ ๓ ศาล แล้วตัดสินทางการเมือง ๑๐ ปี พรรคการเมืองบางพรรคจะถูกยุบ
ถ้าใช้กติการัฐธรรมนูญแบบนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แล้ว ขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า
เรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นมันเป็นนโยบายของพรรคพลังประชาชน นายกรัฐมนตรี
สมัคร สุนทรเวช ไปปราศรัยเลือกตั้ง บอกนโยบายสั้น ๆ ๒ ข้อเลยว่า ใครไม่เห็นด้วย
กับการรัฐประหารเลือกพรรคพลังประชาชน ใครต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เลือก
พรรคพลังประชาชน นายสมัครมาเป็นนายกรัฐมนตรีไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญเลยละครับ
จะมีปัญหา ท่านประธานที่เคารพ พอ ๒ หัวข้อมันตกไป มี ส.ว. ไปถอนชื่อ รัฐธรรมนูญ
ก็ตกไป พันมิตรบอกว่าถ้าอย่างนั้นเรากระดืบไปแล้ว เรากระดืบไปเรียบร้อยแล้ว
นายกรัฐมนตรีลาออก ถ้าท่านประธานจำความกับผมได้ว่า มีการปล่อยข่าวกันสนุกเวลา
ต่อมาว่า ในพรรคพลังประชาชนจะมีการเปลี่ยนตัวนายกรัฐมนตรี พันมิตรเชื่อกันทีละ ร

พันธมิตรบอกว่านายกรัฐมนตรีลาออกคนเดียวก็ไม่พอแล้ว จะต้องมีการเมืองใหม่ แล้วการเมืองใหม่ที่ว่าก็คือเลือกตั้ง ๓๐ คนแต่งตั้ง ๗๐ คนมีการอธิบายความต่อไปอีกว่าเลือกตั้ง ๓๐ นั้น หมายความว่าเลือกตั้งจังหวัดละคน ถ้าเอาตัวเลขสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเวลานี้ ๔๘๐ คน ๓๐๔ คนมาจากการแต่งตั้ง ท่านประธานที่เคารพมันเป็นข้อเรียกร้องที่เลยเถิด ไม่มีมนุษย์คนไหนเขาสามารถไปตอบสนองของกลุ่มพันธมิตรได้ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อประกาศว่าจะเป็นการยกระดับขึ้น ทำยที่สุดกลายเป็นอาณานิคม ขัดศาลเวลานี้ จริงอยู่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบอกว่าปรากฏการณ์ในอดีตนั้น ไม่มีใครไปกล้ายึดทำเนียบรัฐบาล เพราะไม่มีมนุษย์คนไหนในประเทศไทย หรือแม้กระทั่งประเทศที่มีความศิวิไลซ์นั้นเขาจะไปยึดทำเนียบรัฐบาล รวมกระทั่งการใช้กำลังไปยึดเอ็นบีที (NBT) สมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการแต่งตั้งบางคนบอกว่า มีการจับตากันหรือเปล่า ท่านประธานที่เคารพ วันดังกล่าวผมตื่นตีห้า ฟังการถ่ายทอด เอเอสทีวี (ASTV) ดูข่าวกันทุกช่องรวมกระทั่งเอ็นบีที ภาคกำลังคน ๘๕ คน ปกติมีอบภาคประชาชน ยกเว้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านลองไปดูเถอะครับว่าไม่มีมือบใด ๆ ปิดหน้าปิดตา โผล่แต่ลูกตา ๒ ดวง แบบนี้ไม่เคยมี ภาคการเมือง ภาคพลเมือง ภาคประชาชน ใครลองอธิบายสิ อยู่ในสภาผู้จักการเมืองภาคประชาชนมีการเปิดเผยดวงตา ไม่มีหอรอกครับ ท่านประธาน การบอกว่าไปจับตาก ท่านประธานที่เคารพ ขณะที่ชุดที่เขาชุมนุมชุดใหญ่ที่ชนกำลังมานั้น ที่นำโดยแกนนำที่เอามาข้างหน้าที่เอ็นบีทีนั้น ยังเดินทางมาไม่ถึงนั้น แต่ว่าที่การชุมนุมทางกลุ่มพันธมิตรที่สะพานมัฆวานรังสรรค์ นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ใช้สิทธิพาดพิงได้เลย ได้ประกาศทันทีว่าหลังจาก ๘๕ คน เข้าไปยึดสถานี-----

บอกว่าได้มีการยึดสถานีเอ็นบีทีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นี่ก่อนที่ผู้ชุมนุมชุดใหญ่จะตามเข้าไป
นี่เป็นเพียงแค่ ๘๕ คน หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจไปจับกุม พบอาวุธ ๑๑ ม.ม. ปืนไทย
ประดิษฐ์ มีดสปาตา กระบี่ท่อม ท่านประธานที่เคารพผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า
การจัดฉากหรือเปล่า อย่างที่ผมบอกกับท่านประธานครับ ผมรู้จักกับกลุ่มคนพันธมิตร
ส.ว. อย่างคุณรสนาหรือคุณวรินทร์ ที่ขึ้นมาเมื่อสักครู่นี้จะปฏิเสธกับผมไม่ได้เลยว่า ๒ คน
ที่ไปขอประกันตัวก่อนนั้นเขามีบทบาทอยู่เบื้องหลังเวทีอยู่ในกลุ่มพันธมิตร คนหนึ่ง
เป็นรุ่นพี่สุริยะใส คนหนึ่งเป็นเพื่อน และก็สนิทกัน รู้จักกันเป็นกลุ่มพันธมิตรอย่างหนึ่ง
กันไม่ออก เพราะฉะนั้นเมื่อเขาบอกว่าไม่รู้จัก แต่ว่าท้ายที่สุดก็ไปเรียกร้องให้มีการ
ปล่อยตัว แต่ว่าถ้าผมเป็นกลุ่มพันธมิตร ผมจะไม่มีวันบอกว่าคนเหล่านั้นผมไม่รู้จัก
แกนนำอย่างคุณสนธิก็บอกว่าไม่ใช่กลุ่มคนพันธมิตร ผมบอกว่า ๒ คนนั้นในจำนวน
๘๕ คน ที่ไปจะสลัดอย่างไรก็ไม่ออก เพราะปรากฏภาพชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ
เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่า แกนนำเขาก็บอกเสร็จสรรพว่ายึดเอ็นบีที เพราะต้องการจะเอา
เอ็นบีทีนั้น ถ่ายช่องเอาเอเอสทีวีเผยแพร่ภาพให้กับทั่วประเทศอีกที นี่มันเหมือนกับ
การรัฐประหารยึดอำนาจทุกประการครับท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานที่เคารพครับ
ผมจึงบอกวันนี้แหละครับการเมืองภาคประชาชน นี่คือการชุมนุมตาม มาตรา ๖๓ บอกว่า
ชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธหรือไม่ ปืนเถื่อน ปืน ๑๑ ม.ม. มีดดาบ ยาเสพติด
ท่านประธานที่เคารพ นั้นไม่ใช่การชุมนุมโดยสงบปราศจากอาวุธ นี่เป็นการชุมนุมไม่สงบ
และก็มีอาวุธครับท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าวันนี้ครับท่านประธาน
ที่เคารพ สิ่งที่ผมจะต้องพูดกันด้วยความรู้สึกก็คือว่า ผมอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเช้า
ด้วยความไม่สบายใจ หนังสือพิมพ์มติชนพาดหัวว่า ถวายรายงานในหลวง สมัครง้อออก
ล่องหนไม่ร่วมถกแกนนำ พรรคร่วมยันให้ทำงานต่อ สนธิประกาศหนุนประชาธิปไตยจับ
ตั้งรัฐบาล อันนี้แหละครับท่านประธานที่เคารพ เพราะในอดีตนั้นมีกรณีของนายกรัฐมนตรีนคร
พระราชทาน มาตรา ๗ จนกระทั่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตรัสว่ามั่ว และไม่เป็น
ประชาธิปไตย นี่นายสนธิพูดสัมภาษณ์เมื่อวานนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ บอกชัดเจน
ว่าพรรคประชาธิปัตย์จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการปฏิรูปการเมือง โดยให้
พรรคร่วมรัฐบาลเปลี่ยนข้างมาจับมือกับพรรคประชาธิปัตย์ในการจัดตั้งรัฐบาล

แปลความกันว่านายสมัครลาออกก็ไม่มีผลอะไร ถ้าตราบใดคนในสภานั้นไม่ไปทำตามกับ
กลุ่มพันธมิตรก็ไม่จบ คือต้องไปยกมือให้พรรคประชาธิปัตย์เป็นรัฐบาล นี่คือการ
การล้มล้างของ นายสนธิ ลิ้มทองกุล แกนนำของพันธมิตร ท่านประธานที่เคารพ
ผมบอกว่าเวลาที่กลุ่มพันธมิตรต้องการใช้กระบวนการทางกฎหมายเพื่อไปเล่นงานคนอื่น
นั้น ก็จะพูดกันว่าประเทศนี้จะต้องมีตุลาการภิวัตน์ ตุลาการภิวัตน์ เมื่อตัวเองถูกหมายจับ
จากถ้อยคำ จากเนื้อหารุนแรงนั้นต้องไปสู้คดีกัน ถ้าไม่จริงก็หลุด จริงก็ต้องถูกติดคุก
แต่เมื่อไม่ยอมปฏิบัติตามหมายจับนะครับ ไม่พูดตุลาการภิวัตน์กันอีกแล้ว บอกวันนี้ต้อง
ประชาธิปไตย แปลกันว่าถ้าเอากฎหมายไปเล่นงานกับคนอื่นบอกว่าตุลาการภิวัตน์ เวลา
เจอกับตัวเองไม่ตุลาการภิวัตน์แล้ว ขอประชาธิปไตยแทน ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ ส.ว.
บางท่านได้อธิบายนั้น เมื่อวานนี้ผมอ่านหนังสือพิมพ์ไทยรัฐด้วยมีความรู้สึกที่มี
ความรู้สึกขมขื่น นายกสุมาคมทองเที่ยวเขาแถลงด้วยน้ำตานองหน้าว่า ปรากฎการ
การปิดสนามบินนั้นมันทำลายการท่องเที่ยวไม่ใช่เฉพาะเที่ยวบินที่เกิดขึ้น แต่ไปกระทบ
การท่องเที่ยวในปีนี้อายุครบไฟหรือจะหยุดใด ๆ ก็ตามในประเทศนี้ การจับประชาชน
กับประเทศเป็นตัวประกันนั้นใครจะรับผิดชอบ ท่านประธานที่เคารพ วันนี้ถึงขนาดจะพูด
กันถึงขนาดที่ว่าจะทำอย่างไรกันต่อ ท่านประธานที่เคารพ ผมเองอยู่กลุ่มคนที่ร่วมในการ
ต่อสู้กับเผด็จการที่ผ่านมา ที่ผ่านมาก็มีความอดทนกับรัฐบาล ด้วยความรู้สึกว่า
ต้องการให้รัฐบาลปกป้องระบอบประชาธิปไตย-----

ใช้กระบวนการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหา คนที่เป็นเพื่อนมิตรในการร่วมต่อสู้ บอกว่าอย่าออกมา ให้รัฐบาลได้แก้ไขปัญหา อย่าซ้ำเติมสถานการณ์ แต่การยึดเอ็นพีที ยึดกระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม และทำเนียบ รัฐบาล คนไทยจำนวนมากโทรศัพท์มาหาผมว่า ประเทศนี้เรายกแผ่นดินให้กับ กลุ่มพันธมิตรไปแล้วหรือครับท่านประธาน ทำไมรัฐบาลไม่ใช้ผลบังคับในการแก้ไขปัญหา ผมขอทราบเรียนกับท่านประธานว่าเราจะบริหารประเทศกันไปแบบนี้หรือไม่ เพราะฉะนั้น เมื่อต้องการทางออกของวิกฤติ ผมขอทราบเรียนกับท่านประธานว่ามันก็ต้องเอาทางเข้า ของวิกฤติมาแก้ไขปัญหา นั่นหมายความว่าแต่ละฝ่ายนั้นก็ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เมื่อวันนี้มีหมายจับ เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีหน้าที่ในการดำเนินการทางหมายจับ และผม บอกกล่าวและก็ได้ไม่ได้กลัวอะไรด้วยซ้ำไป เมื่อเวลาที่ผมเจอเรื่อง พรรคพวกเพื่อนผมเจอ เรื่อง ไม่เคยใช้เด็ก สตรี คนแก่ จะมาเป็นเกราะกำบังเพื่อคุ้มครองชีวิต พร้อมจะยืนหยัด ต่อสู้ตามกระบวนการยุติธรรมอย่างไม่ไหวหวั่น แต่ด้วยความที่เป็นห่วงกับสถานการณ์ครับ ท่านประธานที่เคารพ ระยะเวลาเมื่อ ๓ เดือนก่อนหน้านั้นจนกระทั่งถึงวันนี้ที่ท่านบอกนั้น ว่ารายการความจริงวันนี้เป็นรายการความจริงข้างเดียว ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจง กันแล้วว่าจัดกันมาเพียงแค่ ๑ เดือนการประชุมหล่งหน้ามา ๓ เดือน พาดพิงใครเกิด ความเสียหายสามารถฟ้องร้องดำเนินคดีได้ และมีความประสงค์ที่ต้องการจะชี้แจง เหมือน ป.ป.ช. บอกว่าพูดฝ่ายเดียว เราก็เชิญ ป.ป.ช. เลยกี่มาชี้แจงสิ ว่าทำไม จึงยังสามารถทำหน้าที่ได้ต่อทั้งที่ไม่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ทั้งหมดนั้น ก็ว่ากันแฟร์ ๆ (Fair) พรรคประชาธิปไตยก็สามารถ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมแจ้ง กับวิปแล้วถ้าเลย ๒ – ๓ นาที เขาก็ไปหักใน ๑๙๘ นาที

(นายเรืองไกร ลีกิจวัฒนะ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) ได้ยื่นและ ยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ คุณเรืองไกร ประท้วงเรื่องอะไร คุณเรืองไกรประท้วงเลยไหมครับ เสียเวลา

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา ขอประพจน์ตามข้อบังคับข้อ ๖๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่หน้า ๑๔ ฟังมา ก็ติดตามรายการมา ผมว่าถ้าจะอภิปรายกันอย่างนี้ก็ต้องกลับไปดู

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประพจน์ใครครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : ประพจน์ว่าต้องอยู่ในประเด็นครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประพจน์ผมหรือว่าประพจน์ผู้อภิปราย

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคประชาชน) : ประพจน์ผู้อภิปรายครับ ในหนังสือเขียนในบรรทัดที่ ๔ ว่า แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยสันติวิธี แต่ฟังไปฟังมาแล้วผมเข้าใจว่าวิธีที่อยากจะเป็นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีทำมาในหนังสือซึ่งลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ซึ่งวันนั้นก็วันศุกร์ ท่านบรรหารก็ประชุมกลางคืน วันนั้นผมยังไม่รู้ว่าวันที่ลงมาอย่างไร แต่คำว่า สันติวิธี ท่านพูดมาเกือบครึ่งชั่วโมงมันจะออกอย่างไร อยากจะให้สันติวิธีก็ต้องปรึกษาหารือกันว่าอยู่ในประเด็นหรือเปล่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยครับ คุณเรืองไกรครับ

นายเรืองไกร ลีภิพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคประชาชน) : ได้ครับให้ท่านประธานวินิจฉัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมจะวินิจฉัย คือผู้พูดเขามีเจตนาพูดอย่างนั้น เขาไม่ได้ใส่ความใครนะครับ ก็พูดจบไปแล้วอยู่ในการวินิจฉัยของที่ประชุมและของนายกรัฐมนตรีเองครับ เชิญต่อครั้งที่ครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ๑ นาที ๒ นาทีก็สามารถหักได้ในเวลา ๑๙๘ นาทีของพรรคพลังประชาชน เมื่อคืนนี้ครับท่านประธานที่เคารพ เอาความยุติธรรมในการเผยแพร่สื่อท่านบอกว่ารายการความจริงวันนี้ไม่ให้เป็นธรรมกับท่าน เมื่อคืนตอนที่ท่านพูดที่พีบีเอส (TPBS) ถ่ายทอด พอนายจตุพรขึ้นนี้ตัดออกเลยนะครับท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมก็บอกว่าความยุติธรรมคืออะไร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับท่านเลยครับ

แต่เกี่ยวข้องกับคนที่ทำหน้าที่สื่อเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นผมจึง
บอกว่าหนทางข้างหน้า ผมถามว่าข้อเรียกร้องของกลุ่มพันธมิตรเมื่อสรุป ๓ ข้อว่า
๑. รัฐบาลต้องลาออก นี่ พลตรี จำลอง ศรีเมือง เสนอ ๒. บอกว่าห้ามแก้ไขรัฐธรรมนูญ
๓. บอกว่าต้องมีการเมืองใหม่ การเมืองใหม่คือเลือกตั้ง ๓๐ คน แต่งตั้ง ๗๐ คน-----

แล้วมันมีอยู่ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ หรือไม่ ขอเรียกร้องมันชัดเจนเอง แปลความว่าถ้าไม่
ฉีกรัฐธรรมนูญ แก้ไขรัฐธรรมนูญ ล้มล้างรัฐธรรมนูญก็ไม่สามารถที่จะมีการเมืองใหม่ได้
เพราะฉะนั้นผมจึงสรุปกับท่านประธานขณะนี้ว่า ณ วันนี้ขอเรียกร้องไปยังรัฐบาลที่มา
จากการเลือกตั้ง ประชาชนทั่วทั้งประเทศ เขาจะเป็นผนังทองแดงกำแพงเหล็ก จะเป็น
เกราะกำบังให้กับท่านที่มาจากการเลือกตั้ง เป็นเกราะกำบังให้กับประชาธิปไตย แต่เขา
ต้องการผู้นำที่มีความเข้มแข็งและสามารถนำกฎหมายมาบังคับใช้ เพราะเวลานี้
ประชาชนเหมือนมีสภาพอกแตก เพราะเขามีความรู้สึกกันว่า คนไทย ๖๓ ล้านคนไปยก
บ้านเมืองนี้ให้กับพันธมิตรไปแล้วหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นทุกสิ่งยุติได้ วันนี้ไม่มีใคร
ฟังใคร เขาก็บอกชัดเจนอยู่แล้วไม่ได้ฟังสภา เพราะฉะนั้นประเทศจะยืนต่อไปได้ด้วย
เอกกฎหมายที่มีความศักดิ์สิทธิ์ แล้วบังคับใช้ด้วยความที่เป็นจริง ขอขอบพระคุณ
ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณ ต่อไปก็ขอเรียนเชิญ
ท่านสมาชิกรัฐสภา นางสาวรสนา โตสิตระกูล เรียนเชิญครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) :
ขอบพระคุณท่านประธานค่ะ ดิฉันชื่อ นางสาวรสนา โตสิตระกูล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา
ดิฉันเองมีเวลา ๑๕ นาที แต่เนื่องจากคุณจุฑพร พรหมพันธุ์ ได้กล่าวอ้างถึงชื่อดิฉัน
ขอใช้สิทธิพาดพิงอีก ๕ นาทีนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต้องไปลดจากสัดส่วนของคณะ
ของท่านครับ ใน ๑๐ ชั่วโมงแรก ก็ไม่เป็นไรครับ คือว่าที่ประชุมก็คงจะไม่มีความเห็น
เป็นอย่างอื่น เรียนเชิญเลยครับ

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : คือดิฉันเอง
มีประเด็นที่จะพูดถึงเรื่องที่มีการกล่าวอ้างถึงเรื่องของสมาชิกวุฒิสภา ที่ได้ลงไปเยี่ยม
ในพื้นที่ โดยกล่าวอ้างว่าการลงไปของสมาชิกวุฒิสภานั้นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม แล้วก็
เป็นการไปถือหางฝ่ายพันธมิตร ดิฉันอยากจะขอชี้แจงว่า ในฐานะที่เป็นตัวแทนของ
ปวงชนชาวไทย เรามีความจำเป็นที่ต้องลงไปดูเพื่อหาข้อมูล ไม่ได้ลงไปเพื่อที่จะถือหางใคร

การที่เราได้ลงไปในพื้นที่เมื่อวันที่ ๒๖ เวลา ๐๓.๐๐ นาฬิกา จริง ๆ ก็คือวันที่ ๒๗ ปรากฏว่ามีความพยายามของฝ่ายกำลังตำรวจที่จะเข้าไปในทำเนียบรัฐบาลแล้วก็เกิดการปะทะกัน อันนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้วันที่ ๒๗ ที่ผ่านมา คณะของวุฒิสมาชิกได้ลงไปดูเพื่อที่จะหาข้อเท็จจริง วุฒิสมาชิกไม่เคยลงไปในพื้นที่ของพันธมิตร เมื่อยังไม่ได้มีวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น เราลงไปเพื่อเยี่ยมเยียนประชาชน เพราะว่าเราเป็นตัวแทนของประชาชนทุกคน ดิฉันไม่อยากเห็นรัฐบาล หัวหน้ารัฐบาลพยายามแบ่งแยกประชาชน ประชาชนอย่างไรก็เป็นประชาชนทั้งหมด การลงไปอีกครั้งหนึ่งคือวันที่ ๒๘ เพราะว่าในขณะที่เรามีการประชุมวุฒิสภาในช่วงเช้า ก็มีข่าวออกมาว่า มีการเข้าไปปิดหมายแล้วก็มีกรสลายการชุมนุม เกิดการบาดเจ็บ จึงมีความจำเป็นที่คณะของวุฒิสมาชิกจะได้ลงไปดูในพื้นที่ ดิฉันเองได้ขออนุญาตท่านประธานในเรื่องที่จะขอเปิดดีวีดี (DVD) เพื่อประกอบการอภิปราย แต่ว่าท่านประธานไม่โปรดอนุญาต ท่านเขียนไว้ว่าภาพการตีกันไม่ควรเผยแพร่อีก ขอความกรุณาเพื่อความสมานฉันท์ สำหรับการประชุมขอความกรุณานะคะ ซึ่งดิฉันเองคิดว่าจะไม่ฉายภาพดีวีดีก็ได้ แต่อาจจะต้องขออนุญาตเอาภาพมาประกอบ ก็ขอประธานอนุญาตท่านประธานด้วย เนื่องจากว่าภาพเหล่านั้น ถ้าเป็นภาพนิ่งก็คงจะไม่รุนแรงจนเกินไป เนื่องจากมีการพูดถึงว่าไม่มีการเข้าไปสลายการชุมนุม ไม่ได้มีการใช้แก๊สน้ำตา ท่านนายกรัฐมนตรีปฏิเสธว่าไม่มี ซึ่งตรงจุดนี้เมื่อเราลงไปในพื้นที่ เราลงไปตรวจสอบนั้น เราพบว่ามีการใช้แก๊สน้ำตา มีการตีกัน ภาพที่ขอแสดง-----

อันนี้เป็นภาพที่ประชาชนไปล้อม บช.น. เมื่อตอนหัวค่ำของวันที่ ๒๘ นะคะ ก็มีการยิง
แก๊สน้ำตาออกมา จะเห็นภาพประชาชนที่หมอบอยู่นะคะ ภาพต่อมาเราจะเห็นว่าคนโดน
แก๊สน้ำตาแน่นอน อันนี้ก็เป็นหลักฐานนะคะ มีคนบาดเจ็บ ภาพถัดมาก็เป็นภาพของคนที่
บาดเจ็บจากการเข้าไปปิดหมายของตำรวจ ซึ่งอันที่จริงดิฉันอยากจะขอทราบเรียน
ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะคะว่า การที่พวกเราเข้าไปนั้นเราไม่ได้เข้าไปที่
เวทีของพันธมิตรเท่านั้น เราได้ลงไปเยี่ยมเยียนตำรวจชั้นผู้น้อยซึ่งอยู่ในการปฏิบัติ
หน้าที่ เพื่อให้กำลังใจ เราเข้าใจว่าตำรวจชั้นผู้น้อยนั้นมีความเหน็ดเหนื่อยมีความเครียด
อาจจะเกิดการปะทะกันได้ เราก็ไปขอรับรองว่าอย่าใช้ความรุนแรง แล้วหลังจากนั้นเราก็ได้
เดินทางไปที บช.น. เพื่อพบกับผู้บริหารที่นั่น และได้มีโอกาสพบกับท่าน ผบ.ตร. นะคะ
ซึ่งที่จริงท่านก็ได้พูดให้ฟังว่า การเข้าไปปิดหมายแล้วทำให้เกิดการบาดเจ็บขึ้นมา
ท่านก็จะไม่ทำอีกต่อไป เพราะว่าการเข้าไปปิดหมายหรือเข้าไปบังคับหรือพื้นที่ตรงจุดนั้น
ทำให้ประชาชนเดือดร้อน ท่านก็จะงดเว้นไม่ทำ จะถอนกำลังออก ซึ่งเราก็ดีใจนะคะ
ที่ทาง ผบ.ตร. ท่านได้พูดเช่นนั้นนะคะ แต่ปรากฏว่าพอตอนเย็นก็ปรากฏว่ามีการใช้
แก๊สน้ำตากัน ซึ่งกรณีนี้ดิฉันคิดว่าอยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้มีการตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นมาตรวจสอบเรื่องนี้ การที่เราได้เข้าไปในพื้นที่ทำให้เราได้พบสิ่งที่เป็นจริง แล้วก็ได้
มีโอกาสพบกับผู้อำนวยการของกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรมที่เอามาปิด
เนื่องจากว่าทางสมาชิกรัฐสภาได้เข้าไปหลายท่าน หลาย ๆ ท่านเป็นนักกฎหมาย เราจึง
ได้เห็นเอกสารที่ได้มีการพูดว่า ได้มีการระบุว่า หมายที่ทางศาลได้ส่งมาให้ให้แจ้งแก่
จำเลยทั้ง ๖ จำเลยทั้ง ๖ มี พลตรี จำลอง มินายสนธิ ลิ้มทองกุล เป็นต้น ให้เป็นผู้รื้อถอน
สิ่งต่าง ๆ ออกไป และเนื่องจากว่าหมายอันนั้นเป็นการคุ้มครองชั่วคราว ไม่ใช่การคุ้มครอง
ฉุกเฉิน เมื่อจำเลยนั้นได้รับ เขามีเวลา ๑๕ วันในการปฏิบัติตาม หลังจาก ๑๕ วันแล้ว
ถ้าเขาไม่ปฏิบัติตามจึงจะมีการดำเนินการต่อไป แต่ปรากฏว่าเมื่อนำหมายเข้ามาแล้ว
ทางตำรวจก็ได้เข้าไปรื้อเวที ทำลายข้าวของต่าง ๆ จนเกิดการปะทะกัน ซึ่งสิ่งนี้ถือว่า
เป็นการทำเกินกว่าหน้าที่ เป็นการทำเกินกว่าเหตุ ส่วนนี้ดิฉันคิดว่า ก็สมควรที่จะต้อง
มีการตรวจสอบกันนะคะ แล้วการที่ทางสมาชิกรัฐสภาได้เข้าไปนั้น นอกจากการเป็น
ตัวแทนปวงชนชาวไทยแล้ว เราก็มีประธานจากคณะกรรมการต่าง ๆ

ประธานคณะกรรมการการปกครอง ประธานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ยุติธรรม
ตำรวจ แล้วก็ธรรมาภิบาล และตรวจสอบเรื่องทุจริตทั้งหลายนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉัน
คิดว่า การที่เราได้ลงไปดูในพื้นที่ เราจึงได้พบว่าบางครั้งสิ่งที่เราได้พบคือรัฐบาลได้ใช้
หมายศาลนั้นในลักษณะที่จะเข้าไปใช้ความรุนแรง ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดปัญหา สิ่ง
เรามีความเป็นห่วงเป็นอย่างยิ่งก็คือว่า เราไม่ต้องการให้เกิดน้ำผึ้งหยดเดียว แล้วเกิด
เหตุการณ์แบบวันที่ ๑๔ ตุลาคมขึ้นมาอีกนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันเองไม่อยาก
กล่าวโทษตำรวจที่ปฏิบัติงาน แต่นโยบายทางการเมืองคือตัวปัญหา-----

นโยบายทางการเมืองในการสั่งให้ตำรวจผู้ปฏิบัติงานเข้าไปลุย อันนี้เป็นสิ่งที่ดิฉันคิดว่าไม่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่จะต้องแก้ไข พันธมิตรเองเมื่อเข้ามายึดพื้นที่นั้น ดิฉันคิดว่าการชุมนุมของประชาชนนั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีมาก่อนรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าหากว่าการชุมนุมนั้นมีการกระทำความรุนแรงหรือทำผิดกฎหมายก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมาย แต่ว่าการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก็ควรจะดำเนินให้พอเหมาะแก่กรณี การที่กล่าวหาว่ากลุ่มที่ชุมนุมนั้นเป็นกบฏ ดิฉันคิดว่าอันนี้เป็นการเสริมความรุนแรงให้เกิดขึ้น เป็นการสร้างความเคืองแค้นในการที่จะตอบโต้มากขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการที่รัฐบาลเองพยายามใช้หมายศาลนั้น เป็นการรับรองความชอบธรรม แต่ที่จริงแล้วคำสั่งของศาลนั้นมุ่งหมายที่จะให้เกิดความสันติ แต่รัฐบาลใช้หมายศาลนั้นเพื่อรับรองความชอบธรรมในการเข้าไปลุยประชาชน อันนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ศาลจึงมีเมตตาที่จะให้มีการทุเลาการบังคับคดี เพราะว่ารัฐบาลได้ใช้หมายศาลไปในทางที่ไม่ถูกต้อง การชุมนุมของประชาชน ดิฉันคิดว่ามันเป็นปัญหาปลายเหตุ ปัญหาต้นเหตุมันเกิดขึ้นจากการบริหารงานของรัฐบาลที่ขาดธรรมาภิบาล ดิฉันเห็นว่าการที่รัฐบาลและสมาชิกสภานิติบัญญัติในฟากของรัฐบาลกล่าวอ้างอยู่เสมอว่าท่านมาจากการเลือกตั้ง ย่อมที่จะมีความชอบธรรม อันนั้นก็จริงอยู่ แต่ที่จริงแล้ว นอกเหนือจากการมาโดยการเลือกตั้งที่จะมีความชอบธรรมแล้ว การบริหารงานนั้นต้องมีธรรมาภิบาลด้วย เมื่อไรก็ตามที่รัฐบาลบริหารงานโดยขาดธรรมาภิบาล ดิฉันคิดว่าสิ่งนั้นก็ทำให้ประชาชนลุกขึ้นมาชุมนุมคัดค้าน การที่รัฐบาลกล่าวถึงคนเหล่านั้นว่าเป็นกบฏ ก็ทำให้ยิ่งเสริมให้กบฏนั้นมีมากขึ้น ดิฉันคิดว่ารัฐบาลจะต้องพิจารณาตรงนี้ให้มากขึ้นว่าการกระทำของรัฐบาลนั้นเป็นการเพิ่มปริมาณของคนที่เป็นกบฏมากขึ้นหรือไม่ ถ้าหากว่าการกระทำอันนั้นเป็นการเพิ่มกบฏให้มากขึ้น ดิฉันคิดว่าย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และยังคิดว่ารัฐบาลเรียกร้องให้คนเหล่านั้นเคารพกฎหมาย รัฐบาลก็ต้องไม่ทำตัวเป็นรัฐบาลแม่ปู เพราะว่ารัฐบาลแม่ปูก็คือว่าท่านเองได้มีการเคารพในกฎหมายหรือในรัฐธรรมนูญที่เราทุกคนได้กล่าวปฏิญาณก่อนเข้ารับตำแหน่งหรือไม่เพียงไร

อีกประการหนึ่ง คือการปฏิบัติงานของรัฐบาลนั้นจะต้องไม่มีลักษณะของการแยกพวกแยกข้างหรือมีหลายมาตรฐาน หรือการเข้าไปแทรกแซงต่าง ๆ ดิฉันจะไม่พูดถึง เพราะว่ามีหลายท่านพูดมาก่อนแล้ว เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าการเลือกตั้งเข้ามานั้น ไม่สามารถที่จะเป็นความชอบธรรมเพียงประการเดียว ในหลายประเทศ รัฐบาลเขาลาออกได้ แม้แต่รัฐบาลของรัฐบาลเกาหลีที่ได้กระทำผิดโดยการนำเข้าเนื้อวัวจากอเมริกา ประชาชนลุกขึ้นต่อต้าน รัฐมนตรีทั้งคณะลาออก รัฐมนตรีของประเทศญี่ปุ่นก็เช่นเดียวกัน ลาออกทั้งคณะเช่นเดียวกัน หรือแม้แต่ประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา นายนิคสัน ซึ่งมีคดี วอเตอร์เกต (Watergate) เพียงแค่ไปดักฟัง ก็ต้องลาออก ซึ่งถ้าหากว่าไม่ลาออก หรือเราขาดมารยาททางการเมือง ขาดจริยธรรมทางการเมือง เราก็ต้องเจอกับปัญหาคนที่จะต้องชุมนุมกันมากขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ดิฉันคิดว่ารัฐบาลก็ควรจะต้องพิจารณา ดิฉันเองเห็นว่าการปรับเปลี่ยน ธรรมเนียม. เปลี่ยนผู้นำรัฐบาลนั้นเป็นสิ่งปกติธรรมดา ในระบอบการปกครองที่เป็นประชาธิปไตย ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเสียหน้าแต่อย่างใด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือถ้าหากว่ารัฐบาลยังใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ไม่ว่าจะโดยวาจา

โดยการกระทำนั้นก็ย่อมจะทำให้ปัญหาต่าง ๆ นั้นหนักหน่วงมากยิ่งขึ้น อย่างภาคใต้ไทยที่เขาว่า น้ำร้อนปลาเป็น น้ำเย็นปลาทาย นะคะ ดิฉันเองก็อยากจะฝากให้ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายในรัฐบาล ท่านนายกรัฐมนตรีโปรดเอาไปพิจารณาด้วย ดิฉันคิดว่าคนที่เป็นผู้บริหารนั้นจะต้องมีราชนิยม นะคะ และราชนิยมที่สำคัญสำหรับนักปกครอง ดิฉันเองไม่ยกทั้ง ๑๐ นะคะ ดิฉันคิดว่านอกจากศีล คือการควบคุม กาย วาจา ใจ แล้ว รัฐบาลหรือผู้ปกครองจะต้องมีสิ่งที่เราเรียกว่า ตบะ ตบะคือการที่เราจะต้องมีความอดทน อดกลั้นอย่างถึงที่สุด เราจะต้องมีอโงธะ คือความไม่โกรธ เราจะต้องมีอวิหิงสา คือความไม่เคืองแค้นหรือแสดงการแค้น แสดงการอาฆาตมาดร้าย นอกจากนั้นจะต้องมีมัทวะ คือความอ่อนโยน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สอนกับผู้บริหารหรือนักปกครอง นะคะ ราชนิยมเหล่านี้ไม่ได้สอนกับประชาชนทั่วไป ประชาชนทั่วไปให้มีศีลก็พอแล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าคนที่จะมาบริหารบ้านเมืองนั้นก็ต้องปรับปรุงตัวเอง ดิฉันเองเห็นว่า นอกเหนือจากการที่รัฐบาลนั้นจะปรับปรุงตัวเองหรือปรับปรุงคณะรัฐบาล ปรับปรุงผู้บริหาร หัวหน้ารัฐบาล ถ้าเพียงแค่ปรับ ครม. เพียงอย่างเดียว โดยที่ไม่ปรับปรุงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกที่ว่ารัฐบาลนั้นขาดความเป็นธรรม รัฐบาลนั้นไม่ใช่เป็นรัฐบาลของประชาชนทั้งประเทศ แต่รัฐบาลกลายเป็นเพียงหัวหน้าของพรรคการเมืองบางพรรคเท่านั้น ซึ่งสิ่งนี้ย่อมทำให้ประชาชนซึ่งเขาได้เสียภาษีให้กับประเทศนั้นเขาสามารถและเขามีสิทธิที่เขาจะต่อต้านได้ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ารัฐบาลเอง ท่านนายกรัฐมนตรีเคยกล่าวในสมัยแรกว่า ครม. ของท่านชီးเหว่ เมื่อรู้ว่าชီးเหว่ดิฉันคิดวาก็เป็นสิ่งที่ดี แต่การปรับเปลี่ยน ครม. นั้นดิฉันคิดว่าจะต้องไปให้พ้นจากระบบโควตานะคะ เพราะว่าสิ่งที่ประชาชนที่เขาชุมนุม ที่เขาไม่พอใจก็คือการเมืองแบบเดิม ๆ ที่ใช้เงิน ใช้ระบบโควตา (Quota) มาเป็นตัวตัดสิน ปรับไปเท่าไรมันก็เปลี่ยนแปลงไม่ได้ รัฐมนตรีชီးเหว่แล้วปรับใหม่อย่าให้เหลือแค่พยางค์เดียว นะคะ ดิฉันคิดว่าการปรับเปลี่ยน ครม. ปรับเปลี่ยนหัวหน้า เป็นสิ่งที่ทำได้ เมื่อวิธีการที่เราได้เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดความรุนแรงนั้นไม่สามารถแก้ปัญหาได้ เหมือนกับหมอไม่สามารถรักษาโรคได้ เราก็เปลี่ยนหมอใหม่ได้ ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไร ไม่ควรจะมีพิธี แต่สิ่งที่สำคัญก็คือว่า การเปลี่ยน ครม. หรือเปลี่ยนหัวหน้า ครม. นั้นก็อาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ถ้าเราไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

พฤติกรรมที่พยายามแบ่งแยกประชาชนออกเป็นฝักฝ่าย อันนี้เป็นสิ่งที่ผู้นำรัฐบาลไม่ควร
กระทำนะคะ ดิฉันเองก่อนจะจบก็อยากจะขอฝากพุทธพจน์ที่ว่า อุตตนาัง โจทยัตตนาัง
คือจงเตือนตนด้วยตนเองนะคะ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็เป็นสัพพัญญูทางการเมือง
อยู่แล้ว ท่านสนใจในเรื่องของพุทธศาสนาอยู่แล้ว ดิฉันเองก็ขอฝากด้วยความอ่อนน้อม
ถ่อมตนว่า เราทุกคนควรเตือนตนด้วยตนเองว่า ปัญหาที่แท้จริงนั้นมาจากไหน ปัญหา
ที่แท้จริงนั้นมาจากคนเพียง ๕ – ๖ คน ซึ่งเวลานี้ขยายไปเป็นหลายหมื่นหลายแสนคนนั้น
หรือว่าปัญหาทั้งหลายเกิดขึ้นจากตัวเราเอง ถ้าหากว่าเราไม่สามารถมองกลับมาที่ตัว
เราเอง แล้วแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมต่าง ๆ แล้ว ดิฉันคิดว่าปัญหาก็ไม่มีทางจบนะคะ
วิกฤตการณ์มันจะลุกลามไปเรื่อย ๆ ดิฉันเองไม่อยากจะเห็นการเสียเลือดเนื้ออีกแล้ว
ในประเทศนี้ เพราะฉะนั้นดิฉันเองก็ยินดีนะคะที่เราจะใช้สภาแห่งนี้ในการปรึกษาหารือ
แล้วก็ฝากถึงท่านจุฑาพร พรหมพันธุ์ แล้วก็รวมทั้ง ส.ส. ท่านอื่น ๆ นะคะที่จะมาพูดคุยกัน
ต่อไปว่า อย่าพยายามใช้วาจาเสียดสี เพราะว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาเปิดให้มี
การปรึกษาหารือ ก็ควรจะตั้งใจฟังอย่างจริงใจ ไม่ใช่ใช้เทคนิคในการเมือง-----

เพราะว่าเทคนิคทางการเมืองเหล่านั้นไม่สามารถแก้ปัญหาได้ค่ะ แล้วก็การชุมนุมนั้น เป็นเพียงยอดภูเขาน้ำแข็งเท่านั้นเอง เป็นเพียงปลายเหตุ แต่ต้นเหตุอยู่ที่ไหนท่านต้อง พยายามกลับไปค้นคว้านะคะ และสิ่งเหล่านี้คนทั้งประเทศเขาเห็นและเขาจะเห็นมากขึ้น เรื่อย ๆ ถ้าท่านยังไม่ปรับเปลี่ยนวิธีการ ขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณ รักษาเวลาดีมากครับ เชิญคุณอลงกรณ์ พลบุตร

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานรัฐสภา กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมหวังว่าการประชุมรัฐสภาในวันนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีจะได้รับฟังข้อเท็จจริง เหตุผล ข้อเสนอแนะ และเก็บเกี่ยวประโยชน์ไปใช้ดุลยพินิจในการบริหารประเทศ การที่ทางรัฐบาลได้ขอให้ รัฐสภาได้มีการประชุมเพื่อขอความเห็นจากรัฐสภานั้น ผมถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดี อย่างน้อยที่สุดเมื่อสักครู่นี้ท่านนายกรัฐมนตรีได้บอกว่า รัฐบาลเอาไว้ไม่อยู่แล้ว ศาลเอาไว้ไม่อยู่แล้ว นั่นเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงดีกรีของวิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้งนี้ และเป็นการยอมรับว่ารัฐบาลนั้นมีอำนาจ แต่ปกครองไม่ได้ แน่นนอนที่สุดว่า ทางออกของ ปัญหาในกรณีนี้นั้น เป็นเรื่องที่ประชาชนทั่วทั้งประเทศในทุกภาคส่วนกำลังจับตามอง การทำหน้าที่ของเรา ผมมีความประสงค์อย่างยิ่งในการที่จะเสนอข้อเท็จจริงและเหตุผล และหวังว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะฟังและได้ยินสิ่งที่กระผมได้พูด ต้องเรียนท่านประธานว่า โดยแท้ที่จริงสิ่งที่รัฐบาล โดยเฉพาะตัวท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องตระหนักแล้วก็สำเหนียก ก็คือว่าทำไมการบริหารราชการเพียงแค่ ๗ เดือนที่ผ่านมาจึงนำประเทศมาสู่วิกฤตการณ์ ทางการเมือง และเป็นวิกฤตการณ์การเมืองซึ่งล่อแหลมต่อการสูญเสียเลือดเนื้อและการ สูญเสียสถานะความเข้มแข็งของประเทศชาติของเรา ไม่กี่วันที่ผ่านมา สภาพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดการสัมมนาประจำปี ๒๕๕๑ ในหัวข้อเรื่อง อนาคต ประเทศไทยใน ๒๐ ปีข้างหน้า ได้พูดกันถึงวิกฤตการณ์ของโลกซึ่งประเทศไทยจะต้อง ได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวิกฤติพลังงาน วิกฤติอาหาร วิกฤติประชากร และ วิกฤติโลกร้อน แล้วก็จะวิเคราะห์ถึงวิกฤตการณ์ภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นวิกฤติ

ทางเศรษฐกิจ ปัญหาปากท้องประชาชน ปัญหาความยากจน ปัญหาวิกฤติความมั่นคง และปัญหาอื่น ๆ แต่บัดนี้ระบบการเมืองซึ่งควรจะเป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างอนาคตและความเข้มแข็งให้ประเทศไทยจากวันนี้ถึง ๒๐ ปีข้างหน้ามันกลับกลายเป็นตัวปัญหา และรัฐบาลได้แปรโอกาสเป็นวิกฤติอย่างสิ้นเชิง ท่านประธานที่เคารพความจริงแล้วเรื่องของการมาขอข้อคิดเห็นจากสภานั้น ต้องการคำตอบสั้น ๆ เท่านั้นว่า วิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้งนี้จะจบลงเมื่อไร และจบลงอย่างไร แน่ใจที่สุดว่า ในฐานะของสมาชิกรัฐสภา กระผมมีความเชื่อมั่นในระบบรัฐสภามาโดยตลอด และเชื่อว่านี่คือเวทีของการหาทางออกให้กับประเทศในยามคับขัน แต่ทั้งนี้อยู่ที่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องใช้สติ ใช้ความสงบ ใช้ความใจเย็น ใช้เหตุใช้ผลในการรับฟัง และใช้ดุลยพินิจของท่านเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของประเทศ ความจริงทางออกของประเทศนั้นมีอยู่อย่างน้อย ๖ ประการ สำหรับทางออกของวิกฤตการณ์ทางการเมืองครั้งนี้

ประการที่ ๑ ก็คือว่า ท่านนายกรัฐมนตรีลาออกเพื่อเลือกนายกรัฐมนตรีคนใหม่

ประการที่ ๒ พรรคร่วมรัฐบาลลาออก เพื่อจัดตั้งรัฐบาลใหม่

ประการที่ ๓ จัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติ เพื่อคลี่คลายสถานการณ์ปัญหาทั้งหลายแหล่ก่อนที่จะเริ่มต้นนับหนึ่งใหม่

ประการที่ ๔ ยุบสภา เพื่อให้ประชาชนตัดสินใจในอนาคตของประเทศอีกครั้งหนึ่ง

ประการที่ ๕ รัฐบาลอยู่ต่อไป และเสี่ยงต่อการนองเลือด

ประการที่ ๖ การปฏิวัติรัฐประหาร ซึ่งไม่เป็นที่พึงประสงค์

อาจจะกล่าวได้ว่า ทางออกสุดแล้วแต่ท่านนายกรัฐมนตรีจะตัดสินใจอย่างไร และการตัดสินใจนั้นจะผูกพันต่ออนาคตของประเทศชาติ ไม่ว่าจะเป็นวันนี้ วันหน้า ปีหน้า หรืออีก ๒๐ ปีข้างหน้า สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดในอดีต อย่างน้อยการยอมรับความผิดพลาด และเริ่มต้นเพียงคิดถึงการแก้ไขปัญหาคความผิดพลาดนั้น นั่นคือการนับหนึ่งของความหวังว่าเราจะสามารถแก้ไขปัญหาของประเทศชาติได้ ท่านประธานครับ ความจริงเรามีตัวอย่าง ตัวอย่างของความผิดพลาดในระบบการเมือง ทั้งของเราเองและต่างประเทศ ถ้าเราได้เรียนรู้ถึงประวัติศาสตร์ที่ผิดพลาดและเราไม่ลืมหือเลือนในการก้าวข้ามความผิดพลาดและอย่าให้ประวัติศาสตร์ซ้ำรอยนั้น เราอาจจะเห็นแสงแห่งความหวังในการคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศหนึ่งครับที่เมื่อ ๓๐ กว่าปีก่อนนั้นมีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกับเรา เป็นระบอบประธานาธิบดี วันหนึ่งด้วยระบบการเมืองที่ฉ้อฉลมีการคอร์รัปชัน นักการเมืองไม่ซื่อสัตย์ต่อประชาชน การเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ยุติธรรม ในท้ายที่สุดได้ผู้นำและรัฐบาลที่ไม่สุจริต แล้วก็เกิดกระบวนการประชาชนในการโค่นล้มรัฐบาล เหมือนอย่างเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนี้ในประเทศไทยนี้ครับ แต่ว่าเราไม่สามารถจะแก้ไขปัญหานี้เพียงเพื่อแก้ผ้าเอาหน้ารอดเพื่อให้รัฐบาลนี้อยู่ต่อไป แต่ต้องคิดถึงอนาคตว่า แล้วต่อไปวันข้างหน้าประเทศจะอยู่ได้อย่างไร แต่ท้ายที่สุดแล้วการปฏิรูปทางการเมืองที่ล้มเหลวในประเทศฟิลิปปินส์ก็ทำให้เกิดปัญหาต่อการพัฒนาประเทศ

ต่อการบริหารและการปกครองประเทศ จนกระทั่งกลายเป็นประเทศที่ถูกขนานนามว่า
เป็นผู้ป่วยแห่งเอเชีย ผมไม่เพียงประสงค์ที่จะเห็นท่านนายกรัฐมนตรีบริหารประเทศ นำพา
ประเทศแล้วทำให้วันหนึ่งประเทศไทยถูกเรียกว่า คนป่วยแห่งเอเชีย นั่นคือสิ่งที่เราวิตก
กังวลอย่างยิ่ง อีกตัวอย่างหนึ่งเป็นตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นใกล้เคียงกับสถานการณ์
ในวันนี้ของประเทศไทย นั่นก็คือสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศบังกลาเทศ
เป็นการเมือง ๒ ขั้วใหญ่ ๒ พรรคการเมืองใหญ่ พรรคการเมืองหนึ่งขึ้นมาใช้อำนาจชนะ
การเลือกตั้ง แล้วก็ใช้อำนาจอย่างฉ้อฉล มีการคอร์รัปชัน แวดวงบริหารครอบครัวได้ใช้
อำนาจที่ได้รับเลือกตั้งไปจากประชาชนนั้นในการคอร์รัปชัน จนกระทั่งมีประชาชนออกมา
เดินขบวนและก่อกบฏต่อต้าน และก็ล้มไป อีกพรรคการเมืองหนึ่งก้าวขึ้นมาสู่อำนาจ แต่เช่นกัน
แทนที่จะใช้อำนาจเพื่อประชาชนก็ใช้อำนาจเพื่อตนเองและพวกพ้อง ทำยที่สุดก็แพ้
การเลือกตั้ง อีกพรรคหนึ่งก็ขึ้นมาเป็นรัฐบาล วนเวียนไปมา ๑๕ ปี จนกระทั่งเมื่อปีที่แล้ว
นี้ครับ ก็ต้องสูญเสียประชาธิปไตย ถูกคณะทหารยึดอำนาจ ยึดอำนาจแล้วก็มีรัฐบาล
ชั่วคราวขึ้นมา -----

แต่สิ่งหนึ่งที่คล้ายคลึงกับประเทศของเราก็คือว่าขณะนี้กำลังสังคายนาปฏิรูประบบการเลือกตั้ง เรามีคณะกรรมการการเลือกตั้งเหมือนอย่างประเทศไทย แต่รูปแบบซึ่งตรงข้ามกับเนื้อหาซึ่งควรจะดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นก็กลับไม่เป็นเช่นนั้น ในที่สุดก็ทำให้ระบบการเมืองกลายเป็นระบบที่เป็นปัญหาของประเทศและมีแต่การฉ้อฉล เขาต้องการที่จะปฏิรูปการเมืองและพูดถึงระบบการเมืองใหม่เหมือนอย่างวันนี้ครับที่มีการพูดถึงระบบการเมืองใหม่ เพราะเขาสิ้นหวังและท้อแท้ต่อระบบการเมืองเก่า ตัวอย่างเช่นนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งซึ่งเราไม่สามารถที่จะละเลยมองข้ามไปได้ เพราะวันนี้เรากำลังเผชิญในสิ่งที้อย่างน้อย ๒ ประเทศตัวอย่าง ที่อยู่ในเอเชียเหมือนกันนั้นกำลังประสบอยู่ ผมอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปถึงทางรัฐบาลว่าเฉพาะในประวัติศาสตร์การเมืองของเรา เราก็มีบทเรียน หลายครั้งที่ท่านนายกรัฐมนตรีโดยตัวท่านเอง แต่ต่างสถานะได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับผูกพันและรู้ซึ่งถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังของเหตุการณ์ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ หรือเหตุการณ์ระหว่างวันที่ ๑๗ ถึง ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๓๕ จนกระทั่งมาถึงเหตุการณ์วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ ถามบอกว่ารัฐบาลเมื่อปี ๒๕๑๖ เป็นรัฐบาลตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญในขณะนั้นหรือไม่ ต้องตอบว่าใช่ ถามบอกว่ารัฐบาลในปี ๒๕๓๕ ขณะการเลือกตั้งมาอย่างถูกต้องใช่หรือไม่ และเป็นรัฐบาลตามกฎหมายและรัฐธรรมนูญในขณะนั้นใช่หรือไม่ต้องตอบว่าใช่ แต่ทำไมประชาชนจึงออกมาต่อสู้เดินขบวนขับไล่รัฐบาลเหล่านั้นและผู้นำรัฐบาลในขณะนั้น ยอมสูญเสียเลือดเนื้อ ใช้ความกล้าหาญในการต่อสู้จนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลง และทำให้การพัฒนาประชาธิปไตยนั้นเดินหน้ามาถึงทุกวันนี้ มีการพูดกันว่าวันนี้โดยลักษณะท่าทีของท่านนายกรัฐมนตรีดูประหนึ่งว่าเราเกิดสงครามการเมือง ผมไม่ประสงค์ที่จะเห็นสงครามกลางเมืองจากการแปรจากสงครามมาสู่สงครามการเมือง แต่การที่จะพูดถึงสาเหตุสำคัญ และถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะได้รับฟังและไตร่ตรองว่าสิ่งที่สมาชิกรัฐสภาได้นำเสนอนั้นเป็นจริงหรือไม่ เพราะการจะแก้ไขปัญหานั้น คนไข้จะต้องยอมรับสมมุติฐานการวินิจฉัยโรคของหมอเสียก่อน ท่านอาจจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็สุดแล้วแต่ แต่เมื่อท่านมาขอความเห็นก็จะให้ความเห็นอย่างตรงไปตรงมา

ประการที่ ๑ เกิดจากความไม่ไว้วางใจ ไม่ไว้วางใจว่าท่านเป็น
นายกรัฐมนตรีและเป็นรัฐบาลของประชาชน จึงถูกขนานนามว่าเป็นนายกรัฐมนตรีนอมินี
(Nominee) ตั้งแต่เริ่มต้น นี่ไม่ใช่ข้อกล่าวหาที่กระผมมากล่าวหาท่านนายกรัฐมนตรี แต่
คือข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่

ประการที่ ๒ ก็คือ ท่านได้พยายามดำเนินการในการเพิ่มความไม่ไว้วางใจ
โดยการดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญใน ๒ ประเด็นสำคัญ นั่นคือจุดเริ่มต้นของการเริ่มมี
การชุมนุมและการเดินขบวน ความจริงผมเชื่อว่าประชาชนได้ให้โอกาสท่าน-----

แต่ท่านกลับทำลายโอกาส และเราได้เตือนแล้วว่า จะก่อให้เกิดชนวนของวิกฤตการณ์ทางการเมือง นำไปสู่ความขัดแย้ง แตกแยก แต่ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไม่รับฟัง แต่นั่นก็คือการเพิ่มความไม่ไว้วางใจ ความหวาดระแวงในการเป็นรัฐบาลนอมินีหรือเป็นนายกรัฐมนตรีนอมินี มินหน้าซ้ำ

ประการที่ ๒ คือการบริหารที่ผิดพลาด ละเมิดรัฐธรรมนูญ สุ่มเสี่ยงต่อการสูญเสียอธิปไตยของชาติในกรณีคดีประสาทพระวิหาร ถ้าท่านประธานจำได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะในซีกฝ่ายค้านและสมาชิกวุฒิสภาได้ติติง ตักเตือนว่าการดำเนินการอย่างรีบร้อน รวบรัด และสื่อว่ามีวาระซ่อนเร้น ที่ไปรับรองสนับสนุนให้กัมพูชาขึ้นทะเบียนประสาทพระวิหารฝ่ายเดียวนั้น อาจจะสุ่มเสี่ยงต่อการสูญเสียอธิปไตย และเสียเกียรติภูมิของประเทศไทย ทำยที่สุดท่านก็ไม่ฟัง และผลของการดำเนินการของรัฐบาลของท่านจึงนำมาสู่การวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่าท่านกระทำการละเมิดต่อรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๙๐ การที่รัฐบาลกระทำการขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นถือเป็นเรื่องร้ายแรง และนั่นคือการเพิ่มความล้มละลายในความไว้วางใจและความน่าเชื่อถือที่มีต่อรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี

ประการที่ ๓ ก็คือความไม่โปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดินในหลายโครงการ แม้แต่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในซีกของรัฐบาลเองก็ออกมาเปิดโปงต่อสาธารณชนโดยไม่หวั่นเกรงต่อวินัยภายในพรรครัฐบาล ว่าโครงการเช่ารถ ขสมก. ๖,๐๐๐ คันนั้นมีคนได้ประโยชน์ จะเป็นแก๊ง ออฟ โฟร์ (Gang of four) หรืออย่างไรก็สุดแล้วแต่ แต่นั่นเป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของความไม่โปร่งใสไร้ธรรมาภิบาล รวมไปถึงการแต่งตั้งบุคคลที่มีรอยตำหนิ ทั้งที่ตำแหน่งที่เอาไปดำรงตำแหน่งนั้นเป็นตำแหน่งที่ระมัดระวังอย่างยิ่งยวดสูงสุดต่อคุณสมบัติของผู้ที่จะแต่งตั้ง แต่ท่านก็ไม่อึ้งซังขอบต่อข้อท้วงติง ทำยที่สุดก็คือกรณีของการอ้างคำสั่งศาล ในการใช้กำลังต่อผู้ชุมนุม เพราะฉะนั้นจึงมีข้อเรียกร้องเกิดขึ้นจากกลุ่มพันธมิตร นั่นคือขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลลาออก ๒. คือไม่แก้รัฐธรรมนูญ และ ๓. เรียกร้องระบบการเมืองใหม่ ท่านนายกรัฐมนตรีคงจะเห็นว่าต้นเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อเรียกร้อง ไม่ว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตามในสภาแห่งนี้ หรือในคณะรัฐมนตรี แต่ต้องยอมรับว่ามันเป็น

เหตุการณ์ที่มาจากพื้นฐานของข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นการจะแก้ไขปัญหานี้ กระผมเชื่อ
อย่างยิ่งว่าถ้ามุมมองของท่านนายกรัฐมนตรีได้เปลี่ยนไป การแก้ไขปัญหาก็จะง่ายขึ้น
ถ้าท่านหยุดพฤติกรรมของการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย แยกพวก หรือการตั้งป้อมมองคนเป็นศัตรู
ปัญหาก็จะไม่เพิ่มเหมือนอย่างในทุกวันนี้ ท่านประธานครับ ประชาชนไม่ว่าอยู่ที่ทำเนียบ
รัฐบาล อยู่ที่สะพานมอญวังสราญวงศ์อยู่ที่สนามหลวง หรือว่าอยู่ที่ไหน ล้วนแล้วแต่เป็น
ประชาชนของเราทั้งสิ้น ประชาชนของเราในระบอบประชาธิปไตยนั้นมีโอกาสที่จะคิด
ต่างกันมีโอกาสที่คิดไม่เหมือนกัน มีโอกาสที่จะสนับสนุนรัฐบาล และมีโอกาสที่จะคัดค้าน
รัฐบาล ประชาชนของเรามีโอกาสที่จะชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรี และมีโอกาสที่จะชิงชัง
ท่านนายกรัฐมนตรี-----

รัฐบาลของเราก็เช่นเดียวกันครับ มีโอกาสที่จะบริหารงานได้สมความตั้งใจที่ประชาชนคาดหวัง และดูแลประเทศไม่สมหวังดังที่ประชาชนคาดหวัง และเราจะแก้ไขอย่างไร มุมมองเหล่านี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาในระบอบประชาธิปไตย เพียงแต่วิธีการของรัฐบาลในการแก้ไขและดูแลปัญหาเหล่านี้ท่านดูแลอย่างไร แต่ไม่ว่าท่านจะดูแลอย่างไร ท่านต้องรับผิดชอบต่อผลของการกระทำ การปกครองบริหารประเทศไม่มีสูตรสำเร็จว่าจะใช้หลักนิติศาสตร์หรือใช้หลักรัฐศาสตร์ และที่สำคัญคือต้องมีความเข้าใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ๙๙ วัน ถ้าจำไม่ผิดที่มีการชุมนุมของประชาชนกลุ่มพันธมิตรเป็นต้นมา จนกระทั่งมาถึงการเข้าไปยึดทำเนียบรัฐบาล สถานที่ราชการ และจนกระทั่งเกิดการบาดเจ็บเสียหายเกิดขึ้น ผมเข้าใจว่ารัฐบาลได้ใช้ความพยายามในการที่จะใช้อำนาจของตุลาการ ที่ท่านบอกว่าศาลเขาไม่อยู่นั่นคงเป็นความเข้าใจผิด ถ้าบอกว่ารัฐบาลเขาไม่อยู่ อาจจะเป็นความเข้าใจถูก อย่างที่ผมได้เรียนไว้ว่ารัฐบาลอยู่ในภาวะมีอำนาจ แต่ปกครองประเทศไม่ได้ แต่ท่านได้ทำผิดซ้ำสอง เมื่อท่านได้ใช้อำนาจศาลโดยการที่ศาลอาญาได้ออกหมายจับ ๙ แกนนำ การเข้าจับหรือแกนนำจะมามอบตัวก็เป็นเรื่องของการที่ทางเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวนจะไปดำเนินการ ไม่มีใครอยู่เหนือกฎหมายในประเทศนี้ ถ้าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีไปร้องต่อศาลแพ่ง เพื่อขอให้มีการไต่สวนฉุกเฉินเพื่อขอการคุ้มครอง และศาลแพ่งก็ได้มีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมออกจากสถานที่ราชการและทำเนียบรัฐบาล ตั้งพนักงานบังคับคดี แล้วก็ไปปิดหมาย ซึ่งเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่มันไม่ธรรมดาเมื่อคนชื่อ สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้ประกาศ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคมว่าจะไม่มีการใช้กำลังความรุนแรงในการสลายการชุมนุม แต่เพียงแค่การเข้าไปปิดหมายปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ใช้ความรุนแรง และต่อมานั้นจนกระทั่งถึงเหตุที่เกิดขึ้นหน้า บช.น. แล้วบานปลายจนกระทั่งประชาชนได้เข้าไปยึดสนามบิน พนักงานรัฐวิสาหกิจได้หยุดปฏิบัติงานทำให้การขนส่งทางรถไฟเป็นอัมพาตเสียส่วนใหญ่ ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์ และคนในรัฐบาลพูดค่อนข้างจะตรงกันว่าการเข้าไปดำเนินการดังกล่าวนั้นเป็นไปตามอำนาจของศาล ซึ่งผมต้องเรียนท่านประธานว่าการเข้าไปใช้อำนาจศาลดังกล่าวนี้ เขาไม่ได้ให้อำนาจในการที่จะเข้าไปใช้กำลัง ไม่ว่าเราจะเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างไรต่อการกระทำดังกล่าว และผมเรียนยืนยันว่าไม่มีใครเห็นด้วยต่อการกระทำ

ละเมิดกฎหมาย แต่เรายอมรับไม่ได้ต่อการที่รัฐบาลใช้ความรุนแรงต่อประชาชนของเรา
ท่านนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ นั่นคือการแก้ไขปัญหาก็ทางออกต่อวิกฤตการณ์
ในการเมืองที่เกิดขึ้น ทำไมท่านนายกรัฐมนตรีไม่คิดเสียบ้างว่า ท่านกลายเป็นรัฐบาลแรก
และนายกรัฐมนตรีคนแรกที่ถูกกลุ่มประชาชนเข้าไปยึดทำเนียบ ถ้าท่านจะได้ยอมรับและ
สำรวจตรวจสอบถึงต้นเหตุของปัญหา-----

ซึ่งผมได้เรียนท่านไว้ใน ๔ – ๕ ประการ ท่านก็คงจะทราบว่า ต้นเหตุของปัญหาไม่ได้อยู่ที่ไหน แต่อยู่ที่ตัวท่านนายกรัฐมนตรี ความไว้วางใจของรัฐบาลล้มละลายได้ แต่อย่าให้ประเทศนี้ล้มละลายไปด้วยในความเชื่อมั่นทั้งชาวไทยและต่างประเทศ รัฐบาลมาแล้วก็ผ่านไป แต่ประเทศไทยจะสูญเสียโอกาสของวันนี้และวันหน้าไม่ได้ ท่านนายกรัฐมนตรีถูกมองว่าท่านเป็นผลไม้พิษ เพราะเกิดจากต้นไม้ที่เป็นพิษ จากสารที่เป็นพิษ นั่นคือระบบทักษิณ ถ้าจะย้อนกลับไปดูกระบวนการของประชาชนในการเคลื่อนไหว ไม่ใช่เกิดขึ้นวันนี้พรุ่งนี้ แต่เกิดขึ้นมายาวนานตั้งแต่ต้นปี ๒๕๔๙ การต่อต้านระบบที่ฉ้อฉลใช้อำนาจอย่างฉ้อฉล คอร์รัปชันอย่างกว้างขวาง มีการแทรกแซงองค์กรอิสระและสื่อมวลชน ไม่ได้สะท้อนว่าเป็นรัฐบาลหรือระบบของประชาชน การสืบทอดสารพิษดังกล่าวในทางการเมือง

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอลงกรณ์ครบเกินเวลามาบ้างแล้วนะครับ ท่านรักษาเวลาด้วยนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : สารพิษที่ตกค้างและท่านสืบทอดต่อมา ถ้าหากว่าท่านตั้งรัฐบาลและบริหารประเทศเพื่อประโยชน์คนส่วนใหญ่ เพื่อประโยชน์ประเทศชาติ แน่นอนที่สุดครับ เหตุการณ์คงไม่นำมาสู่วิกฤติในวันนี้ แต่เพราะท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น

ท้ายที่สุดนี้ผมอยากจะยืมคำพูดของท่านเองนะครับ ท่านพูดเสมอว่าท่านเป็นนายกรัฐมนตรีที่ต้นทุนต่ำ ท่านไม่ยึดติดกับตำแหน่ง เพราะฉะนั้นวันนี้ผมอยากให้ท่านได้ระลึกถึงคำพูดของท่าน แสดงความรับผิดชอบ อย่างน้อยที่สุดหยุดทำร้ายประเทศไทย หยุดทำร้ายประชาชน เราจะได้มองอนาคตข้างหน้าและหาทางแก้ว่าจะนำพาประเทศให้พ้นวิกฤติครั้งนี้และก้าวไปสู่ข้างหน้าเพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าให้ประเทศชาติได้อย่างไร ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านเอกพจน์ ปานแย้ม นะครับ

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) :
กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนอื่นกระผม
ต้องขออนุญาตได้เรียนท่านประธานฝากไว้เพื่อเป็นการบันทึกในเบื้องต้นว่า กระผมเป็น
คนหนึ่งครับในการก้าวเข้าสู่การเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ด้วยอุดมคติที่ว่า
กระผมมีความยึดมั่นในระบบรัฐสภา ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข กระผมก็เป็นเฉกเช่นเดียวกับหลาย ๆ ท่าน
ที่ผมไม่เพียงปรารถนาที่อยากจะให้การปกครองในบ้านเราเป็นการปกครองในระบบ
เผด็จการ แล้วกระผมก็ไม่เพียงปรารถนาว่าการได้มาซึ่งผู้นำประเทศหรือรัฐบาลนั้น
โดยเฉพาะคนที่เป็นผู้บริหาร คือนายกรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้ง กระผมคิดว่า
สิ่งเหล่านี้ครับเป็นเรื่องที่เป็นความถูกต้องในระบบรัฐสภา ผมไม่มีความประสงค์ที่ว่า
นายกรัฐมนตรี จะต้องมาจากคนที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชน และผม
เชื่อว่านี่คือแนวทางที่สมาชิกรัฐสภา รวมถึงพี่น้องประชาชนคนไทยคงไม่มีใครที่จะ
ปฏิเสธ-----

ท่านประธานที่เคารพครับ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองในขณะนี้ เป็นสถานการณ์
ที่ผมคิดว่าเราทุกคนก็เห็นพ้องต้องกันว่าเป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้น ความแตกแยกเกิดขึ้น
ในหมู่พี่น้องประชาชน ความคิดเห็นที่แตกต่างมันเพิ่มทวีความรุนแรงมากขึ้น กระผม
จะไม่ขอพูดในเรื่องที่เป็นผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเศรษฐกิจ สังคม
และการเมือง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลงทุน เรื่องของการท่องเที่ยว เรื่องเศรษฐกิจ
โดยภาพรวม เพราะผมคิดว่า ถ้าสิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับผลกระทบ ถ้ามันไม่ใช่ความรุนแรง
ที่เราทุกคนมีความตระหนัก ก็คงจะไม่เกิดวันวันนี้ครับ ที่ได้มีการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา สืบเนื่องจากการขอเปิดอภิปรายทั่วไป ตามมาตรา ๑๗๙ โดยรัฐบาล
สืบเนื่องจากข้อคิดเห็นของ ๖ พรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งโดยเริ่มจาก ฯพณฯ หัวหน้า
พรรคชาติไทย ท่านบรรหาร ศิลปอาชา ในข้อคิดเห็นที่บอกว่า แม้แต่ศาลรัฐบาลก็เอาไว
ไม่อยู่กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่เป็นไปในขณะนี้ กระผมต้องขอแสดงความชื่นชม
และต้องขอขอบพระคุณในทุก ๆ ฝ่ายนะครับ มาถึงเวลานี้คงไม่ใช่เฉพาะพรรคร่วมรัฐบาล
เท่านั้น แต่ต้องขอขอบคุณในชื่อของพรรคฝ่ายค้าน ซึ่งฝ่ายค้านเองก็เห็นสอดคล้องกัน
รวมถึงสมาชิกวุฒิสภาด้วย จึงเป็นที่มาของการได้เปิดการประชุมเพื่ออภิปรายทั่วไป
ในวันนี้ของรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องยอมรับว่าผลจากสถานการณ์ที่รุนแรง
ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา มันได้ถูกแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ซึ่งผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ
อย่างที่ว่า ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล
ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านได้พูดว่า ๓ กลุ่มที่ว่านี้ก็คือ มีกลุ่มที่เห็นด้วยกับรัฐบาล
กลุ่มที่เห็นด้วยกับผู้ชุมนุมพันธมิตร และกลุ่มที่เป็นกลาง และนี่คือความเป็นจริงครับ
ท่านประธานครับ แม้แต่ในสภาแห่งนี้มันก็ได้สะท้อนให้เราให้เห็น และต้องเรียนว่า
มันก็เป็นความเชื่อมโยงที่ถึงต่อกัน เพราะสภาแห่งนี้คือผู้ที่เป็นตัวแทนของพี่น้อง
ประชาชน ไม่ว่าจะเป็นมาจากการเลือกตั้งหรือการสรรหาก็ตามที อันนี้คือความเป็นจริง
แต่เราต้องมองที่เป้าประสงค์ว่า การขอเปิดอภิปรายทั่วไปในครั้งนี้เพื่ออะไร และจะมีการ
พูดถึงในเรื่องของมูลเหตุที่มาต่าง ๆ ผมก็ไม่ปฏิเสธนะครับว่าอาจจะต้องมีการทำความเข้าใจ
แต่หลักสำคัญคือเป้าประสงค์ว่าเราต้องการอะไร ผมเชื่อว่าสิ่งที่เราต้องการร่วมกันก็คือ
การที่เรามาพูดจาใช้ช่องทางรัฐสภาแห่งนี้ในการที่จะช่วยกันคลี่คลาย แก้ไขปัญหา

ที่เกิดขึ้น ใน ๓ กลุ่ม ๓ ความเห็น ผมเชื่อว่ามีทุกกลุ่ม ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์
ที่หลากหลายมีทุกกลุ่ม จะมากหรือน้อยเท่านั้น ขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่ยื่นญัตติกี่คือรัฐบาล
จะได้รับและนำไปประมวลหาแนวทางที่ดีที่สุดในการที่จะแก้ไขปัญหาสถานการณ์
บ้านเมืองในขณะนี้ ซึ่งต้องยอมรับว่าครั้งนี้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ผมอาจจะ
ไม่ทันการเมืองในประวัติศาสตร์หลาย ๆ ครั้งด้วยกัน โดยเฉพาะช่วง ๒๕๑๔ ตุลาคม
ปี ๒๕ ๑๖ ช่วง ๖ ตุลาคม ปี ๒๕๑๙ -----

- ๓๖/๑

จะทันก็ในช่วงพฤษภาคมปี ๒๕๓๕ อยู่บ้าง แต่ต้องเรียนว่าที่ผ่านมาเราไม่เคยได้ใช้ช่องทางของรัฐสภาในการที่จะช่วยกัน ร่วมกันแก้ปัญหา คลี่คลายปัญหาอย่างจริงจัง มันได้สะท้อนให้เราเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่าง ๆ นานา นั้น ที่ผ่านมาในประวัติศาสตร์การเมืองมันเกิดขึ้นแล้วมันก็จบ แต่ว่าผลมันจะเป็นอย่างไร สิ่งที่ยังต่อเนื่องจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่ อันนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ว่าเหตุการณ์ครั้งนี้กระผมต้องเรียนว่าถ้าเรามีดัชนีชี้วัดความรู้สึกที่เป็นทุกข์ของพี่น้องประชาชน ผมเชื่อว่าครั้งนี้พี่น้องประชาชนเป็นทุกข์มาก เพราะว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมันยืดเยื้อต่อเนื่อง เรียกได้วก่อน ๑๙ กันยายน ด้วยเข้าไปจนมาถึงปัจจุบันนี้ และก็ดูว่ามันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ผมคิดว่าการที่เราได้มีส่วนร่วมกันครั้งนี้ท่านประธานครับ ต้องเรียนว่ามันเป็นสิ่งที่เกิดประโยชน์อย่างยิ่ง ไม่ได้มีโทษเลยครับ ไม่ได้มีความเสียหาย อยู่ที่ว่าเราจะใช้วิจารณ์ญาณเราจะเปิดใจกว้างมากแค่ไหนต่อการที่เราจะรับรู้ รับฟังและก็ร่วมช่วยกันคิดอย่างสามัคคี สิ่งที่จะเป็นประโยชน์มีอยู่ ๒ เรื่องหลัก ๆ แนนอนที่สุดครับว่าการอภิปรายครั้งนี้ประชาชนทั่วประเทศได้มีความเข้าใจมากขึ้น ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากฝ่ายไหนก็ตามที จากกลุ่มไหนก็ตามที

กรณีที่ ๒ คือก็จะเป็นทางออกทางการเมืองของประเทศด้วย ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตามที ผมเห็นด้วยกับ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านผู้นำฝ่ายค้านที่บอกว่ารัฐสภานี้อาจจะไม่ใช่ทางออก ไม่ใช่ทางแก้ไขปัญหาทั้งหมดจริงอยู่ครับ แต่เราต้องยอมรับร่วมกันว่าระบบรัฐสภาคือ ๑ ใน ๓ ฝ่าย ของอำนาจอธิปไตย คือฝ่ายนิติบัญญัติ ผมยังรู้สึกชื่นชมว่าเราได้ใช้ช่องทางนี้เป็นช่องทางที่ถูกต้อง เราต้องย้อนกลับมาครับ ปัญหาเกิดจากอะไร ก็ต้องย้อนกลับมาว่าสิ่งที่เราบุคคลที่จะมีส่วนสำคัญในการที่จะแก้ไขระบบหรือกลไกที่มีส่วนสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาก็เป็นหนึ่งในสามฝ่าย คือฝ่ายนิติบัญญัติ และในที่นี้คือตัวแทนของประชาชนทั้งนั้นที่เข้ามาพูดจากัน ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่เราควรเคารพ ควรที่จะยึดถือเป็นหลักเป็นกติกาที่ถูกต้องในระบบอบประชาธิปไตยเสร็จสิ้นวันนี้ผลจะเป็นประการใดก็ตามทีผมไม่เสียใจครับ ไม่เสียใจเพราะเราถือว่าเราได้ใช้ช่องทางนี้แล้ว ท่านประธานครับมีหลายฝ่ายได้พูดถึงว่ามูลเหตุของปัญหามีมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญก็แล้วแต่ ผมหยิบยกเพียงเรื่องเดียวคือเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เราต้องเรียนว่าไม่เคยหยอกครับไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการ

ของผู้ที่มีการทุจริต คอร์รัปชัน ไม่มีใครที่ไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของผู้ที่ทุจริตต่อการเลือกตั้ง แต่เราคงไม่เห็นด้วยแน่ครับว่าถ้าความผิดที่มันเกิดขึ้นนั้นมันไม่สมเหตุที่จะบานปลายไปถึงขั้นของการดำเนินการที่รุนแรง และบางมาตราอย่างเช่น มาตรา ๒๓๗ วรรคสอง ที่เพิ่มขึ้นมาถึงขั้นไปยุบพรรคการเมือง ไม่มีใครปฏิเสธว่าถ้าผู้ใดกระทำความผิดสมควรได้รับโทษ เห็นด้วยครับ เห็นพ้องต้องกัน นี่จึงเป็นที่มา ผมคิดว่าสิ่งที่ได้พูดกันวันนี้ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกของรัฐสภาแม้รัฐบาลเองไม่มีใครผิด ไม่มีใครถูกครับ แต่เป็นความที่เราไม่เข้าใจ ความไม่เข้าใจต่อกันจึงเป็นปัญหา ท่านประธานครับ ผมได้ขออนุญาตทางวิปว่าอาจจะล่วงเลยเวลาสักเล็กน้อยครับ ผมได้เรียนต่อท่านประธานว่าสิ่งที่มันเกิดขึ้นมันอาจจะจะเป็นความเข้าใจผิด แต่ท่านประธานครับลองทบทวนดี ๆ ว่านับตั้งแต่เริ่มมีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นหนึ่งในมูลเหตุที่สมาชิกบางท่านได้พูดถึง-----

เราสังเกตใหม่ว่า รัฐบาลเองก็ไม่ได้ละเลยนะครับ ก็รับฟังความเห็น รัฐบาลเองก็พยายามที่จะถอยแม้ว่าจะมีเหตุผลประกอบ อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ว่า จริง ๆ แล้วการแก้ไขมันไม่ได้มีผลย้อนหลัง แต่เอาละครับ เมื่อมันเกิดปัญหาขึ้นมารัฐบาลเองก็ควรจะรับฟัง สรุปสุดท้ายก็คือการศึกษารัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นที่กำลังพิจารณาอยู่ในปัจจุบัน จะเป็นมูลเหตุใดก็ตามที่ ผมคิดว่ารัฐบาลเอง สิ่งที่เราได้ติดตามมาตลอด ก็ไม่ได้หมายความว่ารัฐบาลเองจะต้อถึงเสียทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบว่า เราต้องพูดความจริงครับ แม้เราอาจจะมีความเข้าใจกันคลาดเคลื่อน จึงเกิดปัญหาขึ้นมา แต่ผมเชื่อว่าด้วยเหตุด้วยผล ด้วยความเป็นจริง มันสามารถจะแก้ปัญหาก็ได้ ถ้าเราอมรับในเหตุในผลและความเป็นจริง ผมไม่หวังอะไรหรอกครับ ผมไม่หวังว่าเราจะหาทางออกได้ดีที่สุด ผมไม่หวังว่าเราจะประชุมในครั้งนี้อเพื่อจะแก้ปัญหาก็ได้หมดเสียทีเดียว แต่หวังว่าการที่เราได้มีการมาพูดจากันเราน่าจะหาทางออกที่มันเป็นไปได้ และก็เกิดความเสียหายน้อยที่สุด ไม่มีใครแพ้ ไม่มีใครชนะ ท่านประธานครับ สิ่งที่เราได้ติดตามมาหลังจากที่เกิดเหตุ จนมีความรุนแรงเกิดขึ้น ผมคิดว่าแนวทางที่รัฐบาลเองได้ดำเนินการก็ต้องเรียนว่ารัฐบาลเองก็มาได้ถูกทางในส่วนหนึ่ง การยึดหลักความเป็นประชาธิปไตย ยึดหลักกฎหมาย ไม่ใช่วิธีที่รุนแรงโดยใช้สันติวิธี บนพื้นฐานของการรักษาไว้ซึ่งชีวิตและเลือดเนื้อของพี่น้องประชาชน ผมว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้อง เป็นเรื่องที่ว่าแม้ว่าจะมีเหตุและผลในรายละเอียดที่อาจจะความเข้าใจที่ยังไม่ตรงกัน และอาจจะยังมีความขึ้นขอบหรือทัศนคติที่อาจจะไม่ตรงกันเสียทั้งหมด แต่ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่ของการดำเนินการของรัฐบาลก็มาได้ถูกต้อง และผมอยากจะให้รัฐบาลเองได้ยึดแนวทางนี้ต่อไปว่า การใช้สันติวิธี การไม่ใช้ความรุนแรง โดยใช้หลักกฎหมาย เป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจะดำเนินการต่อไป และผมอยากจะเรียกร้อง อยากจะวิงวอนว่า พี่น้องประชาชนผู้ที่มีการชุมนุมเรียกร้องโดยใช้สิทธิของความเป็นประชาชนคนไทย ท่านไม่ได้ทำผิดครับ แต่ว่าถ้าเราได้ช่วยกันได้ทำหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่างตรงไปตรงมาภายใต้การกำกับดูแล ภายใต้การบังคับใช้ของกฎหมายที่ถูกที่ควร ผมคิดว่าปัญหามันก็คงจะไม่บานปลายไปมากกว่านี้ ผมไม่อยากให้เรามองว่านี่เป็นสงครามที่มันได้เริ่มต้น ไม่อยากให้เรามองว่านี่จะเป็นสงคราม

ครั้งสุดท้าย จะไม่มีสงครามระหว่างคนในชาติ คนในประเทศของเรา ถ้าเราได้สำนึก อยู่ตลอดเวลาว่าเราคือคนในชาติเดียวกัน เราคือคนไทยเหมือนกัน เราต้องใช้เหตุและผล ในการที่จะพูดจากัน ในการที่จะรับฟังกัน และต้องยึดมั่นของการที่เราจะไม่ใช้ความ รุนแรงเพื่อแก้ไขปัญหาในอนาคตต่อไป ผมเพียงแต่อยากจะฝากเพื่อเป็นแนวทางได้ อาจจะไม่มากก็น้อย ผมเชื่อว่าส่วนหนึ่งสิ่งที่รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้ก็เป็นเรื่อง ที่ผมเองก็พึงประสงค์ที่อยากจะให้เกิดขึ้นต่อการแก้ไขปัญหา แม้อาจจะยังไม่เบ็ดเสร็จ ทั้งหมด แต่ผมเชื่อว่าวันหนึ่งครับ ด้วยความยึดมั่นตรงนั้น ด้วยความพูดจากันที่มี ความเข้าใจที่ดีต่อกัน ปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นก็คงจะหมดสิ้นไปจากคนในชาติเราทุกคน ขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ นะครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม รณฤทธิ์ชัย คานเขต ในฐานะซึ่งเป็นสมาชิกของรัฐสภา
ในนามของผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พอได้ผมได้ขอกับทางวิปแล้วจะครับว่า
ทางพรรคเพื่อแผ่นดินได้เวลา ๒๒ นาที ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ ท่านยกเวลาทั้งหมดให้กับ
ผมจากคนละ ๑๑ นาที เป็นผมพูดคนเดียววนะครับ ๒๒ นาทีครับ ก็ขอกราบเรียนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอเรียนเชิญครับ

นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ขอบคุณ
มากครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผม รณฤทธิ์ชัย คานเขต ในฐานะของสมาชิก
รัฐสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดยโสธร พรรคเพื่อแผ่นดิน ท่านประธานครับ วันนี้
ต้องกราบขอบพระคุณทางท่านนายกรัฐมนตรี ขอบคุณท่านสมาชิกทั้งของ
สภาผู้แทนราษฎรแล้วก็ทางสมาชิกวุฒิสภา ที่ได้ร่วมกันในการที่จะแสดงความคิดเห็น
ในเรื่องของเหตุการณ์ซึ่งมันเกิดขึ้น แล้วค่อนข้างที่จะเป็นที่น่าวิตกกังวลของพี่น้องคนไทย
ทั้งประเทศ ในฐานะซึ่งเป็นตัวแทนเป็นผู้รับใช้พี่น้องประชาชน ได้มีโอกาสได้รับฟัง
ความคิดเห็น ก็อยากจะเสนอแนวความนึกคิดที่พี่น้องประชาชนในพื้นที่ที่วิตกกังวล
มาเสนอแนะ เพื่อให้ทางท่านประธานได้มีโอกาสได้รับฟัง แล้วก็ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง
รัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๓ ซึ่งวรรคหนึ่งบัญญัติไว้ว่า บุคคล
ย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ แต่อย่างไรก็ดีครับ การชุมนุม
ตามมาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง อาจตกอยู่ในเงื่อนไขบางประการ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์
ของสาธารณะ ดังนั้นมาตรา ๖๓ วรรคสอง จึงบัญญัติไว้ว่า การจำกัดสิทธิเสรีภาพตาม
วรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะ
ในกรณีชุมนุมสาธารณะ และเพื่อคุ้มครองความสงบของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ
หรือรักษาความสงบเรียบร้อยในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงคราม หรือ
อยู่ในระหว่างเวลาที่มีประกาศภาวะฉุกเฉินหรือประกาศใช้กฎอัยการศึก ของวรรคสอง
ถ้าสมมุติว่าถ้าอยู่ในภาวะสงครามหรืออยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉินหรือประกาศกฎอัยการศึก
ทางรัฐบาลก็สามารถที่จะใช้มาตรการในขั้นเด็ดขาดได้ แต่ทางรัฐบาลเองท่านก็เห็นว่า
บ้านเราไม่ได้อยู่ในภาวะนั้น จึงสามารถที่จะปล่อยให้พี่น้องประชาชนผู้มีความนึกคิด

อาจจะแตกต่างจากทางรัฐบาล สามารถที่จะชุมนุมกันได้โดยใช้มาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง เพื่อประโยชน์ของสาธารณชน เหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นนี่นะครับ จริง ๆ แล้วก็ไม่น่าจะบานปลายถึงขนาดนี้ เพราะการที่คนเรามีความนึกคิดแตกต่างกันสามารถเป็นไปได้ จะชุมนุมเรียกร้องเพื่อสำหรับที่จะสะท้อนให้รัฐบาลได้เห็น ว่า บางสิ่งบางอย่างที่ทางรัฐบาลทำ อาจจะมีคนอีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่าไม่ถูกต้อง ก็สามารถที่จะชุมนุมกันได้ หรือเปิดไฮปาร์ค (Hi-park) ได้ อย่างในอังกฤษเองเขาก็มีสวนสาธารณะ ให้พี่น้องประชาชนสามารถที่จะไปแสดงความคิดเห็นได้ แสดงความคิดเห็นได้ พูดจาปราศรัยกันได้ แต่พูดเสร็จปั๊บเขาก็กลับบ้านเขา แต่ว่าบ้านเราอาจจะเป็นเพราะว่ามันมีวัฒนธรรมแบบไทย ๆ เรา เพราะฉะนั้นบางทีการเสนอแนวความนึกคิดต่าง ๆ ลืมนึกไปถึงเกี่ยวกับเรื่องของตัวบทกฎหมาย เพราะฉะนั้นมาตรา ๖๓ ในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เขาก็เขียนไว้ชัดเจนว่า การชุมนุมจะทำได้ แต่ต้องไม่ไปละเมิดสิทธิของคนอื่นเขา ทางรัฐบาลเองก็พยายามอะลุ่มอล่วย ก็ต้องขอบคุณทางรัฐบาล เพราะตั้งแต่มีการชุมนุมกันเกิดขึ้น มีการยี่ดสะพานมัฆวานรังสรรค์-----

แม้กระทั่งโรงเรียนเองหลายโรงก็ได้รับความเดือดร้อน พี่น้องประชาชนสัญจรไปมากันด้วยความยากลำบาก ก็เดือดร้อนกัน ก็มีการร้องไปถึงศาล อย่างโรงเรียนราชวินิตอย่างนี้ ศาลท่านก็วินิจฉัยออกมาว่าให้เปิดเส้นทาง แต่จริง ๆ แล้วการชุมนุมสามารถทำได้ไหม ทำได้ครับ ผมถึงเอาตัวบทกฎหมายมาอ้างกัน เพราะส่วนใหญ่แล้วเวลาชุมนุมแล้วมักจะไม่ได้คิดถึงเรื่องของตัวบทกฎหมายที่มีผลกระทบกับพี่น้องประชาชน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานไปถึงผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ผมเองมีพรรคพวกกัน ในฝ่ายพันธมิตรก็มี ผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ฟากของพรรคร่วมรัฐบาล เราก็มองเห็นอยู่ครับว่า ปัญหาที่มันเกิดขึ้นนี้ จริง ๆ ตอนที่มันเริ่มนี่นะครับ มันเริ่มมาจากสาเหตุของการที่ทางรัฐบาลเองมีแนวความนึกคิดในการที่จะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๕๐ ผมต้องขอกราบเรียนว่า ผมเป็นคนหนึ่งที่ลงชื่อในการที่จะขอแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะเห็นว่ามันมีข้อบกพร่องเป็นบางมาตรา ไม่ใช่ยกเลิกทั้งหมด เป็นบางมาตราที่มันมีผลกระทบต่อผู้แทนราษฎรในเรื่องของการที่จะทำหน้าที่ของตัวเอง ผมเคยยกตัวอย่างหลายครั้งที่มีคนสัมภาษณ์ผม ไม่ว่าจะเป็นทางวิทยุหรือทางทีวี แม้กระทั่งวิทยุในท้องถิ่นเองกับพี่น้องประชาชนผมก็พูด อย่างมาตรา ๒๖๖ อย่างนี้ ที่เขากำหนดไว้ว่า ห้ามผู้แทน ราษฎรหรือวุฒิสมาชิกเข้าไปก้าวก่ายการทำงานของภาครัฐ ห้ามแทรกแซงการทำงานของภาครัฐ แต่ว่าความเป็นผู้แทนราษฎรนี้ พี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศ และผมเชื่อว่ามันเหมือนกันทั้งนั้นทุกเขต ในเขตพื้นที่บ้านผมเวลามีปัญหาอะไร แทนที่เขาจะปรึกษาส่วนราชการ เขาก็มาปรึกษาผู้แทนราษฎร แต่พอมีกฎหมายตัวนี้ออกมาใบมาตรา ๒๖๖ บังคับไว้เลยครับว่า ห้ามผู้แทนราษฎรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องงบประมาณและโครงการของรัฐ เราไม่สามารถที่จะเข้าไปหาส่วนราชการเพื่ออธิบายความ เพราะถ้าเกิดว่าเขาอัดเทปไว้ ก็ไม่รู้จะตีความกันว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นค่าของความเสี่ยงของความเป็นผู้แทนราษฎร เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนนี้มันไม่สามารถทำได้ ผมก็เสนอแนวความคิดว่า ตอนที่เราจะรับร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มีการพูดกัน แม้กระทั่งทางสื่อ ไม่ว่าจะเป็นโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ สื่อทุกแขนงก็แสดงแนวความคิดออกมาคล้ายกับว่าให้รับร่างไปก่อน แล้วถ้าไม่ดีค่อยมาแก้ไขกันภายหลัง นั่นก็แสดงว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ ถ้าเห็นมีข้อบกพร่องเราก็สามารถที่จะแก้ไขได้ ก็ประเด็นตรงนี้

เป็นประเด็นที่คนที่เป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน เป็นผู้แทนราษฎร ก็หยิบยกกันมาว่า
ถ้ารัฐธรรมนูญใช้ไปแล้ว แล้วมันเกิดมีข้อผิดพลาด ใช้ไปแล้วมันมีข้อบกพร่อง เราก็ควรจะ
เสนอให้กับสภาผู้แทนราษฎรได้หยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อสำหรับที่จะขอแก้ไข แต่จะแก้ไข
ตอนไหนก็แล้วแต่ทางรัฐบาล ก็แล้วแต่สภาผู้แทนราษฎร ประเด็นนี้เป็นประเด็นแรก
ผมต้องชี้ให้ท่านประธานเห็นชัด ๆ ว่า การชุมนุมกันเกิดขึ้นนี้มันเกิดจากการที่สภาแห่งนี้
พูดกันเกี่ยวกับเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ประเด็นนี้เป็นประเด็นแรกที่ทางฝ่ายพันธมิตร
หยิบเอาขึ้นมาว่า ทางพรรครัฐบาลจะแก้กฎหมายเพื่อไปปกป้องคุ้มครองคนใดคนหนึ่ง
ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วคดีความต่าง ๆ ที่มันเกิดขึ้น เรามีศาลสถิตยุติธรรม ศาลสามารถ
เป็นผู้ตัดสินได้ว่าใครถูกใครผิดอย่างไร เราต้องฟังศาลครับ ประเทศไทยเป็นประเทศ
ประชาธิปไตย ผมเป็นคนหนึ่งแหละครับที่เรียกร้องเอาประชาธิปไตยมาให้คนไทยทั้งชาติ
เมื่อตอนปี ๒๕๑๖ ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม เราเห็นทั้งหมดว่าอะไรเป็นอะไร คนต้องเสีย
เลือดเนื้อเชื้อไขกันไป คนบาดเจ็บล้มตายกัน ไม่อยากเห็นลักษณะอย่างนั้นมันมาซ้ำเติม
ให้กับชาติบ้านเมืองในขณะนี้-----

เราได้ประชาธิปไตยมาแล้ว เราวางแผนในเรื่องของประชาธิปไตย พอเกิดการปฏิวัติรัฐประหารขึ้นมา ผมเป็นคนหนึ่งที่ผมเสียใจ แต่เอาละเมื่อมันเกิดก็คือเกิด ไม่รู้จะทำอย่างไร เกิดแล้วก็คิดว่า คนที่ทำปฏิวัติรัฐประหาร พอตั้งรัฐบาลก็น่าจะใช้แนวความนึกคิดในการที่ตัวเองเห็นชอบยกพร่อง แล้วอ้างถึงการทำปฏิวัติรัฐประหาร ตั้งรัฐบาลขึ้นมาควรจะแก้ไข ออกรัฐธรรมนูญที่เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชน กับคนไทยทั่วประเทศ แต่รัฐธรรมนูญที่ออกมา ปี ๒๕๕๐ ก็มองเห็นกันแล้วว่ามันมีข้อบกพร่อง มันจะต้องมีการแก้ไข ก็เสนอตัวนี้เข้ามา เพราะฉะนั้นในอดีตที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็น ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ หรือ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ หรือปี ๒๕๓๕ มันมีประวัติศาสตร์ที่ทำให้เราสามารถที่จะศึกษากันได้ว่า เหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นมีผลกระทบกับพี่น้องประชาชน กับชาติบ้านเมืองอย่างไร ถ้ามองว่าเราต้องการอยากจะเสียเลือดเนื้อเชื้อไขกันใหม่ เราต้องการให้พี่น้องประชาชนต้องรบราฆ่าฟันกันใหม่ ไม่มีใครอยากเห็นตรงจุดนี้หรอกครับ แต่ว่าเหตุการณ์ที่ผ่านมามันไม่เหมือนกับเหตุการณ์ครั้งสุดท้ายที่มีการปฏิวัติรัฐประหารครั้งสุดท้ายสมัยก่อนเรามีการปฏิวัติรัฐประหารขึ้นมาเพราะเราต้องการประชาธิปไตยเหมือน ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ แต่การปฏิวัติครั้งสุดท้ายนี้ มันเป็นเรื่องของความขัดแย้งแล้วมีคนเสนอ แล้วผลสุดท้ายแล้วก็มีการรัฐประหาร มี คมช. เกิดขึ้น อดีตที่ผ่านมา พวกเราทุกคนต้องศึกษา ศึกษาให้มัน ถ่องแท้ว่า ทำแล้วมันได้ประโยชน์อะไรกับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้น ณ วันนี้เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แล้วกำลังจะบานปลายไปถึงการล้มล้างรัฐบาลที่มาจากพี่น้องประชาชน ประชาธิปไตย พวกเราทุกคนก็พูดกันเป็นเสียงเดียวกันว่า ประชาธิปไตยคืออำนาจที่พี่น้องประชาชนมอบให้ ประชาธิปไตยต้องมาจากปวงชนชาวไทย ต้องมีการเลือกตั้งโดยพี่น้องประชาชนเป็นคนคัดเลือกเข้ามา แล้วมีรัฐบาลที่มาจากพี่น้องประชาชน ใครได้เสียงข้างมากก็เป็นรัฐบาล ใครได้เสียงข้างน้อยก็เป็นฝ่ายค้านในการตรวจสอบรัฐบาล สภาแห่งนี้เป็นสภาซึ่งออกกฎหมาย กฎหมายทุกฉบับที่ใช้อยู่ในประเทศไทยตอนนี้ออกที่นี้ ออกที่สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นเราต้องคำนึงถึงสิ่งที่พวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้เป็นคนพิจารณาเรื่องของกฎหมาย กฎหมายออกไปแล้วต้องศักดิ์สิทธิ์ กฎหมายออกไปแล้วต้องสามารถใช้ประโยชน์ได้ แต่ในขณะนี้ผมไม่โทษใครนะครับ พันธมิตรผมก็ไม่โทษ รัฐบาลผมก็ไม่โทษ เพราะว่าคนเรามีการลู่ออกอำนาจกันได้

มีการหลงผิดกันได้ การถือข้างกัน มันไม่เคยปรากฏที่หน้าคนนี่ ต้องอ้างถึงพระราชดำรัส
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านเองหวังใยประเทศชาติบ้านเมือง ท่านมี
พระราชดำรัสประทานมาให้กับพี่น้องไม่ว่าจะอยู่ในสภาแห่งนี้หรือคนไทยทั่วประเทศ
ท่านพูดถึงความสามัคคี ประเทศชาติบ้านเมืองจะสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญได้
จะแก้ไขปัญหาให้กับชาติบ้านเมืองได้ มันต้องสร้างความสามัคคีให้เกิดขึ้น พระองค์ท่าน
เหมือนพ่อของพวกเราทุกคน เป็นพ่อของแผ่นดิน พระองค์ท่านพระราชทาน
แนวความนึกคิดพระองค์ท่าน มีพระราชดำรัสออกมา ผมเชื่อว่าคนทุกคนฟังพระราช
ดำรัสของพระองค์ท่านแล้ว ต้องเอามาตรึกตรองว่าพระองค์ท่านพูดแล้วพวกเราทำตาม
ได้มากน้อยแค่ไหน อย่างไร วันนี้ความสามัคคีเห็นชัดเจน มันแตกออกเป็น ๒ พวก แล้ว
๒ พวก แนวความคิดแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ขาดความสามัคคีกัน แล้วชาติบ้านเมือง
จะอยู่รอดได้อย่างไร ผมถึงบอกว่า วันนี้ถ้าสมมุติเอามาคุยกันแล้วคุยกันไม่รู้เรื่อง มันมี
ทางเดียวเท่านั้น ต้องเอากฎหมายมาว่ากัน เพราะกฎหมายคือข้อบังคับที่จะให้ทุกคน
ต้องปฏิบัติ ณ วันนี้ข้อบังคับต่าง ๆ กฎหมายต่าง ๆ ที่ออกมามันไม่สามารถที่จะเอามาใช้
บังคับให้กับคนซึ่งอยู่ในเหตุการณ์ ณ วันนี้ได้เลย ผมขอบคุณทางเจ้าหน้าที่ตำรวจ
ณ วันนี้-----

ผมมีน้องเป็นผู้รักษาการอยู่ผมมีพรรคพวกเพื่อนฝูงทุกคนหนักใจกันหมด แต่ผมก็ไม่ได้โทษทางพันธมิตร เพราะว่าพันธมิตรเองความนึกคิดเขาเขาต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่าทางรัฐบาลอาจจะมีข้อผิดพลาดก็แสดงออกได้ แต่ว่าการที่ไปละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นบางที่ต้องคิด ต้องทบทวนกันแล้วครับ ปิดถนนใครเดือดร้อนครับ พี่น้องประชาชนเดือดร้อน รถไฟวันนี้หยุดใครเดือดร้อน พี่น้องประชาชนเดือดร้อนครับ ปิดสนามบินใครเดือดร้อน ตัวนี้หนักครับไม่ใช่เดือดร้อนเฉพาะคนไทยภายในประเทศที่ใช้สายการบิน แต่ ณ วันนี้มันกระทบไปถึงเรื่องอาชีพ และเป็นอาชีพที่มันจะต้องเกี่ยวข้องกับคนต่างประเทศด้วย ปิดสนามบินที่กระบี่อาจจะไม่หนักเท่าไร แต่ว่าก็เดือดร้อนคนที่ใช้สนามบินตรงนั้น คนที่ต้องใช้เครื่องบินสัญจรไปมาตรงนั้นก็เดือดร้อน กระบี่นี้เป็นเมืองท่องเที่ยวด้วยนะครับ แต่ตัวหนักที่สุดคือภูเก็ตครับ ที่ภูเก็ตผมมีพรรคพวกกันที่ทำทัวร์อยู่ เขาโทรศัพท์มาหาผมเมื่อวาน เมื่อเช้าก็โทรศัพท์มาอีกว่าวันนี้จะมีการเปิดรัฐสภาเพื่อสำหรับที่จะพูดเรื่องนี้ เขาขอผมบอกว่าทำอย่างไรจะให้คนซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องการบินภูเก็ตให้ลองคิดทบทวนสักนิดหนึ่งได้ไหม วันนี้คนที่เดือดร้อนอันแรกที่สุดคือคนภูเก็ต ค่าเสียหายเกิดขึ้นวันละ ๒๕๐ ล้านบาทโดยประมาณที่เขาประมาณการกันออกมา แต่ที่มันหนักที่สุดก็คือเรื่องของการท่องเที่ยว คนที่เขาจองที่จะมาเที่ยวในประเทศไทยไม่ว่าจะจองวันนี้แล้วพรุ่งนี้เดินทาง เขาจองกันมาเป็น ๓ เดือน ๖ เดือนมาแล้ว พอเหตุการณ์เกิดขึ้นปั๊บเขาสั่งยกเลิกทั้งหมด คนที่เดือดร้อนคือผู้ประกอบการผู้ประกอบการมีใครบ้าง มีโรงแรม มีเจ้าของทัวร์ มีเจ้าของรถทัวร์ มีร้านอาหาร ร้านจิวเวลรี่ (Jewelry) เพราะคนมาเที่ยวเขาต้องกินข้าวใครได้ครับ คนไทยเราได้ คนภูเก็ตได้ ร้านจิวเวลรี่ละ ใครได้ครับ คนไทยได้ คนที่เขาเป็นส่วนหนึ่งมีสตางค์เห็นว่าจิวเวลรี่บ้านเราระดับมาตรฐานของโลก เขาก็เข้าไปซื้อคนที่ได้ประโยชน์คือคนไทย รถไฟถามว่าเดือดร้อนไหม พี่น้องประชาชนที่ใช้รถไฟเดือดร้อนแต่ไม่หนักเท่าการท่องเที่ยวอยู่ในมือผมนี่คือหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันนี้แม้กระทั่งในกรุงเทพฯ เอง โรงแรมรอบรัตนโกสินทร์กระเทือนหนักสุดเลย ตอนนี้สั่งยกเลิกการท่องเที่ยวที่จองเข้ามาเพื่อพักอาศัยในรอบของกรุงรัตนโกสินทร์ วันนี้ ๗๐ เปอร์เซนต์ เมื่อคืนผมฟังข่าวคนจีนที่กำลังจะเข้ามาท่องเที่ยวในบ้านเราในช่วงที่ไฮ ซีซั่น (High Season) วันนี้จะครับ

ในจำนวน ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ที่เขาออกจากประเทศเขาไปเที่ยวตามที่ต่าง ๆ ทั่วโลกต้องมา
ไทย ๒๙.๘ เปอร์เซนต์ กำลังจะสั่งยกเลิกทั้งหมด ใครเดือดร้อนครับ คนไทยเราเดือดร้อน
แต่ในขณะเดียวกันทั้งฝ่ายพันธมิตรทั้งฝ่ายรัฐบาลเรากำลังจะคุยกันคุยกันได้ไหม ถอยกัน
ออกคนละข้างได้ไหม ทางพันธมิตรต้องการอะไรต้องการที่ไม่ให้สภาแห่งนี้แก้รัฐธรรมนูญ
ใช่ไหม วันนี้ผมก็ได้ข่าวท่านนายกรัฐมนตรี ท่านบอกว่าไม่ต้องเอาเข้ามา เขาไม่อยากเห็น
ตัวนี้ก็ไม่เป็นไรอย่าเพิ่งเอาเข้ามา ทางพันธมิตรต้องการอะไรอีก ต้องการให้รัฐบาลชุดนี้
ออกทั้งคณะ ผมถามว่ารัฐบาลผิดตรงไหน ไม่ผิดหรอกครับเพิ่งบริหารราชการแผ่นดินมา
๗ เดือนเท่านั้น รัฐบาลนี้มาจากพี่น้องคนไทยทั่วประเทศนะครับ ได้เสียงข้างมากอาจจะ
ไม่ใช่คนที่มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ๔๐ กว่าล้านคนเลือกคนที่มาเป็นรัฐบาลชุดนี้ทั้งหมด ไม่ใช่
ก็เลือกอีกส่วนหนึ่งที่เป็นพรรคประชาธิปัตย์ แต่ว่าเมื่อรวมกันแล้วเสียงข้างมากรวมกัน
หลาย ๆ พรรค ๕ – ๖ พรรค เมื่อคืนก็ออกรายการที่วิ่วร่วมกันอยู่ก็ยังสามารถบริหาร
ชาติบ้านเมืองได้ ถามว่ามันผิดตรงไหน มันไม่ได้ผิด ทุจริตคอร์รัปชันใหม่ ถ้าทุจริต
คอร์รัปชันฟ้องศาลครับ วันนี้ต้องเอาตัวบทกฎหมายมาพูดกัน ฟ้องศาลไปเถอะ-----

ผมเชื่อว่าศาลสถิตยุติธรรมเรายังเป็นที่พึ่งให้กับให้กับพี่น้องคนไทยทั่วประเทศได้ แต่ถ้า
สมมุติเราใช้กฎหมายนี้มันไม่จบกันสักทีแหละครับ แล้วบ้านเมืองก็พัง พระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านซึ่งเป็นพ่อของแผ่นดินต้องการให้ลูกทุกคน
สามัคคีกัน ผมถามว่าท่านไม่ฟังกันเลยหรือ แล้วท่านยังทะเลาะเบาะแว้งกัน ผมถามว่า
ใครพัง พระองค์ท่านก็พูดว่ามันไม่มีใครพังหรอก คนพังมันคือชาติ มันคือพี่น้องประชาชน
ถอยกันออกมาได้ไหม แล้วลองคุยกันดู ให้มันมีจุดจบกันเสีย ไม่ใช่ว่าไม่ได้ พันธมิตร
บอกอย่างไรรัฐบาลชุดนี้ต้องไป นายกรัฐมนตรีต้องลาออก นายกรัฐมนตรีต้องยุบสภา
หรือแม้กระทั่งบางทีกับพรรคพวกกันอยู่ข้างในบอก เฮ้ย ต้องทำเหมือน ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖
ผมบอกว่าจะบ้ากันไปใหญ่แล้ว คิดถึงบ้านเมืองบ้างสิครับ วันนี้บ้านเรากำลังพัฒนา ผมนี้
ห่วงพี่น้องเกษตรกร โดยเฉพาะภาคอีสานบ้านผม ๑๙ จังหวัดมันจนวันนี้ น้ำที่จะเอาไป
เข้าสู่ในวันนี้อธิบายอย่างเดียว แล้วยังทะเลาะกันอยู่ แล้วรัฐบาลที่ไหนจะมีแก้
แก้ใจในการที่จะไปแก้ไขปัญหา เงินงบประมาณเรื่องการทำน้ำ ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท
อยู่ ๒ กระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีอยู่ ๒ หน่วยงาน กระทรวงทรัพยากร
ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอีก ๒ กรม รวมเบ็ดเสร็จแล้ว ๓๑,๐๐๐ ล้านบาท แต่อีสาน
ต้องการใช้เงิน ๒ แสนล้านบาท มันถึงจะแก้ไขปัญหาเอาน้ำเข้าสู่ได้ แล้วใครจะทำ
ถ้าไม่ใช่รัฐบาลทำ แล้วไม่มีรัฐบาลแล้วใครจะทำงานให้กับพี่น้องเกษตรกรได้ ผมถึงบอก
วันนี้อย่าคิดแต่เรื่องตัวเอง คิดถึงเรื่องส่วนรวมกันบ้าง ชาวบ้านเขามองกันอยู่ครับวันนี้
ผมอยากให้มันมีจิตใจสำนึกร่วมกัน วันนี้อย่าทำลายชาติต่อเลยครับ พันธมิตรก็พวก ๆ กัน
ก็เยอะแยะอยู่ที่นั่น ท่านลองคิดดู รัฐบาลเองก็ต้องคิดครับ ต้องคิดด้วยกัน ผมฝาก
ไปถึงพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศที่ฟังอยู่ผ่านทางท่านประธานรัฐสภานะครับว่า
ถ้าสมมุติว่าในพื้นที่ที่มีความขัดแย้งกัน เสนอแนวความนี้คิดมาถึงทางสภาเราหน่อย
ได้ไหม ที่เห็นมันขัดแย้งกันนี้พี่น้องมีแนวความนี้คิดอย่างไร แต่ว่าผมลงพื้นที่มา ๒ วัน
พี่น้องเขาฝากมาว่าเขานิ่งก็เพราะคิดว่าเดี๋ยวคงจะคุยกันได้ ผมไม่อยากเห็นพี่น้อง
ประชาชนต้องเข่นฆ่ากันเหมือนกันกับเมื่อ ๑๔ ตุลา ๒๕๑๖ เหมือน ๖ ตุลา ๒๕๑๙ ผมอยู่
ในเหตุการณ์ผมค่อนข้างจะมีความรู้สึกที่ไม่สบายอกสบายใจ เขาบอกต้องแตกหักกัน
ภายใน ๓ วัน ๕ วัน ผมบอกเอาความคิดตรองนี้มาจากไหน เราไม่ใช่คนไทยด้วยกัน

ผืนแผ่นดินไทยเป็นผืนแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ในอดีตที่ผ่านมาเรามีคนที่มาปกป้องคุ้มครอง
ผืนแผ่นดินไทยเราไม่รู้กี่รัชสมัย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ท่านเหมือนพ่อ
ของพวกเราทุกคน ท่านบอกสามัคคีกัน คิดกันสักระยะครับ ผมว่าถ้าสมมุติเราเอา
ความนึกคิดของเรานี้ไปถึงที่พระองค์ท่านทำงานให้กับพวกเรา ตราบเท่าพระวรกาย
ท่านเหน็ดเหนื่อยแสนสาหัส พระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ท่านทำงานให้กับผืนแผ่นดิน
ไทยเรา วันนี้ช่วยกันนิดครับ ช่วยกันคิดสักนิดหนึ่ง ถอยออกมาสักนิดหนึ่ง แล้วนั่งเจรจ
กันดู ให้รัฐบาลเขามีโอกาสได้แก้ไข ถ้าสมมุติว่าถ้ารัฐบาลแก้ไขไม่ได้ อันไหนมีความผิด
เอกกฏหมายนะครับมาใช้ ถ้าสมมุติว่าคนหนึ่งทำผิดกฏหมายแล้วกฏหมายไม่สามารถ
เข้าไปคุ้มครองได้ ถ้าเกิดวันนี้ผมยกตัวอย่างนิดเดียวลองให้คิดกันดู ถ้าเกิดมีโจรคนหนึ่ง
ไปฆ่าคนตาย แล้วมีคนไปบอกว่ามันไม่ได้ฆ่าคนตาย เรื่องยังไม่สู่ศาลเลย แล้วเอาคน
ไปตีเอาคนที่มันฆ่าตัวตายออกมา ศาลไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ เจ้าหน้าที่
ไม่สามารถดำเนินการได้ ผมถามว่าจะมีกฏหมายไปเพื่ออะไรกัน วันนี้ต้องเอกกฏหมาย
เป็นที่ตั้งแล้วครับ คดีความต่าง ๆ อันไหนผิดขึ้นศาลเลย แต่ว่าให้รัฐบาลนี้อยู่ได้ไหม
อยู่เพื่ออะไร อยู่เพื่อต้องการที่จะมาแก้ไขปัญหาให้กับบ้านเมือง เพราะรัฐบาลนี้คือรัฐบาล
ประชาธิปไตย มาจากพี่น้องที่เป็นปวงชนชาวไทยทั้งหมด ประชาธิปไตยมาจากพี่น้อง
ประชาชน วันนี้เราได้มาแล้ว จะผิดจะถูกอย่างไรให้เกียรติพี่น้องประชาชนด้วย
เวลาเกินไปนิดหนึ่งนะครับ ก็ขอบพระคุณท่านประธานรัฐสภาที่ให้โอกาสผมมีโอกาส
ได้แสดงแนวความคิดนะครับ-----

ฝากไปถึงทางฝ่ายพันธมิตร ใจเย็น ๆ ครับ ฝากไปถึงทางรัฐบาลช่วยหาทางปรองดองกัน ฝากไปถึงพี่น้องคนไทยทั้งประเทศอย่าเพิ่งขยับเลยนะครับ หลายคนฝากผมมา ผมบอกใจเย็น ๆ รับรองแก้กันได้ครับ ประเทศไทยมีพระสยามเทวาธิราชนะครับ มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทุกศาสนาวันนี้พยายามที่จะสวดมนต์อ่อนน้อมกันให้ประเทศไทยซึ่งเป็นที่พักของเราเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของเราให้ปกติสุข สามารถที่จะทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องเกษตรกรซึ่งกำลังมีความหวังกับรัฐบาล มีความหวังกับการที่จะช่วยเกษตรกรให้ลืมตาอ้าปากได้ครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านจิตติพจน์ นะครับ

นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายจิตติพจน์ วิริยะโรจน์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ สถานการณ์บ้านเมืองในขณะนี้อยู่ในภาวะล่อแหลม ประชาชนทั่วประเทศมีความกังวลใจว่า ยังมีทางออกสำหรับประเทศไทยหรือไม่ โดยส่วนตัวของผมนั้น ผมยังเชื่อมั่นอยู่เสมอว่าประเทศของเรายังมีทางออกอยู่ และใคร่ขอเสนอข้อคิดเห็นในการแก้ปัญหาของประเทศชาติของเรา ๕ ข้อนะครับ

ประเด็นที่ ๑ ผมคิดว่า ในการแก้ปัญหาที่เราเผชิญหน้าในปัจจุบันนี้จะต้องยึดถือหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขนะครับ อย่างเคร่งครัด

ประเด็นที่ ๒ ก็คือจะต้องยึดหลักกฎหมาย รูล ออฟ ลอว์ (Rule of law) นะครับ

ประเด็นที่ ๓ จะต้องไม่ใช้ความรุนแรง จะต้องพยายามทำให้เกิดความปรองดองกันมากที่สุด อาจจะมีการเจรจา หรือวิธีใดก็ได้แล้วแต่ แต่ต้องไม่ใช้ความรุนแรง นะครับ

ประเด็นที่ ๔ นะครับ ก็คือควรที่จะระงับการแทรกแซง หรือการพยายามสร้างสถานการณ์โดยมือที่สาม

ประเด็นที่ ๕ คือ การให้ข้อมูลกับประชาชนอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็น
ภาครัฐเอง หรือสื่อมวลชนนะครับ

ขออนุญาตกล่าวถึงประเด็นที่ ๑ ก่อนนะครับ การยึดหลักประชาธิปไตย
หลักการปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น ถือการปกครองโดยอาศัยเสียงข้างมาก คือ
มาจอร์ตี รูล (Majority rule) นะครับ ขณะเดียวกันเราก็เคารพและให้เกิดเสียงข้างน้อย
นะครับ ไมเนอร์ตี ไรท์ (Minority right) นะครับ ซึ่งแน่นอนที่สุดนะครับ ถ้าหากว่า
เสียงข้างมากมีข้อคิดเห็นอย่างไรก็น่าที่จะรับฟัง ขณะเดียวกันเสียงข้างน้อยนั้นมีสิทธิที่จะ
ออกเสียงนะครับ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเสียงข้างน้อยจะใช้เสียงข้างน้อยในการ
เปลี่ยนแปลงการปกครองได้นะครับ การมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญ
ประชาธิปไตยก็เช่นเดียวกัน แต่แน่นอนที่สุดการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นจะต้องไม่เกิน
ขอบเขตกว่าสิทธิและเสรีภาพซึ่งพึงมีพึงได้ โดยไม่ควรที่จะกระทบสิทธิเสรีภาพของ
ประชาชนส่วนใหญ่ นะครับ เพราะมิฉะนั้นก็จะกลายเป็นว่ามันจะไม่ใช้การปกครองแบบ
การมีส่วนร่วมของประชาชนนะครับ จะกลายเป็นกฎหมายนะครับ สำหรับเรื่องการชุมนุม
นะครับก็เป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่จะสามารถกระทำได้ แต่ถ้าหากว่าพวกเรา
ปล่อยให้มีการชุมนุมของประชาชน ๒๐,๐๐๐ หรือ ๓๐,๐๐๐ คน เป็นเวลา ๓ เดือน หรือ
๔ เดือน แล้วก็ต้องเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ผมคิดว่าไม่น่าจะใช้การปกครองในระบบ
ประชาธิปไตย เนื่องจากถ้าหากว่าเรายอมให้เกิดตัวอย่างขึ้นเป็นครั้งแรกนะครับ ก็อาจจะ
มีครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ ต่อไปอีก จะทำให้ประเทศไทยของเรามีความเสี่ยง
เพิ่มเติมขึ้นอีกประการหนึ่งกล่าวคือ แต่เดิมเรามีความเสี่ยงในเรื่องการปฏิวัติรัฐประหาร
โดยทหารนะครับ แต่ถ้าหากว่าเรายอมให้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีการล้มล้าง
รัฐบาล โดยการอาศัยกลุ่มบุคคล ๒๐,๐๐๐ หรือ ๓๐,๐๐๐ คน มาชุมนุมกัน ๓ หรือ
๔ เดือน ประเทศของเราก็จะมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่ง ก็คือการรัฐประหาร
โดยกลุ่มบุคคลนะครับ-----

ซึ่งประเด็นนี้ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วยและไม่ชอบด้วยหลักประชาธิปไตยนะครับ
ประชาธิปไตยนั้นจะต้องใช้เวลาในการพัฒนานะครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้เวลา
๒๐๐ ปีเศษ ประเทศอังกฤษก็หลายร้อยปีนะครับ ส่วนประเทศญี่ปุ่นก็ ๕๐ – ๖๐ ปี
ทุกประเทศมีการพัฒนาระบบประชาธิปไตยอย่างเป็นขั้นตอน ประชาชนมีความอดทน
ทำให้ระบบประชาธิปไตยของอารยประเทศเจริญรุ่งเรืองมาจนถึงทุกวันนี้ ถ้าหากว่า
พวกเราขาดความอดทนนะครับ พอมีปัญหาซึ่งก็เป็นปกตินะครับ ระบบประชาธิปไตย
ไม่ใช่ระบบการปกครองซึ่งไม่มีข้อบกพร่องเลย มีข้อบกพร่องครับ แต่ก็เป็นข้อบกพร่อง
ตามปกติสามารถแก้ไขได้ เมื่อมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดนะครับ ก็ควรที่จะแก้ไข
ไปในทางระบบประชาธิปไตยนะครับ ซึ่งในที่สุดถ้าหากว่าพวกเราที่ยึดมั่นในระบบ
ประชาธิปไตยอยู่ ก็คงจะมีสักวันนะครับที่ประชาธิปไตยของเราก็จะเจริญวัฒนาถาวร
เทียบเท่ากับระบบประชาธิปไตยของอารยประเทศ อย่างเช่น ประเทศอังกฤษ
หรือประเทศอเมริกา หรือญี่ปุ่น นะครับ แต่ถ้าหากว่าเรายอมให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล
เพราะความไม่พอใจหรือความผิดพลาดเพียงบางประการแล้วก็ล้มล้างรัฐบาล
โดยวิธีการซึ่งไม่ใช่ประชาธิปไตย ประเทศของเราก็จะไม่มีทางปกครองในระบบ
ประชาธิปไตย ซึ่งถูกต้องและทัดเทียมอารยประเทศได้เลยนะครับ หลายท่านก็อาจจะ
บอกว่าการปกครองในระบบประชาธิปไตยของเราในปัจจุบันนี้ถึงทางตัน เนื่องจากว่า
การเลือกตั้งมีปัญหาในเรื่องของการทุจริต หรือการเลือกตั้งไม่บริสุทธิ์ไม่ยุติธรรม แต่ผม
ใคร่ขอเรียนว่าถ้าหากจะเทียบกับในอดีต ปัจจุบันนี้ดีกว่าเดิมมาก และปัญหาในการ
เลือกตั้งก็ไม่ใช่ปัญหาที่ผิดปกติ เป็นสิ่งซึ่งอารยประเทศไม่ว่าจะเป็นอังกฤษหรืออเมริกา
หรือประเทศใด ๆ ก็ตาม ก่อนที่จะมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยที่เข้มแข็งต่างก็
เคยผ่านประสบการณ์การเลือกตั้งที่มีปัญหาหรือการเลือกตั้งที่ไม่มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม
มาแล้วทั้งสิ้น แต่ทุกประเทศก็ยังยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย และก็หาทางแก้ไข
ทำอย่างไรให้การเลือกตั้งนั้นบริสุทธิ์และยุติธรรมยิ่งขึ้น ไม่ใช่จะไปเปลี่ยนระบบใหม่
ว่าเป็นระบบ ๗๐ : ๓๐ แต่งตั้ง ๗๐ เลือกตั้ง ๓๐ ซึ่งมันไม่ใช่กระบวนการในระบบ
ประชาธิปไตยนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๒ ประเด็นในการแก้ปัญหาจะต้องยึดหลักกฎหมายนะครับ
รูล ออฟ ลอร์ หลักกฎหมายที่ชอบธรรมนั้นประชาชนฟังที่จะปฏิบัติตาม ถ้าหากว่า
เราไม่ยึดถือหลักกฎหมายในการปกครองและในการทำอะไร ๆ แล้ว เราจะไม่สามารถ
อยู่กันได้นะครับ ถ้าหากว่ามีเคส (Case) ที่ ๑ มีกรณีที่ ๑ ซึ่งประชาชนหรือกลุ่มบุคคลหรือ
บุคคลใดบุคคลหนึ่งสามารถที่จะไม่เคารพในกฎหมาย และสามารถผ่านพ้นไปได้โดยไม่
ต้องเคารพกฎหมาย ก็จะมีกรณีที่ ๒ กรณีที่ ๓ และกรณีที่ ๔ อีก ซึ่งในที่สุดมันก็จะ
ไม่ใช่การปกครองโดยระบบกฎหมายนะครับ เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอให้มีการใช้กฎหมาย
ยึดหลักกฎหมายรูล ออฟ ลอร์นะครับ

และข้อ ๓ นะครับคือการไม่ใช้กำลังและพยายามอย่างถึงที่สุดที่จะแก้ไข
ปัญหาโดยสงบสันตินะครับ อาจจะมีการเจรจากันก็ได้เนะครับ สำหรับฝ่ายที่มีความ
ขัดแย้งกันนะครับ

ส่วนประเด็นที่ ๔ คือเรื่องของมือที่สามนะครับ เพราะว่าเท่าที่ผมสังเกตดู
ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายผู้ชุมนุมเองหรือฝ่ายประชาชนส่วนใหญ่ที่มาชุมนุมนะครับ และก็
ฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายผู้รักษากฎหมายในประเทศต่างก็ต้องการที่จะแก้ไขปัญหาโดย
สันติวิธี แต่ก็อาจจะเป็นไปได้ว่าอาจจะมีบุคคลซึ่งไม่หวังดีเนะครับ อาจจะมีการทำการ
สร้างสถานการณ์เพื่อให้ข้อขัดแย้งของทั้ง ๒ ฝ่าย มีความขยายวงมากขึ้น ก็ใคร่ขอวิงวอน
ให้บุคคลซึ่งคิดที่จะกระทำดังกล่าวเนะครับขอให้เห็นแก่ประเทศชาติของเรา และใช้วิธีการ
แก้ไขปัญหาโดยสันติวิธีเนะครับ -----

ส่วนข้อที่ ๕ คือการให้ข้อมูลกับประชาชนอย่างรอบด้าน ในปัจจุบันนี้ บางครั้งประชาชนบางส่วนไม่ได้ฟังข้อมูลรอบด้านนะครับ คือเมื่อมีความรักหรือชอบ ในด้านใดด้านหนึ่งก็จะฟังแต่ด้านนั้น ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งอันตราย เนื่องจากจะทำให้สังคม แตกแยก ก็ใคร่ขอวิงวอน ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลหรือสื่อมวลชนนะครับ ขอให้มีการเสนอ ข้อมูลโดยรอบด้าน เพื่อที่ว่าประเทศของเราจะได้ใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาโดยปราศจากอคติ

สุดท้ายนี้ก็ใคร่ขอวิงวอนผู้ใหญ่ในสังคมที่ยึดมั่นในระบบอบประชาธิปไตย ถ้าพวกท่านจะกรุณาออกมาเตือนสติประชาชนทั้งประเทศให้ยึดมั่นในระบบประชาธิปไตย ก็จะเป็นพระคุณอย่างสูงครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพีระพันธุ์นะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กราบขอบพระคุณท่านประธานครับที่ได้อนุญาตให้พวกเราได้ใช้เวทีรัฐสภาแห่งนี้เพื่อมา พุดจาปัญหาของบ้านเมือง และเพื่อที่จะหาทางแก้ไขปัญหา ไม่ทราบว่าจะด้วยเจตนาของ นายกรัฐมนตรีโดยตรงหรือไม่ก็สุดแล้วแต่ ตามที่ท่านได้ชี้แจงต่อนัด แต่เหตุผลที่อยู่ใน ญัตติครั้งนี้ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มจะทวีความรุนแรง เพราะฉะนั้นเพื่อเป็นการร่วมกันในการแสวงหาแนวทางหรือหนทางแก้ไขปัญหา โดยสันติวิธี จึงขอมารับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพครับ พวกกระผมต่างก็มีความคิดเหมือนกันบ้าง แตกต่างกันบ้าง อาจจะตรงกับท่านนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีบ้าง ไม่ตรงบ้าง ก็หวังว่าท่านจะ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ แล้วก็ลองไปทบทวน สิ่งใดที่ท่านคิดว่าเห็นด้วยท่านก็ ลองไปทบทวนดู สิ่งใดที่ท่านคิดเห็นว่ามันไม่ตรงกันนะครับ ก็ขอให้ถือว่าเป็นเรื่องของ ความคิดเห็น ผมอยากให้เวทีแห่งนี้เป็นเวทีที่ช่วยกันแสดงความคิดเห็น จะถูกจะผิดก็เป็น ความคิดเห็นครับ ที่ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ก็เพราะว่าวันนี้ผมได้ฟังมุมมอง หลายด้าน ท่านประธานคงเห็นตรงกับผมว่าไม่มีใครบอกว่าสิ่งที่ผู้ชุมนุมได้กระทำ

ในขณะนี้ ไม่ว่าฝ่ายไหนครับ จะเป็นพันธมิตร เป็น นปค. เป็นอะไรก็ได้แล้วแต่ถูกกฎหมาย
ไปหมด หรือว่าผิดกฎหมายไปหมด ความเป็นจริงวันนี้การเมืองเปลี่ยนไปเยอะ การเมือง
ภาคประชาชนที่เรียกกันวันนี้ก็มีความเข้มแข็งขึ้น และมีบทบาทมากขึ้น และก็มีความบทบาท
ในการตรวจสอบฝ่ายการเมืองที่เป็นการเมืองหลักอย่างพวกเรามากขึ้นกว่าเดิมเยอะมาก
ตรงนั้นแหละครับผมคิดว่าเป็นสาเหตุ และถ้าหากว่าเราย้อนหลังไปดูสาเหตุ เราจะพบว่า
สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหานั้นมาจากความไม่เชื่อใจ ต้องยอมรับความจริงครับว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยพูดในอดีตว่าท่านเป็นหุ่นเชิด ท่านเป็นทาสของใครคนใด
คนหนึ่งหรือพรรคใดพรรคหนึ่ง นั่นท่านพูดไว้ครับ ผมคิดว่าจากจุดนั้นที่ทำให้ประชาชน
เริ่มมองและเริ่มสงสัยและก็เริ่มติดตามท่าน จะจริงจะเท็จท่านต้องยอมรับว่าท่านพูดไว้
แล้วต่อมาเมื่อมันเกิดอะไรต่าง ๆ ขึ้นก็ต้องยอมรับว่าประชาชนจำนวนมากคิดว่าท่านได้ใช้อำนาจ
บริหารเพื่อประโยชน์ของพวกพ้องของท่าน ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของประชาชน มีการแทรกแซงอำนาจหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายของตุลาการกระบวนการยุติธรรม
ฝ่ายของเรื่องการสืบสวนสอบสวน เหมือนเพื่อนสมาชิกได้พูดแล้ว ผมไม่พูดซ้ำ แต่นั่นคือ
ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ท่านอาจจะคิดว่าไม่จริง ไม่ใช่ แต่นั่นคือตัวปัญหา เพราะท่าน
บอกว่าท่านไม่ได้ทำผิดอะไร ในขณะที่หลายฝ่ายเขาคิดว่าสิ่งที่ท่านกระทำนั้นมันเป็น
ความผิดครับ แม้ไม่ผิดกฎหมายไปเสียหมด-----

หรือว่าหาหลักฐานไม่ได้ทั้งหมด แต่เขารู้สึกว่ามันผิดจริยธรรมหรือคุณธรรมของฝ่ายการเมืองที่พึงกระทำให้กับบ้านเมือง ผมคิดว่านั่นคือจุดเริ่มต้นของปัญหา ถ้าหากว่าเราพบปัญหาและเราดับปัญหานั้น ผมคิดว่าสิ่งที่เขียนในญัตติว่าจะมีการทวิความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นนั้น มันก็จะค่อย ๆ ซาลงไปได้ หลายวันที่ผ่านมา ท่านประธานครับความเป็นจริงแล้วผมได้ยันท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดบอกว่าจะปฏิบัติการด้วยความนุ่มนวล ผมก็ดีใจ แต่นับแต่วันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม ที่ผ่านมา วันนั้นเป็นวันแรกผมคิดว่าถ้าผมเป็นท่านนายกรัฐมนตรี ผมคงรู้สึกไม่สบายใจครับ ผมก็เชื่อว่าท่านไม่สบายใจคนที่มาจากการเลือกตั้งมาจากประชาชนตลอดชีวิตกลายเป็นว่าเมื่อมาเป็นผู้นำรัฐบาลต้องกลายเป็นผู้นำที่ผู้ได้บังคับบัญชาฝ่ายบ้านเมืองไปทำร้ายประชาชน ผมเชื่อว่าท่านไม่สบายใจ ต้องหาต่อไปครับว่าท่านได้สั่งการจริงไหม ว่าให้ปฏิบัติการด้วยความนุ่มนวล ถ้าจริงเหมือนที่ท่านได้เคยพูดไว้แล้วใครละครับ ไม่ทำตามคำสั่งท่าน ที่ผมต้องเรียนอย่างนี้เพราะว่าจากภาพข่าว ท่านประธานคงจะเคยเห็นในโทรทัศน์ในหนังสือพิมพ์เจ้าหน้าที่ที่เข้าไปปฏิบัติการใช้ปืนนะครับ ผมขออนุญาตเอาภาพจากสื่อมวลชน เพราะว่าไม่เตรียมอะไรทั้งนั้นและนี่คือของจริง ปืนครบปืนยาว ซึ่งผมคิดว่าในสถานการณ์แบบนี้ไม่ควรใช้เลย แล้วปืนที่ว่ำนั้นมีหลายแบบ แต่ปืนที่ผมพูดถึง ผมพูดถึงเฉพาะปืนที่เปรียบเทียบแล้วเหมือนอาวุธที่ใช้ในการปฏิบัติการณ์ที่รุนแรง ผมคิดว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง โดยเฉพาะเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าจะปฏิบัติการด้วยความนุ่มนวล สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ควรเกิดขึ้น สิ่งที่ต้องทบทวนวันนี้คือต้องทบทวนว่าความผิดที่นายกรัฐมนตรีพยายามหาว่า ๗ เดือนเท่านั้นทำอะไรผิดกับความผิดที่สังคมกำลังพูดถึงวันนี้มันเป็นความผิดตรงกันไหม หลายคนอาจจะบอกครับว่าการชุมนุมประชาชนง่ายครับ เอาคนมาเป็นพันเป็นหมื่นเป็นแสนคนไม่ยากหรอกครับ แต่ผมคิดว่าการที่ทำให้คนทุกหมู่เหล่าทุกอาชีพทุกระดับมีใจเป็นหนึ่งเดียว อย่างเช่นที่เกิดขึ้นครั้งนี้ การหยุดงานของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ไม่เคยเกิดในลักษณะเช่นนี้ อะไรครับทำให้คนเหล่านั้นเขาพร้อมใจกันได้ ตรงนี้ผมคิดว่าสิ่งที่รัฐบาลเองก็ดี ท่านนายกรัฐมนตรีหรือท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องต้องทบทวนบทบาท และเอาใจเขาใส่ใจเราให้มากขึ้นครับ ว่าสิ่งที่เรามีอำนาจบริหารได้กระทำลงไปนั้น ใช่ว่าสิ่งที่เราคิดว่าเราพึงกระทำหรือไม่ ถ้าหากว่าตรงนี้ยังไม่ได้พึงกระทำ

ลงไป ผมคิดว่าไม่มีวันที่จะดับความรุนแรงได้มากไปกว่านี้ ตรงกันข้ามครับ
อีกประการหนึ่งคนที่ท่านใช้ครับ ดุลยพินิจในการที่ท่านจะใช้คนเข้าไปกำกับดูแลนั้น คนที่
ท่านใช้ต้องมีทัศนคติที่เป็นสันติวิธี ถ้าหากว่าคนที่ลงไปบังคับบัญชาสั่งการไม่ได้มีทัศนคติ
ที่เป็นสันติวิธี แม้ท่านจะสั่งการอย่างไร ท่านจะบอกอย่างไร มันไม่มีวันเกิดสันติเกิดขึ้น
ผมไม่อยากจะเอาภาพมาแสดงมาก แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่
บ้านเมืองไม่ควรทำหลาย ๆ อย่าง ท่านประธานเคยเป็นอดีตผู้พิพากษาเหมือนผม
กระบอกของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปบางภาพตัดให้กลายเป็นปลายแหลม ท่านประธาน
เคยเห็น ลักษณะเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ที่เข้าไปปฏิบัติการไม่ควรครับ ผมไม่
ได้เถียงว่าฝ่ายที่ชุมนุมเขามีอาวุธ แต่อาวุธของฝ่ายผู้ชุมนุมท่านประธานครับ เป็นไม้
เป็นอะไรอย่างนั้น ลักษณะเช่นนั้นต้องดูว่าเขาเตรียมไว้ป้องกันตัวหรือเพื่ออะไร ตรงนี้
ผมไม่ได้เข้าข้างใคร แต่ถ้าหากใครมีไว้ใช้เป็นอาวุธต้องดำเนินคดีเช่นเดียวกัน แต่การที่
ฝ่ายไหนทำความผิดกฎหมายไม่ได้แปลว่ารัฐบาลจะมีความชอบธรรมที่จะทำผิดกฎหมาย
ไปได้เองด้วยครับ สิ่งที่เราต้องพูดจากันวันนี้และความรุนแรงที่มันทวีขึ้นวันนี้มันมาจาก
ตรงนี้ครับ ท่านประธาน มันมาจากความเข้าใจผิดของเจ้าหน้าที่ มันมาจากความเข้าใจ
ผิดของผู้สั่งการหรือไม่ ว่าสามารถมีอำนาจสั่งการให้กระทำอะไรก็ได้ และจากตรงนั้นคือ
จุดเริ่มต้นของภาพที่พวกเราไม่อยากเห็นครับ แล้วผมเชื่อว่าใครที่มาจากฝ่ายการเมือง
มาจากการเลือกตั้งประชาชนต้องกลับไปหาประชาชน ไม่อยากเห็นครับ พวกเรารู้สึก
บาดเจ็บทุกครั้งหากว่าประชาชนจะต้องถูกกระทำในลักษณะเช่นนี้ และผมเชื่อว่าครั้งนี้
เป็นครั้งแรกที่ประชาชนถูกกระทำถึงขนาดนี้ ในรัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากการเลือกตั้ง
จะผิดจะถูกจะจริงจะเท็จ แต่นี่คือความจริงที่เกิดขึ้นแล้วครับ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๙ สิงหาคม
๒๕๕๑ -----

และบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ว่าในยุคของท่านสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี
ผมเสียใจครับ เกิดขึ้นได้อย่างไรในรัฐบาลอย่างนี้ที่มาจากการเลือกตั้ง ผมไม่ได้บอกว่า
พันธมิตรถูก แต่ก็ต้องยอมรับว่าการใช้ความรุนแรง การสั่งการให้เกิดความรุนแรงเช่นนี้
เป็นความผิดเช่นเดียวกัน ปัญหาตรงนี้คือจุดเริ่มต้น ท่านประธานครับ ผมไม่ทราบว่าวันนี้
ท่านนายกรัฐมนตรีได้มีการตรวจสอบหรือไม่ ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๙
สิงหาคมในช่วงเช้าเป็นต้นมานั้นเกิดขึ้นด้วยการสั่งการของใคร เกิดขึ้นเพราะเหตุใด
แต่ที่ผมอยากเรียนท่านครับว่า หลังจากเกิดภาพข่าว เกิดเหตุการณ์แล้ว พวกกระผม
ประชุมกันอยู่ที่พรรค ประชุมเรื่องนี้ครับ ประชุมกับท่านหัวหน้า ท่านผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎรกับ ส.ส. กทม. อีกจำนวนมาก และ ส.ส. จากหลายจังหวัด เราได้เห็น
ภาพจากโทรทัศน์ไม่เคยคิดว่าจะเกิดแบบนี้ขึ้น และหลายท่านที่พูดว่าทำไมมาปิด
สนามบิน ทำไมมาทำโน่นทำนี่ ผมก็ไม่เห็นด้วยเลยครับ เพราะคนเดือดร้อน แต่เขา
ได้บอกไว้แล้วว่าถ้าใช้กำลังกับผู้ชุมนุมเมื่อไรจะเกิดเหตุเช่นนี้ขึ้น ทำไมท่านไม่ตระหนัก
ว่าอย่าให้เกิด นั่นแหละครับ คือสิ่งที่พวกผมทนไม่ได้ ถ้าหากว่าจะต้องเลือกข้างใคร
สักคนหนึ่งอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีบอกพวกกระผมเลือกข้างประชาชน เพราะเราเป็น
ผู้แทนปวงชนชาวไทย ผมไม่เลือกข้างรัฐบาล ไม่เลือกข้างไหน ผมเลือกข้างประชาชน
และผมก็หวังว่า ไม่ว่าจะเป็นใคร จะเป็น นปค. จะเป็นพันธมิตรจะไม่ถูกกระทำเหมือน
ประชาชนที่ถูกกระทำเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยเฉพาะจากรัฐบาลที่มาจาก
การเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกับท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
ต้องไปดูให้เห็นกับตาว่ามันจริงเท็จแค่ไหน หรือว่ามันเป็นภาพข่าว เดียวจะหาว่าเป็นการ
สร้างภาพ เราได้เดินทางไปที่ลานพระรูปทรงม้า ได้พบผู้หญิงคนหนึ่ง ถูกตีศีรษะ บวมมาก
ที่ด้านหลังบริเวณต่ำกว่าศีรษะลงไปท้ายทอย นี่เป็นคนแรกที่เราได้พบ เราก็พยายาม
บอกว่าให้รีบส่งโรงพยาบาล อยู่ในเต็นท์ (Tent) พยาบาลฝั่งลานพระรูป ต้องการทราบว่า
เหตุใดจะต้องเกิดเรื่องนี้ขึ้น เดินข้ามถนนไปหาดำรวจ ไปขอพบผู้บังคับบัญชา เพราะ
ต้องการทราบว่าเหตุใดมันเกิดอะไรขึ้น มันมีอะไรเข้าใจผิดมันถึงต้องลงมือลงไม้กันอย่าง
ที่เป็นภาพข่าว ท่านประธานที่เคารพ เชื้อใหม่ ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร
อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พาพวกเราข้ามถนนไปพบตำรวจ ตำรวจตั้งแผงกันครับ ไม่เป็นไร

ท่านอาจจะคิดว่าเราจะมาทำร้ายแต่ว่าขณะที่บอกขอพบผู้บังคับบัญชาท่านดีเกราะ
เลยครับ ผมบอกว่าอย่าดี นี่ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรไม่รู้จักผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎรหรือครับ ดีเกราะใส่หน้าผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ท่านนึก
ว่าเราจะไปทำร้ายหรือครับ นี่ขนาดอย่างนี้หรือครับ ผมบอกว่าเปล่าครับ เรามาขอพบ
ผู้บังคับบัญชา ในที่สุดไปตามผู้บังคับบัญชามา ผู้บังคับบัญชาให้เข้าไปนั่งคุยกัน บอกว่า
เราจะมาขอ ดู เพราะเมื่อสักครู่นี้ผู้ชุมนุมฝ่ายโน้นบอกว่ายังมีผู้บาดเจ็บอีกจำนวนหนึ่ง
อยู่ข้างในบริเวณเชิงสะพานมัสยิดวังสรวงศรีออกมาไม่ได้เราบอกว่าเป็นไปได้ได้อย่างไร
ออกมาไม่ได้ เขาบอกให้เข้าไปดู นั่นแหละครับ คือที่เราข้ามถนนเข้าไป ระหว่างที่เราเดิน
ข้ามถนนเข้าไปหลังจากที่ได้พบกับผู้บังคับบัญชา ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำ
ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ได้พูดคุยกับท่านนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ท่านหนึ่งถามไป
ถามมาว่าเกิดทำอย่างนี้ได้ได้อย่างไร ท่านบอกว่าทำตามคำสั่งศาล ท่านประธานเป็นอดีต
ผู้พิพากษาเหมือนผม ท่านคิดว่าศาลสั่งแบบนี้ได้ไหม นั่นแหละครับ คือความเข้าใจผิด
ของเจ้าหน้าที่ถูกสั่งการกันลงมาหรือเปล่าว่าทำได้ เห็นใจเจ้าหน้าที่ครับ บอกว่าทำได้
บอกทำตามคำสั่งศาล ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรก็บอกว่าทำได้อย่างไร
ขอพบกับผู้บังคับบัญชาสูงขึ้นหน่อย ก็มีการต่อโทรศัพท์ ผมไม่ได้พูดคุยหรือครับ ต้องให้
ท่านเป็นคนบอก แต่เขาบอกว่าคนที่สั่งให้ทำคือท่านรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งขณะนั้น
บัญชาการอยู่ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ผมไม่ทราบ เขาไม่ได้บอกชื่อ แต่บอกว่า
รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเรื่องนี้เป็นคนสั่งให้ดำเนินการ จริงเท็จไม่ทราบแต่นั้นคือ
ที่พูดโทรศัพท์ เราได้เดินเข้าไปต่อครับ พบหญิงชราอายุ ๖๐ ปี ๗๐ ปี ๓ - ๔ คนนั่งอยู่ข้าง
ถนนมือกุมศีรษะ เห็นท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ก็ร้องให้ ท่านผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎรเข้าไปถามว่าเป็นอย่างไรบ้าง ท่านไม่บอกครับ บอกเจ็บตัวไม่เป็นไร
แต่เจ็บใจครับ เพราะว่าพวกเรามาด้วยความรักพระเจ้าอยู่หัว แต่ทำไมต้องมาทำกัน
รุนแรงขนาดนี้ นี่ผมเล่าข้อเท็จจริง-----

เราเดินต่อเข้าไปครับ ไปพบผู้บังคับบัญชาสูงสุดที่เขาอ้างถึง แต่ก่อนจะพบ ท่านประธาน
เชื้อไหมครับ เราได้พบตำรวจหลายจุด ได้ไปถามไถ่ว่าเป็นอย่างไรบ้าง ให้กำลังใจอยากให้
ใจเย็นครับ ผมก็พยายามพูดว่าให้ใจเย็น ๆ อย่าไปใช้กำลัง ใจเย็น ๆ มีอะไรค่อยพูด
ค่อยจา แต่ที่น่าประหลาดใจท่านประธานเชื้อไหมครับ ทุกกลุ่มที่เข้าไปพบ ผมนึกว่า
เป็นตำรวจนครบาล เปล่าเลยครับ เกือบทั้งหมดบอกว่ามาจากสุรินทร์ครับ แทบจะไม่มี
ตำรวจนครบาลเลยครับ ทำไมอย่างนั้นล่ะครับ ไม่ใช่ตำรวจนครบาลนะครับที่นั่นอยู่
ตรงนั้น ดชด. บอกมาจากสุรินทร์ ที่อื่นก็บอกมาจากสุรินทร์ จริงเท็จผมไม่ทราบ
แต่ทั้งหมดบอกว่าไม่ทราบ แล้วทำอย่างเดียวตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง สั่งให้ทำอะไร
ทำทั้งนั้น นี่ครับคือต้นเหตุของปัญหาว่าใครคือผู้บังคับบัญชา เข้าไปอีกนิดหนึ่งครับ
ไปถามผู้บังคับบัญชาตรงนั้น ขอภัยเอ่ยนามครับ ท่าน พลตำรวจตรี เอกรัตน์ มีปรีชา
ถามว่า ท่านครับเกิดเหตุอะไรกันขึ้น ทำไมมีผู้ถูกทำร้ายทุบตี ท่านบอกไม่มีครับ ไม่มี
ท่านไม่เห็น ท่านประธานครับ นั่งบัญชาการตรงนั้นบอกว่าท่านไม่เห็น เต้นท์ที่เพิ่งเก็บ
ที่พวกกระผมกำลังจะเดินเข้าไปดูอยู่ห่างจากท่านประมาณ ๑๕ เมตร ๒๐ เมตร ท่านบอก
ไม่เห็นครับ ท่านบอกว่าเห็นแต่ว่าบางคนเอามือกุมหัวแล้วมีสีแดง ๆ ไม่รู้ว่าเอาสีมาทา
หรือบาดเจ็บจริงหรือเปล่าไม่ทราบ ผมไม่แน่ใจนะครับว่าใช้ภาพนี้หรือเปล่าที่ว่าบาดเจ็บ
ท่านประธานคุณะครับ ผมไม่ได้ติดต่อครับ อันนี้คือของจริง แล้วบางคนก็เลือดอาบ
ท่านประธานเห็นไหมครับ ไม่ทราบรูปนี้หรือเปล่าที่ท่านบอกเอาสีแดง ๆ ทา นี่คือทัศนคติ
ของผู้ปฏิบัติหน้าที่ครับ ถ้าท่านใช้ผู้ที่ทัศนคติแบบนี้ความรุนแรงไม่มีจบ แต่ที่สำคัญ
เมื่อเดินเข้าไปถึงเต็นท์ครับท่านประธาน มีผู้บาดเจ็บอยู่ตรงนั้นอีกประมาณ ๕ – ๖ ราย
บอกว่าทำไมไม่ออกไป บอกว่าพวกนี้คือพวกที่ไปไม่ไหวแล้ว คนที่พอพุงตัวเองไปไหว
ก็พยายามออกไปแล้ว บอกทำไมต้องอย่างนั้น บอกว่าเขาไม่อนุญาตให้รถพยาบาลเข้ามา
ในสถานการณ์สงครามเขายังยกเว้นหน่วยเสนารักษ์เลยครับท่านประธาน นี่มันเหตุการณ์
อะไรครับ ทำไมผู้มีอำนาจสั่งการตรงนั้นไม่ให้รถพยาบาลเข้าไปรับตัวผู้บาดเจ็บ ก็เลยว่า
ใครเดินกันไหวก็พุงกันออกไป ผมก็เลยนึกได้ว่าสงสัยผู้หญิงแก่ ๓ – ๔ ท่านที่ผมได้พบ
คือตรงนี้เอง ทำไมถึงไปอยู่ระหว่างทาง เพราะนั่งพัก ไม่ให้รถพยาบาลเข้าไปครับ
เราได้พยายามประสานกับท่านเอกรัตน์ ท่านก็บอกให้เข้าได้ บอกเข้าได้ก็ดีสิ

ช่วย ๆ บอกหน่อย ก็ได้ให้เจ้าหน้าที่คอยประสานอยู่ เรียกรถพยาบาลเข้ามากัน ปรากฏว่าเราไปดูที่เต็นท์ เจ้าหน้าที่มาบอกว่ารถพยาบาลแจ้งว่ามาตรงนั้นแล้วครับ แต่ตำรวจที่อยู่ข้างหน้าไม่ให้เข้าเหมือนเดิม นี่ครับคือการปฏิบัติหน้าที่ ไม่ให้เข้าครับ ทำยที่สุดต้องเดินกลับไปหาท่านเอกรัตน์แล้วบอกท่าน ท่านสั่งหน่อย ท่านบอกว่าท่านไม่มีเบอร์โทรศัพท์มือถือที่จะสั่งการได้ ท่านประธานครับ สถานการณ์แบบนี้ใช้โทรศัพท์มือถือครับ แล้วตำรวจใช้โทรศัพท์มือถือสั่งการหรือครับ ต้องพาท่านเอกรัตน์มาที่ตรงบริเวณสี่แยกตรงหน้าพระรูปทรงม้า ตรงนั้นตำรวจถึงให้รถพยาบาลเข้ามา นี่คือการปฏิบัติหน้าที่แล้วถ้าหากเป็นอย่างนี้ภาพพจน์ของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง ผมก็มาจากการเลือกตั้งเหมือนท่าน มันเสียหมด ตรงนี้ผมไม่อยากให้เกิด ท่านต้องไปทบทวนการปฏิบัติหน้าที่กับผู้ที่เขากระทำผิดกฎหมาย ใช่หรือไม่ทั้งหมดก็ยังไม่ทราบ หมายถึงบังคับคดี ท่านประธานก็ทราบอยู่แล้วบังคับกับ ๖ คน คนอื่นเขาขัดขวางหรือเปล่า ถ้าเขาไม่ขัดขวางทำได้แคไหนตามกฎหมายก็ได้แค่จับกุม ควบคุมไว้ตามที่จำเป็น ตามมาตรา ๒๙๖ วรรค ๒ ของ วิ. แห่งนี้นั่นเองท่านประธานคงทราบดีในกรณีเช่นนี้ ได้มีการตรวจสอบไหม แต่กระทำกันถึงขนาดนี้ นี่คือภาพที่ทำให้เกิดความรุนแรงและคุมไม่อยู่ท่านต้องสั่งอย่าให้เกิดแบบนี้ขึ้นมาอีก ก็เป็นโชคดีครับ เพราะอะไรครับ เพราะว่าหลังจากนั้นเราได้มีโอกาสเข้าไปที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ไปขอพบท่านผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งขณะนั้นยังเป็นท่านอัศวิน ขวัญเมือง ครับ ท่านบอกว่าอย่างไรครับ ท่านบอกว่าวันนี้ท่านเป็นผู้บัญชาการ แต่ท่านไม่มีอำนาจสั่งการเรื่องนี้เลยครับ -----

ท่านได้พยายามทำหน้าที่ดีที่สุดแล้ว เราได้ทราบก่อนไปตรงนั้นครับว่า คนที่ได้รับมอบหมายจากตำรวจที่บอกกันข้างล่าง บอก ท่านสุชาติ เหมือนแก้ว ได้รับคำสั่งจากท่านรองนายกรัฐมนตรี โกวิท วัฒนะ ได้พูดคุยกันครับ แล้วก็ท่านผู้บัญชาการตำรวจได้เข้ามาครับ ท่านพัชรวาท ท่านบอกว่าท่านตัดสินใจแล้วครับท่านจะถอนกำลังตำรวจทั้งหมดออก นั่นคือสาเหตุที่ถอนกำลังตำรวจออกทั้งหมดจากทุกจุด สิ่งที่ผมชอบและขอให้ท่านยึดตามที่ท่านบอกพวกผมไว้ ท่านบอกว่าท่านจะไม่ฟังการเมืองแล้ว นี่ครับคือปัญหา ท่านบอกว่าท่านจะไม่ฟังการเมืองแล้วครับ ถ้าหากท่านประธานเป็นผม ประมวลจากเหตุการณ์ทั้งหมด ท่านประธานจะคิดว่าสาเหตุที่เกิดขึ้นความรุนแรงที่เกิดขึ้น เกิดขึ้นจากฝ่ายไหนครับ ผมไม่ได้บอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีสั่งหรือใครสั่ง แต่ผมถึงเรียนว่า ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะทบทวนว่าอะไรจะเป็นสาเหตุ ท่านต้องทบทวนด้วยครับว่าทัศนคติของคนที่ท่านใช้นั้นถูกต้องหรือเปล่า มีการสอบสวนไหมครับ ผมไม่ได้บอกว่าที่ผมพูดนี้เป็นเรื่องจริง ท่านประธานคงทราบ เป็นพยานบอกเล่าครับ แต่คนที่บอกเล่ามีน้ำหนัก น่าเชื่อถือ แต่ก็ต้องไปตรวจสอบครับจริงหรือเปล่า ถ้าจริงผมอยากทราบเรียนท่านประธานครับ ท่านประธานคงทราบครับ ท่านประธานเป็นนักกฎหมายเหมือนผม การที่เอาป็นโจษีระคนในลักษณะที่ ขออนุญาตนะครับ ไม่เป็นไร ผมอาจจะไม่ได้ติดตามแต่ว่าการที่เอาทำนี้ครับ ประธานคงทราบ การที่เอาป็นโจษีระคนอย่างนี้ ลักษณะอย่างนี้ กับการที่คนถูกทำร้ายที่บาดเจ็บอย่างนี้ที่โจษีระ ท่านประธานดูครับ โดนที่โจษีระทั้งหมด ท่านประธานคิดว่ามันรุนแรงเกินกว่าเหตุที่จะกระทำไหม ผมเรียนแล้วผมไม่ได้เข้าข้างใคร ผมไปเยี่ยมประชาชน และไปเยี่ยมตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วย เพราะเขาทำตามคำสั่ง แต่สั่งการแบบนี้หรือเปล่า และการที่จะใช้อำนาจในการดำเนินการท่านประธานครับ มันไม่ได้แปลว่าคนที่เขาทำผิดกฎหมายแล้วทำให้เรามีอำนาจตามกฎหมายกระทำผิดกฎหมายได้เอง ไม่ใช่ ท่านที่ทำไว้แล้วต้องรับผิดชอบ ท่านประธานคงทราบว่า การที่ทำร้ายที่โจษีระ ท่านประธานเป็นผู้พิพากษามาเหมือนผม ทั้งการแพทย์ ทั้งฝ่ายกฎหมาย ท่านนายกรัฐมนตรีก็เป็นนักกฎหมาย ถ้าทำร้ายที่โจษีระ โดยเฉพาะบริเวณด้านบนกับด้านหลังถือเป็นจุดอันตรายที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตได้ ในทางศาลเราก็ต้องถือว่าโทษหนักทางการแพทย์ก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะยับยั้ง

การกระทำของประชาชนที่ท่านเลือกตีได้ครับ ตีที่แขน ตีที่ขาได้ ทำไม่ไม่ตีตรงนั้นเป็นหลัก
ครับ ถึงได้ฟาดที่หัวอย่างเดียว มีอีกหลายภาพที่แสดงถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ตรงนี้ครับจึงเป็น
การกระทำที่ผมคิดว่ารุนแรงเกินกว่าเหตุท่านนายกรัฐมนตรีต้องไม่ให้เกิดแบบนี้อีก ท่านต้อง
กำชับกำชาครับผู้ที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะเรามาจากการเลือกตั้ง ทางกฎหมายก็ต้องถือว่าเป็น
ความผิดฐานพยายามฆ่า ถ้าไม่ตาย การที่เอาปืนจ่อศีรษะ แม้ไม่ได้ยิง ไม่ได้ลั่นไก
ก็ต้องถือว่าเป็นพยายามฆ่าและเกินกว่าเหตุ แต่ที่ผมเสียใจครับ ท่านประธานครับ ท่านกับผม
คงจะเสียใจเหมือนกัน เราเป็นศาลมาครับ ท่านอ้างบอกว่าทำตามคำสั่งศาล ไม่น่า
เป็นไปได้ครับ ท่านทำในสิ่งที่ศาลเองยังทำไม่ได้เลย ศาลสั่งให้ไปปิดหมายบังคับคดี
ไม่มีพนักงานบังคับคดีที่ไหน คนไหนครับ ที่สามารถไปปิดหมายบังคับคดีแล้วโดน
ขัดขวาง สามารถเอาปืนจ่อศีรษะคน หรือว่าสามารถทุบทำร้ายที่ศีรษะคนที่ เป็น
จุดอันตรายแก่ชีวิต ไม่มีครับ แล้วศาลก็ไม่ทำอย่างนั้นไม่สั่ง แล้วท้ายที่สุดศาลก็ยกคำร้อง
ผมเศร้าใจครับวันที่เดินเข้าไป เพราะว่าผมไม่เชื่อ บอกนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าใจกัน
ผิดหมดแล้ว แล้ววันนี้ก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมากคิดว่ามีอำนาจทำได้ เพราะคิดว่า
เป็นคำสั่งศาล ไม่ใช่ครับ ศาลไม่ได้สั่งให้ไปทำอย่างนั้น-----

กรณีอย่างนี้คือเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าไม่ควรจะเกิดขึ้นอีก เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับ สำหรับ ส่วนตัวผมนะครับ ผมเชื่อครับท่านนายกรัฐมนตรีจะอย่างไรก็แล้วแต่ ผมเชื่อครับในความ เป็นวิญญูณของนักการเมืองที่มาจากระบอบประชาธิปไตย ท่านเจ็บปวดไม่น้อยกว่า กระผมที่เห็นสิ่งเหล่านั้น แต่ท่านต้องยอมรับนะครับ ท่านเป็นหัวหน้ารัฐบาล ท่านเป็น นายกรัฐมนตรี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ท่านต้องรับผิดชอบ คนที่ท่านมอบหมายไปก็ต้อง รับผิดชอบต่อ ส่วนจะรับผิดชอบต่อทางกฎหมายแค่ไหนก็สุดแท้แต่ผู้เสียหายเขา แต่ผมเรียน ว่าอย่างน้อยเป็นความผิดหลายประการที่ได้ทำลงไป ไม่ว่าจะเป็นทำร้ายร่างกายหรือ พยายามฆ่า ก็สุดแท้แต่ แต่ไม่ใช่หน้าที่ของเรา แต่นั่นถ้าสั่งการผิดพลาดคนที่ต้อง เดือดร้อนตามไปด้วยยังไม่ใช่ท่าน ไม่ใช่ท่านรองนายกรัฐมนตรีหรือใคร แต่เป็นผู้ปฏิบัติ คือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ลงไปทำอะไรครับ เพราะเขาคิดว่าเขาทำได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่เป็นผู้บังคับบัญชาที่จัดอาวุธให้ก็ผิด จัดอาวุธปืนยาวอย่างนั้นเข้าไปได้อย่างไร ผู้ชุมนุม ผิดกฎหมายท่านต้องทำครับ แต่อย่าทำแบบนี้ นี่คือข้อเสนอแนะครับถ้าหากว่า ท่านอยากจะรับฟัง ผมเจ็บปวดไม่น้อยกว่าท่านในฐานะฝ่ายการเมือง คนเขาต้องการให้ ประชาธิปไตยเดินหน้าเขาต้องการให้ฝ่ายการเมืองเดินหน้า แต่เขาไม่ต้องการให้ ฝ่ายการเมืองที่เขาเลือกมาเขากลับบอกว่าคุณทำผิด คุณทำในสิ่งที่เขาไม่อยากจะให้ทำ เราบอกเราทำถูก แต่ท้ายที่สุดกลายเป็นว่าเขาโดนทำร้ายถึงขนาดนี้ เขาผิดครับ ผมยอมรับ การที่เข้าไปในทำเนียบ ผมเรียนท่านประธานเลยครับว่าผมก็ไม่เข้าใจครับ ความจริงความผิดที่ทำได้เลยเขาทำไมไม่ฟ้องครับ ไปฟ้องข้อหากบฏ ทั้งที่กบฏพิสูจน์ กันยาก และที่สำคัญตรงไหนเขาบอกให้ท่านนายกรัฐมนตรีลาออก เขาไม่ได้ล้มล้างระบบ บริหาร แต่สิ่งที่ต้องฟ้องทำไมไม่ฟ้องขับไล่ฐานบุกรุกสถานที่ราชการละครับ นั่นมันชัด ๆ เลยครับ เขากระทำความผิดฐานบุกรุกสถานที่ราชการครับ ไม่ใช่กบฏ ทำไมถึงเลือกข้อหา ซึ่งมันพิสูจน์ยาก แต่ว่าฟังดูรุนแรง มันเลยเป็นต้นเหตุอย่างไรครับ เพราะผมเรียนแล้วว่า ตั้งแต่เริ่มต้นหลายเรื่องที่ท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่าท่านไม่ได้ทำผิดแต่คนเขาเชื่อว่า ท่านทำผิด เพราะเขารู้สึกว่าท่านไม่ได้ทำเพื่อประชาชน ท่านอาจจะเถียงครับ แต่นั่นคือ ความรู้สึก ท่านก็ไปบังคับเขาไม่ได้เมื่อเขารู้สึกอย่างนั้นมาเกิดอย่างนี้อีกเขาก็รู้สึกว่าถูก กลั่นแกล้ง เมื่อเขารู้สึกว่าถูกกลั่นแกล้งเขาก็รู้สึกว่าทนไม่ไหวครับ นั่นละครับคือการที่

ระดมกันเข้ามาเพราะฉะนั้นตรงนี้ครับผมคิดว่าเมื่อถึงจุดนี้ท่านต้องพิจารณาตัวเองครับ ท่านจะใช้อย่างที่สุดแล้วแต่ เพราะว่าผิดพลาดไปแล้วท่านต้องรับผิดชอบครับ ผมคิดว่าวันนี้ทั้งทางด้านกฎหมายและด้านบริหารท่านหมดความชอบธรรม ท่านอยู่ได้ครับ แต่บ้านเมืองเสียหายและจะรุนแรงมากขึ้น ถ้าท่านต้องการคำแนะนำในด้านของสันติวิธี ผมคิดว่าวันนี้ท่านต้องยุติด้วยสันติวิธีอย่างที่ผมเรียน กราบขอบคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้เรียนแล้วนะครับว่าถ้าไม่จำเป็นจะไม่ลุกขึ้นมาชี้แจง กรณีนี้ถือว่าจำเป็นเพราะเหตุว่าท่านผู้อภิปรายนั้นคำหนึ่งก็เป็นผู้พิพากษา คำหนึ่งก็อ้างท่านประธานบับลลังก์ผู้พิพากษา ท่านก็คิดแบบผู้พิพากษานั้นแหละครับ ท่านคิดได้ ท่านพูดได้ ท่านแสดงลำดับได้ ผมก็ตอบคำถามท่านได้ว่าผมรับผิดชอบเรื่องนี้ ผมเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านไม่ต้องรับผิดชอบหรอกครับ ท่านไปตรวจว่ามันเกิดอะไรขึ้น แต่ผมต้องรับผิดชอบ เพราะคนเป็นหมื่น ๆ เข้ามาแล้วบุกเข้าไปยึดทำเนียบไว้อย่างนั้นต่าง ๆ เพราะสภาพอย่างนั้นจึงต้องไปยื่นขอ เพราะเขาต้องการจะล้มล้างรัฐบาล เขาประกาศชัดเจน คนที่ปลุกระดมมาล้มล้างรัฐบาลก็ไปยึดทำเนียบรัฐบาลตั้งข้อหาอย่างที่ว่าไม่ได้หรือครับ ต้องแจ้งข้อหาบุกรุกคุกไหมครับ ข้อหาที่เขาจะล้มล้างรัฐบาล ไม่ต้องนะครับ ผมจะบอกให้ฟังนะครับว่า ถ้าหากว่าท่านเป็นผู้พิพากษา ถ้าท่านพิจารณาคดีแล้วพิจารณาญาณของท่านเป็นอย่างที่เล่ามาให้ฟังละก็ แหมผมก็เป็นห่วง ท่านเห็นไหมครับลูกปิ่นที่เอามาจี้ นั่นนะ สมัยนี้มันใช้ปิ่นอะไรครับเวลานี้ ปิ่นประจำกายทั้งหมดนี้มันเอ็ม ๑๖ ทั้งนั้นแล้วลูกที่เอาปิ่นมาจ่อตรงนั้นมันลูกที่ไหนครับ ปิ่นมันรูปร่างพิสดารอย่างไร มันอยู่ในระบบการปราบปรามนี้หรือเปล่าครับ และข้อสำคัญที่สุดคือไม่ได้เอาปิ่นไปปราบปรามเลยสักกระบอกเดียว แต่มีลูกมายืนยัน เขาก็มาพิสูจน์กันอยู่ กำลังดูเครื่องแต่งกาย กำลังดูรูปลักษณะปิ่น มันไม่มีปิ่นอย่างนี้อยู่ในกระบวนการปราบปราม-----

แล้วไม่ได้ใช้ปืนปราบปราม เขาใช้กระบอง ใช้โล่ ใช้อะไร แต่งตัวกันทั้งนั้น อย่างมากที่ทำคือตีก๊อก ๆ ว่าเป็นอะไรออกไป เพราะฉะนั้นเวลานั้นดูรูปเสียก่อนครับว่ามันเป็นอะไร เวลาที่เขาใช้ปืนอะไรกัน และเมื่อเขาไม่ได้ใช้ปืนสักกระบอกเดียวแล้วมีรูปมาจอนั้น ก็มีการพยายามทำกันทุกวิถีทางเอามาประกอบกันนั้น ไม่เป็นปัญหาหรอกครับ เรื่องนี้ผมรับผิดชอบ ไม่ต้องไปโทษใครด้วยครับ ดำเนินการ ถามว่า นั่งดูเฉย ๆ อย่างนั้นแหละครับ คนก็ตะโกนด่ารัฐบาลบ้างอะไรจะไม่มีความสามารถ ผมบอกผมดำเนินการ ผมทำแบบนุ่มนวล จัดการ แต่ว่าเหตุการณ์ที่เขาทำนี้ ไม่ได้อ้างคำสั่งศาลไปทำอะไรใคร แต่คำสั่งศาลบอกว่า ให้ผู้ที่ชุมนุมนั้นออกไปจากบริเวณถนนราชดำเนิน ถนนพิษณุโลก บอกบริเวณไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อความแน่ใจ ยังไปขอคำสั่งของกรมบังคับคดีมาด้วย แล้วเขาก็ส่งเจ้าหน้าที่ของเขามา แล้วตำรวจก็เข้าไป ไม่ได้ไปปิดหมายเรื่อง ๖ คน ๙ คนนั้นหรอกครับ ไม่ได้ไปจับกุมพวกนั้นด้วย ไปจัดการว่าให้คนออกจากบริเวณที่ศาลสั่ง แล้วก็มีการปะทะกัน คนเป็นพัน ๆ คนหมื่น ๆ คนตำรวจเป็นร้อย ๆ คนเท่านั้นเอง แล้วปะทะกัน แล้วภาพที่เกิดขึ้นอะไรล่ะครับ แล้วตำรวจบาดเจ็บ ๒๗ คน ไม่มีใครพutschoten แต่ว่าไปดูหัวตรงนั้นตรงนั้นมันของพรรคอย่างนี้ล่ะครับ ไม่มีใครอยากให้เกิดหรอกครับ แต่ถามว่าใครปะทะใคร ตำรวจเขาเข้าไปตามคำสั่งศาลว่าให้ไปจัดการเคลียร์ตรงนั้นออก แล้วถ้าคนเราไม่ไปปะทะไม่เข้ามาต่อสู้ มันจะเกิดเหตุอย่างที่ว่าไหมครับ ของพรรคอย่างนี้ต้องนึกถึงหัวอกบ้าง ผมรับผิดชอบเรื่องนี้ ไม่ต้องตำรวจคนไหนหรอก ผมนี่ล่ะครับรับผิดชอบ เพราะผมมีหน้าที่จะต้องดูแลบ้านเมืองมันสงบราบเรียบ ถึงได้ไปขอศาล ศาลให้คำสั่งมา ๙ คน ผมยังถือไว้ยังไม่ทำอะไร ไม่ไปบุก ไม่จับกุม ก็แสดงให้เห็นแล้ว เขาไปนั่งกันอยู่ตรงนั้น เอาพระมาล้อม เอาผู้หญิงมาล้อม เอาเด็กมาล้อม ก็ดูท่าทางอย่างนั้นแล้ว เป็นแบบนี้ก็ว่าไป แต่ข้างนอกศาลสั่งให้ดำเนินการ แล้วทำไมล่ะครับ ทำไมเขาเข้าไปจัดการตามคำสั่งศาลว่าตรงนั้นชุมนุมไม่ได้ ต้องเอาออกไป แล้วจัดการรื้อถอนก็มีคำสั่งให้รื้อถอน แต่ว่าถ้าไม่เข้ามาตรง ๆ ไม่มาชน ไม่มาปะทะมันจะเกิดเหตุไหมครับ แล้วปะทะแล้วตำรวจจะป้องกันตัวไหม ใครฟาดใครอย่างไรไม่รู้ได้ แต่ว่าข้อสำคัญที่สุดครับ วันนี้มีคนอดทนรอไหมครับว่าเสียงระเบิดยังมีควั่น มันเป็นไปไม่ได้ไหม อยู่กันดี ๆ คนละฟากแล้วตำรวจยิงแก๊สน้ำตา มาในที่โล่ง ๆ แล้วหลบกันใหญ่ แล้วก็เอาน้ำราดกันใหญ่ เขาก็บอกว่าเขาเอากล่องที่

เอามาแล้ว ที่มาฉีตรถดับเพลิง มันยังกำลังพิสูจน์กันอยู่นะครับ แต่ข่าวออกไปหมดแล้ว
ตำรวจใช้แก๊สน้ำตา ชุดประจำการจะบุกเข้าไปกับเขาหรือเปล่า ก็ไม่ได้บุก ตำรวจจึง
แก๊สน้ำตาทั้งที่ไม่ได้บุก ไม่มีเหตุผล เพราะฉะนั้นมีความพยายามที่จะสร้างสถานการณ์
ปั่นหัวนั้นมันรูปจากสมัยไหน คณะไหนไม่รู้ แต่คิดน้อยสิครับ ปั่นมันสมัยไหน รุ่นไหน
คุณระบอบปั่น คุณรูปร่างปั่นเสียก่อน ปั่นกระบอกเดียว คนเดียว ทำไมจะใช้ทำไมไม่ถือ
ทุกคนละครับ ข้อสำคัญทั้งหมด เรื่องมันมีเหตุเกิดขึ้น มันมีคนก่อการ แล้วเจ้าหน้าที่
ทางตำรวจ ตำรวจเขาก็ถือกฎหมาย เขาก็ดำเนินการ จะมีคนออกรับเดือดร้อนแทนพวกนั้น
ก็ออกรับสิครับ ผมไม่ได้ว่าอะไร ออกรับแทน ว่ากันไป เดือดร้อนกันไป เพราะเอภาพ
อย่างนี้มาปลุกระดมกัน โดยเฉพาะโทรทัศน์เอเอสทีวีปลุกระดมกันจนกระทั่งตั้งชื่อแม้ว่า
ถ้าเพื่อใช้รุนแรงจะจัดการ นำเข้าพิสูจน์ได้เหมือนเรขาคณิตเลยนะ เพราะรุนแรงจึงต้อง
จัดการ แล้วความเสียหายของบ้านเมืองมันคุ้มค่ากับที่ดำเนินการไหมครับ ที่คุณรณฤทธิ์ชัย
คานเขต ขอบระทานโทษที่เอ่ยชื่อ ที่อภิปรายให้ฟัง ความเสียหายมันเกิดขึ้นอย่างไร มัน
ไม่ได้สมควรแก่เหตุกันเลย เพราะฉะนั้นที่พูดจากันวันนี้ ผมรับฟังได้ แต่ต้องชี้แจงเดี๋ยวนี้
ครับว่า พยายามอย่างยิ่งที่จะให้มันเกิดอะไรกันขึ้นมา ไม่เกิด คนเป็นหมื่น ๆ อ้างมาว่า
เป็นแสน ทำไมมันรักษาการอย่างนี้ได้ ทำไมตำรวจบาดเจ็บ ๒๗ คน ทำไมไม่มีใครล้ม
ใครตาย ไม่มีใครนั้น พยายามหาบาดแผล เดียวก็เปิดไป เดียวก็เปิดซิกเคน (Sicken)
เดียวก็ดูข้างหลัง เปิดให้ดู พยายามจะให้เหตุผล ไม่มีเหตุครับ แต่มีคนเจ็บร้อนแทน
ผมก็ไม่ว่า จะตามไปดูอะไรต่าง ๆ ก็ได้ ไปเถอะครับไม่เป็นไร ผมก็ไปดูตำรวจ เพราะผม
มีหน้าที่ผมสั่งงานเขา ผมนี่ละครับสั่งให้หนุ่มนวล ผมเป็นคนสั่งให้ถอยไปจาก
ทำเนียบรัฐบาล แล้วผมเป็นคนสั่งให้หนุ่มนวล ไม่ให้มีการปะทะ แต่เขาไปปฏิบัติการ
โดยเจ้าหน้าที่ศาลบอกบริเวณนี้เวลาที่ศาลสั่งก็ดำเนินการ แล้วใครคนไหนครับ อยู่ดี ๆ
เขายืนอยู่ริมถนน ตำรวจกราดเข้าไปเอาไม้ตีตบนั้น ไม่ใช่สิครับ ดูภาพสิครับที่ยันอยู่
ที่แผงกันอยู่นั้น ทุกคนรักษาพื้นที่ เหมือนกลัวว่าถอยไปเป็นการแพ้ ก็มันปะทะกันจะทำ
อย่างไร ต้องเรียกว่าปะทะกันอย่างหนุ่มนวล มันก็ไม่มีใครตาย ต้องบาดเจ็บทั้ง ๒ ฝ่าย
ก็เป็นปัญหาก็คือเท่านั้นเอง เท่านั้นครับ-----

ผมถึงบอกว่าความรุนแรงมันต้องเทียบอัตราส่วนกันครับ ก็รัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐบาลไหนไปดูสิครับ ปราบพม่าเข้ามาโรงพยาบาล ยิ่งตายเรียบเลยครับ ห่อผ้าขาวเป็นแถว ๆ นั้นไม่ค่อยรุนแรงเลยนะครับ ปราบเรียบร้อยดี ไม่ค่อยรุนแรงครับ ไม่มีจำนวนคน ไม่มีใครทั้งนั้นเลยครับ มีแต่คนบุกไปยึดโรงพยาบาลเท่านั้นครับ ยิ่งตายเรียบเลยครับ ๑๐ คน ไม่มีใครบ่น ไม่มีใครว่าเลยครับ สมควรแก่เหตุไหม แต่อย่างนี้มันทำอะไรครับ คนจะจลาจลในบ้านเมือง ตำรวจไปจัดการบอกศาลสั่งให้ออกไปจากพื้นที่ที่ปะทะกัน ย่อมเกิดเหตุได้ครับ แต่อ้างเหตุตรงนี้เลยจะต้องหยุดงานกันทั่วประเทศ มันสมควรกันแก่เหตุไหมครับ สมควรไหมครับ ผมขออนุญาตท่านประธานใช้เวลาเพียงเท่านี้ครับ ชี้ให้เห็นเลยครับ คำหนึ่งก็ศาล คำท่านประธานก็ศาล คำผมก็เป็นศาล แต่ว่าท่านดูสิครับปืนที่มาจ่อเขากำลังพิสูจน์กันอยู่ว่า เอรูปภาพมาประกอบเพื่อจะบอกเอาปืนจ่อหัว มันมีไหมละครับ เพราะมันไม่มี ดูปืนมันนอกระบบไปทำกันที่ไหน เท่านั้นแหละครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาตพาดพิง

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพีระพันธุ์

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงนิดเดียว ท่านประธานครับ ผมพูดในที่ประชุมพรรคครับว่าวันนี้จะต้องใจเย็นมาก แล้วก็ผมตั้งใจส่วนตัวเลยครับว่าจะไม่ตอบได้ท่านนายกรัฐมนตรี เพราะว่าญาติของท่านมาฟังความเห็นจากพวกผม ผมก็ให้ความเห็นไปเท่านั้นครับ ส่วนท่านจะเชื่อ ไม่เชื่อ ผมเรียนแล้วครับ ท่านจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็แล้วแต่วุฒิภาวะหรือวิจารณญาณของท่าน แต่การที่ท่านบอกว่าวิจารณญาณของผมในฐานะที่เคยเป็นผู้พิพากษาไม่ถูก เราทำงานด้วยกันมาเยอะ ผมไม่เคยมีปัญหาหรือครับในการใช้วิจารณญาณในการทำหน้าที่ แม้แต่ตอนนี้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่สิ่งที่เป็

ประจักษ์พยานและจะไม่ได้แย้งท่านอีกแล้วครับ วิจารณญาณของท่านแบบนั้นแหละครับ บ้านเมืองถึงได้วุ่นวายลูกเป็นไฟวันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่าน ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ศรีสะเกษ

(หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ประทับอะไรครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขอสิทธิพาดพิงครับ เสียหายครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่มีใครพูดถึงท่านเลย
นะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ไม่ใช่ครับ ผมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลซึ่งรับผิดชอบในกรณีโรงพยาบาลราชบุรีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : กรณีอะไรนะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
โรงพยาบาลราชบุรีที่ท่านนายกรัฐมนตรีก่อนได้กล่าวพูด ๒ ครั้งแล้วนะครับ ว่าฝ่ายรัฐบาล
ได้เข้าไปฆ่าคนที่ยึดโรงพยาบาล และท่านนายกรัฐมนตรีก่อนเพิ่งพูดเมื่อสักครู่ที่ว่า
ในโรงพยาบาลไม่มีใครเลย ซึ่งไม่จริงครับ เสียหายครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ทราบแล้วนะครับ โอ.เค.
นะครับ ท่านได้พูดแล้วนะครับ ท่านจะพูดอะไรต่ออีกหรือครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขอชี้แจงไม่ได้หรือครับ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อนุญาตครับ ขอสั้น ๆ
ด้วยนะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :

ผมไม่ใช่เป็นคนพูดยาวอยู่แล้วครับ ผม หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ เมื่อปี ๒๕๔๓ ต้นปีมีกองกำลังชาวกะเหรี่ยงเข้าไปยึดโรงพยาบาลราชบุรี ผมไม่ได้มีส่วนรับผิดชอบโดยตรง ต่างจากกรณีก่อนหน้านี้ ในกรณีสถานเอกอัครราชทูตเมียนมาร์ แต่ในขณะเดียวกันผมเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลซึ่งบริหารราชการแผ่นดินในเวลานั้น การเข้าไปยึดโรงพยาบาลราชบุรีโดยกองกำลังติดอาวุธเป็นเรื่องที่เป็นอันตรายอย่างมาก เป็นเรื่องที่ไม่ชอบธรรมครับ เป็นอันตรายเพราะว่ามีบุคคลเข้าไปรับการรักษาคนไทยเป็นหลายร้อยคน เป็นโรงพยาบาลใหญ่ ผมจำไม่ได้ว่ากี่ร้อยคน แต่ว่ามีแน่ ๆ ครับ ติดอาวุธเข้าไปหลายคนครับ สิบกว่าคนครับ-----

และยิ่งไปกว่านั้นครับไม่มีความชอบธรรมในทางใดทั้งสิ้น แม้แต่ในยามสงคราม กองกำลังติดอาวุธต่าง ๆ ก็ละเว้น ไม่เอาโรงพยาบาลไปเผา ดังนั้นสิ่งที่รัฐบาลทำไปในตอนนั้นถูกต้องครับ คือตัดสินใจจู่โจมเข้าไปเพื่อประกันความปลอดภัยของตัวประกันทุกคนครับ และในที่สุดตัวประกันทุกคนก็ปลอดภัย ไม่เป็นอะไรแม้แต่คนเดียวครับ ดังนั้น ไม่ได้เป็นไปตามที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดครับ ท่านไม่ได้พูดความจริงครับ เสียหายมากครับ ท่านควรจะสำนึกผิดครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ เชิญ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานครับ มันไม่มีความจริงตรงไหน มันมีทางรัฐบาลยิงคนตายไป ๑๐ คน เอาศพมาวางเรียงกัน มันมีความไม่จริงตรงไหนครับ มันมายึดโรงพยาบาล มันมาขอหมอไปรักษาเพื่อนมัน แล้วไม่มีหมอคนไหนยอมไป มันก็ยึดโรงพยาบาลไว้ มันก็เลยถูกยิงตายหมด ๑๐ คน อย่างนั้นเขาไม่ใช้ความรุนแรง ผมพูดเท่านั้นเอง ถ้าไม่รุนแรงนี่ปะทะกันตรงนี้ บอกว่ามีความรุนแรง เท่านั้นแหละครับ ผมพูดอะไรผิดตรงไหน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เออนะครับ เดี่ยวท่านสุขุมพันธุ์ ถ้าเถียงกันอย่างนี้ เดี่ยวไม่ได้อภิปรายต่อ ทุกท่านที่นั่งที่ ได้รับฟังก็ทราบข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้วนะครับ ผมขอร้องนะครับ เชิญนั่งนะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผู้ชมที่บ้านไม่ทราบข้อเท็จจริง เหมือนกับว่าโรงพยาบาลไม่มีคนอยู่เลย ๓๐๐ - ๔๐๐ คน ถ้าผมจำไม่ผิด ตัวประกันครับ ไม่มีใครอยู่ในนั้นเลย

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอร้องนะครับ

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมเคารพท่านประธานไม่ได้เคารพท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านกฤเทพต่อเลย

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธาน ถ้าเราจะเอาประเด็นเล็กน้อย

ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ แล้วมาเล่าโดยบอกว่าตัวเองไปพบข้อเท็จจริง ก็จะมีปัญหาอย่างนี้ เพราะว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏนั้นก็อาจจะไม่ตรงกัน เพราะฉะนั้นวันนี้กระผมคิดว่าเมื่อทางรัฐบาลได้ขอรับฟังความคิดเห็นของพวกเรา สมาชิกวุฒิสภา ผมก็ประสงค์อยากจะแสดงความคิดเห็นเพื่อที่จะให้เกิดการมองไปในอนาคตว่าเราควรจะแก้ปัญหาอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ เมื่อมีการพูดว่าใครเป็นต้นเหตุของปัญหาและมีการถามคำถามนี้ขึ้นมา ในมุมมองของกระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านว่า ถ้าบอกว่ารัฐบาลนี้เป็นต้นเหตุของปัญหา เราก็คงจะต้องถามคำถามว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งและทำงานยังไม่ถึง ๖ เดือน ยังไม่ได้ตั้งงบประมาณแม้แต่ปีเดียว นี่หรือครับเป็นรัฐบาลที่จะทำความเสียหาย ทำให้เกิดมีปัญหาหรือเป็นปัญหา กระผมจึงมองไม่เห็นว่่าข้อกล่าวหาว่ารัฐบาลนี้ กระผมย่ำว่ารัฐบาลนี้นะครับ เป็นต้นเหตุของปัญหา จึงเป็นข้อกล่าวหาที่จะต้องพิจารณาอย่างถ่องแท้ว่ามันมีมูลที่จะเชื่ออย่างนั้นได้หรือเปล่าก็รัฐบาลเขาไม่ได้มาจากอำนาจที่ไม่ได้ชอบธรรม เขามาจากการเลือกตั้ง และเขาเพิ่งมานั่งทำงาน และเขาก็ยังไม่ได้จัดงบประมาณแม้แต่ปีเดียว แล้วก็ไปกล่าวหาว่ามีการทุจริต มีความไม่ชอบธรรมเยอะแยะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ให้เกิดความชัดเจนครับว่าการจะกล่าวหาว่ารัฐบาลเป็นต้นเหตุของปัญหานั้น มันจะต้องพูดถึงประเด็นที่เป็นของจริง ตัวกระผมกราบเรียนท่านประธานว่าตัวปัญหาก็คือคนที่ก่อให้เกิดสถานการณ์ปัจจุบันนี้นั่นเอง ผมไม่อยากจะไประบุถึงคนข้างนอกครับ แต่ผมบอกว่าคำว่า กลุ่มพันธมิตรเพื่อประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่เรียกกันนี้ ก่อตัวขึ้นมาเมื่อปี ๒๕๔๘ และเป็นสาเหตุสำคัญที่มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองซึ่งเราก็เคารพ ผมยอมรับว่าการเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรในทางการเมืองนั้นเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของการเมืองภาคประชาชนและนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงมากมายซึ่งบางเรื่องก็ดี บางเรื่องเราก็ชื่นชม และที่สำคัญบางเรื่องเราก็ต้องบอกว่ามันไม่ใช่เพื่อประชาธิปไตย แต่เป็นเพื่อเผด็จการ อย่างกรณีที่ไม่ก่อการจวนกระทั่งให้มีการก่อการรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙-----

เราถือนั่นเป็นการทำให้ประชาธิปไตยหมดไป หลังจากที่มีการเคลื่อนไหวจนทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง กลุ่มพันธมิตรก็ดูเหมือนว่าจะถือว่าตัวเองคืออำนาจ ถ้าพูดภาษาที่พอจะฟังกันรู้ก็คือว่า ตัวกูคืออำนาจ และข้าพเจ้าคือคนกำหนด เพราะฉะนั้นจึงเห็นถ้อยคำที่กลุ่มพันธมิตรใช้ ท่านประธานครับ เช่น ไม่ชนะไม่เลิก สงครามครั้งสุดท้าย ท่านจะเห็นว่าแสดงให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของกลุ่มพันธมิตรว่าเขาต้องการเคลื่อนไหวได้คับเอาศอก

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอความกรุณานั่งด้วยครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ผมก็ไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นด้านโน้นนะครับ ท่านประธานครับ ผมก็พูดแข่งเสียงที่พูดกันไปก็ไม่ใช่ไรครับ ผมก็เพียงแต่ชี้ให้เห็นว่า ตัวปัญหาที่แท้จริงถ้าเรายอมรับก็คือว่าการเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรที่มีเป้าหมายเดิมมาแต่ต้นจะสอดคล้องกับแผนของการที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เคยก่อหรือเปล่าผมไม่ทราบ แต่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เกิดขึ้นครั้งนั้นมีคนในกลุ่มพันธมิตรได้เสนออำนาจทางการเมืองหลายคน มีหลายคนอยู่ใน สนช. มีหลายคนได้ไปร่างรัฐธรรมนูญแล้วก็วางแผนกัน เสร็จแล้วเมื่อรัฐบาลนี้มาแม้จะยังไม่ถึง ๖ เดือน แม้จะยังไม่มีคามผิด ก็โยนไปสู่สิ่งที่พันธมิตรเคยเคลื่อนไหว มันไม่เป็นธรรมสำหรับรัฐบาลชุดนี้ท่านประธาน ไม่เป็นธรรมสำหรับประชาชนที่เขาไปเลือกรัฐบาลชุดนี้มา เพราะมันตัดขาดกันแล้วระหว่างรัฐบาลชุดก่อนกับชุดนี้ และจะไปบอกว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นหุ่นเชิดของรัฐบาลชุดนั้น มันก็เป็นวาทกรรมที่พูดได้ แต่ในความเป็นจริงต้องยอมรับว่า กิจกรรมทางการเมืองของเราได้เกิดขึ้นจริง มีการเลือกตั้งจริง ตรงนี้แหละครับท่านประธาน ผมจึงบอกว่าใครเป็นปัญหาแน่ ผมก็เชื่อว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้เป็นปัญหา ถ้ามว่ารัฐบาลนี้ต้องการยุติการชุมนุมหรือไม่ ผมบอกว่ารัฐบาลนี้ปล่อยให้มีการชุมนุมมาแล้ว ๓ เดือน ปิดถนนมาแล้ว ๓ เดือน รัฐบาลนี้ไม่ได้ไปทำอะไรให้เขาเลิกการชุมนุมเลย เพราะถ้าการชุมนุมเป็นไปตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ เป็นการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ รัฐบาลก็ไม่ได้ไปเกี่ยวข้อง ท่านประธานครับ แต่ถ้าเป็นการชุมนุมที่กระทำผิดกฎหมาย

อย่างมีการไปบุกยึดสถานีโทรทัศน์เอ็นบีที อย่างไปบุกยึดทำเนียบรัฐบาล อย่างนี้ถือว่าเป็นการชุมนุมที่ผิดกฎหมาย ท่านประธานครับ เอกสารที่

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประสงค์ประท้วงอะไรครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอบประท้วงท่านผู้อภิปรายครับ ใช้คำพูดซึ่งทำให้เกิดความหวาดกลัวครับ ซึ่งไม่เป็นความจริงครับ คำพูดนั้นคือคำว่า ยึดทำเนียบ ผมได้ไปตรวจสอบดูด้วยเองแล้วเมื่อเช้าและวันก่อนหลายครั้งแล้วว่า ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลผู้ใดเข้าไปยึดทำเนียบรัฐบาลครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรนะครับ ผมวินิจฉัยว่าอนุญาตให้พูดได้นะครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ขอบคุณท่านประธานครับ ในเอกสารที่ทางเจ้าหน้าที่สภาทำแจกเราวันนี้ ถ้าท่านประธานไปอ่านในหน้า ๓๑ เขาเขียนไว้ชัดเจนครับบอกว่า แม้ในหลายประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส จะส่งเสริมการชุมนุมโดยสงบ แต่รัฐก็มีมาตรการเข้าควบคุมผู้ชุมนุมมิให้เกิดการละเมิดกฎหมาย โดยประเทศเหล่านี้ยึดหลักที่ว่า การที่ผู้ชุมนุมละเมิดกฎหมายและละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น เป็นการทำความร้ายสังคม มิใช่เป็นการทำความร้ายเจ้าหน้าที่รัฐเป็นการส่วนตัว ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้มาตรการตามกฎหมายเพื่อยุติการละเมิดดังกล่าวได้ทันที โดยไม่จำเป็นต้องรอให้มีการทำความร้ายเจ้าหน้าที่รัฐเสียก่อน นี่คือหลักการของประเทศทั่วไป ถามว่าเมื่อผู้ชุมนุมเข้าไปใช้ทำเนียบรัฐบาลเป็นเวทีชุมนุม ซึ่งกระผมก็ต้องกราบเรียนว่า ก็คือยึดทำเนียบนั้นแหละครับ เพราะผู้ชุมนุมเองบอกว่ายึดทำเนียบได้คือชัยชนะ เมื่อเขายึดทำเนียบแล้ว รัฐบาลก็ได้ดำเนินการตามกระบวนการของกฎหมายทุกอย่าง เพื่อที่จะให้เขาเลิกทำผิดกฎหมาย ท่านประธานครับ หัวใจปัญหาของเราขณะนี้ไม่ใช่การชุมนุม แต่เป็นการชุมนุมที่ไปใช้สถานที่ราชการเป็นที่

ชุมนุม แล้วเป็นการกระทำการผิดกฎหมาย หลักฐานที่รัฐบาลยื่นไปให้ฝ่ายตุลาการ
พิจารณาแล้วออกคำสั่งจับผู้ชุมนุมที่ไปอยู่ตรงนั้น-----

- ๕๕/๑

รวมทั้งที่มีคำสั่งคุ้มครองให้ออกไปจากทำเนียบรัฐบาล เป็นหลักฐานยืนยันว่ามีการทำ
ผิดกฎหมาย ประเด็นหัวใจอยู่ตรงนี้ ข้อเรียกร้องของกลุ่มพันธมิตรที่บอกว่ารัฐบาล
ต้องลาออก ไม่เช่นนั้นก็จะไม่เลิกการชุมนุมตรงนั้น ตรงนี้แหละครับเป็นปัญหาที่ทำนาย
ผมขอถามท่านประธานว่า รัฐบาลนี้ไม่มีทางที่จะทำอย่างนั้น ถ้าพันธมิตรใช้วิธีการ
ผิดกฎหมายกดดันรัฐบาลให้ลาออกได้ตามระบบ แสดงว่าเรากำลังสร้างบรรทัดฐานที่ผิด
ต่อประเทศนี้ไปอีกยาวไกล ใครจะให้หลักประกันได้ครับท่านประธานครับ พรรคใดก็ตาม
เข้ามาเป็นรัฐบาล แล้วคนกลุ่มหนึ่งไม่ชอบ ใช้วิธีง่าย ๆ ว่าไปยึดทำเนียบแล้วยึดอำนาจ
รัฐบาลต้องพ้น วันนี้ผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีขอเป็น
ข้อเสนอแนะว่า ๑. ท่านใช้วิธีการถูกแล้ว ใช้ความอดกลั้น อดทน ท่านนายกรัฐมนตรี
ของผมเป็นคนที่ค่อนข้างจะพูดโผงผาง แต่ท่านได้ใช้ความอดกลั้น อดทนกับกลุ่มนี้
มาตลอด ซึ่งผมชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรีได้ใช้หลักทศพิธราชธรรม ทานัง สีลัง ปริจาคัง
อาชชะวัง มัททะวัง ตะบิง อักโกธะ อะวิหิสังญะ ชันติญะ อะวิโรธะนัง ท่าน
นายกรัฐมนตรีเป็นขวัญใจของพระสงฆ์ทั่วประเทศ เป็นคนเข้าใจหลักศาสนา ท่านรู้ดีว่า
ธรรมของผู้นำคือทศพิธราชธรรมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวใช้ปกครองพสกนิกรของ
พระองค์ คำว่า ชันติ คืออดทน อดกลั้น แล้วอย่าใช้ความรุนแรง เพราะถ้าท่าน
นายกรัฐมนตรีไปใช้ความรุนแรง ปัญหาก็คือว่า แม้ไม่ใช้ คนก็จะใช้ให้ท่านอยู่แล้ว
ผมทราบว่าตอนนี้มีคนวางแผนจะยิงเอ็ม ๗๖ (M ๗๖) เข้าไปในทำเนียบ ทำให้เกิด
ความวุ่นวาย แล้วที่สำคัญ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ บข.น. ท่านนายกรัฐมนตรียืนยันว่าไม่ได้
ทำ ตำรวจไม่ได้ทำ แต่มีคนไปขยายผล แล้วคนที่พบกับผมที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับรัฐบาล
ดีใจมาก บอกว่าวอดนี้เขาชนะแล้ว ชาวที่พาตหัวข่าววันแรกเมื่อกลุ่มพันธมิตรเข้าไปใน
ทำเนียบ เขาบอกว่าพันธมิตรเข้าทางรัฐบาล แต่พอเหตุการณ์ที่ บข.น. มีคนร้องห่มร้องไห้
ปรากฏว่าข่าวกลับ รัฐบาลรอล่ม เห็นไหมท่านประธานครับ ความรุนแรงมันขยายผลทาง
การเมือง แล้วคนปรบมือให้คือคนที่ จะลงไปให้กำลังใจ อ้างว่าไปให้กำลังใจคนป่วย
คนเจ็บจริง ๆ แล้วไปเดินเวียนวน เหมือนกับส่งสัญญาณว่าชนะแน่ ชนะแน่ เพราะฉะนั้น
ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีใช้มาตรการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ไม่ว่าลาออกหรือยุบสภา
มันเป็นการเปลี่ยนแปลงในระบบ ท่านนายกรัฐมนตรีจำยอมต่อการกดดันโดยวิธีการ

ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผมขอให้ท่าน ท่านนายกรัฐมนตรียื่นหยัดยืนยัน ถ้าจะเปลี่ยนแปลง
นอกระบบไม่เป็นไร ถ้าเขาเชื่อว่าเขาจะสามารถให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนอกระบบ และ
เป็นชัยชนะของเขา ไม่ใช่ความรับผิดชอบของท่านนายกรัฐมนตรีให้มันเปลี่ยนไป
เกิดอะไรขึ้นกับประเทศนี้ท่านคุมไว้ไม่ได้ คนเหล่านี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแล้วตัวเอง
ได้อำนาจไปด้วย เข้าไปเสพอำนาจ หลง เลย์ใช้วิธีพาลง เรียกร้องให้ท่านนายกรัฐมนตรี
ลาออก รู้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ลาออก เขาก็จะยืนยันให้มีการก่อการเพื่อ

(หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) ได้ยื่นและ
ยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านปรียานันทนาประท้วง
อะไรครับ

หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอประท้วง
คะท่านประธาน เมื่อที่ท่านสมาชิกที่พูดไปนะคะ ดิฉัน หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต
สมาชิกวุฒิสภา เมื่อที่ท่านสมาชิกที่พูดท่านกล่าวถึงทศพิธราชธรรม ถ้าดิฉันได้ยิน
ไม่ผิดว่านายกรัฐมนตรีมีทศพิธราชธรรม คำนี้ใช้ได้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
คะ หมิ่นพระบรมเดชานุภาพคะ

ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานที่เคารพ เป็นคำกล่าวหาที่รุนแรงร้ายกาจที่สุด ผมขอกราบเรียนว่า
ท่านผู้ประท้วงผมต้องระวังนะครับ ผมนี้บวชเรียนมาข้าของในธรรมะ ผมรู้จะครับ
ท่านไม่ใช่คนที่ข้าของในธรรมะ ท่านอย่ามากล่าวอย่างนี้ เป็นที่เสียหาย ทศพิธราชธรรม
เกิดมาตั้งแต่สมัยพระพุทธองค์ พระองค์ให้ผู้นำไม่ว่าจะเป็นกษัตริย์ ประธานาธิบดี
หรือนายกรัฐมนตรีใช้หลักธรรมนี้เพื่อปกครองประเทศ เขาเรียกว่า ดาร์มะ ฟอร์ เดอะ
รูเลอर्स (Dharma for the rulers) ธรรมะสำหรับคนปกครอง เพราะฉะนั้นการที่ท่าน
มากล่าวหาว่าผมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ อย่างนี้สมควรกล่าวหรือท่านประธานครับ

(หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) ได้ยื่นและ
ยกมือขึ้น)

หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ขอโทษ
ขออนุญาตท่านประธานค่ะ

- ๕๖/๑

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
(แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงด้วยครับท่านครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาทีละคนครับ นะครับ
ท่านหม่อม

หม่อมราชวงศ์ปรียานันทนา รังสิต สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) :
ทศพิธราชธรรม เป็นราชาศัพท์อยู่แล้วค่ะ แล้วก็บุคคลธรรมดาไม่สามารถใช้ราชาศัพท์
ได้นะคะ ยิ่งทศพิธราชธรรมก็ระบุถึงเป็นพระราชธรรมของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เท่านั้นค่ะ เป็นคำของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเท่านั้นค่ะ ซึ่งไม่ควรจะมาใช้ในสภา
ขอยืนยันค่ะ ดิฉันไม่ผิดค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนั้นะครับ
ท่านยอมสุภาพสตรีย่างท่านนายกรัฐมนตรีแล้วกันนะครับ คุณกฤเทพ ท่านถอนอันนั้น
ไปก็แล้วกันนะครับ เดี่ยวท่านจะได้อภิปรายต่อได้นะครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ไม่ใช่
ครับท่านประธาน คือการประท้วงต้องมีหลัก ประท้วงว่าผมพูดผิดอย่างนี้ไม่ได้ ถ้าผมผิด
ข้อบังคับประท้วงได้ ท่านจะให้สมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติกระทำการอย่างนี้หรือครับ
กล่าวหาผมว่าดูหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านไม่ได้กล่าวหา
หรอกครับ ท่านเพียงบอกว่าใช้คำที่

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : แล้วผม
มีสิทธิอธิบายครับ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าสิ่งที่ผมอธิบายนั้นถูกต้อง ผมกราบเรียน
ท่านประธานอยู่แล้วว่าเรื่องนี้ผมเข้าใจ คนอื่นจะคิดอย่างไรผมไม่รู้ แต่ผมรู้ว่าหลักที่เขา
ใช้ชื่อธรรมนี้เป็นชื่อหัวข้อธรรม ทศพิธราชธรรม ธรรมของพระราชา ๑๐ ประการ มันไม่ใช่
ราชาศัพท์ เป็นชื่อหัวข้อธรรม และจะให้เรียกธรรมว่าอย่างไรครับ แล้วหัวข้อธรรมนี้ก็ใช้ได้
กับทุกคนที่เป็นผู้นำไม่ว่าฝ่ายค้านหรือรัฐบาล ผู้ปกครองใช้ได้หมด เอาละครับ
ข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรก็ตาม ผู้ประท้วงต้องมีเหตุผล ท่านประธานต้องวินิจฉัยว่าเขา
ประท้วงผมผิดข้อบังคับข้อไหน ถ้าเป็นเพราะว่าผมพูดผิดเขาประท้วงไม่ได้ กฎข้อบังคับ

ไม่ให้ประท้วง ต้องให้สมาชิกรัฐสภาที่ได้รับการแต่งตั้งมา ไม่ค่อยชำนาญข้อบังคับ เขาได้เข้าใจข้อบังคับการประชุมด้วย

(ร้อยตำรวจโท เขาวรินท ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ เดี่ยว มีประท้วงเยอะแยะไปหมดแล้วนะครับ เอาท่านเขาวรินก่อนนะครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน ผมขออนุญาตประท้วงเพื่อนสมาชิก รัฐสภาที่ทำให้ภาพลักษณ์ของรัฐสภาเสียหาย เพราะท่านลุกขึ้นมาประท้วงผู้ที่กำลัง อภิปรายโดยที่ท่านไม่รู้เรื่องเลย ทศพิธราชธรรมนั้นเป็นธรรมสำหรับนักปกครอง ใครก็ใช้ได้ทั้งหมด โรงเรียนผู้นำเขาก็สอนว่าผู้นำต้องมีทศพิธราชธรรม ไม่ได้จำกัดว่าจะต้องใช้ เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทศพิธราชธรรมนั้นกำเนิดตั้งแต่สมัยพุทธกาลนั้น นะครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นท่านอย่าให้สมาชิกของเราประท้วงส่งเดช เสียหาย ท่านประธานครับ วันนี้มันถ่ายทอดด้วย รัฐสภาเสียหายผมก็เสียหายไปด้วย ช่วยจำกัด หน่อยครับ ท่านประธานครับ

(นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) ได้ยื่น และยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านเชนก่อนนะครับ ท่านประท้วงอย่างไรครับ

นายเชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม เชน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงผู้อภิปรายที่กำลัง อภิปรายอยู่กับผู้ที่เพิ่งประท้วงไปเมื่อสักครู่นี้ครับ ท่านประธานครับ ผมประท้วงตาม ข้อบังคับ ข้อ ๔๕ การที่สมาชิกได้อภิปรายและก็มีผู้ถูกประท้วง ท่านประธานได้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของท่านประธานถือว่าเป็นที่สิ้นสุด สมาชิกในสภานี้ต้องเคารพการวินิจฉัย

ของท่านประธาน ขณะที่สมาชิกไม่เคารพการวินิจฉัยของท่านประธานก็จะทำให้การประชุมไม่สามารถเดินไปได้โดยความราบรื่น ท่านประธานครับ เมื่อก็มีการกล่าวว่าสมาชิกไม่เข้าใจข้อบังคับ ผมยืนยันว่าท่านประธานมีอำนาจในการวินิจฉัย คำวินิจฉัยของท่านประธานถือว่าเป็นที่สิ้นสุด สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
เอาอย่างนี้ครับท่านประธานครับ เพื่อความสงบของสภา ผมก็ไม่ตำหนิเพื่อน ๆ หรือครับ
ท่านบางท่านอาจจะไม่รู้บางเรื่องก็เป็นเรื่องที่ท่านไม่รู้ ผมก็เคารพ-----

แต่ว่าการที่จะมากล่าวหาว่ากระผมหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ มันเป็นข้อกล่าวหาที่ใหญ่มาก เขาไม่ต้องถอนหรือครับ แต่ขอให้ท่านเข้าใจว่ากระผมไม่มี

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมคิดว่าทุกท่านเข้าใจดีว่าท่านไม่ได้หมิ่นอะไรหรอก เพียงแต่

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ถ้าอย่างนั้นก็กราบขอบคุณท่านประธานนะครับที่ช่วยยืนยัน เพราะผมเองก็ไม่อยากต่อล้อต่อเถียง เพราะบางเรื่องก็เป็นเรื่องที่มันไม่มีจุดจบ กระผมขอกราบเรียน

(นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยว ๆ นะครับ ท่านประสงค์ประท้วงอะไรอีกนะครับ

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ประสงค์ นุรักษ์ ผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ เมื่อสักครู่นี้ท่าน ขอประทานโทษท่านขออภัยชื่อ ท่านกุเทพนะครับ ที่บอกว่าท่านสมาชิกซึ่งมาจากการแต่งตั้ง ผมไม่เคยเห็นรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนไว้ตอนหนึ่งตอนใดว่าสมาชิกวุฒิสภามาจากการแต่งตั้งครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาแล้ว ๆ ท่านประสงค์ผมวินิจฉัยแล้ว

นายประสงค์ นุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ผมต้องการให้ประชาชนเข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อันนั้นเขาเรียกว่าเป็นคำกล่าว ไม่เป็นไรนะครับ เชิญท่านกุเทพต่อนะครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

(นายมณฑิร บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านมณฑิรมีอะไรครับ

นายมนต์เกียรติ บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านประธานครับ ผม มนต์เกียรติ บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภาครับ กระผมมีความจำเป็นต้องขอประทานอนุญาตจากท่านประธาน เนื่องจากว่าผู้อภิปรายได้พาดพิงถึง สมาชิกวุฒิสภาหลายท่าน แล้วผมคิดว่าอาจจะเกิดความเสียหายนะครับ ผมเป็นหนึ่งใน สมาชิกวุฒิสภาเหล่านั้นนะครับที่ท่านได้พูดถึงเมื่อสักครู่นี้ ในทำนองว่า สมาชิกวุฒิสภา ที่ไปในที่ชุมนุมนั้นนะครับ มีลักษณะของการไปเชียร์ (Cheer) ผู้ชุมนุมมากกว่า ซึ่งกระผม ต้องขอชี้แจงนะครับ ถ้าไม่อย่างนั้นพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนพิการ ทั่วประเทศ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : เดี่ยว ๆ ไม่ใช่ ๆ ท่านจะ ประทับอะไรครับ

นายมนต์เกียรติ บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : คือผมขออนุญาต ท่านประธาน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : ไม่ได้ ๆ เดี่ยวท่านจะได้ อภิปราย แต่ตอนนี้ท่านประท้วง ท่านบอกว่าท่านประท้วงอะไรนะครับ ถ้าเผื่อท่านไม่มี อะไรประท้วง

นายมนต์เกียรติ บุญตัน สมาชิกวุฒิสภา (ภาคอื่น) : ท่านได้กล่าวพาดพิง ถึงพวกกระผมว่าได้ไปในที่ชุมนุมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : คือก็ไม่ได้กล่าวถึงท่าน ด้วยนะครับ เอาเถอะนะครับ ท่านมนต์เกียรติเชิญนั่งนะครับ เชิญนั่งได้ครับ เชิญท่านกุเทพ ต่อนะครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : กราบขอบพระคุณท่านประธานครับ กระผมกำลังกราบเรียนท่านประธานว่า

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ผมขอประท้วง ครับ ผม ศุภชัย โพธิ์สุ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานวุฒิสภา) : ท่านศุภชัยประท้วงอะไร

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ประท้วงท่านดอกเตอร์กุเทพ ไสกระจ่าง ขอร้องที่เอ่ยนามไปเมื่อก็ได้ประท้วงในข้อบังคับข้อ ๔๓ กล่าวหาใส่ร้ายท่านกุเทพ ไสกระจ่าง เป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงมาก โดยกล่าวหาท่านกุเทพ ไสกระจ่าง ว่ากล่าวคำพูดในลักษณะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ข้อกล่าวหานี้เป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงมาก เมื่อที่ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยว่า ท่านดอกเตอร์กุเทพ ไสกระจ่าง ไม่ได้หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ แต่การกล่าวในที่ประชุมแห่งนี้ได้ถูกบันทึกเอาไว้ในบันทึกการประชุมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ฉะนั้นท่านประธานต้องให้ท่านผู้ทรงเกียรติที่ได้กล่าวหาท่านดอกเตอร์กุเทพ ถอนคำพูดที่ว่า ท่านดอกเตอร์กุเทพหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ เพราะเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงมากครับ ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัย

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : รู้สึกประท้วงกันใหญ่แล้ว เอาอย่างนี้แล้วกันนะครับ ทุกอย่างคงราบรื่นแล้ว ท่านกุเทพก็รับทราบแล้วว่า ผมบอกว่าท่านก็พูดไปอย่างนั้น ไม่ได้มีเจตนาที่จะหมิ่นพระบรมเดชานุภาพหรอก ท่านก็พูด ทุกคนก็เข้าใจอย่างนั้นอยู่แล้วนะครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ ถ้าข้อกล่าวหาว่าผิดข้อบังคับ ไม่ปฏิบัติตามมารยาท ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของการประชุม ผิดข้อบังคับธรรมดา ๆ นี่เป็นเรื่องที่น่าจะอะลุ่มอล่วยกันได้ แต่ข้อกล่าวหาที่บอกว่าดอกเตอร์กุเทพ ไสกระจ่าง หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ข้อกล่าวหานี้ได้ยินใครได้ยินก็ตกใจแล้วครับ ฉะนั้นเป็นข้อกล่าวหาที่รุนแรงมาก จะต้องถอนครับ ไม่ถอนไม่ได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้นะครับ เดี่ยวผมวินิจฉัยให้ ท่านก็ไม่ได้บอกอย่างนั้นหรอก ท่านเพียงแต่บอกว่า คำนี้เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์อะไรเท่านั้นเอง เอาเถอะครับ ผมวินิจฉัยแล้วนะครับ

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ ผมยังประท้วงอยู่นะครับ กรุณาเปิดเทปฟังได้ครับ ถ้าไม่มีคำพูดบอกว่าดอกเตอร์ กุเทพ ไสกระจ่าง หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ผมทำเอาตำแหน่งเดิมพันเลยครับ กล้าไหมถ้าไม่อย่างนั้น ต้องถอนครับ เพราะข้อกล่าวหานี้รุนแรงมากครับ ถ้าสมัยโบราณกาลตัดประหารชีวิตเจ็ดชั่วโคตรนะครับ หมิ่นพระบรมเดชานุภาพครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาครับ ท่านประธานได้วินิจฉัยตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ไปเรียบร้อยแล้วครับ แล้วก็เป็นอันเด็ดขาด ผมเข้าใจว่าต้องหารือที่ประชุมครับว่า ถ้าอยากจะดำเนินการเพื่อหารือต่อที่ประชุมแห่งนี้เพื่อคลี่คลายวิกฤติ คำวินิจฉัยของประธานสภาต้องได้รับความเคารพนะครับ และได้รับการปฏิบัติตาม

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธานครับ คนที่กำลังอภิปรายอยู่ไม่มีสิทธิที่จะอภิปรายนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ ๆ ทุกท่านนะครับ ผมวินิจฉัยแล้วว่าไม่มีข้อความที่หมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ขอให้ยุติเรื่องนี้ครับ ท่านกุเทพจะได้อภิปรายต่อหน้าครับ เชิญนั่งทั้ง ๒ ท่านนะครับ เชิญเลย เชิญนั่งนะครับ เชิญท่านกุเทพต่อหน้าครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ต้องกราบขอบคุณเพื่อนสมาชิกนะครับ จริง ๆ แล้วผมรู้สึกว่าคุณนั้นมียู แต่เมื่อท่านประธานบอกว่า ผู้กล่าวหากระผมอาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ก็ว่ากันไปอย่างนั้น กระผมก็ไม่ติดใจนะครับ แต่ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าที่ได้กรุณาขออนุญาตแนะนำท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล กระผมก็มีประเด็นที่จะเสนอความเห็นเพิ่มเติมก็คือว่าเมื่อท่านได้ใช้ความอดกลั้นอดทนจนถึงที่สุด หลีกเลียงความรุนแรง เพราะรู้ว่าเขาจะใช้ความรุนแรงนี้เป็นเครื่องมือเพื่อเปลี่ยนระบบการเมืองเพื่อเปลี่ยนจากสถานภาพที่เขาเรียกร้องให้ท่านลาออกหรือยุบสภา เป็นเพียงเป้าหมายลวง แต่เป้าหมายหลัก ท่านประธานครับ เขาจะยึดสถานที่ตรงนั้น จนกระทั่งว่าในที่สุดจะมีคนมาใช้อำนาจเปลี่ยนแปลง ตรงนั้นถือว่าท่านนายกรัฐมนตรีคุมไม่ได้ ผมก็จะไม่ไป

ต่อว่าท่าน แต่ถ้าท่านตัดสินใจตามแรงกดดันตรงนั้นในสภาพที่เราเปลี่ยนแปลงในระบบ
จะไปเข้าทางกลุ่มคนบางกลุ่มที่ไปแอบจับมือกับพันธมิตร หวังว่าถ้าเปลี่ยนแปลงกัน
ในระบบเขาก็จะได้เสพสมอำนาจที่ท่านนายกรัฐมนตรีฝ่องถ่ายลงไป ตรงนั้นจะต้องไม่ให้
เกิดขึ้น เพราะจะเป็นบรรทัดฐานที่ไม่ดี จะมีคนใช้วิธีที่ผิดกฎหมายนี้มากดันรัฐบาลต่อ ๆ
ไป แล้วสังคมไทยเราต่อไปก็ไม่สามารถที่จะเชื่อมั่นในระบบรัฐสภาได้ ถ้ามาแล้วเรา
จะทำอย่างไรกับคนที่ไปอยู่ในทำเนียบ ประกาศชยันชอยู่ในการทำเนียบ ยึดครองทำเนียบ
เอาห้องประชุมเป็นห้องประชุมของคนที่เป็นแกนนำ เอาสถานที่ที่สงวนไว้สำหรับทำรัฐพิธี
ทำเป็นที่เหยยะ ผมก็ทราบเรียนว่ามาถึงขั้นนี้ท่านนายกรัฐมนตรีทำอะไรไม่ได้หรือครับ
แม้แต่ศาลยังเอาไม่อยู่ ท่านก็ต้องปล่อยไปอย่างนั้น วันนี้เหมือนกับว่าเขาได้เปลือยกาย
ล่อนจ้อนให้อยู่ในสายตาของชาวโลก เขานึกว่ายึดทำเนียบแล้วยึดอำนาจได้ จึงได้ยิน
เสียงหนึ่งในวันนี้บอกว่า ท่านไปเซ็นงานที่ไหน เขานึกว่าทำเนียบคืออำนาจของประเทศ
ทำเนียบเป็นเพียงสัญลักษณ์ เมื่อวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีเข้าทำเนียบไม่ได้ท่านก็ไป
ประชุมที่อื่นก็ยังสั่งการได้ เพราะฉะนั้นกระผมทราบเรียนว่าปล่อยให้มันไปอย่างนั้น
ไม่เป็นไร ท่านนายกรัฐมนตรีก็ไปทำงาน ท่านนายกรัฐมนตรียังมีพลังเจียบนับเป็น
๕๐ - ๖๐ ล้านคน ที่รอคอยความช่วยเหลือจากท่าน มีเกษตรกรนับหมื่นนับแสนที่รอการ
ช่วยเหลือจากรัฐบาล พระสงฆ์องค์เจ้าให้กำลังใจท่านมาไม่ขาดสาย ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มที่
อ้างตัวว่าเป็นสมณะ แล้วก็เข้าไปแวดล้อมคนที่ก่อการ เพราะฉะนั้นท่านนายกรัฐมนตรี
จะต้องเห็นใจพลังเจียบเหล่านั้นที่รออยู่นับหมื่นนับแสน ที่สำคัญท่านประธานครับ
ท่านนายกรัฐมนตรีมีวาระงานที่จะต้องทำต่อไปนี้ออย่างน้อย ๓ เดือน มองเห็นข้างหน้าอยู่
ว่างานเหล่านี้เป็นงานที่จะต้องทำถวาย เป็นงานใหญ่ มีรัฐพิธี มีเรื่องต่าง ๆ ที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีจะต้องทำให้สำเร็จ ถ้าไปจำยอมต่อการกดดันด้วยวิธีที่ผิดกฎหมายเช่นนี้
ก็เท่ากับว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้มีความมุ่งมั่นจริง-----

ผมเชื่อแน่ว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่มีความอ่อนไหวสถานการณ์จะเป็นอย่างไรก็ตาม ท่านประธานครับ ผมขอ ๒ เรื่องเท่านั้นเองว่าท่านนายกรัฐมนตรีก็ต้องอดกลั้นอดทน อย่างที่ท่านได้ทำมาแล้วเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งเรื่องนี้เราขอชื่นชมรัฐบาล ขอชื่นชม ท่านนายกรัฐมนตรีขอให้ยืนหยัดต่อไป ช้อกล่าวหาของใครก็ตามที่ไปพูดถึงความรุนแรง มีการฉายภาพมีการอธิบายความว่าใครบาดเจ็บตรงไหน อย่างไร มันเป็นเรื่องที่ สามารถหาข้อพิสูจน์และแก้กันไปในระบบ แล้วผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรี และ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ดูแลในเรื่องนี้ก็จะไม่ให้หนักใจกับฝ่ายทหารเขา วันนี้ผมเข้าใจว่าทหารเขา เขาก็อยู่ในหน้าที่ของเขา เขาไม่ยอมเข้ามายุ่งกับสถานการณ์ การชุมนุมทางการเมือง ท่านประธานครับ ผมไปออกรายการทีวีกับนักวิชาการ ไปออกรายการทีวีบางช่อง ซึ่งก็ต้องบอกว่าเราได้เห็นความรู้สึกที่มันเป็นปฏิบัติต่อรัฐบาลจริง ๆ ผมไปในฐานะคนที่อธิบายจุดยืนของรัฐบาลก็ต้องบอกว่าอัดอัดมาก เพราะเขาเรียกร้อง อย่างเดียวว่าเรื่องนี้ถ้าจะแก้ไขง่ายนิดเดียว คือนายกรัฐมนตรีต้องลาออกมันง่ายอย่างนั้น เลยนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ มันเหมือนกับว่าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ไม่ต้องไปพูด กันเลยว่าผลกระทบต่อประเทศในอนาคตจะเป็นอย่างไร

(นายเซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวนะครับ ท่านเซน ประท้วงอะไรอีกครับ

นายเซน เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผมประท้วงโทษจริง ๆ ด้วยความเคารพท่านประธาน และเคารพ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมไม่อยากจะเห็นภาพของสื่อมวลชน ที่วีทีถ้ายทอดไปที่บ้าน เห็นภาพนายกรัฐมนตรีรับประทานอาหารอยู่ในห้องประชุม สิ่งสำคัญท่านประธาน ผมร่างข้อบังคับการประชุมด้วยก็ลืมเขียน และก็ไม่มีใครเขียนว่าไม่ควรที่เอาอาหาร มารับประทานในห้องประชุม ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรี ถ้าท่านหิวควรจะไป รับประทานอาหารข้างนอกก่อน แล้วค่อยเข้ามาในห้องประชุมก็ได้ ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะครับ ผมวินิจฉัย
นะครับ ถ้าท่านอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับฟังอยู่ตลอด เชิญครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ท่านประธานครับ ไม่ต้องหัวเราะไม่เป็นไรหรอก ท่านประธานครับ ผมก็
ไม่เคยคาดคิดว่าจะมาถูกประท้วงในเรื่องพรรคอย่างนี้ ผมไม่ได้เอาจานไม่ได้เอาช้อนล้อม
มานั่งกินข้าวอยู่ในนี้เลย อุตส่าห์เพื่อจะไม่ลุก เมื่อก็เข้าไปห้องน้ำหน่อยเดียว ก็รีบออกมา
นั่งเพราะต้องการจะฟังตลอด ก็ให้เขาซื้อของขบเคี้ยวเล็ก ๆ น้อย ๆ มาเพื่อมาบรรเทาหิว
จะต้องนั่งถึง ๕ ทุ่มวันนี้ นี่ล่ะครับ ที่ผมบอกว่าสุขภาพจิตผมว่า ทำดีอัปรีภัยกินหัว ถ้าทำชั่ว
มีคนคอยปกป้องให้ ผมไม่ได้ทำความชั่วเลยนะนั่งกินของขบเคี้ยวเล็กน้อยเท่านั้นเอง
สักเดี๋ยวก็นึกออกไป

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรี
เมื่อสักครู่ผมก็บอกแล้วก็บอกว่าเพื่อจะได้นั่งฟังท่านตลอด

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านทูตต่อหน้าครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
ท่านประธานครับ คือผมคิดไว้ในเรื่องที่ผมกำลังกราบเรียนอาจจะมีประเด็นที่มันร้อนแรง
ผมก็พยายามใช้การพูดจาที่ไม่ร้อนแรงเลย แต่ก็ไม่ว่าทำไมมันทำให้ร้อนแรง ผมก็ต้อง
ขอโทษท่านประธานด้วยที่ทำให้ท่านควบคุมการประชุมด้วยความยากลำบาก แต่ผม
กราบเรียนท่านประธานว่าท่านนายกรัฐมนตรีกำลังเผชิญกับเสียงของคนที่เรียกร้องท่าน
ด้วยวิธีง่าย ๆ บอกว่าถ้าอยากให้ท่านเนียบสงบให้คนนั้นออกก็ลาออกสิ อย่างนี้ท่านถ้าไป
ฟังง่าย ๆ อย่างนั้นมันเหมือนกับว่าจะเป็นจริง แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามันไม่จบ
แค่นั้นหรอกครับ เรากำลังสร้างองค์กรหนึ่งขึ้นมามีอำนาจเหนือทุกองค์กร องค์กรนี้เป็น
องค์กรที่มาจากไหนไม่รู้เรียกตัวเองว่าเป็นกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง สถาปนาผู้นำขึ้นมา แล้วก็
บอกว่าจะเรียกร้องทุกอย่างได้ตั้งใจ ไม่เคารพอำนาจอธิปไตย อำนาจบริหาร แม้กระทั่ง
อำนาจอตุลาการ ถ้าเผื่อว่าเขาเรียกร้องแล้วท่านนายกรัฐมนตรีต้องยอมเปลี่ยนแปลง

ในระบบ ผมคิดว่าต่อไปนี้ไม่มีใครที่จะหลุดจากกับองค์กรนี้ได้เลย เขาจะสามารถกำหนดเป็น
ซูพรา ออกเคชั่นแนล กรุป (Supra occasional group) กลุ่มคนที่เป็นองค์กรเหนือองค์กร
เหนือรัฐ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ อยากให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรี
ว่าใครก็ตามที่ไปแอบแฝงว่าถ้าอยู่กับองค์กรนี้จะได้ดีเป็น ส.ส. ได้ เป็น ส.ว.
ได้เป็นรัฐบาลได้ วันหนึ่งเขาจะรู้สึกท่านประธานครับ ถ้าเขาเป็นรัฐบาลแล้วมีองค์กรนี้
อยู่เคียงข้าง วันนั้นแล้วจะรู้สึกว่าการระบบรัฐสภาของเรานี้มันจะไม่สามารถทำงานได้เลย
เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจะไม่สามารถว่าคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้น
ในสภานี้ ต่างชาติเขาจะมองว่า -----

เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจะไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นในสภา
ต่างชาติเขาจะมองว่าประเทศไทยนี้จะมาทำข้อตกลงอะไรไม่ได้เลย เพราะไม่รู้ว่าจะเกิด
การเปลี่ยนแปลงจากที่ไหนไม่รู้ เพราะกำหนดจากนอกสภา เพราะฉะนั้นท่านประธาน
ที่เคารพ ผมจึงกราบเรียนให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรีไม่ค่อยได้เจอท่านหรือครับ
แต่วันนี้ต้องบอกว่าการที่ท่านได้ออกถ้อยแถลงหน้ารัฐสภาของท่านฝ่าฟันวิกฤติมาถึง
วันนี้ถือว่าท่านมีความอดกลั้นสูง ขอให้ท่านได้ใช้หลักธรรมนี้ต่อไป อย่าลืมหลักธรรมของ
นักปกครอง ๑๐ ข้อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อขันธ์ คือความอดทน ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านกฤษฎา
อาทิตย์แก้ว ครับ

นายกฤษฎา อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา (กำแพงเพชร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม กฤษฎา อาทิตย์แก้ว สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดกำแพงเพชร ในนามสมาชิกรัฐสภา
ท่านประธานครับ ขออนุญาตพูดนอกเรื่องนิดหนึ่ง ผมกำลังงง ๆ เมื่อคืนนี้ มีเหตุการณ์
ตลกเกิดขึ้นหลายอย่าง ก็เป็นตลกที่น่าสนใจ ทำให้ผมหายง่วง เข้าเรื่องเลย ท่านประธาน
ครับ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าว ผมเรียนตรงนี้
ก็ได้ว่ามติชนรายวัน ลงข่าวว่ามี ส.ว. กลุ่มหนึ่งมี ๓๐ คน ได้เดินทางไปพบผู้ชุมนุม
ที่ทำเนียบรัฐบาล และมี ส.ว. อีกหลายคนขึ้นเวทีพันธมิตรประกาศหนุนแนวทางพันธมิตร
บ้างเชิญครับท่านประธาน ในจำนวนดังกล่าวมีชื่อ หมายเลขที่ ๒๖ นายกฤษฎา อาทิตย์
ความจริงเขาพิมพ์ผิด ผมมี แก้ว ด้วย ผม กฤษฎา อาทิตย์แก้ว ส.ว. กำแพงเพชร ไปร่วมด้วย
ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ไป อาจจะมีการผิดพลาดในการดูตัวบุคคล หรือจะผิดพลาด
ในเรื่องใด ๆ ผมไม่ทราบ ไม่อาจทราบได้ เพราะวันนั้นผมเดินทางไปสัมมนากับเพื่อน ๆ
ส.ว. ที่อำเภอหัวหิน ขอแก้ข่าวว่าผมไม่ได้ไป ผมมีวิธีคิดส่วนตัวของผมเอง ก็อยากนำเรียน
ข้อเท็จจริงให้ทราบเสียก่อน ท่านประธานครับ ผมมาเป็นสมาชิกวุฒิสภาด้วยความตั้งใจ
หลังจากเกษียณอายุราชการแล้วมีความตั้งใจว่าในชีวิตที่จะเหลืออยู่ประมาณ
๗,๐๐๐ วัน ถ้าจะทำอะไรให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติได้ก็จะทำ ผมก็เลยมาสักคร
เป็นสมาชิกวุฒิสภา มีความภูมิใจมากที่ได้เข้ามานั่งในสภาแห่งนี้ แล้วก็ต้องขอขอบคุณ
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่วันนี้ได้ให้โอกาสผมเข้ามาร่วมประชุมในรัฐสภา ร่วมกับบรรดา

ผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติของหลาย ๆ จังหวัด ผมกำลังมองดูว่า ณ วันนี้เราทั้งหลาย กำลังจะแก้ไขปัญหาของชาติบ้านเมือง วันนี้ชาติบ้านเมืองตกอยู่ในสภาวะที่ค่อนข้าง ย่ำแย่ แล้วผมนั่งฟังมาโดยตลอด ผมยังไม่พบว่ามีความคิดอะไรที่มันวิเศษสุดที่จะ แก้ปัญหาชาติบ้านเมืองแม้แต่หน่อย-----

หลายชั่วโมงที่ผ่านมามีแต่ว่ากันไปว่ากันมา ท่านนายกรัฐมนตรีต้องลุกขึ้นมา ๒ - ๓ นอน กินข้าวกินอาหารก็ไม่ได้ แต่ความจริงท่านก็คงจะอดได้เป็นอาทิพย์ละครับ อยากจะเรียน อย่างนี้ครับว่า ผมมาด้วยความตั้งใจว่าวันนี้เราจะมาแก้ไขปัญหาร่วมกัน การแก้ไขปัญหาร่วมกันอยากจะฝากไปยังบรรดาเพื่อน ๆ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาด้วย นะครับว่าเราน่าจะมาคิดร่วมกันได้แล้ว สิ่งที่มีน้กเกิดขึ้นเราแก้ไขไม่ได้แล้ว เราจะต้องแก้ไข ในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อไป ถ้าหากว่าเราคิดร่วมกันได้อย่างนี้ผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้ก็จะ เป็นสภาที่แก้ไขปัญหาของชาติได้ ผมฟังมาเมื่อกี้ผมยังไม่เชื่อว่าทั้งหมดของพวกเรา จะแก้ปัญหากันไม่ได้ เพราะทุกท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้น แต่ผมกำลังคิดว่าท่านใช้ ความทรงคุณวุฒิของท่านในรูปแบบที่ยังไม่ชัดเจนนัก อยากจะขอความกรุณานะครับว่า นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เราช่วยกันคิดได้ไหมครับว่าเราจะช่วยกันแก้ปัญหาย่างไร ผมอยากจะเรียนอย่างนี้นะครับว่า ผมได้พยายามพิจารณาแล้วก็คิดเท่าที่ผมสามารถ ผมคิดว่าเริ่มจากรัฐบาลก่อน มี ฯพณฯ สมัคร สุนทรเวช ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี จริง ๆ แล้ว ผมชื่นชมท่านมาตั้งแต่สมัยท่านยังเป็นหนุ่ม ตอนนั้นผมก็ยังเป็นหนุ่มแต่น้อยกว่า ท่านหน่อย ก็ดูการทำงานของท่านมาโดยตลอด ท่านเป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ มีประสิทธิภาพ สมัยก่อนนี้เวลาท่านออกเทปผมต้องไปซื้อมาฟังก่อน ด้วยความ เคารพครับ ท่านครับ ท่านเป็นคนที่มีความตั้งใจจริง แล้วก็ฟันฝ่ามาจนกระทั่งถึงวันนี้ ท่านเป็นถึงนายกรัฐมนตรี แต่อยากจะกราบเรียนนิดหนึ่งครับ ทุกอย่างดีหมด ทุกอย่าง ท่านทำมาผมเชื่อว่าในความเห็นของผมถูกต้อง ไปได้ ถ้าท่านลดดีกรีลงอีกนิดหนึ่งในการ ต่อล้อต่อเถียงกับคนบางกลุ่ม มันไม่เกิดประโยชน์หรอกครับ การต่อล้อต่อเถียง เอาละครับ ท่านอาจจะใช้วิธีการบอกกล่าว ด้วยความเคารพครับ ท่านครับ ท่านที่ ๒ ที่ผม อยากจะขออนุญาตนำเรียนที่ประชุม คือท่านผู้นำฝ่ายค้าน ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ขออนุญาตเอ่ยนาม ด้วยความเคารพผมก็ชื่นชมท่านนะครับ ชื่นชมท่านมาโดยตลอด จริง ๆ แล้วถ้าทั้ง ๒ ท่านนี้ท่านผนึกกำลังกัน ถ้าหากว่าท่านผนึกกำลังกัน ผมเชื่อว่าปัญหาตรงนี้แก้ไขได้ครับ แล้วแก้ไขได้อย่างแน่นอน บวกกับเรามีสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎร แล้ววุฒิสภา ซึ่งผมมั่นใจครับ ในสมาชิกวุฒิสภาของพวกเรา นี้ พร้อมที่จะช่วยกันจรรโลงชาติบ้านเมือง ไม่มีใครอยากเห็นชาติบ้านเมืองเสียหาย

หรือครับ แต่ว่าในขณะที่เราไม่อยากให้บ้านเมืองเสียหาย ถามว่าท่านกำลังพูดอะไรกันอยู่ มีพี่น้องประชาชน ๖๐ กว่าล้านคนฟังเราอยู่นะครับ แล้วเขาก็ทราบว่า ณ วันนี้เราจะมาประชุมกันเพื่อแก้ไขปัญหาชาติ ถามว่าถึงตอนนี้เราได้แก้ไขแล้วหรือยัง ยังครับسادกันไปسادกันมา ขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ ว่าท่านกรุณาใช้ความรู้ความสามารถที่มี ประสบการณ์ที่มี แทนที่จะسادกันไปسادกันมา เรามานั่งคุยกันได้ไหมครับ ผมว่าหลังจากที่ผมเสร็จการอภิปรายนี้แล้ว สภาพของการอภิปรายน่าจะดีขึ้นครับ ท่านประธานครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับว่า ณ วันนี้มีคนกลุ่มหนึ่งที่เรียกตัวเองว่าพันธมิตร เขาเข้ามายุติอะไรต่ออะไรเยอะแยะมากมาย เขาไม่ได้เริ่มทำวันนี้หรือครับ เขาทำมานาน ทุกท่านก็ทราบดี แล้วเป้าประสงค์ของเขาก็ชัดเจน เป้าประสงค์ของเขาชัดเจนผมฟังผู้แทนราษฎรพูดหลายคนบอกว่าเขาจะทำโน่นทำนี่ เขาจะเปลี่ยนแปลงการปกครอง เขาเป็นกบฏอะไรก็แล้วแต่เถอะครับ นั่นเป็นวิธีคิดของพันธมิตร-----

แต่วิถีคิดของเราก็คือต้องมาช่วยกันแก้ไขครับ ผมยืนยันจะต้องช่วยกันแก้ไขนะครับ พันธมิตรมีคนไม่เท่าไรหรอกครับ ณ วันนี้ ถ้าเทียบกับพี่น้องประชาชนคนไทยมากมาย เรามีคนอีก ๖๐ กว่าล้านคน โดยเฉพาะชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ ถามว่าใครพูดถึงความสุขของชาวนา ชาวสวน ชาวไร่บ้าง ไม่ต้องพูดถึงความสุขของเขาก็ได้ครับ ถามว่าชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ ณ วันนี้ได้ลดความทุกข์ลงเท่าไรจากฝีมือการทำงานของพวกเขา ถ้าคิดกันถึงตรงนี้แล้วนี่นะครับ เราก็จะแก้ไขปัญหาชาติบ้านเมืองได้ ชาวนา ชาวสวน ชาวไร่ จนแล้วก็ลำบากมาตั้งแต่สมัยพ่อขุนแล้วครับ แล้วก็จนลำบากมาถึงทุกวันนี้ แล้วอาจจะต้องจนลำบากต่อไปเพราะเรามาทะเลาะกันครับ เรากำลังทะเลาะกันอวดพี่น้องประชาชนคนไทย กำลังทะเลาะกันอวดคนยากคนจนคนเดือดร้อน ผมอยากจะขออนุญาตครับ ท่านประธานครับ เรียนฝากไปยังทุกท่านทุกฝ่าย ถ้าหากว่าบ้านเมืองนี้ล่มจมก็คงจะล่มจมสมัยนี้แหละครับ สมัยที่มีนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ สมัคร สุนทรเวช มีหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านชื่อ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ มีประธานรัฐสภาชื่อ ชัย ชิดชอบ แล้วบังเอิญมีผมคนหนึ่งนะครับ ตัวเล็ก ๆ อย่างผมนี่ครับเป็นสมาชิกวุฒิสภาชื่อ นายกฤษ อาทิตย์แก้ว เราจะพากันให้ชาติบ้านเมืองล่มโดยการทะเลาะกันต่อไปหรือครับ ขอความกรุณาเถอะครับ ผมขอร้องวิงวอน รวมทั้งขออนุญาตวิงวอนไปยัง พลตรี จำลอง ศรีเมือง ซึ่งเป็นคนที่ผมเคยเคารพนับถือ เบา ๆ ได้แล้วครับ บ้านเมืองกำลังจะพินาศ คุยกันครับ หาทางออกให้ดีกว่าครับ ในส่วนที่ผมสามารถจะช่วยให้ ในส่วนที่สามารถจะคุยกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้ ผมจะพยายามกระทำครับท่านประธานครับ ก็คงมีเรื่องน่าเรียนเท่านั้นครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฐสู้ครับ

นายนิพิฐสู อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐสู อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ได้เริ่มต้นการอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๗๙ ในวันนี้ว่า ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าต้องขอขอบคุณ

ท่านบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย ที่ได้เสนอให้มีการเปิดประชุมรัฐสภาขึ้นในวันนี้ เนื่องจากเหตุผลที่ว่าในขณะนี้แม้กระทั่งสถาบันตุลาการหรือสถาบันศาลก็ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมายได้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้เริ่มต้นขอขอบคุณท่านบรรหาร ศิลปอาชา อย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หลังจากท่านนายกรัฐมนตรีได้รับแนวความคิดของท่านนายกรัฐมนตรีบริหารมาไม่ถึงข้ามคืน ท่านบรรหาร ศิลปอาชา หัวหน้าพรรคชาติไทย ได้เรียกประชุมแกนนำพรรคร่วมรัฐบาลแล้วก็แถลงข่าวว่าพรรคร่วมรัฐบาลได้ประชุมปรึกษาหารือกันแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า พรรคร่วมรัฐบาลจะสนับสนุนให้ นายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรีต่อไปด้วยมติที่เป็นเอกฉันท์ ผมเริ่มต้นพูดอย่างนี้เพื่อกราบเรียนท่านประธานถึงเพื่อนสมาชิกว่า แล้วรัฐสภาแห่งนี้เรากำลังเล่นอะไรกันอยู่ครับ เรากำลังเล่นตบตาประชาชนหรือเปล่าครับ หรือว่าในขณะนี้ถึงตาอับของรัฐบาล รัฐบาลไม่มีทางออกเลยใช้สภาแห่งนี้เพื่อมาฟอกตัวนายกรัฐมนตรีท่านประธานครับ ผมเริ่มต้นอย่างนี้ก็เพื่อที่จะบอกกับท่านประธานว่า แล้วท่านบรรหาร แล้วพรรคร่วมรัฐบาล ท่านไม่ฟังสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้อภิปรายก่อนหรือครับว่า ต้นเหตุวิกฤติของประเทศในขณะนี้มันเกิดขึ้นเพราะพฤติกรรมที่เป็นถาวรของนายกรัฐมนตรีหรือเกิดขึ้นเพราะอะไรกันแน่ ถ้าวิกฤติของประเทศในวันนี้มันเกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่เป็นถาวรของนายกรัฐมนตรีแล้วท่านจะหลับหูหลับตาแหกตาประชาชนโอบอุ้มนายกรัฐมนตรีต่อไปหรือครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราอยู่ในกับดักของรัฐบาลครับ เราอยู่ในวังวน อยู่ในหลุมดำในทางการเมืองของรัฐบาลโดยแท้ครับ เรากำลังถูกใช้เพื่อที่จะฟอกตัวนายกรัฐมนตรีครับ-----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าถ้าหากว่าการประชุมของรัฐสภา
แห่งนี้ในวันนี้ครับไม่สามารถแก้วิกฤติของประเทศได้ วันนี้เหมือนที่เพื่อนสมาชิกจาก
วุฒิสภากล่าวท่านได้บอกว่า เรากำลังทำลายระบบรัฐสภาลงด้วยน้ำมือของเราเองครับ
และผมเชื่อต่อไปว่าหลังจากการประชุมในวันนี้เสร็จแล้ว รัฐสภาแห่งนี้ไม่สามารถแก้วิกฤติ
ของประเทศชาติได้ วิกฤติของประเทศชาติ วิกฤติของบ้านเมืองในวันนี้มันเป็นวิกฤติที่เกิด
จากตัวนายกรัฐมนตรีโดยแท้ นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สร้าง นายกรัฐมนตรีต้องเป็นคนแก้
แล้ววันนี้ท่านมาโยนภาระนี้เพื่อพอกตัวนายกรัฐมนตรี ให้รัฐสภานี้เป็นคนแก้
ผมกราบเรียนท่านประธานเริ่มต้นว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้เริ่มต้นพูดเมื่อประมาณวันที่
๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่ารัฐบาลจะไม่แก้รัฐธรรมนูญ ท่านจำได้
ไหมครับ ท่านพูดเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ว่า ท่านจะไม่แก้รัฐธรรมนูญ ท่านบอกว่า
ท่านจะแก้รัฐธรรมนูญเมื่อจะครบวาระของรัฐบาล ๓ เดือนแล้วจะแก้รัฐธรรมนูญ
แล้วหลังจากนั้นเป็นอย่างไครับ ผมไม่อยากจะพูดว่า กระเหี้ยนกระหือรือ ครับ มีความ
พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้รัฐธรรมนูญ ท่านนายกรัฐมนตรี กลับไปกลับมาครับ นี่คือ
พฤติกรรมของท่านครับ ทำไมละครับ ท่านปฏิเสธมาสิครับว่าเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์
๒๕๕๑ ท่านไม่เคยพูดว่าจะแก้รัฐธรรมนูญก่อนครบวาระของรัฐบาล ๓ เดือน ท่านพูด
ไหมครับ ถ้าท่านพูดอย่างนั้น แล้วหลังจากนั้นท่านปล่อยให้พรรคร่วมรัฐบาลคนของท่าน
ยื่นแก้รัฐธรรมนูญทำไมครับ เกิดจากเหตุ นั้นโดยแท้ครับ นอกจากนั้นท่านยังไม่ใส่ใจ
การทำงานในรัฐสภาแห่งนี้ครับ ท่านเอาตัวรอด ท่านต้องการเพียงได้ชื่อว่า นายสมัคร
สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีเท่านั้นครับ บ้านเมืองจะวิกฤติอย่างไรท่านไม่สนใจ ท่านประธาน
ที่เคารพเมื่ออาทิตย์ที่แล้วท่านนายกรัฐมนตรี ทราบไหม ท่านปล่อยให้รัฐบาลของท่าน
ทำเรื่องไร้เหตุผลในสภาแห่งนี้ สภาแห่งนี้โดยเสียงข้างมาก คว่ากฎหมายของศาลฎีกา
วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองครับ ท่านนายกรัฐมนตรีทราบ
ไหมครับ ในความเห็นของกระผมที่อยู่ในสภานี้มายาวนาน เรื่องนี้ไม่มีเหตุผลเป็นอย่างยิ่ง
รัฐบาลทำสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น

(นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วง เชิญคุณสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ต้องขอ
ประทานโทษท่านผู้อภิปรายนิดหนึ่งครับ จริง ๆ วันที่ประชุมพรรคพลังประชาชน
เราคุยกันตั้งแต่เช้าแล้วครับว่าพยายามจะให้ราบรื่นที่สุด ไม่มีประท้วงเลย แต่บังเอิญ
ตรงนี้ถ้าไม่พูดเดี๋ยวเสร็จ มันจะผิดมากครับ ยกตัวอย่างว่าท่านพูดหลายคำ ผมก็
ไม่ประท้วง ท่านบอกนายกรัฐมนตรีหุบหุบตา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงผมหรือประท้วงผู้อภิปราย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : แต่ท่าน
มาพูดตรงที่บอกว่า นายกรัฐมนตรีสั่งให้สมาชิกรัฐบาลคว่ำกฎหมาย ซึ่งผมเป็นผู้อภิปราย
ในเรื่องกฎหมายเรื่องนั้นและมีเหตุผลมากพอสมควรจน ส.ส. ก็เห็นด้วยกับผม
ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้สั่งครับ พวกเราใช้เอกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๒๒ ครับ ท่านประธาน
ครับ ขอให้ท่านถอนเถอะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้สั่งครับ ยืนยันได้ครับ
เป็นความเห็นของพวกเรา เราเห็นว่ากฎหมายอันนั้นผิดหลักการครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสุนัยครับ เดี่ยวผมวินิจฉัย
ถ้าจะกรุณาถอนก็ถอนไปเถอะครับคุณนิพิฐครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมพูดว่าท่านนายกรัฐมนตรีทราบหรือไม่ว่าพรรคร่วมรัฐบาล
ได้คว่ำกฎหมายของศาลฎีกา ผมถามท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็ผมไม่ได้บอกว่า
ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนสั่งคว่ำ ผมบอกว่าการกระทำอย่างนั้นของรัฐบาล มันสร้าง
ความแตกแยกให้เกิดขึ้นในระหว่งองค์กร ผมยังเชื่อด้วยใจบริสุทธิ์ครับว่าวันนี้
ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ทราบด้วยว่าพรรคร่วมรัฐบาลทำอะไรขึ้นในสภาแห่งนี้ ท่านคง
ไม่ทราบครับ กฎหมายของศาลฎีกา รัฐสภาแห่งนี้รับหลักการในวาระที่ ๑ ในวาระที่ ๒

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ ต้องขออภัยจริง ๆ เดี่ยวท่านพูดต่อให้สั้นเลย ท่านพูดอย่างไร
ผมไม่อยากจะบอกให้เปิดเทป แต่ท่านใช้คำตรงนั้นบอก เป็นการคว่ำกฎหมายอย่างไร
เหตุผล เท่ากับท่านถูกเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยกัน เรามีเอกสิทธิ์นะครับ
คำพูดอย่างนี้ไม่ได้หุ้บอกครับท่านประธาน เป็นการใส่ร้าย ส่อเสียด แล้วก็ดูถูกซึ่งกันและกัน
เราใช้เอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญ ขอรับรองเถอะ ผมจะได้ไม่ขัดท่านเลยท่านนิพิฐ
ท่านอย่าบอกว่าทำอย่างไรเหตุผล ไม่ใช่ครับ ผมมีเหตุผล ถ้าผมจะอภิปรายเหตุผลตรงนี้
เพราะผมเสียหาย เพราะผมเป็นคนโหด มันก็เสียหายกันใหญ่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวผมจะวินิจฉัยครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ผ่านนะครับ แล้ววันหลังมาว่ากัน เอาเฉพาะเรื่องนี้ อย่ามาอ้างว่าท่านนายกรัฐมนตรี
ให้เกิดอย่างนั้นอย่างนี้ ผมว่าอย่าเลย ว่าเลยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมวินิจฉัย คุณนิพิฐ
ถ้าหลีกเลี่ยงได้ก็หลีกเลี่ยงนะครับ ไม่พูดถึงเรื่องนี้ได้ไหม

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ใต้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เพราะมันเป็นเอกสิทธิ์ของ ส.ส.
ในสภาฯ เขามีสิทธิที่จะเห็นชอบ ไม่เห็นชอบ ก็เรื่องของเขา

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ฉะนั้นระเบียบวิธีปฏิบัติมันก็ต้องทำ
ไปตาม ขอเลิกเรื่องนี้ได้ไหมครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ผมจะผ่าน
เรื่องนี้ไป เพียงแต่ผมฝากท่านนายกรัฐมนตรีท่านนั้นครับ ท่านรู้ไหมครับว่ามีสิ่งเหล่านี้
เกิดขึ้น ที่ผมยกตัวอย่างเรื่องนี้เพื่อเปรียบเทียบกับนโยบายของรัฐบาล นโยบายเร่งด่วน
ของรัฐบาล เรื่องที่ ๑ จะสร้างความสมานฉันท์ให้เกิดขึ้นในประเทศนี้ สิ่งที่ทำมาทั้งหมด

มันกลับสร้างรอยแตกแยกให้ห่างขึ้นยากที่จะสมานฉันท์ได้ นายกรัฐมนตรีไม่รับรู้เรื่องเหล่านี้เลย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจะผ่านเรื่องนี้ไป แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าวันนี้เราถูกใช้เป็นเครื่องมือฟอกนายกรัฐมนตรี และผมทนายไฉ่ล่งหน้าว่าหลังจากวันนี้แล้ววิกฤติในบ้านเมืองแก้ไม่ได้ มันต้องแก้ที่ตัวนายกรัฐมนตรี เมื่อวิกฤติของบ้านเมืองแก้ไม่ได้ หลังจากนั้นไม่นานหรอกครับ จะมีคนบอกว่า เห็นไหมขนาดรัฐสภาแห่งนี้ยังแก้ปัญหาของชาติไม่ได้ แล้วรัฐบาลจะเลือกใช้วิธีแก้ปัญหายาอื่น ผมคิดว่ารัฐบาลจะเลือกใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา โดยให้เหตุผลว่า กระทั่งรัฐสภาแห่งนี้ก็แก้ปัญหให้กับชาติบ้านเมืองไม่ได้

เรื่องที่ ๒ หากรัฐสภาแห่งนี้เราไม่สามารถแก้ปัญหาวันนี้ได้ ระบบอบประชาธิปไตยที่เราเรียกว่า ระบบอบประชาธิปไตยทางอ้อมที่มีผู้แทนราษฎรจะไร้ผล ผู้คนในประเทศนี้จะหันไปใช้ระบบอบประชาธิปไตยทางตรงมากยิ่งขึ้น การชุมนุมการประท้วงในบ้านเมืองนี้จะเกิดขึ้นอีกมากมาย เราตกหลุมดำทางการเมืองของท่านนายกรัฐมนตรีแล้วครับ แต่ผมกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีเสียเลย ผมไม่ยอมตกหลุมดำในทางการเมืองของท่านหรอก ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าทั้งหมดเป็นพฤติกรรมของท่าน ทุกอย่างเกิดจากเหตุ เหตุดับ ทุกอย่างดับท่านเชื่อผมไหม ไม่เชื่อใช่ไหมครับ ผมได้ยิน ท่านไม่เชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านพูดหลายครั้งเรื่องการยึดโรงพยาบาลราชบุรีเมื่อวันที่ ๒๔ - ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ ท่านเอาสติปัญญาส่วนไหนมาพูด ว่านั่นคือความรุนแรงของรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีชวน ถ้าสมมติท่านมีแค่นี้ท่านลาออกเถอะ ท่านยัง 모르เลยว่ไหนคือความเข้มแข็ง ไหนคือความอ่อนแอ ๒๔ - ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ กลุ่มทหารก็อด อาร์มี (God army) กำลังก็อด อาร์มีของประเทศพม่ายึดตัวประกัน แพทย์ พยาบาล ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย ๗๐๐ ชีวิต ที่โรงพยาบาลราชบุรี มีอาวุธครบมือ อาวุธสงครามร้ายแรงด้วย ท่านประธานครับ เราต้องทำอย่างนั้น กระผมเรียนท่านนายกรัฐมนตรีครับ รัฐบาลที่จัดการอย่างนั้น รักษาชีวิตของพลเมืองในรัฐนี้ รัฐบาลที่ดีต้องทำอย่างนั้น จะไม่ยอมให้กองกำลังจากต่างชาติเข้ามารุกกล้าอธิปไตยของเราเด็ดขาด ใช้สมองอีกซีกหนึ่งคิดสิครับ ในกรณีปราสาทพระวิหาร ศาลรัฐธรรมนูญบอกว่าการกระทำของรัฐบาลนั้นส่อไปในทางที่เราจะ

เสียอำนาจอธิปไตยในราชอาณาจักรนี้ ๒๔ – ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ เราป้องกันอธิปไตย
ของประเทศนี้-----

- ๖๕/๑

แต่กรณีปราสาทพระวิหารท่านทำที่จะให้รัฐนี้เสื่อมอำนาจอธิปไตยครบ ๒ สิ่งนี้ท่านคิดไม่ออกหรือครับว่าไหนคือความเข้มแข็ง ไหนคือความอ่อนแอ ไหนคือความถูกต้อง ไหนคือความไม่ถูกต้อง ถ้า ๒ สิ่งนี้ท่านยังใช้ตรารั้งคิดไม่ออกท่านไม่ควรเป็นนายกรัฐมนตรีเลยครับ ท่านไปอ่านเสียครับ ผมไม่อยากให้ท่านเอาเรื่องเหล่านี้มาพูดอีกครับ แต่ท่านจะพูดอีกผมเรียนว่าไม่อยากพูดว่าท่านปัญญาอ่อนครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านบอกว่า

(นายนิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงตั้ง ๒ คน เอาคนไหนก่อน เอาคนเดียววะ คุณนิสิตประท้วงเรื่องอะไร

นายนิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ผมขอประท้วงผู้อภิปรายครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดร้อยเอ็ด พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผู้อภิปรายได้ใช้ภาษาที่เสียดสีอย่างน้อย ๒ ครั้ง ผมเองก็ทนฟังครับ ผิดข้อบังคับ ข้อ ๖๑ กล่าวว่าท่านนายกรัฐมนตรีให้สมองส่วนไหนในการคิด นี่ชัดเจนครับ นั่งฟังครับ มาพูดครั้งที่ ๒ อีกครับ ผมขอให้ท่านนิพิฐ อินทรสมบัติ นะครับ ซึ่งวันนี้สงสัยว่าถูกมาให้ช่วยผู้อภิปรายเสียดสี ให้เปลี่ยนประเด็น ถอนคำพูดเถอะครับ ถอนคำพูดครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้ถอนอย่างไรละ

นายนิสิต สินธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ถอนคำว่าให้สมองส่วนไหนในการคิด อันนี้คำแรกครับ ถอนคำนี้ก่อนครับ เป็นการเสียดสีนายกรัฐมนตรีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณนิพิฐ พิจารณา ควรถอน

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านประธานฟังเหตุผลสักนิดหนึ่ง ถ้าท่านวินิจฉัยซ้ำให้ผมถอน ผมจะถอน ท่านนายกรัฐมนตรีได้ยื่นขึ้นพูดโดยไม่มีเหตุผล ๒ ครั้ง เรื่องก็อด อาร์มีเมื่อปี ๒๕๔๓ และผมเรียนท่านประธานว่าเอกสารในมือของผมนี้ครับ เขาขึ้นชมรัฐบาล

ในสมัยนั้นนะครับที่ปกป้องชีวิตพลเมืองของประเทศนี้ครับ ไม่มีใครเสียชีวิตแม้แต่คนเดียวครับ และผมเปรียบเทียบเรื่องการปิดโรงพยาบาลราชบุรีเมื่อปี ๒๕๔๓ กับกรณีปราสาทพระวิหาร มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง กระทั่งนายกรัฐมนตรีเองไม่รู้เลยว่าตรงไหนคือความอ่อนแอ ตรงไหนคือความเข้มแข็ง ตรงไหนคือความผิด ตรงไหนคือความถูกต้องมันมี ๔ ส่วนนะครับ ผมเลยถามว่าตรงไหนที่ท่านคิด

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเพื่อความเรียบร้อยคุณนิพิฏฐ์ ถ้าอีกฝ่ายหนึ่งเขาบอกว่าคุณนิพิฏฐ์สมองเสื่อม คุณนิพิฏฐ์ก็คงจะไม่พอใจ ฉะนั้นผมว่าถอนสัณนิทธานะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ได้รับความถอนสัณนิทธานะครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถอนแล้วครับ

นายนิสิต สิ้นธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ คำที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ คำที่ ๒ มีการใช้วาจาไม่สุภาพและเสียดสี เรื่องปัญญาอ่อน คำที่ ๒ ครับ ให้ถอนอีกนะครับ เป็น ๒ คำครับ ผมทนฟังตลอดครับด้วยความเคารพผู้อภิปรายอยากฟังเนื้อหาสาระ ถอนคำที่ ๒ อีกครับ ปัญญาอ่อนอีกครับท่านประธาน

(นายนิสิต สิ้นธุไพร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) ได้ยืนและยกมือขึ้นX

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อันนี้ก็ไม่น่าพูดเหมือนกันครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ประโยคหลังท่านประธานว่าผมเองนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คือเพื่อจะได้พูดต่อ นะครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ถอนสัณนิทธานะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ถอนสัณนิทธานะครับ ได้รับ ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าวันนี้รัฐบาลจะมารับฟัง

ปัญหาของสมาชิกวุฒิสภา ท่านได้ทุกดอกเลยครับ และจนถึงขณะนี้ครับ ท่านยังยืนยันว่า
สิ่งที่ท่านทำไปนั้นทั้งหมดถูกต้อง ไม่มีอะไรผิดพลาดเลย แล้วท่านจะมาฟังความเห็นของ
สมาชิกวุฒิสภาได้อย่างไรครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในวุฒิสภาแห่งนี้ครับมีอดีตนายกรัฐมนตรี
ขึ้นขึ้นอย่างทรงงองอาจแล้วบอกว่า ขอลาออก มาแล้วหลายครั้ง กลไก
ของวุฒิสภาสามารถแก้ปัญหาของระบอบประชาธิปไตยได้ด้วยตัวของมันเองครับ
ท่านประธานครับ อย่าระแวงหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เลยครับ อย่าระแวงหัวหน้า
พรรคประชาธิปัตย์ อย่างระแวงพรรคประชาธิปัตย์ครับ ผมฝากถึงท่านบริหาร ฝากถึง
ท่านนายกรัฐมนตรีฝากถึงใครก็ตาม-----

ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีขึ้นขึ้นแล้วลาออก ผมคิดว่าในพรรคร่วมรัฐบาลของท่านสามารถที่จะหานายกรัฐมนตรีคนใหม่ได้ และถ้าโชคดีอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีเคยบอกว่ามีคนต้องการให้ท่านเป็นนายกรัฐมนตรีต่อ สภาแห่งนี้อาจจะเลือกท่านเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีคนต่อไปก็ได้ ในระบอบนี้มันแก้ปัญหามันเองได้ อย่าไปประแวงว่าเมื่อท่านนายกรัฐมนตรีลาออกแล้ว พรรคประชาธิปไตยจะเป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล เห็นแก่ชาติบ้านเมืองเถอะครับ สิ่งเหล่านั้นไม่เกิดขึ้น ผมกราบเรียนท่านประธานเป็นโอกาสตรงนี้ ทำยที่สุดตรงนี้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีครับ ระบอบประชาธิปไตยนี้มันสวยงาม วันนี้ชีวิตท่านมีโอกาสรักษาระบอบประชาธิปไตยแล้ว และวันนี้เป็นวันเดียวเท่านั้นที่ชีวิตท่านจะสง่างามและรักษาระบอบประชาธิปไตยได้ ท่านต้องลาออก ทุกอย่างเกิดจากเหตุทั้งสิ้น วันนี้ท่านลาออก พรุ่งนี้ไม่มีการชุมนุมทั่วประเทศ ผมเชื่ออย่างนั้นครับ แล้วจัดตั้งรัฐบาลใหม่ภายใต้ ๖ พรรคของท่านครับ ไม่มีทางอื่นใดละครับ ทุกอย่างเกิดจากเหตุ ที่ผมกราบเรียนยืนยันว่าท่านต้องลาออกอย่างเดียวเท่านั้นเพราะพฤติกรรมของท่าน ผมเชื่อว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ อย่างไรก็ยังเป็นนายสมัคร สุนทรเวช ๓๐ ปีที่แล้วเป็นอย่างไร วันนี้ก็ยังเป็น สมัคร สุนทรเวช ที่ไม่เคยเปลี่ยนความคิดในการจัดการกับบ้านเมืองนี้ ยืนขึ้นเถอะครับ แล้วลาออก บ้านเมืองจะได้สงบสุข ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ จบทำอย่างดี ต่อไปขอเชิญคุณวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภา ในนามพรรคชาติไทย

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะพูดแทนอย่างนั้นหรือ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ผมไม่ใช่พูดแทน ผมขอใช้สิทธิพาดพิงที่เมื่อสักครู่ที่ท่านผู้อภิปรายได้พาดพิงถึงพรรคและพาดพิงถึงพรรคร่วมรัฐบาล ผมจะขออนุญาตใช้เวลาตรงนี้ชี้แจงสั้น ๆ ผมไม่ต้องการที่จะไปต่อความยาวสาวความยืด ผมอยากจะให้สภาแห่งนี้มาแก้ปัญหา ไม่ใช่มาสร้างปัญหาต่อ ผมขออนุญาตครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญสัก ๒ นาทีพอ

นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอ่างทอง พรรคชาติไทย และสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายจบไปเมื่อสักครู่ ที่บอกว่าท่านหัวหน้าพรรคได้นัดแล้วก็จะหารือกันในการที่จะขอเปิดสภาในวันนี้ เพื่อเป็นการฟอกตัวท่านนายกรัฐมนตรี ผมกราบเรียนว่าเราไม่มีเจตนาในการที่จะใช้สภาแห่งนี้ฟอกตัวใคร เรามองเห็นว่าวันนี้เรายังอยู่ในระบอบประชาธิปไตยที่ทุกคนยึดมั่นต่อระบบรัฐสภา เราเชื่อว่าสภาแห่งนี้จะเป็นสถานที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะแก้ไขปัญหาทั้งหลายทั้งปวงด้วยการระดมสรรพความคิดของทั้งวุฒิสมาชิก ของทั้งสภาผู้แทนราษฎรและของคนที่มีความเห็นต่างเป็น ๓ ฝ่าย ดังที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นในวันนี้เราต้องการเห็นภาพอย่างนี้เกิดขึ้น ก็คือเพื่อนสมาชิกได้ช่วยกันเสนอแนะความคิดเห็นว่าสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในวันนี้ ผู้แทนของปวงชนชาวไทยจะช่วยกันคิดอ่านว่าแก้ปัญหาอย่างไร รัฐบาลมีหน้าที่ที่จะต้องรับฟังแล้วก็ประมวลความเห็นของเพื่อนสมาชิกที่หลากหลายเอาไปแก้ไขปัญหาตรงนั้น ผมคิดว่านี่คือทางออกที่สวยงามของระบอบประชาธิปไตย ผมเชื่อว่าสภาแห่งนี้ไม่มีสิทธิในการที่จะไปฟอกให้ใครสะอาดหรือให้ใครบริสุทธิ์ แต่สถานที่อันศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้มีหน้าที่ในการที่จะฟอกความขาวสะอาดของสังคมไทย ของประเทศไทย วันนี้เราต้องยอมรับสัจรับ ประเทศกำลังอยู่บนความมืดมนอนธการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และถ้าหากว่าพวกเราพลเหล่าสมาชิกทั้งหมดไม่มาร่วมระดมสรรพกำลังแก้ไข คิดแต่จะใช้สถานการณ์ตรงนี้มาพูดในสิ่งที่ตัวเองอยากจะพูด ซึ่งเจตนารมณ์จริง ๆ ผมได้กราบเรียนไปแล้วตั้งแต่เมื่อตอนเช้า เจตนารมณ์ของการเปิดสภาในวันนี้ต้องการอยากให้เห็นสภานี้แก้ปัญหาของบ้านเมือง ไม่ใช่มาสร้างปัญหาต่อ-----

และผมอยากให้เห็นมากที่สุดคือเพื่อนสมาชิกตระหนักความเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทย ใช้ประสบการณ์ชีวิตของตัวเอง ใช้สิ่งที่เป็นความจริงของแผ่นดิน เพราะฉะนั้นผมขอสรุปตรงนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าท่านจะพูดต่อก็ตัดโควตาเวลาของพรรคก็ได้ครับ

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ได้ครับ ผมขอสรุปตรงนี้สั้น ๆ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอตัดนะครับ จะเอา ๑๐ นาทีเลยก็ได้ จะได้ตัดออก

นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ผมขอสรุปสั้น ๆ ตรงนี้ครับว่าที่ผ่านมาแล้วขอให้ผ่านไปครับ ห่วงเวลาที่เหลืออยู่ขอให้ให้เป็นประโยชน์ครับ อย่าไปพูดหรือพินให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดต้องเจ็บปวดแล้วก็ลุกขึ้นมาตอบโต้กัน สภาเสียเวลาเดินไปสู่อนาคตข้างหน้าสิครับว่าเราจะทำอะไร เราจะแก้ปัญหาอย่างไร ทุกคนมีสติปัญญาทั้งนั้นและรัฐบาลในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติ พวกเรามวลเหล่าสมาชิกรัฐสภา ฝ่ายนิติบัญญัติพร้อมในการที่จะให้ความร่วมมือ นั่นคือการแก้ปัญหาที่ถูกต้องของระบบรัฐสภาครับ ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็ตัดไป ๑ นาทีครับ ต่อไปท่านวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ๑๐ นาที ถูกตัดไป ๑ นาทีก็เหลือ ๙ นาที

นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี แทนอาจารย์วีระศักดิ์ ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวีระศักดิ์แทนท่าน มาบอกผมแทนท่านชัยวุฒิ ท่านชัยวุฒิให้ท่านรัฐมนตรีวีระศักดิ์ก่อน

นายเอกพจน์ ปานแย้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปทุมธานี) : ขออนุญาตท่านประธานครับ ผม เอกพจน์ ปานแย้ม ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอ

ประธานโทษท่านประธานครับ เดิมทีก็จะเป็นท่านรัฐมนตรีวีระศักดิ์ครับ เพราะว่าตอนนี้
ท่านรัฐมนตรีวีระศักดิ์ท่านได้ขออนุญาตที่จะสละสิทธิไม่อภิปราย

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นไม่ให้เสียเวลา เมื่อ
ท่านวีระศักดิ์ไม่ติดใจก็ขอเชิญท่านชัยวุฒิ เชิญครับ ๙ นาทีครับ

นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม ชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิก
สภา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ต้องเรียนว่า
ในเบื้องต้นท่านรัฐมนตรีวีระศักดิ์ โควสุรัตน์ ต้องการจะอภิปรายในเรื่องของ
การที่ในตอนนี้นามบินภาคใต้ทั้งหมดที่มีปัญหาสามารถคลี่คลายสถานการณ์ได้แล้ว
คือสามารถเปิดดำเนินการบินได้ตามปกติ ซึ่งตอนนี้ท่านก็ได้ลงไปแถลงข่าวที่ห้อง
แถลงข่าวรัฐสภา ผมก็เลยขออนุญาตใช้สิทธิอภิปรายต่อ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่
คิดว่าหลังการเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมาเราจะต้องมาเจอกับปัญหาการเมืองอย่าง
ที่เคยเกิดขึ้นในอดีตอย่างนี้อีก ผมคิดว่าวันนี้จะเป็นวันที่พวกเราได้มีโอกาสทำหน้าที่เป็น
ตัวแทนปวงชนชาวไทยทำหน้าที่แก้ไขปัญหามาเมืองบ้านเมืองเดินไปข้างหน้าร่วมกัน
แต่วันนี้เราก็ต้องกลับมาที่ปัญหาเดิมครับ ปัญหาการประท้วง ปัญหาที่อาจจะนำไปสู่
ความรุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แล้วก็เป็นประท้วงเรื่องเดิม ๆ
ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ความรุนแรงยกระดับจากการประท้วงอย่างอหิงสา สงบ
วันนี้เป็นการประท้วงที่ยุ่งก่อให้เกิดความน่ากลัวว่าจะเกิดความรุนแรง ความวุ่นวาย
ที่สำคัญก็คือการยึดทำเนียบรัฐบาลในปัจจุบัน ผมถือว่าเป็นจุดวิกฤติอย่างยิ่ง เพราะ
ทำให้รัฐบาลในปัจจุบันนอกจากจะไม่สามารถทำงานได้แล้วยังทำให้abayเสียชื่อเสียง
คนไทยทั้งประเทศครับ รวมถึงการปิดสนามบินที่ภูเก็ต กระบี่ และหาดใหญ่ ซึ่งมีเพื่อนผม
ชาวต่างประเทศหลายคนก็โทรศัพท์มาถามครับ มีหลายคนที่มีโปรแกรมจะเดินทาง
มาเที่ยวประเทศไทยมาถามว่าจะมาได้ไหม เมืองไทยประเทศที่เป็นประชาธิปไตยทำไม
ทะเลาะกันขนาดนี้ ทะเลาะกันขนาดสนามบินไม่สามารถเปิดดำเนินการให้นักท่องเที่ยว
มาเที่ยวได้น่าอายจริง ๆ ครับท่านประธาน และปัญหาจริง ๆ วันนี้มาจากอะไรครับ
หลายคนอภิปราย หลายคนพูดกันว่าปัญหาอยู่ที่ตัวท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งท่าน

สมัคร สุนทรเวช เป็นผู้หลักผู้ใหญ่คนหนึ่งที่ผมเคารพนับถือ-----

- ๖๘/๑

ผมเชื่อว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่ท่าน ปัญหาเป็นปัญหาของระบบครับ และจริง ๆ แล้ววันนี้ก็เป็นสิทธิที่สมาชิกรัฐสภาหรือพวกเราทุกคนควรจะได้อภิปรายกัน เพราะว่าส่วนหนึ่งที่รัฐบาลเกิดขึ้นมาได้ก็มาจากพวกเรานี่แหละครับ รัฐบาลเกิดจาก ส.ส. ที่ได้รับการเลือกตั้ง ให้ความเห็นชอบท่านเป็นรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องมาช่วยรัฐบาลหาทางออกในเรื่องนี้ครับ

ผมต้องทำความเข้าใจก่อนนะครับท่านประธาน ผมฟังหลายคนพูดนะครับว่าประชาธิปไตยคือเรื่องของเสียงส่วนใหญ่ เสียงข้างมาก แต่ถ้าเราดูตัวเลขของการเลือกตั้งนะครับผมเรียนเป็นเบื้องต้นก่อนว่าพรรคแกนนำรัฐบาลหรือพรรคพลังประชาชนไม่ได้รับเสียงส่วนใหญ่จากการเลือกตั้งครับ วันนี้รัฐบาลที่เกิดขึ้นมาได้เกิดจากการร่วมรัฐบาลของพรรคชาติไทยและอีกหลายพรรครวมเป็น ๖ พรรคร่วมรัฐบาลจึงได้เสียงส่วนใหญ่ในการจัดตั้งรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่มีการพูดว่าการดำเนินการของพรรคพลังประชาชนทั้งหมดเป็นรัฐบาลจึงไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง เพราะถ้าคิดอย่างนั้นมันก็จะปัญหาครับ เพราะวันนี้ผมเชื่อว่าที่พี่น้องประชาชนที่ใช้ชื่อว่า กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ที่ออกมาเคลื่อนไหวต่อต้านท่านนายกรัฐมนตรีหรือต่อต้านรัฐบาลจริง ๆ เขาไม่ได้ต่อต้านเฉพาะรัฐบาลนี้ครับ เขาต่อต้านข้ามปีมาตั้งแต่รัฐบาลในอดีตครับ เราก็ทราบกันดีครับคือรัฐบาลของท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เพราะข้อหาที่ใช้ในการขอร้องหรือบังคับให้ท่านนายกรัฐมนตรีลาออกก็คือหาว่าพรรคพลังประชาชนหรือนายกรัฐมนตรีของเราคือตัวแทนหรือนอมินีของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ซึ่งอันนี้ก็ข้ออ้างที่ยากที่จะปฏิเสธเช่นเดียวกัน

ท่านประธานครับ แต่ที่สำคัญครับวันนี้เมื่อเรามา ร่วมกันเป็นรัฐบาล หัวใจสำคัญคือเราต้องการเข้ามาทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาให้ประเทศชาติและประชาชน ถ้าวันนี้รัฐบาลทำงานไม่ได้ คนที่เดือดร้อนที่สุดก็คือประชาชนครับ เราจึงอยากเข้ามาทำงานเพื่อร่วมรัฐบาลและแก้ไขปัญหาให้ชาติบ้านเมืองครับ แลดูการณ์ทั้งหมดที่เพิ่งออกไปของพรรคร่วมรัฐบาลก็คือเราอยากจะทำงานเพื่อประชาชนครับ อยากจะยุติความรุนแรง อยากจะแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง และที่สำคัญครับผมว่ารัฐบาลสิ่งที่ต้องเร่งทำก็คือต้องทำให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจว่าเราทำอย่างนั้นจริง ๆ ไม่ได้เป็นรัฐบาล

ที่จะมาแก้ไขปัญหาก็ให้ใครคนใดคนหนึ่งครับ ผมเสียใจนะครับที่หลายครั้งที่รัฐบาลหรือพรรคร่วมรัฐบาลอยากจะขับเคลื่อนสิ่งสำคัญต่าง ๆ ออกไป เราโดนพันมิตรต่อว่าครับ ผมอยู่ในพรรคชาติไทยผมก็เสียใจครับ เวลาเรามีแนวคิดที่จะแก้รัฐธรรมนูญเพราะเราคิดว่าเป็นปัญหาต่อการทำงานของพวกเราในการช่วยประชาชน ก็โดนต่อต้านว่าไม่อยากให้แก้ เพราะไม่ไว้วางใจ หาว่าจะแก้รัฐธรรมนูญเพื่อช่วยท่าน พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นี่พูดจริง ๆ นะครับ นี่คือข้อเท็จจริง ทั้ง ๆ ที่พวกเราก็คงอยากจะแก้รัฐธรรมนูญเพื่อให้พวกเราได้ทำงานอย่างเต็มที่เพื่อช่วยเหลือพี่น้องประชาชน หรือแม้แต่ว่าบางเรื่องเป็นเรื่องประเด็นที่ไม่น่าจะเป็นประเด็นทางการเมือง อย่างเช่นเรื่องเขาพระวิหาร เพราะความไม่ไว้วางใจที่พันธมิตรหรือพี่น้องประชาชนมีต่อรัฐบาลก็ทำให้มองประเด็นนี้เป็นประเด็นการเมืองไปหมดนะครับ จนนำไปสู่กลุ่มคนที่มาเคลื่อนไหวกันเพิ่มมากขึ้นเป็นหมื่นเป็นแสนคน เพราะฉะนั้นผมว่าประเด็นสำคัญวันนี้คือเราต้องทำให้พี่น้องประชาชนไว้วางใจรัฐบาลครับ ไม่ใช่เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้วางใจนะครับ ต้องทำให้ประชาชนไว้วางใจว่าวันนี้ ๖ พรรคร่วมรัฐบาล เราเป็นรัฐบาลร่วมกันเพื่อทำงานเพื่อประชาชน ไม่ได้ทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาก็ให้ใครคนใดคนหนึ่ง แล้วผมเชื่อว่าถ้าเรายึดหลักการนั้นะครับเราสามารถทำงานร่วมกันได้ และบ้านเมืองจะคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น ที่สำคัญครับผมต้องขอสนับสนุนแนวทางของรัฐบาลที่ท่านได้พูดนะครับว่าจะไม่ใช้ความรุนแรงต่อผู้ชุมนุม เพราะความรุนแรงเป็นสิ่งที่ไม่มีใครปรารถนาครับ ถึงแม้ว่าท่านอาจจะอ้างว่ามีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นนะครับ หรือมีกลุ่มคนมือที่สาม มือที่สี่พยายามมาสร้างสถานการณ์ ผมว่าก็เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลนะครับที่นอกจากจะไม่สร้างแล้วก็ต้องป้องกันนะครับ ต้องป้องกันไม่ให้เกิด ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญอีกเช่นเดียวกัน -----

เพราะว่าวันนี้ผมเรียนว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยถึงแม้ว่าจะเป็นกลุ่มคนที่ออกมาเคลื่อนไหวทางการเมือง แล้วอาจจะต่อต้านรัฐบาล มีหลายคนไม่พอใจ แต่ในส่วนตัวผมให้ความเคารพครับ เพราะผมถือว่าการทำงานของพันธมิตรก็เป็นพลังที่บริสุทธิ์จริง ๆ เรื่องการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในพันธมิตร ผมไม่ได้ติดตามทางทีวี ผมรู้จักแม่ของผม เพราะแม่ของผมนักดูทีวีติดตามตลอด วันที่ไปเ็นปีที่ ผมรู้แต่เช้าเลย เพราะแม่ผมเหมารถตู้จากสิงห์บุรีมา พุดตรง ๆ เลยเป็นพลังบริสุทธิ์ครับ เขามีความคิดอย่างนั้นจริง ๆ ครับ ถึงแม้ว่าลูกเขาจะเป็น ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาล แต่เขามีความเชื่อเหมือนกันว่าเขาต้องไปทำสิ่งนั้นร่วมกับพันธมิตร ผมก็ฝากว่า ถึงแม้ว่าพันธมิตรจะมีความรุนแรงไปบ้าง ซึ่งอันนี้ผมยอมรับว่าในช่วงอาทิตย์ที่ผ่านมาพันธมิตรเล่นเกม (Game) พลาด มีหลายคนในสภาที่ผมได้คุยกัน บอกว่า ๒๖ สิงหาคมเป็นวันเริ่มต้นของจุดสิ้นสุดของพันธมิตร เพราะว่าเมื่อท่านยึดทำเนียบ ท่านก่อความวุ่นวายให้เกิดความรุนแรง ตอนนี้นบ้านเมืองก็คงต้องหาจุดสิ้นสุดแล้วว่าจะสิ้นสุดกันอย่างไร ผมเรียนนะครับว่า

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ ขอประทานอภัยด้วยครับ

นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สิงห์บุรี) : ขอให้วันนี้ที่เราได้หารือกันนะครับ ให้สภาได้เกิดทางออกที่จะช่วยเหลือแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ครั้งนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณสุนัย

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบสัดส่วน จังหวัดนครสวรรค์ของพรรคพลังประชาชน วันนี้ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอปรึกษาท่านนิดเดียว ผมได้คิดตรงนี้ ซึ่งจริง ๆ ใครก็อยากได้ตอนทุ่มหนึ่งไพร์ม ไทม์ (Prime Time) แต่วันนี้ไม่ได้อยากออกทีวีครับ แต่อยากจะหาทางแก้ปัญหาเพราะมีการดูถูก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเชิญเลยดีกว่า ๑๕ นาทีเท่านั้นเวลาของท่าน

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ ถ้าท่านฟังเหตุผลผมนิดเดียวครับ ท่านให้ก็ทำ ถ้าไม่ให้ผมก็จะพูด
ไปเลย คืออย่างนี้ครับท่านประธาน กลุ่มพันธมิตรตกเป็นจำเลยของสภาเรา พูดถึงเขา
ในลักษณะค่อนข้างจะไม่ดี ผมคิดว่าเขาก็มีสิทธิของเขาในการที่จะทำอะไรบางอย่าง
ตามกฎหมาย ผมอยากอธิบาย ผมมีข้อเสนอครับ หลังจากที่ผมมีโอกาสได้ฟัง
แกนนำพันธมิตร ให้เขาพูดบ้าง อยู่ในสภาแห่งนี้ก็มี ไม่รู้จัดให้หรือเปล่า ท่านประธาน
ขอประทานโทษต้องเอ่ยชื่อ คนแรกผมอยากให้อาจารย์สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ ได้มา
สะท้อนว่าจะเอาอย่างไร ถ้าเราไม่รู้ว่าเอาอย่างไรพันธมิตรจะเอาอย่างไร เราก็ตัดสินใจ
ไม่ถูก จึงฝากเถอะครับทางพรรคประชาธิปัตย์ขอให้อาจารย์สมเกียรติเข้าคิว (Queue)
มาบอกหน่อยว่าพันธมิตรเขาจะเอาอย่างไร ผมอยากจะได้ยินคุณสนธิมา แต่ว่าไม่มีโอกาส
จึงหะไม่ได้ ถ้าคุณสมเกียรติไม่มาพูดอีกคนหนึ่ง ผมอยากจะได้กราบเรียนท่านประธาน
พูดไปอย่าเพิ่งประท้วงผมนะครับ เพราะท่านก็เป็นแกนนำคนหนึ่งเหมือนกัน แล้วท่าน
มาเป็นผู้แทนราษฎร คุณบุญยอด สุขถิ่นไทย ให้บอกหน่อยว่าพันธมิตรจะเอาอย่างไร
อีกคนหนึ่ง ไม่เปิดเผย แต่เห็นท่านไปป่วนเปี้ยนมาตั้งแต่ชุมนุมครั้งแรกแล้ว แล้วมีข้อ
ครหานินทาอยู่เหมือนกันว่าท่านสนับสนุนการเงินเขา เพราะนามสกุลท่านใหญ่มาก
เป็นนายธนาคารครับ คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช ท่านพูดแทนได้ไหมว่าพันธมิตรเขาจะ
เอาอย่างไร ผมก็ยังอยากจะฟังว่า ส.ว. ที่เป็นแกนนำพันธมิตรก็มี ผมจึงอยากจะขอพูด
ทีหลัง ฟังเขาก่อนได้ไหมครับท่านประธาน นี่ประเด็นที่หนึ่ง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพูดไปแล้วเกือบ ๓ นาทีแล้วครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ไม่เป็นไรหักได้ เดี่ยวผมเข้ารอบหลังแทนคนอื่นก็ได้ อีกอันหนึ่งท่านประธานครับ ผมวันนี้
ไม่รู้เป็นอย่างไรได้โชคดี โชคดีหรือโชคร้ายก็ไม่ทราบ เปิดร่างนกระจอก ตู้ ส.ส. มีคนส่ง
เอกสารมาให้พูดถึงเหตุการณ์นี้ว่ามีเรื่องเงินสนับสนุน ในนี้บอก ๒๕๐ กว่าล้านบาท-----

ที่มาจากบริษัทการค้าใหญ่แห่งหนึ่ง น่าจะผ่านเข้าไปสู่กระบวนการของการประท้วงนี้ ผ่านพรรคการเมืองหนึ่ง วิธีผ่านพรรคการเมืองก็ไปผ่านเอาบริษัทหนึ่ง ผมยังไม่เอ่ยชื่อ กำลังให้ผู้ช่วยตรวจสอบอยู่ ดังนั้นถ้าผมได้หลักฐานชัดเจน ผมมาดูแล้วยังไม่มั่นใจนัก เพราะว่าในใบบริคณห์สนธินี้บริษัทที่ผ่านเงินนี้ ๒๕๐ กว่าล้านบาท มีคนนามสกุลเป็น ส.ส. ของพรรคในสถานที่ด้วย อีกคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติงานของพรรคการเมืองหนึ่ง เกี่ยวข้อง กับบริษัทที่ผ่านเงิน ๒๕๐ กว่าล้านบาท ผมจึงจะขอท่านประธานหักเวลาผมไปก็ได้ ถ้าผม ได้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ ผมกำลังตรวจสอบอยู่ ผมจะเอาหลักฐานอันนี้ พอมีมูลผมจะให้ ท่านนายกรัฐมนตรี หรือให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไปตรวจสอบ ดังนั้นจะหา ทางออกได้แน่นอนครับ ท่านประธาน ผมเรียนปรึกษาท่านจะขอตัดเวลาไปก่อนสัก ๒ นาที หักผมได้ครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต้องถามที่ประชุมครับ ที่ประชุมอนุมัตินะครับ ก็คงไม่ขัดข้องนะครับ ให้อยู่ท้าย ๆ ตอนดีหนึ่ง ดีสอง

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ได้รับ เพียงคืนก็ได้ ไม่ต้องให้ออกทีวี จะเอาข้อเท็จจริงพูดให้ท่านดู

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เนื่องจากทางพรรคประชาธิปัตย์ ท่านวางคนของท่านที่จะอภิปรายแล้วนะครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่เป็นไร รอบถัดไปมีท่านدنุพรต่อจากผมก่อนก็ได้ครับ แล้วผมไปแทนรอบหลังครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เปล่าครับ เมื่อท่านงด การอภิปราย

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ได้งด ขอสิทธิข้างหลังครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : สิทธิที่จะต่อท้ายครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ต่อท้ายครับ คืออยากให้มีการนำพันธมิตรพูดเสียก่อนจะเอาอย่างไร ถึงจะรู้ว่า จะทำอะไรได้ ไม่อย่างนั้นพูดไปก็ลอย ๆ หมด ขอบพระคุณครับท่าน

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) :
ท่านประธาน ผมประท้วง ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ประท้วงเรื่องอะไร

นายวงศ์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) :
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วงศ์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดพิษณุโลก วันนี้ญัตติที่มีการประชุมเป็นญัตติที่นายกรัฐมนตรีเชิญสมาชิกรัฐสภา
มาประชุมปรึกษาหารือในปัญหาเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินที่คณะรัฐมนตรี
เห็นสมควรจะรับฟังสมาชิกรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ อยู่ ๆ ก็มีสมาชิกรัฐสภาท่านหนึ่ง
พยายามที่จะขัดแย้งตามข้อบังคับ ข้อ ๒๓ ซึ่งข้อบังคับ ข้อ ๒๓ เขียนไว้ชัดเจนว่าสมาชิก
อาจจะซักถามเพื่อความกระจ่างกับรัฐมนตรีครับ แต่อยู่ ๆ สมาชิกก็มาซักถามกับสมาชิก
ด้วยกัน ผมดูแล้วรูปแบบหรือวิธีการนี้ไม่มีทางออกที่จะทำให้รัฐบาลอยู่รอด ผมว่ารูปแบบ
ที่สมาชิกที่กำลังทำในรูปนี้อาจจะทำให้รัฐบาลไปได้เร็วขึ้นด้วย ขอให้ทบทวนด้วย แล้วก็
ท่านวินิจฉัยด้วยว่าผิดข้อบังคับหรือเปล่า ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีส่วนผิดข้อบังคับ มีส่วนผิด
เชิญท่านสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ เชิญครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ต้องเรียนเบื้องต้นกับท่านประธานอย่างนี้ครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิ
พาดพิงสั้น ๆ ก่อน ไม่อยากให้ท่านได้รวมเวลาใน ๑๐ นาที โดยประมาณที่ผมจะอภิปราย
คือสืบเนื่องจาก ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ส.ส. ผู้ทรงเกียรติคุณจตุพร พรหมพันธุ์ ได้พาดพิง
กระผม ซึ่งไม่ได้แปลว่าจะเสียหายมากมายนัก แต่ผมเกรงว่าจะเกิดความเข้าใจผิด
ท่านจตุพรบอกว่า สิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ ร่วมในการต่อสู้ในเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม แล้วก็
ได้บอกต่อมามีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ผมเกรงว่า ๒ พยางค์อันนี้จะเกิดความเข้าใจผิด
ได้ว่าในช่วงของการต่อสู้กับเผด็จการ รสช. เมื่อช่วงเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๓๕ เราเห็น

ไม่ตรงกันซึ่งมันไม่ใช่ ผมเรียนกับท่านประธานว่าผมเป็นจำเลยที่ ๑ ของ รสช.
ณ ปี ๒๕๓๔ แล้วก็ร่วมต่อสู้กับพี่น้องประชาชนจนถึงปี ๒๕๓๕ ดังนั้นอย่างน้อยตรงนั้น
ตรงกัน แต่เรื่องอื่นไม่ตรงกันผมไม่ขออภิปรายเพราะไม่จำเป็นว่าเราจะต้องตรงกัน
ท่านประธานครับ ผมอยากเรียนว่า ณ วันนี้ เรากำลังมาช่วยกันอภิปรายเพื่อที่จะ
หาทางออกให้กับบ้านเมือง และในอีกด้านหนึ่งเพื่อต้องการที่จะแนะนำรัฐบาล พูดคุยกับ
รัฐบาล แต่อยากจะเรียนกับท่านในเบื้องต้นว่าเรากำลังหาทางออกให้กับบ้านเมือง
มิได้ต้องการหาทางออกให้กับรัฐบาลหรือหาทางออกให้กับฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด-----

อยากเรียนต่อท่านว่าผมอยากมีข้อเรียกร้องในช่วงนี้ว่า อยากให้ทุกฝ่ายนั้นได้คลายจุดยืน หรือคลายความต้องการ หรือข้อเรียกร้องของตนเองลงมาบ้างก่อน นับจากนี้ไปยังมีเวลา อีกหลายชั่วโมง ผมแน่ใจว่าปัญหายาก ๆ คงจะแก้ยาก แล้วก็การฝากความหวังไม่ง่าย ครับ ยิ่งการเมืองหรือนักการเมืองก็ไม่ง่าย ประชาชนต่าง ๆ ก็ไม่ง่าย แต่ถ้าเกิดว่าเรา ไม่ยอมลดอะไรกันบ้างผมคิดว่าลำบาก นี่เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านครับ ผมอยากเรียนต่อท่านว่า ผมอยากจะเสนอทางออก แต่ก่อนที่อยากจะเสนอทางออกนั้นผมอยากให้ท่านได้ย้อนกลับไปดูเหตุผลเดียว ความขัดแย้งของสังคมไทยได้เริ่มต้นเมื่อปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๘ มีปรากฏการณ์ที่เราอาจจะ เรียกว่าปรากฏการณ์สนธิหรือปรากฏการณ์อะไรก็ได้แล้วแต่ และนับจากนั้นเราก็ เดินทางเข้าสู่ความขัดแย้งใหญ่ เมื่อมีความขัดแย้งท่านครับ ต่างฝ่ายต่างก็มีความคิด ความเชื่อ กระทั่งม็อบคิต ถึงที่สุดก็เอาสิ่งที่ตัวเองยึดกุมทั้งในสมองและในมือ หรือเครื่องมือ สาดใส่เข้าหากัน ถึงที่สุดก็ใช้ความรุนแรง ความรุนแรงที่เป็นรูปธรรมที่สุดก็คือการใช้รถถัง การใช้การรัฐประหาร ซึ่งผมเรียนว่าพี่น้องประชาชนทราบมาแล้วว่าความรุนแรงหรือการ รัฐประหารแก้ปัญหาความขัดแย้งไม่ได้ ทุก ๆ ครั้งเมื่อมีการใช้การรัฐประหารจะเกิด ความขัดแย้งใหญ่ตามมาเสมอ ก่อนหน้านี้นี้ปี ๒๕๓๔ รัฐประหารเกิดนองเลือดปี ๒๕๓๕ เพียงปีเดียวหลังจากรัฐประหาร ก่อนหน้านั้น ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ หนึ่งที่ครับ เกิดสงคราม กลางเมือง บานปลายไปเกือบทุกจังหวัด ย้อนกลับไปมากกว่านั้นก็ได้รับท่าน แต่ว่า เราไม่อยากจะเสียเวลา ดังนั้นผมคิดว่าข้อสรุปอันหนึ่งที่สังคมจะต้องมีข้อสรุปร่วมกันก็คือ ว่า ไม่ว่าในนามความดีงาม ไม่ว่าในนามความปรารถนาดีใด ๆ สังคมไทยจะต้องไม่เอา กับการรัฐประหารอีกต่อไป เหตุที่ผมต้องพูดย้ำทั้ง ๆ ที่ ณ ขณะนี้หลายคนเชื่อว่าไม่มีวีแวว แต่ก่อน ๑๙ กันยายน ก็ไม่มีวีแววเช่นเดียวกัน ดังนั้นผมต้องใคร่ย้ำว่าผลเสียจาก การรัฐประหาร ทั้งทางเศรษฐกิจและขยายความขัดแย้งเพิ่ม วันนี้เป็นข้อพิสูจน์ทาง ประสบการณ์ ท่านทั้งหลายครับ ผมอยากเรียนต่อท่านต่อไปว่า ถ้ามองว่าความขัดแย้ง ที่บอกว่ายาก ใหญ่ ม็อบคิต มีผลประโยชน์ และมีอำนาจเป็นเดิมพันสำหรับกลุ่มคนที่ผม อยากจะเรียกว่าชนชั้นนำ แนนอนมีมวลชน มีชนชั้นกลาง มีชนชั้นล่างเข้ามาวุ่นวายมากมาย แต่คนที่มิได้เดิมพันใหญ่ก็คือชนชั้นนำ ณ วันนี้ทำเสมือนหนึ่งว่ามีเพียงแค่ ๒ ฝ่าย หรือ ๒ ขั้ว

แต่ที่จริงมากกว่านั้นนะครับ ผมคิดว่าจะอย่างไรก็ตามเราสามารถที่จะมีทางออกได้ คำถามก็คือ อะไรคือทางออกที่เป็นรูปธรรมในท่ามกลางความยากลำบากอันนี้ ผมคิดว่าไม่มีอะไรดีไปกว่าการพูดคุยกัน เมื่อตะกี้ก็มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้เสนอที่จริงผมเตรียมไว้แล้ว ท่านเสนอก็ไม่ว่าครับ ที่จริงผมอยากเรียนว่าถ้าหากว่าสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีฐานะที่เป็นกลาง แต่มิได้แทงกั๊กนะครับ แต่ไม่เลือกข้างโดยสมบูรณ์แบบ เพราะไม่เชื่อว่าใครจะถูกต้องทั้งหมด ใครจะเลวทั้งหมด เราเลือกเป็นเรื่อง ๆ ก ไก่ ข ไข่ จนถึง ฮ นกฮูก หรือร้อยเรื่อง พันประเด็น ฉะนั้นผมจึงอยากเรียนว่า ส.ว. โดยเฉพาะ กระผมคนเดียวก็ได้ครับ ถ้าใครเห็นด้วยก็ยินดีครับ ผมอยากเสนอว่าต้องเริ่มต้นการพูดคุยอย่างจริงจัง รัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจ ณ ปัจจุบันนี้ต้องเป็นฝ่ายเริ่มต้น และต้องเป็นฝ่ายให้เกียรติกับพันธมิตร หรือกลุ่มใดก็ตาม อย่าคิดว่าจะเป็นการยกฐานะพันธมิตร ซึ่งท่านอาจจะมองว่าทำผิดกฎหมาย ใช้ความรุนแรง ผมคิดว่าท่านอาจจะมีความรู้สึกอย่างนั้นได้ แต่ว่ารัฐบาลจะต้องใจกว้างกว่ากลุ่มใด ๆ ผมคิดว่ารัฐบาลจะต้องโน้มลงมา แล้วก็ทำการพูดคุย ประเด็นของผมอยู่ตรงนี้นะครับ-----

ผมไม่ได้คาดหวังว่าในยามที่จะปะทะกันรุนแรงแบบนี้ หมายถึงทั้งทางความคิด ทั้งทาง วาจาหรือในทางกายกรรม จะพบกับความสำเร็จอย่างง่าย แต่อย่างน้อยที่สุดรัฐบาล และพันธมิตรหรือกลุ่มอื่นจะได้มาตั้งประเด็น ตั้งดูว่าข้อเรียกร้องอะไรที่เหมือนกัน อะไร ที่ขัดแย้งกัน ต่อให้ขัดแย้งกันทุกเรื่อง อันนี้เป็นธรรมชาตินะคะ ธรรมชาติที่เมื่ออยู่ ตรงกันข้ามกันแล้ว ฝ่ายตรงกันข้ามผิดทั้งหมด ฝ่ายตัวเองถูกทั้งหมด ซึ่งเราก็ก็นึกว่าใคร ดังนั้นผมจึงคิดว่าถ้าหากว่าได้มานั่งร้อยเรียงประเด็นแล้วก็คุยกัน เรื่องนี้คุยกันได้ ตั้งไว้ เรื่องนี้คุยกันไม่ได้ เดียวหาคนอื่นมาคุย ผมคิดว่าวันนี้มีนักวิชาการ มีอาจารย์ มหาวิทยาลัยเยอะแยะไปหมด มีสำนักสันติวิธีเยอะแยะ ถ้าเราไม่ลอง เราก็ก็นึกว่า มาเริ่มคุย คราวนี้ถ้าหากว่าคุยไม่ได้อีก เริ่มมีคนกลาง แต่ผมไม่คิดว่าจะมีความสมบูรณ์ ถ้าคุยกันไม่ได้ท่านครับ ท่านกำลังร่างกฎหมายประชามติ แต่ท่านต้องตั้งประเด็นให้ได้ เรื่องอะไรที่ท่านขัดแย้ง เรื่องรัฐธรรมนูญท่านขัดแย้ง ประชามติได้ไหม เรื่องของความคิด ทางการเมือง ต่างคนต่างอ้างเรื่องประชาธิปไตย วันนี้มีประชาธิปไตยที่เรียกว่า ประชาธิปไตยทางตรงหรือประชาธิปไตยที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม อันนี้ดี ในขณะที่เดียวกันมีการพูดถึงประชาธิปไตยตัวแทน อันนี้ก็ดี คำถามผมว่าดีทั้งสองอย่าง ทำไมจะต้องมาหักกันว่าจะต้องมีอย่างหนึ่งอย่างใด ผมคนหนึ่งไม่เอาะครับ จะมี อย่างหนึ่งอย่างใดไม่เอา การนำเสนอบอกว่า ๒ อย่างต้องสวนกัน ไม่ใช่หรอกครับ ประชาธิปไตยตัวแทน ผมต้องเรียนต่อท่านอย่างนี้ วันเลือกตั้งก็คือประชาธิปไตยทางตรง ครั้งใหญ่ที่สุด ดังนั้นใครก็ตามที่คิดจะทำลายระบบการเลือกตั้ง ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วย และเรามีเยาวชนคนหนุ่มสาวจำนวนมาก ผมทำงานด้านเยาวชนและทำกิจกรรม มาต่อเนื่อง ได้คุยกันอย่างสม่ำเสมอว่าไม่เห็นด้วยถ้าหากว่าจะทำลายประชาธิปไตยที่มา จากการเลือกตั้ง แต่ประชาธิปไตยตัวแทน มันไม่พอเท่านั้นเอง ก็ต้องเพิ่มด้วยเรื่อง ประชาธิปไตยทางตรง ดังนั้นถ้าเราพูดอย่างนี้ แปลว่าเราก็กววมกันได้ ประสานกันได้ ใน ๒ เรื่องนี้และยังมีเรื่องอื่น ๆ อีกครับ แม้แต่รัฐธรรมนูญ คนหนึ่งถือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ คนหนึ่งถือรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ แต่ถ้าเรามาบอกว่าเราเอาข้อดีมาบวกกัน ผมขนาดว่า ชอบรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ มากกว่า อันนี้เปิดเผย แต่กลับเห็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มี จุดดีเช่นเดียวกัน เช่น มีประชามติเห็นใหม่ครับ ถึงแม้จะมีจุดอ่อนแต่ก็มีประชามติ อย่างนี้

ไปด้วยกันได้ไหม ผมไม่คิดว่าเราจะต้องทะเลาะกันทุกเรื่อง ดังนั้นท่านประธานครับ ต้องเรียนท่านประธานว่า ผมอยากจะเสนอหลักการว่าสังคมไทยเราถึงเวลาได้ไหม ในการที่จะมายึดหลักความพอดี ความสมดุล ท่านคิดหรือว่าท่านจะได้ทั้งหมด หรือทุกฝ่ายคิด หรือว่าท่านจะเสียทั้งหมด หรือจะให้คนอื่นเสียทั้งหมด มันเป็นไปได้ครับ ดังนั้นในช่วงสุดท้ายผมอยากจะวิงวอน ผมอยากให้ทุกฝ่ายที่คิดจะใช้ความรุนแรงขอให้หยุด ไม่ว่าฝ่ายไหนนะครับ ณ วันนี้ยังต้องพูดเรื่องนี้ เพราะว่าสถานการณ์ ผมคิดว่ายังล่อแหลมอยู่

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายสิริวัฒน์ ไกรสินธุ์ สมาชิกวุฒิสภา (นครศรีธรรมราช) : ผมแน่ใจว่าบ้านเมืองของเรายังมีศักยภาพ บ้านเมืองของเรายังมีโอกาส ผมสรุปภายใน ๓๐ วินาที บ้านเมืองของเรายังสามารถที่จะสร้างสันติสุขให้พี่น้องประชาชนทุกระดับอยู่ร่วมกันได้ อย่าทำให้บ้านเมืองเข้าทำนองสำนวนไทยว่า ช้างสารชนกัน หูเข้าแตรกลลากลู ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ต่อกไป ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ที่ปรึกษาเชิญครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้อภิปรายในสาระสำคัญ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่อท่านประธานเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลในวาระต่อไป-----

แต่ว่าโดยที่การเสนอญัตติและคำอภิปรายของท่านนายกรัฐมนตรีมีอย่างน้อย ๒ ครั้ง จะยกตัวอย่างกรณีที่เกิดขึ้นมาเปรียบเทียบ กระผมคิดว่าเมื่อเปรียบเทียบแล้วน่าจะช่วยให้เป็นประโยชน์ ไม่ได้มองในทางเสียหายทั้งหมดหรอกครับ เพียงแต่ถ้ามีโอกาสได้อธิบายถึงข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ผมคิดว่ารัฐบาลสามารถนำตัวอย่างเหล่านั้นมาใช้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาได้ แต่ว่าก่อนที่จะลงไปในรายละเอียดเรื่องนั้น ขอกราบเรียนท่านประธานว่าการเสนอญัตติในวันนี้เป็นไปตามมาตรา ๑๗๙ ซึ่งอยู่ในหมวดของคณะรัฐมนตรี งานนี้จึงเป็นงานของฝ่ายบริหาร และมาตรา ๑๗๙ นั้นก็เป็นกรณีที่เมื่อมีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน อันนี้เป็นเรื่องโดยตรงนะครับ ผมอยากทำความเข้าใจเพราะเหตุที่เราจะได้รู้ว่าประเด็นของเราที่จะอภิปรายกันนี้คืออะไร มิฉะนั้นจะกลายเป็นญัตติไม่ไว้วางใจพันธมิตร จะกลายเป็นญัตติเพื่อด่าพันธมิตร ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ในวันนี้ ในญัตติตามมาตรา ๑๗๙ นั้น สิ่งที่รัฐบาลต้องการก็คือความคิดเห็น ความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อประโยชน์ในการที่จะนำมาพิจารณาในการบริหารจัดการแผ่นดิน ซึ่ง ครม. เห็นสมควร เพราะฉะนั้นญัตติวันนี้ก็เป็นญัตติที่ผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราต้องทำความเข้าใจจากญัตตินี้เสียก่อนว่า กฎหมายมาตรานี้ต้องการความคิดเห็น ความคิดเห็นนี้แน่นอนว่าไม่มีทางหรอกที่จะตรงกันหมดทุกเรื่อง ซึ่งเมื่อรัฐบาลตั้งใจจะรับฟังก็ต้องยอมรับว่าบางเรื่องอาจจะไม่ตรงกับท่าน กระผมคิดว่าความคิดเห็นนั้นเป็นเรื่องที่ท่านต้องยอมรับ ถ้าไม่ตรงกัน แต่ข้อเท็จจริงถ้าฝ่ายใดให้ข้อเท็จจริงที่ไม่ตรงความจริงก็มีสิทธิที่จะมีความเห็นแตกต่างหรือให้ข้อเท็จจริงที่แตกต่างไปได้ ผมกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับมาตรา ๑๗๙ เราจะได้ไปสู่ประเด็นซึ่งเป็นความประสงค์ของรัฐบาลที่จะฟังความคิดเห็นต่อไป

ในญัตติของรัฐบาลนั้นบอกไว้ชัดเจนว่า ด้วยขณะนี้กลุ่มบุคคลรวมตัวกันเข้ายึดสถานที่ราชการและหน่วยงานของรัฐหลายแห่ง ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมือง ขณะนี้สถานการณ์ดังกล่าวดำรงอยู่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงมากขึ้น

ฉันเป็นอุปสรรคในการบริหารราชการแผ่นดิน อันนี้ก็เป็นข้อเท็จจริงซึ่งรัฐบาลถือว่าเป็นอุปสรรค และผมก็คิดว่ามีปัญหาในการบริหารราชการแผ่นดิน ปัญหาอยู่ที่ว่าภารกิจในการแก้ปัญหานี้ถ้าเราทำความเข้าใจว่าสมาชิกสภาฯนี้ทำได้คือให้ความเห็น หน้าที่ในการแก้ปัญหาคือฝ่ายบริหาร ผมจึงอยากจะกราบเรียนไม่ใช่จะแก้ตัวแทนศาล แต่ผมไม่เห็นด้วยที่ท่านนายกรัฐมนตรีไปกล่าวว่าบัดนี้ศาลก็แก้ปัญหาไม่ได้ ผมคิดว่าอำนาจฝ่ายตุลาการนั้นเขาได้ทำหน้าที่สมบูรณ์ที่สุดแล้วในยุคนี้ คือวินิจฉัยคดีและชี้กล่าวหาอย่างเป็นทางการตรงไปตรงมา ศาลไม่ได้มีหน้าที่มาสลายผู้ชุมนุม ศาลวินิจฉัยแล้วท่านก็กรุณาอธิบายคำวินิจฉัยของท่านเป็นหน้าที่ฝ่ายบริหารที่จะต้องนำคำวินิจฉัยนั้นไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับคำวินิจฉัย เราไม่อาจวิจารณ์ได้ว่าศาลแก้ปัญหาไม่ได้ เพราะศาลไม่ใช่ผู้ที่จะมาสลายผู้ชุมนุม ศาลทำหน้าที่วินิจฉัยสิ่งที่ฝ่ายผู้ร้องหรือฝ่ายผู้เป็นโจทก์กล่าวหา และศาลก็ตัดสินไปตามนั้น ผมยังมองไม่เห็นเลยว่าศาลล้มเหลวหรือแก้ปัญหาไม่ได้ นี่ประการหนึ่ง-----

เพราะว่าผู้ที่ทำหน้าที่ในการแก้ปัญหานั้นก็คือฝ่ายบริหาร คือฝ่ายรัฐบาล เราต้องแยกให้ออก มิฉะนั้นเราจะสับสนภารกิจเหมือนกับวันนี้ เมื่อเราฟังความเห็นแล้วถ้าปัญหาที่แก้ไม่ได้นั้นทวีความรุนแรงมากขึ้น ก็ไม่ใช่เป็นความผิดของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีอำนาจ ไม่มีสิทธิเข้าไปแทรกแซงหรือเข้าไปดำเนินการด้วยตัวของฝ่ายนิติบัญญัติเอง ฝ่ายบริหารซึ่งอาจจะมาจากฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้มีหน้าที่ในภารกิจนี้ กระผมคิดว่าถ้าเราทำความเข้าใจให้กระจ่างในเรื่องนี้ แล้วเราก็กลับมาทบทวนถึงปัญหากันอีกครั้งหนึ่ง ในข้อเท็จจริงบางเรื่องนั้นกระผมจะไม่ลงรายละเอียดด้วยความเคารพต่อความเห็นของทุกฝ่าย ข้อเท็จจริงก็เป็นเรื่องที่ฝ่ายรัฐบาลจะต้องติดตามดูต่อไปว่า สิ่งที่ได้กล่าวมานั้นมันเกิดขึ้นในความเป็นจริงจากอะไร แต่ว่ากระผมกราบเรียนว่าในสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นขณะนี้ ผมไม่ได้โทษนายกรัฐมนตรียแต่ผู้เดียววนะครับ ความจริงการเริ่มต้นของปัญหาทั้งหมดนั้นมันมาก่อนท่านเป็นนายกรัฐมนตรีเป็นแต่เพียงว่าเมื่อท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว สถานการณ์ไม่ได้เบาลงครับ ดูเหมือนว่าจะทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำไมครับ เพราะมีการสร้างเงื่อนไขเพิ่มเติมขึ้นมาหลายเรื่อง ผมไม่เสียเวลา เพราะท่านจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ได้สรุปให้ท่านประธานได้ฟังแล้วเกือบครบถ้วน ประเด็นที่ผมนจะกราบเรียนก็มีเพียงว่าความแตกแยกอันก่อให้เกิดความขัดแย้งมันเกิดขึ้นมา อาจจะก่อนปี ๒๕๔๘ อย่างที่ท่านวุฒิสมาชิกได้กล่าว ปี ๒๕๔๘ เป็นเรื่องที่ประชาชนได้มีโอกาสฟังข้อเท็จจริงอีกด้านหนึ่ง นั่นก็คือเกิดเอเอสทีวีขึ้นมา ก่อนหน้านั้นประชาชนอยู่ภายใต้ข้อเท็จจริงฝ่ายเดียว พูดได้เลยว่าฝ่ายเดียว ไม่มีโอกาสที่จะสื่ออย่างอื่นได้เลย สื่อมวลชนของรัฐถ้าไม่ทำรายการที่เป็นประโยชน์ต่อรัฐก็จะถูกเปลี่ยนผังรายการ ทุกคนก็ต้องเอาใจหนังสือพิมพ์ถ้าไม่เขียนเพื่อประโยชน์ของรัฐบาลก็จะถูกกลั่นแกล้ง ไม่ด้วยัดตโฆษณาอีกด้วยวิธีอื่น ๆ เพราะฉะนั้นช่วงตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ประชาชนอยู่ภายใต้ของเท็จจริงหรือข้อมูลที่ประชาชนได้รับด้านเดียวเท่านั้นเองครับ ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าเมื่อเกิดเอเอสทีวีขึ้นมาประชาชนได้ฟังข้อมูลอีกด้านหนึ่ง หลายเรื่องตรงกันข้ามกับที่รัฐบาลแถลงพฤติกรรมต่าง ๆ จึงได้เปิดเผยออกมา ความจริงถ้าพูดไปแล้วท่านประธานที่เคารพครับ

กระผมไม่บังอาจที่จะหยิบยกว่า ข้อเท็จจริงเหล่านั้นที่เอเอสทีวีได้นำมาเปิดเผย
ตอนหลังนั้น เป็นข้อมูลที่ฝ่ายค้านในขณะนั้นได้อภิปรายในสภาเกือบทุกเรื่องมาแล้ว
แต่ที่เราไม่ได้รับการสนับสนุนให้เผยแพร่ข้อความเหล่านั้น สื่อของรัฐในขณะนั้นเรียกว่า
ไม่กล้ารายงานข่าวสาร สิ่งที่พวกเราทำได้ก็คือใช้รายการออนไลน์ (Online) ผมต้อง
กราบเรียนเรื่องนี้เพราะว่าถ้าเราเข้าใจปัญหา รัฐบาลสามารถที่จะลดปัญหามานเมือง
ลงมาได้ โดยไม่ยึดว่าสิ่งที่ทำมานั้นถูกต้องทั้งหมด หันกลับไปมองว่าความจริงมันเกิดจาก
อะไร แล้วเราก็แก้ไขเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดสิ่งเหล่านั้น พร้อมกับไม่สร้างเงื่อนไขใหม่
เงื่อนไขเดิมที่ผมกราบเรียนว่าเราฟังความข้างเดียวตลอดมานั้น ทำให้รัฐบาลในขณะนั้น
สามารถทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง แม้กระทั่งกฎหมาย ท่านประธานที่เคารพครับ การฆ่า
ตัดตอน การอุ้มฆ่าอันก่อให้เกิดปัญหาในภาคใต้ การฆ่าตัดตอนกรณียาเสพติด
การละเมิดสิ่งที่กฎหมายห้ามเอาไว้ได้เกิดขึ้นหลายเรื่อง จนกระทั่งในที่สุดกลายเป็น
เงื่อนไขที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ๆ โดยลำดับ แล้วในที่สุดรัฐในขณะนั้นเข้าแทรกแซง
องค์กรอิสระ แม้กระทั่งวุฒิสมาชิก วุฒิสภาสมัยนั้นเป็นที่รู้กันว่าถูกซื้อไปส่วนหนึ่ง
วุฒิสมาชิกเขายอมรับว่าถูกซื้อไปประมาณ ๖๐ กว่าคน ที่กินเงินเดือนประจำ-----

เพราะฉะนั้นกระบวนการของสถาบันที่เป็นหลักของบ้านเมืองจึงเกิดชำรุดทรุดโทรม ฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มภาคภูมิ ขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ หันมามองฝ่ายบริหาร ไม่ต้องพูดถึงเพราะมีอำนาจอยู่แล้ว ชำรุดการถูกแทรกแซงอย่างที่ผมเคยกราบเรียนในสภานี้ จะไม่มีเวลาพูดอีก แต่กราบเรียนว่าองค์กรของส่วนราชการ ได้รับกระทบหมด แต่ว่าโดยที่รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ สมัยนั้นมีกระบวนการที่เรียกว่า องค์กรตรวจสอบที่เกิดขึ้นใหม่คือ องค์กรอิสระ ซึ่งมีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยองค์กรเหล่านั้น องค์กรเหล่านั้นตอนเริ่มต้นดูเหมือนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ดี เพราะรัฐบาลในสมัยก่อนนั้นถ้าจะกล่าวไปก็คือสมัยที่ประชาธิปไตยเป็นรัฐบาล ไม่ได้ก้าวล่วงเข้าไปแทรกแซงสามารถใช้ดุลยพินิจได้อย่างเต็มภาคภูมิ แต่หลังจากนั้น ในที่สุดก็ถูกแทรกแซง รัฐบาลสมัยพรรคไทยรักไทยนั้น ต้องกราบเรียนขอภัยที่เอ่ยชื่อ ได้เข้าไปแทรกแซงกระบวนการสรรหาบุคคล จนกระทั่งองค์กรเหล่านั้นที่เราเรียกว่า เป็นอัมพฤษ กระบวนการเหล่านี้คือทำให้บ้านเมืองเราอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรม อย่างน่าตกใจ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเริ่มต้นสิ่งนี้เพื่อให้เราได้มองเห็นร่วมกัน ว่าเราจำเป็นต้องยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และเป็นหน้าที่เราที่ต้องแก้ไขต่อไป วันนี้ ผมเชื่อว่าสถานการณ์ไม่ว่าจะว่าอย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่าสถานการณ์ของกระบวนการ ประชาธิปไตยนั้นดีกว่าในช่วงที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว องค์กรอิสระวันนี้ทำหน้าที่ ของตัวเองได้อย่างสมบูรณ์มากขึ้น ความพยายามที่จะแทรกแซงไม่ประสบความสำเร็จ เพราะการสรรหาคนเหล่านั้นมาเป็นองค์กรอิสระไม่ใช่ผ่านกระบวนการของพรรคการเมือง แต่รัฐบาลเป็นผู้จัดหามา แต่แน่นอนครับเมื่อคนเหล่านี้ไม่อยู่ภายใต้อาณัติฝ่ายหนึ่งก็ไม่พอใจ ฝ่ายรัฐบาลเองก็ไม่พอใจ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจำได้ ท่านนายกรัฐมนตรีวิจารณ์ ตุลาการรัฐธรรมนูญอย่างรุนแรง คดียุบพรรคผมยังจำได้ ผมยังพูดเลยว่านี่ดีนะไม่มี กฎหมายละเมิดอำนาจตุลาการรัฐธรรมนูญ มิฉะนั้นนายกรัฐมนตรีก็โดนถูกเตือนไปแล้ว เพราะท่านไปวิจารณ์การตัดสินคดียุบพรรคว่าทุเรศ เป็นคำตัดสินที่ทุเรศ ซึ่งความจริงแล้ว นั่นคือสิ่งที่กระผมเห็นครั้งหนึ่งว่าตุลาการรัฐธรรมนูญ แม้เกิดขึ้นในสมัยที่มีการยึดอำนาจ แต่ได้ใช้ภารกิจหน้าที่ของท่านเองอย่างตรงไปตรงมาอย่างที่สุด ซึ่งเราไม่เห็นก่อนหน้านั้น องค์กรอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน กกต. ก็มีผู้วิพากษ์วิจารณ์มาก แต่กระผมมองด้วยแง่ดีว่า

ถึงอย่างไร ส่วนใหญ่ของ กกต. ก็ยังเป็นหลัก เพราะอะไรครับ เพราะเขาไม่มาจากกระบวนการที่นักการเมืองเข้าไปแทรกแซงได้มาก กระบวนการอื่นก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นวันนี้ที่จริงแล้วในเรื่องโครงสร้างของการปกครองบ้านเมือง เพื่อให้เป็นไปโดยความบริสุทธิ์ยุติธรรมนั้นดูเหมือนว่าจะดีขึ้นกว่าก่อนหน้านี้ แต่ว่าแล้วทำไมถึงมีเหตุร้ายรุนแรงเกิดขึ้นอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เปรียบเทียบกรณีของการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรกับกรณีของราชบุรี ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงหม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ ได้อธิบาย ท่านนิพิฐฐ์ ก็อธิบายไปแล้ว แต่ว่าผมอยากใช้เรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล เมื่อเราหวังว่าต่อไปเหตุการณ์จะทวีความรุนแรงขึ้น เราหาทางป้องกัน กรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรีเปรียบเทียบว่าเรื่องนั้นไม่รุนแรงหรือ แล้ววันนี้บอกว่ารุนแรง เรื่องนั้นตายตั้ง ๑๐ คน ๘ คน ไม่รุนแรงหรือรุนแรงครับ แต่เรื่องเราเปรียบเทียบไม่ได้เลย เรื่องนั้นเป็นเรื่องจับตัวประกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องชุมนุม ชุมนุมเรียกร้อง เรื่องที่ราชบุรีนั้นกระผมเองที่ร่วมกับผู้บัญชาการทหารบก รัฐมนตรีมหาดไทยในขณะนั้นเข้าไปร่วมแก้วิกฤติ เราต้องเจรจากับกลุ่มก่อเหตุ อาร์มี ไม่ใช่คนไทยมาชุมนุมเรียกร้องก่อเหตุ อาร์มี เข้ายึดโรงพยาบาลราชบุรีและเจรจาต่อรอง มิฉะนั้นจะทำร้ายหรือเกิดอันตรายกับแพทย์ คนไข้ พยาบาล ซึ่งมีอยู่ประมาณเกือบ ๑,๐๐๐ คน ๘๐๐ คนขณะนั้น ถ้าเราไม่เจรจาให้ยุติ ตัวประกันอาจจะเสียชีวิตหรือเป็นอะไรไป รัฐบาลขณะนั้นต้องรับผิดชอบ-----

ที่ประชุมสภาความมั่นคงแห่งชาติ กระผมเป็นประธาน จึงต้องหาข้อยุติทันทีว่าต้องจบ
ในคืนนี้ แล้วก็มีอบการกิจให้ผู้บัญชาการทหารบก พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ แก้ปัญหา
ในคืนนั้น กระผมก็ไปอยู่ในพื้นที่ที่โรงพยาบาล ที่หน่วยของราชการ แต่ว่าเพื่อไม่ให้คนร้าย
เอากรณีกระผมมาเป็นข้อต่อรอง ทางคณะทำงานขอให้กระผมกลับมากรุงเทพฯ
เพื่อไม่ให้คนร้ายขอพูดต่อรองกับนายกรัฐมนตรี กระผมกลับมาแล้วก็เจรจาทางฝ่ายโน้น
การเจรจาไม่สามารถหาข้อยุติได้ แต่เพื่อให้จบในคืนนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
ดำเนินการรุนแรง ในที่สุดคนร้ายเสียชีวิตหมด แต่ตัวประกันรอดหมด ไม่น่ามีความสุขเลย
แม้จะแก้ปัญหาไปได้แต่สำหรับเราคนไทยชาวพุทธมีความรู้สึกเพื่อนมนุษย์ต้องเสียชีวิต
ไป กระผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ กระผมไปทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับ
ผู้เสียชีวิตทั้งหมดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วยตัวกระผมเอง มีความรู้สึก แต่นั่นคือ
หน้าที่ที่ต้องทำ แต่กรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงนั้นคือกรณีของผู้ชุมนุม กระผม
กราบเรียนท่านประธานเรื่องนี้อยากให้แยกชัดเจน มิฉะนั้นจะพลาดอีกครั้งหนึ่ง
พลาดไปแล้วที่ตากใบ ตากใบก็เอาตัวอย่างที่รัฐบาลประชาธิปไตยแก้ปัญหา แต่กรณี
ตากใบคือการชุมนุมไม่ใช่จับตัวประกัน เป็นการชุมนุมเรียกร้อง แต่กรณีราชบุรีนั้นเป็น
กรณีจับตัวประกัน พลาดไป ๑ วัน ตัวประกันตาย รัฐบาลรับผิดชอบ แต่กรณีตากใบนั้น
เป็นความผิดพลาดที่ไปเอาวิธีการที่ประชาธิปไตยไปทำกับอีกข้อเท็จจริงหนึ่ง ผู้เสียชีวิต
ไปถึง ๘๕ ศพ ซึ่งกระผมเคยกราบเรียนท่านประธานมาแล้วในวันอภิปรายไม่ไว้วางใจว่า
เรื่องนี้นายกรัฐมนตรีไม่ควรบิดเบือนความจริง แต่ท่านก็ตอบว่าท่านไม่รู้ ท่านรู้เพียง
เท่านั้น เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่คนล้มทับกันตาย แต่เป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่เอาคนไปซ้อนกัน
บนรถ ซ้อนกัน ๒ ชั้น ๓ ชั้น มัดมือไขว้หลังทับกัน ไม่มีอากาศหายใจก็ตายเพราะซ้อน
ทับกัน ไม่ใช่ล้มทับกัน แต่ท่านบอกท่านยอมรับว่าท่านไม่รู้ก็จบ ท่านประธานที่เคารพครับ
ที่กระผมหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะว่าเราอาจจะใช้ตัวอย่างเหล่านี้ว่าวันนี้เรารู้สึกว่า
มีเหตุการณ์ดูเหมือนว่าจะรุนแรงเกิดขึ้น และรัฐบาลก็วิตกว่าแนวโน้มจะทวีความรุนแรง
มากขึ้น เมื่อเราได้ตัวอย่างอย่างนี้แล้วเราอาจจะไปปรับได้ว่าถ้าอย่างนั้นเราต้อง
ระมัดระวังมากกว่าเดิม มิฉะนั้นจะมีปัญหาเป็นไปตามความห่วงใยของรัฐบาลได้
มีผู้หยิบยกตัวอย่างกรณีชุมนุมแล้วก็มีความไปกดดันบ้าน บังเอิญว่าเวลาหยิบยกตัวอย่าง

ไม่พูดให้ครบและก็พูดไม่จริง เรื่องพูดไม่จริงศาลฎีกาเขาตัดสินมาแล้วว่าผู้พูดมีความผิด
ผมกราบเรียนท่านประธาน เรื่องนี้ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งของการชุมนุมโดยสงบ ชาวบ้านก็มา
ชุมนุม เขามีสิทธิ กระผมเป็นรัฐบาลไม่ยอมให้ชุมนุมเลยครับ แต่เขามีสิทธิทำได้โดยสงบ
เราต้องยอมเขา ประชุมอยู่เกือบปีครับก็ต้องยอมครับ แต่เผอิญวันหนึ่งเขาป็นกำแพง
ทำเนียบฯ ตำรวจต้องดูแลและตำรวจเขาก็มีสุนัขตำรวจอยู่ เขาก็เข้าไปดูแล เขาไม่ได้
ปล่อยให้สุนัขไปกัดหรือกัดครับ แต่ผู้ชุมนุมบางท่านอาจจะคึกคะนองเข้าไปเตะหมา
หรืออะไรก็ตาม สุนัขตำรวจก็กัดให้ นั่นคือความเป็นจริง แต่ว่ากรณีนั้นมากที่สุดก็คือการที่
สุนัขกัดชาวบ้านผมก็เสียใจเรื่องนี้เพราะว่าไม่มีรัฐบาลชุดไหนหรือครับอยากให้เกิด
ความรุนแรง กรณีรัฐบาลของท่านนายกรัฐมนตรี ผมก็เชื่อว่าท่านก็อยากแก้ปัญหา
โดยสันติ โดยสงบ แต่ว่าลึก ๆ ท่านต้องไปทบทวนว่าที่มันเกิดขึ้นเพราะใครเป็นคนไปสั่ง
เป็นจริงไหมที่เขาบอกว่าเวลาประกาศนโยบายก็ประกาศอย่างนั้น แต่เวลาทำ
ทำอีกอย่างหนึ่ง ต้องไปทบทวนดูครับ ถ้ามันเป็นอย่างนั้นต้องรีบห้ามเพื่อป้องกันไม่ให้
เหตุร้ายทวีความรุนแรงมากขึ้น แต่ถ้ามันเป็นจริงก็ต้องมีคนรับผิดชอบ กระผมกราบเรียน
ท่านประธานว่าเราไม่อยากจะเห็นบ้านเมืองเรามีปัญหา เราไม่อยากจะเห็นความขัดแย้ง
ในบ้านเมืองนี้มีมาก แต่เชื่อเถอะครับว่าความขัดแย้งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ
มันไม่ใช่เหมือนเหตุสึนามิ (Tsunami) มันไม่ใช่แผ่นดินไหว มันเป็นเรื่องแค่มนุษย์สร้างขึ้น

ความขัดแย้งในสมัยก่อน เราเปลี่ยนแปลงการปกครองมาแล้ว ๗๖ ปี ท่านประธานครับ คนหนึ่งเลือกตั้งชนะเป็นฝ่ายรัฐบาล อีกฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายค้าน เคยขัดแย้งอย่างนี้ไหม ไม่มีใครเป็นฝ่ายค้านก็เป็นฝ่ายค้าน ใครเป็นรัฐบาลก็เป็นรัฐบาลไป เขาไม่ได้ขัดแย้งอย่างนี้แล้วทำไมถึงได้เกิดได้ความขัดแย้งในยุคที่ประชาธิปไตยได้ผ่านมาแล้วถึง ๗๖ ปี คำตอบก็คือ มนุษย์ไปสร้างความขัดแย้งขึ้น ผมต้องกราบเรียนท่านประธาน เมื่อสักครู่นี้ท่านสมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดระยอง พบท่านในห้องอาหาร เอ่ยขึ้นมาก็ขอร้องท่านด้วยไม่ได้ขออนุญาต แต่ว่าท่านเตือนด้วยความหวังดี ท่านเตือนว่า เมื่อท่านเข้ามาในสภาวันนี้ กลุ่มที่ชุมนุมอยู่ข้างนอกถามว่า เป็นประชาธิปไตยหรือเปล่า ถ้าเป็นประชาธิปไตยก็จะเล่นงาน ไม่ให้เข้า ท่านเลยบอกกระผมว่า ช่วยเตือนพรรคพวกประชาธิปไตยด้วยเดี๋ยวกลุ่มนั้นเขาจะเล่นงาน ท่านประธานครับ ทำไมเกิดเหตุอย่างนี้ขึ้น ความจริงไม่ใช่เรื่องใหม่ ผมเป็นผู้แทนราษฎรครั้งนี้ วันที่ไปรับหนังสือรับรองจาก กกต. ก็เจออย่างนี้ ผมยังแปลกใจว่า ผมเป็นศัตรูอะไรกับคนเหล่านี้ ผมเป็นประชาธิปไตยเท่านั้นเอง แค่นี้ต้องเป็นศัตรูกับคนเหล่านี้หรือ คำตอบก็คือว่า คนเหล่านี้เขาจัดตั้งมา เขาสร้างขึ้นมาเพื่อให้ก่อความขัดแย้งกับคนอื่น แล้วก็ขยายอย่างที่เราได้เห็น สมัยก่อนแท็กซี่ (Taxi) เขาไม่ได้มีพรรค แท็กซี่ใครเป็นรัฐบาล เป็นฝ่ายค้าน เขาก็วิจารณ์การเมืองด้วยความตรงไปตรงมาของแท็กซี่ พี่น้องแท็กซี่เราไม่เคยแบ่งว่า คุณไม่เชียร์พรรคไทยรักไทย คุณก็ขึ้นแท็กซี่ไม่ได้ หรือทะเลาะกันกับผู้โดยสาร ไม่เคยเป็นอย่างนี้ มันเกิดขึ้นจากการสร้างกลุ่มคนขึ้นมาเพื่อแบ่งแยก คุณเป็นนักธุรกิจ คุณไม่หนุนรัฐบาล คุณทำธุรกิจโดยเสรีไม่ได้ คุณจะต้องถูกแก๊ง สรรพากรต้องตรวจภาษีคุณ ตรวจแล้วตรวจเล่า ที่พิษณุโลกผมก็เจอด้วยตัวเอง แค่อินกับหมอวรงค์เท่านั้นเอง พ่อค้าคนนั้นก็ถูกสรรพากรตรวจแล้วตรวจอีก จนกระผมต้องไปเรียนท่านอธิบดีกรมสรรพากรด้วยตัวกระผมเอง ท่านอธิบดีกรุณาอย่าไปแก๊งเขา เขาไม่ได้มีอะไร ท่านอธิบดีก็บอกผมว่า ท่านไม่ได้สั่ง กระผมมาบอกว่าผมทราบท่านอธิบดีไม่ได้สั่ง แต่ลูกน้องท่านทำอย่างนี้ เพราะบังเอิญว่าพ่อค้าคนนั้นไปเดินกับหมอวรงค์ ซึ่งเป็นประชาธิปไตย อันนี้ก็ตัวอย่างเล็ก ๆ แต่ตัวอย่างใหญ่กว่านั้นก็คือ นักธุรกิจเขาเกิดความหวาดกลัว ความแตกแยกขัดแย้งมันขยายไปจากจุดเล็กเป็นจุดย่อย จุดใหญ่มากขึ้น ๆ ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ น่าตกใจ เหมือนอย่างที่ว่า

ท่านวุฒิสมาชิกกระยองได้เตือนไว้ กระผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลขอความเห็นในเรื่องของการแก้ปัญหาหนี้ เราก็ใช้โอกาสนี้ให้เป็นประโยชน์ นอกเหนือจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าแล้ว ทำไมเราไม่คิดอนาคตด้วย เพราะถึงแม้เราแก้ปัญหาของกลุ่มพันธมิตรจบไปแล้ว ช่างหน้ากระผมไม่แน่ใจเลยครับว่าเรื่องมันจะจบ ถ้ายังมีทัศนคติและแบ่งแยกอย่างที่ยดำเนินมาหลายปีต่อเนื่องมาจนปัจจุบันนี้นั้นเป็นเรื่องหนึ่งนะครับ

อีกประการหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่ากลุ่มผู้ชุมนุมเขามีจุด ๆ หนึ่งที่พูดเมื่อไรก็ตาม เราทั้งหลายที่รักประชาธิปไตย ท่านประธานหรือกระผมจะต้องยอมรับว่า ปัจจุบันนี้การเมืองมันเปลี่ยนไปมาก ใครที่คิดว่าขอให้ชนะเลือกตั้ง โกงมาก็ได้ ช้อเสียงมาก็ได้ แล้วเอาเป็นความชอบธรรมว่า ผมมาจากการเลือกตั้ง ข้าพเจ้ามาจากการเลือกตั้ง ขณะนี้มีการพิจารณาไตร่ตรองโดยละเอียดมากขึ้นว่า คุณมาด้วยความชอบธรรมใหม่ เพราะถ้าหากว่าการเลือกตั้ง หมายถึงว่า ช้อก็ได้ โกงก็ได้ อย่างนี้มันไม่ได้ดีไปกว่าเผด็จการ มันไม่ได้ดีไปกว่ารัฐบาลทหารฯ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่เฉพาะหน้า ที่เขาเรียกร้อง แต่มันเป็นอนาคตของบ้านเมือง ที่เราจะต้องตระหนักร่วมกันว่า เราจะแก้ปัญหานี้ได้อย่างไร รัฐบาลในฐานะผู้ปฏิบัติ จะต้องตระหนักถึงเรื่องนี้ สุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าเงื่อนไขที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ อันเป็นมูลเหตุที่ก่อให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ มีการชุมนุมประท้วงเรียกร้อง คือการทำทลายในสิ่งที่ไม่ควรจะทำทลาย ท่านไม่ได้ทำผิดกฎหมายหรอกครับ การที่ตั้งบุคคลซึ่งเป็นพวกของท่าน ไม่ผิดกฎหมายหรอกครับ---

แม้กระทั่งนายกรัฐมนตรีตั้งกรรมการของคณะกรรมการของบริษัทการบินไทย ซึ่งเป็นเจ้าของบริษัทที่ให้โฆษณาแก่ท่านในการทำรายการโทรทัศน์ ไม่ผิดกฎหมาย แต่เหมาะสมหรือครับ หรือการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตั้งคณะกรรมการในธนาคารแห่งประเทศไทยขึ้นมา บุคคลซึ่งกระผมรู้ เพราะว่าสมัยกระผมเป็นรัฐบาล คนนั้นถูก ก.พ. ลงมติให้ออกแต่ก็มาช่วยกันตอนหลัง รัฐบาลสมัยต่อมาก็ช่วยกัน แล้วคนเหล่านั้นเอาเข้ามาเป็นคณะกรรมการเป็นหลักของบ้านเมือง ของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ท่านกรณ จาติกวณิช ก็พยายามเรียกร้อง ท่านลองทบทวนดูสิครับ นี่เป็นตัวอย่างเพียง ๒ ตัวอย่างที่กระผมยกขึ้นมา มีอีกมากมาย รวมทั้งข้าราชการที่กำลังแต่งตั้งใหม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเงื่อนไขใหม่ที่ก่อให้เกิดความไม่พอใจ และความไม่พอใจนี้มันไม่เหมือนอดีตแล้ว ขณะนี้มันมีการแสดงออกมาก มีสื่อที่เป็นตัวสะท้อนออกได้มาก จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องลดสิ่งเหล่านี้

โดยสรุปท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่านอกเหนือจากประเด็นที่คุณจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ ได้กราบเรียนท่านประธานในการเสนอความเห็นในการแก้ไข ปัญหาแล้ว กระผมมีเพิ่มเติมก็คือกรณีของการให้ข้อมูลที่เป็นความจริง รัฐบาลต้องไม่โกหก ต้องไม่บิดเบือน ความจริงเป็นอย่างไรต้องเป็นอย่างนั้น อย่าไปบิดเบือน อย่าบิดเบือนเพียงเพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ อย่าบิดเบือนเพื่อประโยชน์ในการที่จะแก้ตัว ต้องให้ความจริง แล้วความรู้สึกซึ่งซึ่งโกรธแค้นก็จะมี อย่าไปเลือกปฏิบัติครับ ท่านต้องปฏิบัติต่อประชาชนทั้งประเทศว่าเขาคือเจ้าของประเทศ นายกรัฐมนตรีก็ได้พูดถึงคน ๖๓ ล้านคน และท่านบอกว่ากลุ่มชุมนุมหิบบมือเดียว และท่านบอกคนเหล่านั้นเหมือนหุ่น สั่งให้ทำอะไรก็เป็นอย่างนั้น ไม่ใช่หรอกครับ ทำไมเราจะไม่รู้ พวกเราอยู่ในพื้นที่คนมาชุมนุม บ้านกระผมก็เหมือนกัน เขาก็มาชุมนุม เขาก็ไปบอกถามว่าไปอย่างไร ก็บอกเอารถกันไป ไม่มีใครให้เงินหรอกครับ มาเอง อย่าเข้าใจว่าคนเหล่านั้นคือหุ่น เขาคิดของเขาเอง เขาตั้งใจของเขาเอง และเขาก็มีความไม่พอใจในหลายเรื่อง ถ้ารัฐบาลเห็นว่าความไม่พอใจนั้นเป็นสิ่งที่ไม่จริง รัฐบาลก็ต้องชี้แจง การชี้แจงไม่เสียหายอะไร เพียงแต่อย่าบิดเบือนความจริง นั่นก็เป็นอีกประการหนึ่งที่จะกราบเรียนท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมหวังอย่างยิ่งว่านอกเหนือจาก

ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนต่อเนื่องจากที่ท่านจุนทร ลักษณะวิศิษฐ์ ได้กล่าวมาแล้ว ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็คงจะได้เสนอความเห็นที่เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาต่อไป ขอให้ที่ประชุมนี้กรุณาอย่าถือว่าเราประชุมเพื่อมาอภิปรายด่าพันมิตร หรือเพื่อที่จะหาจำเลยในกรณีที่เกิดขึ้น เหนือสิ่งอื่นใดไม่ว่าถูกหรือผิดรัฐบาลต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ถ้าถูก รัฐบาลก็ได้ดิบได้ดีไป ถ้าพลาด รัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบ เพราะรัฐบาลคือฝ่ายบริหาร วันนี้อย่าลืมว่ารัฐบาลเสนอญัตติเองเพื่อขอความเห็นจากพวกเรา และหน้าที่เราก็คือประมวลความเห็นเท่าที่จะหาได้ในการแก้ปัญหาให้กับท่านต่อไป ขอขอบพระคุณท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ขอบพระคุณท่านที่ปรึกษา เรียกตำแหน่งไม่ถูก ของพรรคประชาธิปัตย์ คุณชวน หลีกภัย ผมจะบอกให้ฟังนะครับ ฟังดูก็เรียบร้อยดีทุกประการ แต่ในความเรียบร้อยที่อภิปรายกันมานั้นฟังดูถ้าเกิดกลืนกันไปก็ไม่ใช่ไร แต่ผมเห็นว่าต้องเป็นไรอย่างกรณีทีบอกว่าไปแต่งตั้งเอาบริษัทที่โฆษณา พริกไทยตรามือนั้นแหละครับ ไปเป็นกรรมการการบินไทย สภาอุตสาหกรรมเขาส่งมา เขาคัดเลือกกันมา เขาทำหนังสือส่งตัวกันมา เขาเป็นสภาอุตสาหกรรม เขามาของเขาอย่างนั้น บังเอิญคนที่เข้าไปเป็นกรรมการเป็นบริษัทที่เคยเป็นสปอนเซอร์ (Sponsor) ไปเป็นสปอนเซอร์รายการอยู่ เท่านั้นครับ เอาไปโฆษณาว่ากล่าวกันใหญ่ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีก็เอาข้อมูลนี้มาใช้ด้วย ตรวจสอบดูเถอะครับ เป็นเรื่องที่ว่าผมไม่อาจจะพูดว่าอย่างไรถูก แต่ก็ไม่เคยได้คาดคิดว่าท่านอดีตนายกรัฐมนตรีจะเอาข้อมูลที่มันไม่ตรงกับความจริงอย่างนี้มาใช้ด้วย ขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธาน ขออนุญาตครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่อนุญาตครับ

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ใช้สิทธิพาดพิง นายชวน หลีกภัย กล่าวหาว่าผมพูดเท็จ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่อนุญาต

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
เสียหายครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เสียหายตรงไหน

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ก็กรณีหมากัดมือบ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เรื่องมันไปดีแล้วคุณจตุพร

นายจตุพร พรหมพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้พูดบนหลักที่ไม่มีหลักฐาน พรรคประชาธิปัตย์เคยร้องผมที่
กกต. ด้วย และ กกต. ก็วินิจฉัยว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องจริง เป็นการพูดตามข้อเท็จจริง
ในหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ย้อนรอยตีมือบ ๔ รัฐบาล
วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๒ เจ้าหน้าที่ตำรวจปล่อยให้ผู้ต้องหาตำรวจ ๔ ตัว กระโจนเข้ากัดมือบ
สมัชชาคนจนที่เดินทางมาเรียกร้องให้รัฐบาลพยุงบาราคาห์ล่าปะหลังที่หน้าทำเนียบ
รัฐบาล ยังผลให้เกษตรกรจำนวน ๑๓ ราย ถูกกัดได้รับบาดเจ็บมากบ้างน้อยบ้าง
เหตุการณ์หมากัดมือบกลายเป็นปัจจัยส่งผลให้พรรครัฐบาลต่อมากว่าที่นั่งถล่มทลาย
ในสมัยต่อมา กลายเป็นตราบาปติดตัวพรรคประชาธิปัตย์มายาวนานจนถึงทุกวันนี้
ถ้าเห็นว่าถ้อยความนี้ไม่จริงก็ไปฟ้องหนังสือพิมพ์มติชน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ฟ้อง ไม่ร้อง เชิญนั่งลงเถอะครับ
คือเรื่องนี้เขารู้กันนานแล้ว ขอเชิญคุณเกียรติกร พากเพียรศิลป์ พรรคประชาธิปัตย์
เชิญครับ

นายเกียรติกร พากเพียรศิลป์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ปราจีนบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เกียรติกร พากเพียรศิลป์ ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ ในนามรัฐสภา วันนี้นายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีได้เสนอเรื่อง ขอลิขิตไปให้สมาชิก รัฐสภา ให้อภิปรายเกี่ยวกับปัญหาการชุมนุม ซึ่งวันนี้ปัญหาการชุมนุมของบ้านเรา ทุกวันนี้มีปัญหามากทุกเรื่อง ทุกวันนี้ประชาชนทั่วทั้งประเทศไทยทุกหัวระแหง ไปที่ไหนกับแต่เรื่องปัญหาของบ้านเมือง เรื่องการทำงานของบ้านเมือง เรื่องพันธมิตร ผมไม่ได้ว่าพันธมิตร เดียวผมจะกลับบ้านไม่ได้ ปัญหาคือว่าตอนนี้มันมีความขัดแย้ง ระหว่างรัฐบาลกับพันธมิตร นักวิชาการหลายคนได้เสนอทางแก้ ทางแก้ไขที่ดีที่กระผม อยากจะเสนอนั้นก็คือเงื่อนไขของแต่ละฝ่าย รัฐบาลมีเงื่อนไขอะไร พันธมิตรมีเงื่อนไข อะไร ความต้องการของทั้ง ๒ ฝ่ายต้องการอะไร ปัญหาตรงนี้เลยเป็นฉนวนทำให้ ๒ ฝ่าย แตกแยก ผมเข้าใจ พันธมิตรก็ต้องการให้นายกรัฐมนตรีลาออก พันธมิตรนั้นได้ชุมนุม กันมาตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ซึ่งรัฐบาลท่านสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ได้ทำงานมาสักระยะหนึ่ง ก็มีการเดินขบวนขับไล่ที่สะพาน มัชฌิมวงศ์ว่านี่เป็นหุ่นเชิด ซึ่งผมเข้าใจเรื่องนี้ว่ามันเป็นเรื่องละเอียดอ่อน เป็นเรื่องที่ สืบเนื่องกันมาตั้งแต่สมัยอดีตพรรคไทยรักไทย ปัญหาก็คือว่ามีความขัดแย้งกันมา เน้นนานเมื่อพรรคพลังประชาชนได้เสียงข้างมากจากพรรคร่วมรัฐบาล ๖ พรรค ซึ่งประชาชนเลือกมา ทุกคนในสภาแห่งนี้ทั้ง ส.ส. ส.ว. เลือกตั้ง สรรหา ทุกคนรักประเทศชาติหมด รักประชาชนหมด ทุกคน ทำงานเพื่อประชาชน ทำงาน เพื่อพระเจ้าอยู่หัว วันนี้เป็นวันดีวันหนึ่งที่พวกเราทุกคนทุกสภาร่วมกันคิด ร่วมกันแก้ไข เพื่อให้บ้านเมืองไปได้ ผมก็อยากจะให้ในวันนี้ทางพันธมิตรและผู้ชุมนุมที่ฟังอยู่ เห็นใจรัฐบาลบ้าง เห็นใจทุกคนที่ทำหน้าที่ของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี ทุกคนตั้งใจจริงทำงานเพื่อชาติบ้านเมือง แต่ความขัดแย้ง เกิดจากไหน-----

เกิดจากการพูดบนเวที การพูดของพวกเขา ผมไม่โทษใคร เพราะการพูดถ้าใส่ร้าย
ป้ายสีกัน คนฟังถ้าไม่เข้าใจก็จะเห็นด้วย เหมือนเราดูละครรักนางเอก เกลียดตัวอิจฉา
ไปเดินตลาดไม่ได้ นี่คือเรื่องจริงของคน เพราะคนเราความรู้ไม่เท่ากัน แต่ทุกคนมีความดี
รักพระเจ้าอยู่หัวเท่ากัน ความรู้ความสามารถของทุกคนในที่นี่ บางคนอาจจะเรียนสูง
ถึงดอกเตอร์ ปริญญาตรี ปริญญาโท รองศาสตราจารย์ แต่บางครั้งความรู้
เยอะมากก็ตาม ความคิดเห็นยังไม่ตรงกันเลย นักวิชาการบางที่บอกว่าท่านจบสถาบัน
อะไรมีการแบ่งชั้นวรรณะสถาบันอีก สีแดง สีขาว ผมเข้าใจผมอยู่สถานที่ผมฟังพวกทุกฝ่าย
ทั้งประชาธิปไตย ทั้งพลังประชาชน ทุกพรรค ทุกคนตั้งใจทำเพื่อชาติบ้านเมือง
แต่บางอย่างเราก็เข้าใจในเหตุผล ความขัดแย้งครั้งนี้เป็นความขัดแย้งที่ประชาชน
ทั้งประเทศ ๖๓ ล้านคน จ้องมองสมาชิกรัฐสภาเราอยู่ว่าจะเดินไปทางไหน จะแก้อย่างไร
ผมก็อยากให้ทุกคนทั้งคณะพันธมิตร นักวิชาการ พรรคร่วมรัฐบาล พรรคฝ่ายค้าน
วุฒิสภา มาคุยกันตกลงกันว่าสิ่งที่ผู้ชุมนุมได้ไปบุกทำเนียบ ยึดทำเนียบต้องถามเขาว่า
จะยึดไว้กี่ปี จะยึดอีกนานเท่าไรและต้องการอะไร เพราะว่าทางรัฐบาลต้องหาที่ทำงาน
ใหม่ใหม่ เพราะว่าที่ทำงานไม่มีที่แล้วก็อยากให้พวกเรามาร่วมกันว่าจะทำอย่างไร
ให้การเมืองเดินไปได้ ผมคิดว่าตอนนี้ถ้าเรามาอยู่มาหาญ มีกลุ่มพันธมิตร กลุ่ม นปค.
จับมาชนกันคนที่เดือดร้อนก็คือประชาชน ผมสงสัย บางทีรถไฟไม่ได้วิ่ง เครื่องบิน
โดนไม่ให้ขึ้น คนต่างชาติมาเที่ยวบ้านเราสับสน งง วันนี้ยังนั่งเครื่องบินกลับบ้านได้เลย
ภูเก็ต วันนี้ลงไม่ได้แล้ว คือมันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ไวมากเพียงวันสองวันบ้านเมืองเรา
เปลี่ยนแปลงได้ถึงขนาดนี้ ผมอยากเรียนท่านประธานถึงสมาชิกทุกคนและคณะรัฐมนตรี
ที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เสนอญัตตินี้เข้ามาเพื่อจะให้ชาวบ้านทั่วประเทศได้มีความรู้สึก
ว่าเราถอยกันได้ใหม่ ทุกคนหยุดทำเพื่อพระเจ้าอยู่หัวของเรา ผมมั่นใจเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน
ก็รับฟังเราอยู่ แล้วก็หนักใจ หนักใจประเทศชาติที่มีความขัดแย้ง แต่ท่านสูงสุดแล้ว
เราเป็นตัวแทนสถานิติบัญญัติของสภาแห่งนี้ช่วยกันแก้ไข ช่วยรัฐบาล แต่จะทำอย่างไร
ให้มันสำเร็จ สิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยากถ้าพวกเราไม่จับมือกันมัวแต่มาทะเลาะกัน คนทั้งประเทศ
มองดูอยู่ เอาเรื่องเก่ามาเล่าใหม่ เราอยากเดินไปข้างหน้าเรื่องอดีตมันก็คืออดีต
แต่ปัจจุบันนี้จะทำอย่างไรให้มันดีขึ้น นี่เป็นสิ่งสำคัญ ชาวบ้านเขาเบื่อกว่าวัน ๆ มีแต่เรื่อง

ที่แรกที่เอ็นบีทีโดนบุก ผมตกใจ นี่หนังหรือ หรือเป็นการแสดงหนัง นี่มันเรื่องจริงคือทำให้
คนนี่แปลกว่าประเทศไทยตั้งแต่เกิดมาเด็กก็เห็นผมโตมาป่านนี้ก็ไม่เคยเห็น อย่างนี้ตั้งแต่
เกิดมาในชีวิต มีการบุก เอ็นบีที บุกทำเนียบ ยึดทำเนียบแล้วต่อสู้กัน ผมไม่อยากให้
เลือดตกยางออก ไม่อยากให้ใครเลือดออกแม้แต่หยดเดียว แล้วพวกเราต้องช่วยกัน
อย่าอยู่ฝ่ายไหนฝ่ายใด อยู่ฝ่ายประชาชน อยู่ฝ่ายประเทศชาติเป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นผมก็
อยากให้ทุกพรรค ทั้ง ๒ พรรค เรื่องอดีตเรื่องเก่า ๆ แล้วคิดเรื่องใหม่ทำใหม่ บ้านเมือง
จะได้เดินต่อไปได้ สิ่งที่ผมอยากเสนอแนะครับ-----

สิ่งที่ผมอยากเสนอคือเรื่องรัฐธรรมนูญ ครั้งแรกเลยที่กลุ่มประชาชนพันธมิตรมีเรื่องที่ว่า
ขับไล่รัฐบาลชุดนี้ก็คือแก้ไขรัฐธรรมนูญ คือมาตรา ๒๓๗ กับมาตรา ๓๐๙ ซึ่งมีพรรค
ที่โดนคดีนี้อยู่ ซึ่งพรรคผมก็โดนอยู่ด้วย ผมเข้าใจ แต่เหตุเริ่มต้นคือแก้ไขรัฐธรรมนูญ
แต่ทางพรรคพลังประชาชน เป็นนโยบายของเขาตอนเขาหาเสียง พรรคผมไม่ได้หาเสียง
นโยบายนี้ แต่ที่บ้านผมปราจีนบุรีก็โหวต (Vote) ให้มีการเลือกตั้งเพราะอะไร เพราะว่า
ตอนที่ยุค คมช. เป็นรัฐบาล บ้านเมืองเราก็แย่อยู่แล้ว เขาอยากให้มีการเลือกตั้ง อยากให้
มี ส.ส. อยากให้มี ส.ว. อยากให้มีคณะรัฐมนตรีชุดใหม่ แต่พอมีไม่เท่าไร แค่ ๓ - ๔ เดือน
ปัญหาเกิดขึ้นอีกแล้ว ชาวไร่ ชาวนา ชาวสวน ชาวบ้าน รากหญ้า ร้องให้กันทุกคน
กลับไปบ้าน ผมกลับบ้านทั้งทีมีแต่ถามว่าจะยุบสภาเมื่อไร จะยุบพรรคเมื่อไร ผมบอกว่า
เพิ่งเป็นได้ ๗ เดือนเอง จะเลือกตั้งใหม่ก็คงตายแล้ว ทำหน้าที่ยังไม่สมบูรณ์เลย
ทุกคนกลัว ผมมั่นใจ ส.ส. ทุกคนกลัวการยุบสภา แต่ผมมั่นใจครั้นนายกรัฐมนตรีคนนี้
ท่านสมัคร สุนทรเวช ท่านเป็นคนตรงครับ พูดคำไหนคำนั้นเพื่อกำลังใจให้กับ ส.ส. ทุกคน
ว่าจะได้อยู่ต่อไปอีก

อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องที่ ส.ว. บางท่าน ผมไม่ได้เอ่ยนามนะครับ
ทุกท่านที่มาจากกาสรรหาหรือมาจากการเลือกตั้ง ผมคิดว่าทุกท่านมีความรู้
ความสามารถ แต่บางครั้งผมเห็นทางสื่อ บางครั้งก็มีปัญหากัน ผมอยากให้ทุกคนทุกวันนี้
ที่มีชื่อเสียง ที่ทุกคนนับถือจับมือกันสักครั้งหนึ่งให้ถึงวันพอให้ได้ ๑๑๖ วัน
ที่ท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ได้จัดขึ้น ซึ่งในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ผมยังมั่นใจเลย
ว่างานนั้นจะเกิดขึ้นที่ทำเนียบ แต่ทางรัฐบาลเรา ทางท่านสมัครยังถอยมาจัดที่สวนอัมพร
ซึ่งเป็นงานเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน ถ้าผมเป็นคนหนึ่งที่เดินขบวนในนั้นผมต้อง
กลับมาบ้าน เพราะผมรักพระเจ้าอยู่หัว เพราะเป็นงานของเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน แต่ผมเข้าใจ
เพราะว่าทางพันธมิตรเข้าไปแล้วครับ คงจะให้คนออกก็คงลำบาก เพราะทำเนียบรัฐบาล
ไม่ได้เข้าง่าย ๆ คนไม่เคยเข้าก็อยากเข้า ที่นี้เขาเข้าไปแล้วก็อยากอยู่ ธรรมดา
ทำเนียบรัฐบาลไม่มีบัตรเข้าไม่ได้ แต่เขาฟังประตูเข้าไป เขาก็ภูมิใจ เขาก็อยากจะอยู่
อยากจะทำเนียบไปเปิดห้องนายกรัฐมนตรี อยากจะนั่งโต๊ะนายกรัฐมนตรีบ้าง ผมก็กลัวว่า
สักวันหนึ่งถ้าเขามาสภาเราจะทำอย่างไรกัน แล้วพวกผมจะไปอยู่ที่ไหน เวลาประชุมสภา

ผมจะไปนั่งตรงไหน สภาใหม่ก็ยังสร้างไม่ได้อีก มีปัญหาอีก ท่านประธานสภาก็จะ
เสนอสร้าง นักเรียนก็มาเต็มสภาเลย ห้ามสร้าง แล้วเกิดอีก ๒ วัน พันธมิตรบอกมา
สภาผู้แทนราษฎรน้อย ๒ สภาเลย เต็มเลย พันธมิตรนั่งเต็มหมดเลย แล้วพวกเราจะ
ไปอยู่ตรงไหนกัน ประชุมที่ไหนละที่นี้ท่านประธาน ก็ฝากท่านประธานว่าพันธมิตรก็ไม่ได้
ผิดอะไร เพราะว่าเราทำตามหน้าที่ของระบอบประชาธิปไตยในมาตรา ๖๓ แต่บางครั้ง
ท่านก็ควรจะต้องรู้ว่าท่านมีความรู้ความสามารถ บางสิ่งที่ทำในสายตาของประชาชน
บางครั้งก็มากเกินไป ซึ่งการบุกทำเนียบซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของสภาเรา ของคณะรัฐมนตรี
เรา ของผู้บริหารทุกคนที่ผ่านมา ทุก ๆ คนอยากอยู่ในสภา ทำเนียบรัฐบาล ทุกคนอยาก
กว่าจะได้มาเป็นมันไม่ใช่ของง่าย แต่เราก็อยากจะขอร้องทุกท่านช่วยบ้านเมืองเรา
ช่วยเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินเรา ช่วยราษฎรทั้งประเทศ ๖๓ ล้านคน รอคอยความหวังจากรัฐบาล
ชุดนี้อยู่ ถามว่าจะแก้ไขอย่างไร-----

ทางเลือกของกลุ่มพันธมิตรนะครับ ก็คืออยากให้ท่านสมัคร สุนทรเวช ลาออก แต่ผมจะตอบสมมุติถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ขอโทษ ถ้าผมบอกว่า ถ้าผมลาออกแล้วท่านจะกลับไปไหม ผมอยากจะถามทางพันธมิตรเหมือนกันว่า ถ้าท่านสมัครบอกว่าผมไม่เป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ แล้วท่านเลิกได้ไหมทำเพื่อประเทศชาติ ผมว่าอนุสาวรีย์ของนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช เกิดขึ้นแน่ในประเทศไทยนะครับ แต่คิดว่าคงเป็นไปได้ เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีของเรามีความเข้มแข็งแต่ทุกคนในสภาแห่งนี้ครับ บอกว่าฝากหน่อย ฝากท่านนายกรัฐมนตรีหน่อยว่าขอร้องเลย อายุปสกาเลย ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไป เชิญคุณدنุพร ปุณณกันต์ ครับ เชิญ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ

นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี (รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสุรพงษ์ สืบวงศ์ดี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงที่ท่านประธานที่ปรึกษาพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อสักครู่นี้ท่านได้พูดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มีการแต่งตั้งผู้ที่ ก.พ. ได้ให้ออกจากราชการเป็นกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย ผมเกรงว่าจะมีการบันทึกไปในบันทึกการประชุมของสภาแห่งนี้แล้วจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน เพราะว่ากรรมการธนาคารแห่งประเทศไทยที่ผ่านการสรรหามีทั้งหมด ๖ ท่าน ก็คือคุณพรชัย นุชสุวรรณ คุณวุฒิพันธ์ วิชัยรัตน์ พลตำรวจเอก พัชรวาท วงษ์สุวรรณ ดอกเตอร์คณิต แสงสุพรรณ คุณจรุง หนูขวัญ และคุณชัยเกษม นิติสิริ ทั้งหมด ๖ ท่านนี้ไม่มีใครที่ถูกให้ออกจากราชการ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณدنุพร พาดไปพาดมาสว่างก็ยังไม่ได้อะไร เชิญครับคุณสมเกียรติ เชิญ ผมอยากให้พูดนานแล้วเชิญครับ

นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขออนุญาตพาดพิงสั้น ๆ ผม สมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา
ผมต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกที่กรุณากล่าวถึงพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
ทั้ง ๒ ด้านทั้งด้านที่เข้าใจและด้านที่พยายามจะเข้าใจ ผมจะขอจดจำการอภิปราย
ของท่านไปอย่างยาวนานนะครับ ถึงการพาดพิงถึงกระบวนการภาคประชาชนคราวนี้
ผมอยากจะเรียนว่าตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ได้พาดพิง
ถึงชื่อผมว่ามีความต้องการอะไร ผมก็อยากจะบอกสั้นเพียงนาทีเดียว ว่าเราคิดว่าวิกฤติ
ของชาติจะหมดตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แล้ว เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ
เป็นกฎหมายสูงสุดถ้าใครทำผิดรัฐธรรมนูญต้องแสดงความรับผิดชอบสูงสุดที่เรียกว่า
สปิริต (Spirit) ทางการเมือง เมื่อรัฐบาลได้มอบหมายให้รัฐมนตรีต่างประเทศไปลงนาม
ในแถลงการณ์ร่วมที่ปารีสเรื่องเขาพระวิหารวันที่ ๒๒ พฤษภาคมปีนี้ แล้วก็มติ
คณะรัฐมนตรีวันที่ ๑๗ มิถุนายน แล้ววันที่ ๑๘ มิถุนายนลงนามในแถลงการณ์ร่วม
รัฐบาลบอกว่าไม่จำเป็นต้องนำเสนอต่อรัฐสภา เราก็คิดว่ารัฐบาลทำถูกต้องกฎหมายแล้ว
แต่เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคมปีนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติ ๘ ต่อ ๑ ว่ารัฐบาลกระทำผิด
กฎหมายสูงสุดของประเทศ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ วันนั้นแกนนำพันธมิตรเตรียม
ประชุมเพื่อสลายแล้ว คิดว่ารัฐบาลทั้ง ๓๕ คนจะแสดงความรับผิดชอบสูงสุดในการ
กระทำผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๐ ครบ อันนี้เป็นเจตนารมณ์แท้ ๆ
เลย อยากจะเรียนบอกท่านสมาชิกไว้ว่าเมื่อทำผิดในอธิปไตยทางดินแดน
แล้วศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นศาลสูงสุด ผมขออนุญาตท่านอ่านแล้วก็จบเลย มาตรา ๒๑๖
คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล
และองค์กรอื่นของรัฐ เมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยเปิดต่อหนึ่งในวันที่ ๘ กรกฎาคม
นั้น ไม่มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรีเลยหรือ ตามมาตรา ๒๑๖ -----

นี่คือน้ำใจจริงของพันธมิตรที่อยากจะยื่นมือถึงจุดยืนของพันธมิตรว่าหากรัฐบาล ๓๕ คน แสดงสปิริตสูงสุดเกี่ยวกับอธิปไตยทางดินแดนที่ได้นำเรื่องเข้าสู่รัฐสภาแล้ว ก็ปวดยการที่พันธมิตรจะต้องชุมนุมต่อไป ด้วยความเคารพอย่างสูง ต่อท่านสมาชิก ต่อสมาชิกรัฐสภานี้ ผมจะจำคำอภิปรายของท่านไปอย่างยาวนาน ขอขอบคุณมากครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณบุญยอด

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ ขออนุญาต ทางนี้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ เห็นแล้วครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ
ท่านผู้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านไม่เคยติดบัตรแสดงตนเข้าห้องประชุมเลย
สักครั้งเลยนะครับ ท่านประธานช่วยพิจารณาด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็พิจารณาแล้วครับ เพราะว่า
รายชื่อเขาปิดประกาศไว้ว่าใครลง ใครไม่ลงอยู่ข้างหน้า มีหมดแล้ว เชิญคุณบุญยอดสัน
นะครับ

นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ บัตรติดหน้าอกครับ บัตรแสดงตนที่ติดหน้าอกที่เข้าห้องประชุม

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านไม่แสดงตัวว่าเป็นผู้แทนราษฎร

นายสมเกียรติ พงษ์ไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ขออนุญาตนิดเดียวครับ บัตรผมเสีย เพิ่งเสียเมื่อตอนนั่งกับอาจารย์ไกรศักดิ์ มันเสียจริง ๆ
มันหลุดก็ใส่กระเป๋าไว้ ผมยังแสดงตนแต่มันอยู่ในกระเป๋าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เสียก็รีบแก้ ถ้าท่านอยากเป็น
ผู้แทนราษฎรอยู่ก็รีบแก้ เชิญคุณบุญยอดครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ขอบคุณท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๔ พรรคประชาธิปัตย์ ผมต้องขออนุญาต
ท่านประธานใช้เวลาในสภาแห่งนี้เพียงสั้น ๆ เท่านั้นเองครับ เป็นสิทธิขาดพิง
จากท่านสมาชิกอาวุโสซึ่งได้กรุณาได้พูดถึงผมว่าผมเป็นแกนนำพันธมิตรนะครับ ผมต้อง
ขออนุญาตชี้แจงต่อสภา แล้วก็ชี้แจงต่อประชาชนว่าผมไม่บังอาจที่จะได้เป็นแกนนำ
พันธมิตรหรอกครับ ตำแหน่งนั้นเป็นตำแหน่งที่สูงส่ง และก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะได้เป็น
แบบนั้น ผมก็ขออนุญาตเพียงแค่ว่าเรื่องของพันธมิตรและตัวผมนั้นก็เป็นคนละเรื่องกัน
เราทำงานกันคนละเวทีอยู่แล้วนะครับ จุดประสงค์จุดมุ่งหมายอาจจะเหมือนกัน ที่ว่า
เราจะต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็ขอให้ท่านได้เข้าใจ
ตามนี้นะครับ ผมไม่ขออนุญาตที่จะใช้เวลาในสภาแห่งนี้ เพราะว่าผมเชื่อว่าทุกคน
อยากจะฟังว่านายกรัฐมนตรีในวันนี้ท่านจะรับคำปรึกษาจากทางสมาชิกสภาทั้ง ๒ สภา
นั้นไปอย่างไรบ้าง ซึ่งเท่าที่ผ่านมาในวันนี้เรายังไม่เคยได้ยินอะไรเลยจากนายกรัฐมนตรีว่า
ท่านได้ประโยชน์อะไรจากการประชุมนี้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอบคุณครับ เชิญคุณدنุพร
ปुณณกันต์ ๑๐ นาที ครับ

นายดนุพร ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานรัฐสภาครับ ผม ดนุพร ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคพลังประชาชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ในการประชุมสมาชิกรัฐสภาในวันนี้ แนนอน
ครับว่าพวกเราทุกคนนั้นได้ทำตามรัฐธรรมนูญของราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๗๙ และคงต้องขอกราบขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี
ทุกท่านที่ได้ให้ความสำคัญกับสภาผู้แทนราษฎร สภาที่มีวุฒิสภาเป็นองค์ประกอบด้วย
แนนอนครับว่าเหตุผลของการประชุมในวันนี้ก็เพราะว่ามีกลุ่มของประชาชนได้ก่อตัวขึ้น
เพื่อขับไล่รัฐบาลเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของกรุงเทพมหานคร คงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าการชุมนุมของประชาชน

ที่ขับไล่รัฐบาลนั้นเกิดขึ้นที่กรุงเทพมหานคร ย่อมมีผลกระทบทางตรงกับพี่น้องประชาชน
ในกรุงเทพมหานครอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ประการแรกที่ผมต้องขอเรียนท่านประธานรัฐสภา จราจรนั้นมีปัญหากับ
พี่น้องประชาชนในกรุงเทพมหานครเป็นอย่างมาก การค้าขายในพื้นที่ใกล้เคียง
ของการชุมนุมนั้นได้รับผลกระทบ มีแม่ค้าแม่ขายได้นำผลไม้ที่เสียนั้นก็ได้มา
เททิ้ง เด็กนักเรียนแน่นอนเป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมของพี่น้อง
ประชาชน เพราะว่าเด็กนักเรียนตามพื้นที่ใกล้เคียงต่าง ๆ นั้นก็ต้องคอยหลบหลีก
ว่ากลุ่มผู้ชุมนุมนั้นจะเคลื่อนทัพไปทางใด ปิดวันบ้างเปิดวันบ้าง เด็กนักเรียนเรียน
ไม่ต่อเนื่อง รวมไปถึงตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยครับ ซึ่งตั้งอยู่ที่เมืองหลวงของ
ประเทศไทยคือกรุงเทพมหานครนั้น แน่นอนว่าได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
เช่นเดียวกัน นอกจากนั้นรวมไปถึงการท่องเที่ยว ที่แน่นอนว่าผู้ชุมนุมนั้นได้ชุมนุมกัน
บริเวณถนนราชดำเนิน-----

ซึ่งเป็นทางผ่านของนักท่องเที่ยวส่วนหนึ่งที่จะเดินทางไปยังวัดพระแก้ว ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงครับ อย่างเช่น สนามมวยก็ได้รับการปิดเป็นบางวันเพื่อหลีกเลี่ยงการชุมนุมเช่นเดียวกัน นี่ยังไม่รวมถึงผลกระทบที่ทางผู้ชุมนุมเองก็ได้บอกว่าอาจจะมีการตัดน้ำตัดไฟ ยังไม่เกิดขึ้นนะครับ แต่ว่าถ้าเกิดขึ้นผมเชื่อว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่หลาย ๆ คนนั้นไม่อยากจะเกิดขึ้นครับ การชุมนุมนั้นจากวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จนมาถึงปัจจุบันนี้ก็ได้อีก ๙๙ วันพอดีครับ ทำได้จริงเลยครับ และเมื่อวันอังคารที่ ๒๖ สิงหาคม ที่ผ่านมาได้มีกลุ่มผู้ชุมนุมนั้นได้บุกเข้าไปในสถานที่ราชการต่าง ๆ ได้ใช้กำลังที่จะพังประตูเข้าไปในสถานีโทรทัศน์เอ็นบีที ได้เข้าไปยึดในทำเนียบรัฐบาล ซึ่งเป็นที่บริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรี รวมไปถึงมีการป็นเข้าไปในสนามบินภาคใต้หลายแห่ง การบุกเข้าไปในสนามบินนี้เป็นสิ่งที่ทำให้ประเทศชาตินั้นได้รับความกระทบกระเทือนในเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นนโยบายหลักนโยบายหนึ่งของรัฐบาลที่จะนำเงินเข้ามาหมุนเวียนในประเทศของเรา ถึงแม้ว่าจะมีการเปิดสนามบินไปแล้วก็ถูกยึด แต่เขาได้ประเมินกันครับว่า ๑ วันที่มีการปิดสนามบินถูกยึดนั้นมีความเสียหาย ๒๕๐ ล้านบาทครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นเงินจำนวนนี้สูญหายไปครับ เจ้าของโรงแรม เจ้าของรีสอร์ท (Resort) ต่าง ๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยวได้รับผลกระทบครับ ไม่เว้นแม้กระทั่งพี่น้องประชาชนที่ทำมาค้าขายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ เมื่อมีเหตุการณ์ที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานเกิดขึ้น แน่แน่นอนครับว่าเหตุการณ์แบบนี้เป็นเหตุการณ์ที่ไม่ปกติเกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา ก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา พวกเราทุกคนนั้นต้องมาช่วยกันแก้ไขและหาทางออก ดังนั้นพวกเราวันนี้ถือว่าเป็นครอบครัวเดียวกันครับ ไม่อยากให้สมาชิกทุกท่านคิดว่าตัวเองนั้นเป็นสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาล ไม่อยากให้คิดว่าเป็นสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎร ของฝ่ายค้าน รวมไปถึงสมาชิกรัฐสภาแบบสรรหาหรือว่าแบบเลือกตั้ง พวกเรามาวันนี้เพื่อแก้ไขวิกฤติของประเทศชาติ การประชุมวันนี้ก็เป็นความหวังของพี่น้องประชาชนที่ได้นำความสุขนั้นกลับมาสู่ประเทศไทยอีกครั้งหนึ่ง ถ้าเป็นเช่นนี้ครับ ผมเชื่อว่าสมาชิกรัฐสภาทุกท่านนั้นจะต้องรับฟังข้อมูลทุกด้านครับ ผมขอเน้นคำว่า ทุกด้าน นั้นก็หมายความว่า ด้านที่สนับสนุนรัฐบาลเอง และด้านที่ไม่สนับสนุนรัฐบาลหรือว่าต่อต้านรัฐบาล เมื่อตอนเปิดประชุม มีท่านรัฐมนตรี

ท่านหนึ่งจากพรรคชาติไทยได้พูดถึงเหตุการณ์บ้านเมือง การชุมนุมปีนี้ ๒๕๕๑ และการชุมนุมเมื่อปี ๒๕๔๙ นั้นต่างกัน ผมเห็นด้วยกับท่านนะครับ เพราะว่าเมื่อการประชุม ๒๕๔๙ นั้นเราไม่มีสภาผู้แทนราษฎร เพราะว่ามีกรยุบสภาไปก่อน ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่เรียกว่า ทางตันทางการเมือง จนเป็นเหตุให้มีการปฏิวัติรัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แต่ปีนี้ครับ เรามีสภาผู้แทนราษฎร เรามีสมาชิกรัฐสภาครบ แล้วที่มีมากกว่านั้นนะครับ มีมากกว่าปี ๒๕๔๙ ที่มีก็คือว่า เรามีตัวแทนของกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลเมื่อปี ๒๕๔๙ นั้นได้นั่งอยู่ในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมเองและผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชนทั้งประเทศเองก็คงอยากจะได้ยินเหมือนที่ท่านสุนัยได้บอกว่า อยากจะฟังครับว่าท่านที่เป็นแกนนำในการต่อต้านรัฐบาลนั้น ท่านมีจุดมุ่งหมายอย่างไร ประเทศชาตินั้นจะดำเนินอะไรต่อไปในอนาคต ที่ผมพูดประเด็นนี้ขึ้นมาไม่ต้องการที่จะโทษว่าใครถูกหรือใครผิด ผมเชื่อว่าทุกคนนั้น รัฐบาลเองบอกว่า จะทำงานให้ประเทศชาติ กลุ่มพันธมิตรก็มีเป้าหมายที่จะทำงานให้ประเทศชาติเช่นเดียวกัน แต่ที่ผมได้เรียนไปเมื่อสักครู่นี้แล้วนะครับว่า อยากให้ทุกคนนั้นรับฟังข้อมูลรอบด้านนะครับ เพื่อประกอบในการตัดสินใจที่จะนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ให้ท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีนั้นได้นำไปพิจารณา-----

เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมเองก็อยากจะยืนยันว่าทางออกของประเทศจะอยู่ตรงไหน เพราะประเทศเรานั้นมีอยู่ ๓ อำนาจ ซึ่งจะต้องคานอำนาจซึ่งกันและกัน ก็คืออำนาจ บริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ เมื่อกลุ่มที่ไม่พอใจรัฐบาล ก็คือไม่พอใจ อำนาจการบริหาร ไม่พอใจตัวท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลต้องการให้ท่านลาออก แต่ว่าไม่ได้สร้างทางให้เห็นเลยว่าเมื่อรัฐบาลโดยมีการนำของ ท่าน นายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ได้ลาออกไปแล้วนั้นจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง จะทำอย่างไร เมื่อวานนี้ก็มีการ แถลงข่าวของกลุ่มที่ชุมนุมต่อต้านรัฐบาลว่า ๑. อยากให้รัฐบาลลาออก ๒. ไม่อนุญาต ให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ต้องยกเลิกการแก้ไขรัฐธรรมนูญ นั้นแปลว่าอะไร แปลว่า เมื่อนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช ถ้าท่านมีความรู้สึกว่าท่านอยากจะลาออก นายกรัฐมนตรีคนต่อไปก็คือนายกรัฐมนตรีที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แต่กลุ่มพันธมิตรเอง หรือว่ากลุ่มผู้ชุมนุมต่อต้านเองนั้น ไม่ได้ชี้ให้เห็นเลยว่าใครก็ตามที่ขึ้นมาเป็น นายกรัฐมนตรี แล้วเขาจะพอใจ ผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลเอง รวมทั้งกลุ่มผู้ชุมนุมเอง จะต้องหันหน้าเข้ามาหากันและมาพูดคุยกันว่าเส้นทางมันไม่มีตรงกลางเลย ไม่มีการ พูดคุยกันรัฐบาลบอกว่าจะทำงานต่อ พันมิตรบอกต้องออกไป ดังนั้นผมเชื่อว่าอำนาจ การบริหารงานของประเทศนั้นเป็นสิ่งที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับทั่วโลกในสายตาของ ต่างประเทศที่มองเข้ามาในประเทศไทย ดังนั้นผมเชื่อว่าถึงเวลาที่รัฐบาลเองนั้น นอกจาก ฟังความคิดเห็นจากของสมาชิกวุฒิสภาจะต้องพูดคุยกันครับว่า จะดำเนินการต่อไป อย่างไร

อีกประการหนึ่ง อำนาจนิติบัญญัติก็คือสภาแห่งนี้ เมื่อท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่าอยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีลาออก ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีลาออกจะมีอะไรต่อไป ในอนาคต สภาแห่งนี้จะอยู่กันอย่างไร เพราะว่าพรรคพลังประชาชนนั้นผ่านการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้เสียงข้างมาก ๒๓๓ ก็เป็นเสียงข้างมากได้จัดตั้งรัฐบาล

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : หมดเวลาแล้ว

นายธนุพร ปุณณกันต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ทราบครับ เหลืออีก ๔๐ วินาที เพราะฉะนั้นฝากรัฐบาลว่าท่านต้องมาพูดคุยกัน แล้วก็ ห้ามใช้กำลังรุนแรงกับฝ่ายที่ต่อต้าน กระผมเชื่อว่าการประชุมรัฐสภาวันนี้ก็จะทำให้

ประเทศไทยนั้นได้พอเห็นแสงสว่างอยู่ทางปลายอุโมงค์เล็ก ๆ ให้ประชาชนทั่วประเทศ
ที่เลือกพวกเรา มา เราเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนนั้นได้มีความหวังว่าประเทศไทยนั้น
จะดำรงอยู่ต่อไปด้วยความสงบอย่างที่เคยเป็นมาก่อนเป็นร้อย ๆ ปี กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานสภาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณคำณูณ สิทธิสมาน เชิญครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ประเภท
สรรหาจากภาควิชาการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมจะพยายาม
ใช้เวลา ๑๐ นาทีอย่างมีคุณภาพที่สุด การประชุมรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๙ วันนี้ครับ
ท่านประธานจะมีประโยชน์มาก หาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้วก็สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ระดับแกนนำของพรรคร่วมรัฐบาลที่เป็นผู้ริเริ่มเสนอให้มีการประชุม
ครั้งนี้จะมีน้ำใสใจจริงแล้วก็เปิดใจให้กว้าง รับฟังความคิดเห็นที่อาจจะไม่ถูกใจบ้าง
ที่อาจจะแตกต่างไปจากความคิดความเชื่อเดิมของท่านบ้าง ผมไม่ยากให้การประชุม
วันนี้เป็นเพียงพิธีกรรมของระบบรัฐสภาหรือว่าเป็นส่วนหนึ่งของยุทธวิธีที่ใช้รับมือกับ
กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ท่านประธานครับ แม้ว่าผมจะสงสัยหลังจาก
ฟังคำแถลงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระดับแกนนำของพรรคร่วมรัฐบาลที่ประชุมกัน
เมื่อคืนนี้ แล้วก็ต้องสงสัยเพราะว่าฟังท่านนายกรัฐมนตรี ท่านออกรายการประจำ
ของท่านเข้าวันนี้ แล้วก็เห็นท่านแสดงท่าทีทั้งเมื่อวานนี้และวันนี้ ก็คงจะห้ามผมไม่ได้ว่า
ทำไมถึงต้องสงสัยถึงสภาวะการเปิดใจกว้างและน้ำใสใจจริงที่ไม่ใช่เพียงต้องการให้
การประชุมวันนี้เป็นเพียงพิธีกรรมหรือเป็นหนึ่งในยุทธวิธี สาเหตุสำคัญที่ต้องสงสัย
ในความจริงใจในความเปิดใจให้กว้าง-----

ในเมื่อสถานการณ์วิกฤติระดับนี้ ท่านประธาน ใคร ๆ ก็รู้เท่ากันนะครับ ทั้งสมาชิกและไม่ใช่สมาชิก และนักวิชาการ หรือผู้สังเกตการณ์ทางการเมืองต่าง ๆ ชำงนอกกว่าทางเลือกของก้าวแรกจากทางออกจากวิกฤติการเมืองในขณะนี้นั้น มันก็มีอยู่ทั้งสิ้น ๓ ทางด้วยกัน ๓ ทางใหญ่ ๆ อยู่ที่ว่า จะเลือกทางไหน ทางหนึ่งก็คือนายกรัฐมนตรีลาออก ทางที่ ๒ ก็คือการยุบสภา แต่ทางที่ ๓ ก็คือทั้งไม่ลาออก ทั้งไม่ยุบสภา ผูกมือกัน ๖ พรรคไปอย่างนี้ แล้วก็หาช่องทางที่จะบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาดตามที่มีอยู่ กระผมไม่ปฏิเสธครับ ทั้ง ๓ ทางนี้เป็นทางเลือกในระบบรัฐสภา แต่ว่าเมื่อคืนนี้ทางแกนนำพรรคร่วมรัฐบาลนั้นจากการแถลงท่านสรุปชัดเจนไว้แล้วนะครับว่าท่านเลือกทางที่ ๓ ซึ่งก็เป็นทางเดียวกับที่ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีท่านยืนยันมาโดยตลอด ก็เท่ากับว่าเป็นการตัดทางเลือกออกไปแล้ว ๒ ทาง โดยที่ยังไม่ได้รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาเลย มีหน้าซ้ำครับท่านประธาน เมื่อคืนนี้ในการตอบคำถามของผู้สื่อข่าวที่ว่า แล้วเราจะออกจากวิกฤติกันอย่างไร หนึ่งในหัวหน้าพรรคร่วมรัฐบาลท่านหนึ่ง ท่านบอกด้วยความแข็งขันนะครับ บอกว่าไม่ต้องห่วงหรรอกรรมะจะต้องชนะอกรรม ท่านประกาศด้วยวาจาที่ซึ่งขึงหนักแน่นนะครับ อกรรมะจะต้องชนะอกรรม อกรรมะจะไม่มีวันแพ้ ท่านประธานครับ นี่ไม่ใช่เพียงการชี้ถูกชี้ผิดในระดับของการถูกกฎหมายและผิดกฎหมายธรรมดาเท่านั้นนะครับ แต่เป็นการชี้ถูกชี้ผิดในระดับของอกรรมะเลยที่เดียวครับ แน่นอนครับท่านประธาน ผมไม่เชื่อว่าท่านหัวหน้าพรรคร่วมรัฐบาลท่านนี้ท่านจะเห็นว่าตัวท่านหรือพรรคร่วมรัฐบาลนั้นเป็นฝ่ายอกรรม เพราะฉะนั้นมุมมองและท่าทีที่ท้วงท้วงของของของท่านในคำประกาศเมื่อคืนนี้ก็เท่ากับว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยไม่เพียงแต่ทำผิดกฎหมายเท่านั้น แต่ถึงขั้นเป็นฝ่ายอกรรมเลยที่เดียว การตัดหนทางเลือกล่วงหน้าก่อนรับฟังความคิดเห็นที่อุตสาหกรรมเปิดสภาตามมาตรา ๑๗๙ และการใช้ท่าทีที่ท้วงท้วงของพิพากษาระดับของอกรรมะเช่นนี้ ผมไม่แน่ใจครับว่าจะทำให้การประชุมรัฐสภาวันนี้เป็นเพียงแค่พิธีกรรมและยุทธวิธีหรือเปล่า ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นมันก็ไม่สามารถจะเป็นทางออกจากวิกฤติได้ และที่สำคัญครับท่านประธาน ผมเชื่อว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเขาน่าจะพอใจท่าทีและท้วงท้วงของเช่นนี้ เพราะการประชุมที่ส่อได้ว่าจะ เป็นเพียงพิธีกรรมและยุทธวิธี จะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่าระบบปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาได้จากภายใน

ระบบ การยกระดับเป้าหมายการต่อสู้ของพวกเขาในที่นี้ก็คือพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เริ่มต้นจากการต่อต้านการแก้ไขรัฐธรรมนูญยกขึ้นมาเป็นการขับไล่รัฐบาล แล้วตามมาด้วยการเรียกร้องการปฏิรูปการเมืองครั้งใหญ่ เพื่อให้เกิดสิ่งที่เรียกว่าการเมืองใหม่ โดยวิธีการที่ประกาศล่าสุดว่าประชาวิวัฒน์นั้น ซึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่โดยประชาชนโดยตรง ไม่ใช่โดยตัวแทนประชาชนที่มาจากการเลือกตั้ง และมาจากการสรรหาเช่นผม คือในระบบปัจจุบัน มันจะมีน้ำหนักขึ้น มีความชอบธรรมมากขึ้น ในมุมมองของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยผมมองเช่นนั้นนะครับ หากรัฐบาลเลือกหนทางที่ ๓ คืออยู่กันไปอย่างนี้พยายามบังคับใช้กฎหมาย ไม่ลาออก ไม่ยุบสภา ผมเชื่อว่าเขาจะมองว่าคือชัยชนะเบื้องต้น ณ สถานการณ์นี้ของพวกเขา ด้วยเข้าไป ไม่ใช่ที่ผมเห็นด้วย แต่ผมจะลองอ่านใจเขาดู การอยู่เฉย ๆ ไม่ออก ไม่ยุบ ไม่ปรับ เน้นบังคับใช้กฎหมายโดยเคร่งครัด อาศัยเพียงจังหวะระยะเวลาตามที่พูด ๆ กันมานั้นหากเปรียบไปนะครับมันก็เหมือนตุ้มนาฬิกาที่เหวี่ยงไปมาระหว่างซ้ายสุดกับขวาสุด พันมิตรผู้ร่วมชุมนุมเองก็อาจจะต้องการเช่นนี้ เพื่อที่จะทำให้เป้าหมายการเมืองใหม่โดยประชาวิวัฒน์นั้นมีความชอบธรรมยิ่งขึ้น-----

ท่านประธานครับ เรามามองในทางตรงกันข้าม ผมเชื่อว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยน่าจะหนักใจกว่านี้ หากทางออกที่คนในระบบเลือก ซึ่งก็คือรัฐบาลและพรรคร่วมรัฐบาลเลือก จะเป็นทางใดทางหนึ่งใน ๒ ทาง คือลาออกหรือไม่ก็ยุบสภา เพราะว่าในที่สุดแล้วมันจะทำให้เป้าหมายสูงสุดที่พวกเขาประกาศออกมาคือการเมืองใหม่โดยประชาธิปไตยเดินไปไม่ถึง แน่แน่นอนเขาอาจจะยังชุมนุมต่อไปในลักษณะเดิม แต่ก็ไม่น่าจะคิดว่าจะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนเท่าเดิม ถ้าเขาจะปรับยุทธวิธีการต่อสู้ ปรับข้อเรียกร้องใหม่ เขาก็ต้องการคำอธิบายที่สร้างเหตุสร้างผล ให้ประชาชนที่มาร่วมชุมนุมได้มากกว่านี้ ท่านประธานครับ โดยความเป็นจริงแล้ว ไม่ว่าจะการลาออกหรือการยุบสภานั้นไม่ได้เป็นผลเสียหายแก่รัฐบาลเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้เป็นผลเสียหายแก่ระบบ กระผมจะพูดถึงซีเนริโอ (Scenario) หรือทางเลือกใน ๓ ทางนี้ในแง่ข้อดีข้อเสีย ในทางที่ ๑ สมมุติที่มีอีกยุคไม่ออก สถานการณ์จะเป็นอย่างไรครับ สถานการณ์ที่จะเป็นไปต่อไปคือการประท้วงของพันธมิตรยังดำรงอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะต้องอดมากขึ้น อดทนมากขึ้น แล้วก็เสี่ยงมากขึ้น พวกเขาจะต้องมีการขยายวงของแนวร่วม โดยเฉพาะในส่วนของรัฐวิสาหกิจมากขึ้น แล้วก็ยกระดับมากขึ้น ยกกระดับก็คือการชุมนุมมวลชนขนาดใหญ่ เป็นการนัดหยุดงานในระดับทั่วประเทศ ซึ่งก็คงจะต้องพัฒนาไป แล้วก็อาจจะเกิดการกระทบกระทั่งจนกระทั่งถึงเลยจุดความอดทน ในขณะนี้สถานการณ์ก็มีแนวโน้ม เพราะว่าก็ได้มีการชุมนุมของมวลชนฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลแล้ว ทั้งในกรุงเทพฯ แล้วก็มีการระดมมาจากต่างจังหวัดฯลฯ รัฐบาลเองก็เคยแถลงว่า มีดาบในมือแต่ไม่ใช้ แต่สถานการณ์ผ่านไปก็อาจจะนำมาใช้ก็ได้

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาพอดีคุณค่านูณ

นายค่านูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ความรุนแรงก็อาจจะดำเนินต่อไป ผมขอปรึกษาเวลาจากเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาสัก ๒ นาที เถอะครับ ในขณะเดียวกันหนทางเช่นนี้ ฯพณฯ รัฐมนตรีเองก็ยังมีด้านอุปสรรค ทั้งเรื่องคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ก็อาจจะตีความกันได้ว่ามันจะถึงที่สุดหรือท่านจะฎีกาได้อีก แล้วก็ยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในคดีขิมไปบ่นไป

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ ท่านค่านูณครับ

นายค่านูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมขออนุญาต
บริจาคเวลาจากเพื่อนสัก ๒ นาทีนะครับ ท่านประธานครับ ถึงแม้ว่าการขาดคุณสมบัติ
ท่านอาจจะได้รับการแต่งตั้ง ได้รับการเลือกเข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรีอีก แต่นั่นก็จะเป็น
การเพิ่มวิกฤติทางการเมืองในฟากของรัฐบาลขึ้นมาอีก เกิดความไม่แน่นอนขึ้นมา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมเรียนถาม คุณดวงอนุญาต
ไหมครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภาครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : จะอนุญาตไหมครับ ๒ นาที

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : อนุญาตนะครับ เชิญครับ

นายค่านูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธาน
ครับ ในหนทางที่ ๒ คือการยุบสภา รัฐบาลอ้างได้ครับว่าโยนให้ประชาชนตัดสินใจ
แต่รัฐบาลก็ยังอยู่ในอำนาจรักษาการต่อไป แล้วถ้าเพื่อนพรรคร่วมรัฐบาลมีความมั่นใจว่า
พี่น้องประชาชนทั่วประเทศสนับสนุนจริง ๆ ท่านก็ได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามาเป็นรัฐบาล
อีกเหมือนเดิม และสมมุติในกรณีนี้อาจจะมีข้ออ้างว่าพันธมิตรประชาชน
เพื่อประชาธิปไตยเขาอาจจะไม่ยอม แต่ปัญหาความชอบธรรมที่เขาจะชุมนุมอยู่ต่อไป
ไม่ใช่เรื่องง่ายครับ อันนี้คือหนทางยุบสภา หนทางที่ ๓ คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีลาออก
ผลเสียนั้นมีแน่ ก็คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนั้นเสียความตั้งใจที่จะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
ด้วยความถูกต้องในมุมมองของท่าน แต่ว่าผลที่ตามมาก็คือรัฐธรรมนูญยังคงอยู่ จำนวน
ส.ส. พรรคร่วมรัฐบาลยังคงมีจำนวนเท่าเดิม อาจจะมีการปรับจูน (Tune) ขั้วกันใหม่
อาจจะเท่านั้น ความเป็นไปได้ อาจจะมีการเสนอตัวผู้เป็นนายกรัฐมนตรีขึ้นจากในกลุ่ม
๖ พรรคร่วมรัฐบาลขึ้นเอง แล้วก็อาจจะเป็นคนี่ประชาชนอาจจะมีการยอมรับ
ได้มากกว่านี้ในเรื่องท่าทีที่วางตนเอง ขอประทานโทษที่ต้องพูดเช่นนี้ ส.ส. ยังคงทำหน้าที่

อยู่ต่อไป ท่านประธานครับ ชีวิตมันก็มีเท่านั้นล่ะครับ ชีวิตของการเมืองในระบบมีอยู่
๓ ทาง อยู่เฉย ๆ ต่อไปบังคับใช้กฎหมาย

- ๘๘/๑

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายคำณูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ยุบสภาหรือไม่
ก็ลาออก สุดแต่ทางผู้มีอำนาจแต่ท่านจะเลือก ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบพระคุณครับ ผมขออนุญาต

นายสรวงค์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : ขออนุญาต
ใช้สิทธิพาดพิง ท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงด้วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ

นายสรวงค์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายสรวงค์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสระแก้ว พรรคประชากร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมกำลังจะเรียกคุณพอดี ในนาม
พรรคประชากรครับ

นายสรวงค์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : ผมมี
๕ นาที แต่ว่าผมขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงก่อนครับ คือในกรณีที่ท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่
ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านคำณูณ ได้กล่าวถึงคำพูดของหัวหน้าพรรค หัวหน้าพรรคหนึ่งก็คือ
หัวหน้าพรรคประชากร ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกทุกท่าน
ว่านี่คือหนึ่งของสาเหตุที่ทำให้คนแตกแยกกัน คือการฟังแล้วไม่เข้าใจ แล้วไม่ถาม แต่กลับ
เอาไปคิดเอง เออเอง นี่คือสาเหตุหนึ่งของการที่คนเราแตกแยก คำว่า ธรรมะต้องชนะ
ธรรมเป็นสุภาสิตไทยที่พวกเราแม่ตัวกระผมเองเกิดมาเรียนหนังสือก็ได้ยินแล้ว คำว่า
ธรรมะต้องชนะธรรมไม่จำเป็นจะต้องว่าธรรมะจะต้องเป็นรัฐบาล ธรรมจะต้องเป็น
พันธมิตร พันธมิตรก็มีโอกาสที่จะเป็นธรรมะได้เหมือนกันนะครับ ผมขออนุญาตใช้สิทธิ
พาดพิงตรงนี้เพื่อจะให้ประชาชนทางบ้านที่ฟังได้เข้าใจด้วย ว่าการพูดของหัวหน้าพรรค
ประชากรเมื่อคืนนี้มีเจตนาดีที่จะให้บ้านเมืองของเรามีความสงบสุขจริง ๆ นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็คงเข้าใจนะครับ เข้าเนื้อหาเลย
๕ นาที ครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : ก็ขออนุญาตใช้เวลาสั้น ๆ นะครับ อภิปรายในส่วนของพรรคประชากรไทยเพียงนิดเดียว สิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราตอนนี้ผมคิดว่าทุกคน ทุกท่านที่นั่งอยู่ ณ ที่นี้ ทุกท่านที่อยู่ทางบ้าน ทุกคนเคยทะเลาะกันครับ แต่สิ่งที่พวกเรามาถกกันในวันนี้ มาพูดคุยกันในวันนี้ ณ ที่แห่งนี้ ผมอยากจะให้ทุกท่านนั้นได้คำนึงอย่างหนึ่งเลยครับ ว่าก่อนที่จะเราจะรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นหรือเราจะให้ความคิดเห็นต่อผู้อื่น เราต้องเป็นศูนย์ เราไม่ใช่ลบ เราไม่ใช่บวก เราต้องคิดอยู่เสมอว่าตัวเราไม่ได้ถูก สิ่งที่เรากระทำไปไม่ถูก แล้วฟังความคิดเห็นของคนอื่นทางรัฐบาลก็ต้องฟังความคิดเห็นของทางฝ่ายค้านแล้วก็ท่าน ส.ว. ทางฝ่ายค้านก็ต้องฟังความคิดเห็นของรัฐบาลและ ส.ว. ทุกฝ่ายต้องฟังกัน ผมขอตรงนี้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยตอนนี้วันนี้ผมได้มีโอกาส คือไม่ได้มาสภาพตอนกลางวันแต่ฟังอยู่ตลอด เพราะว่าเจ้าคณะจังหวัดสระแก้วมรณภาพ แต่ว่าก็มาทันเวลาที่จะได้อภิปราย และก็พูดในส่วนของตัวเองนั้นรู้สึกพระสงฆ์องค์เจ้าได้ถามในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าบ้านเมืองเราจะจบอย่างไร ผมก็จนปัญญานะครับที่จะตอบว่าจะจบอย่างไร เพราะว่าตัวกระผมเองคน ๆ เดียวหรือว่าพรรคประชากร ๕ คน ก็คงไม่สามารถที่จะทำให้ประเทศนี้สงบได้ ณ ตอนนี้แต่ผมขอ ขอให้คำแนะนำนิดเดียวว่า การที่เราจะให้ความเห็นกับใครเราต้องไม่คิดว่าตัวเองถูก การที่เราจะรับฟังความคิดเห็นจากใครเราต้องไม่คิดว่าตัวเองถูก ทุกคนต้องเป็นศูนย์กดปุ่มรีเซท (Reset) กันใหม่ครับ แล้วฟัง แล้วคิด ช่วยกรุณาฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งอายุก็ไม่เยอะ ประสบการณ์ก็ไม่เยอะ แต่ทุกคนในที่นี้ผมเข้าใจว่าต้องเคยทะเลาะกันมาก่อนแล้วฟังกัน ผมขอใช้เวลาเพียงเท่านี้ นอกเหนือจากนั้นก็ให้เพื่อนสมาชิกต่อครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณนะครับ ขอให้พรรคเล็ก ๆ ท่านได้อภิปรายให้หมด เหลืออีกพรรคเดียวคือพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา เชิญคุณวรศุลี ๘ นาที อยู่ใหม่ครับ เชิญครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทฺธิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทฺธิ พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา เป็นตัวแทนของพรรครวมใจไทยชาติพัฒนา จังหวัดมุกดาหาร เป็น ส.ส. จังหวัดมุกดาหาร ท่านประธานคะ ตั้งแต่เช้า ตั้งแต่บ่ายที่ดิฉันได้ฟัง ได้รับฟังสมาชิกทุก ๆ ท่านที่อยู่ในห้องประชุมนี้ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทุก ๆ ท่านมีคุณสมบัติที่จะเป็นตัวแทนของประชาชนทั้งนั้น ในวันที่เข้ามาร่วมประชุมเป็นการเชิญของท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรีขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ท่านประธานคะ เนื้อหาในการเชิญมานี้อยากจะให้เราทุก ๆ คนผู้เป็นผู้แทนของประชาชน บ้านเมืองกำลังปั่นป่วน ประชาชนทุก ๆ คนเดือดร้อน ท่านคะ ดิฉันเดินทางมาจากจังหวัดมุกดาหาร เมื่อวานนี้อยู่ที่อำเภอวานใหญ่ จังหวัดมุกดาหาร หลาย ๆ คนถามว่าจะเป็นอย่างไร ตำรวจชายแดน ตชด. นั้นถูกเกณฑ์เข้ามาหมดแล้ว มาที่กรุงเทพฯ ทุก ๆ คนเตรียมตัวว่าจะต้องโดนเกณฑ์มาที่นี่ เพื่อที่จะมาระงับ ไม่ทราบว่าจะระงับอะไร เขาถามว่าจะระงับอะไร สงครามกำลังจะเกิดแล้วหรือ เขาถามตัวดิฉัน ตัวดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรบอกว่าในสภาไม่มีอะไร แล้วท่าน ส.ส. เข้าไปประชุมเจอไหม เจอมือบไหม เจอเขาว่าให้ไหม เราบอกว่าไม่เจออะไร แต่ในส่วนที่ของกลุ่มพันธมิตรที่ได้มาร่วมกันก็คือความคิดเห็นของประชาธิปไตย การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย แนวความคิดของทุก ๆ คนสามารถแสดงออกมาได้ ท่านมีแนวความคิดอย่างไรที่จะบริหารประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป ประเทศชาติเป็นของเรา เราเป็นคนไทย ทุก ๆ คนที่อยู่ในสภานี้เป็นตัวแทนของประชาชน ๑ ส.ส. คือ ๑๕๐,๐๐๐ คน ๑ ส.ว. คือ ๓ แสนคน ๖๒ ล้านคน ตั้งความหวังอยู่ที่สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตัวดิฉันเองได้เข้ามาในสภาอันทรงเกียรตินี้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ และปี ๒๕๓๙ เจอปัญหาต่าง ๆ และทราบถึงปัญหาของประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ นั้นเขาคิดความหวังอยู่ที่ ส.ส. และ ส.ว. ท่านคะ ดิฉัน

วันนี้รับมาประชุม เมื่อคืนนี้ยังอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร เมื่อเช้านี้ขึ้นเครื่องมา โทระจองตัว
เครื่องบิน กลัวไม่มีเครื่องบินจะเข้ามา อยากจะมารับฟังว่าเราจะทำอะไรทั้ง ๒ สถานี่
ร่วมกันประชุม จะหาแนวทางนี้แก้ไขให้กับประชาชนได้อย่างไร ตอนนี้กำลังตีกันอยู่
ที่ทำเนียบรัฐบาล นปค. กำลังอยู่ที่หน้าสภา ถ้า ๒ กลุ่มปะทะเข้าไปแล้วประเทศไทยจะ
เป็นอย่างไร ๖ มาตราการช่วยเหลือประชาชนของท่านนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช
ให้ประชาชนได้ใช้น้ำฟรี ให้ใช้ไฟฟ้าฟรี ทำไมท่านถึงให้ใช้ เพราะตอนนี้ราคาไฟก็แพง
น้ำก็แพง น้ำมันก็แพง ทุกสิ่งทุกอย่างแพง อาหารการกินแต่ก่อนนั้นอยู่ที่มุกดาหารนะคะ
ชามหนึ่ง ๒๕ บาท จานหนึ่ง ๒๕ บาท ก๋วยเตี๋ยว ๒๕ บาท แต่ตอนนี้ท่านคะ ๓๕ บาท
แล้วคะท่าน นี่ละคะสิ่งที่ประชาชนต้องการ วันนี้เรามาพร้อมฟังความคิดเห็น เรามาหา
แนวทางจะแก้ไขปัญหาอย่างไร ตั้งแต่ที่ได้ฟังมาตั้งแต่บ่ายโมงจนถึงปัจจุบัน ได้ทราบว่า
ตั้งแต่อดีตท่านนายกรัฐมนตรี เรื่องรถดับเพลิง ไม่รู้อะไร หนูไม่ทราบเหมือนกันนะคะ
แต่คิดว่าตอนนี้ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังเป็นนายกรัฐมนตรีที่เป็นผู้บริหารประเทศ ท่านอยู่
ในสถานี่ ๗ เดือน ทราบว่าท่านทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ประชาชน เห็นท่านบอกว่าประเทศชาติ
กำลังขาดน้ำ-----

เกษตรกรกำลังจะขาดผลผลิตทางการเกษตร ปุ๋ยกำลังแพง น้ำมันกำลังแพง จะสรรหา จะทำอะไรที่จะให้มีพลังงานทดแทนเกิดขึ้น โดยที่ให้มีผลผลิตจากมันสำปะหลังและ อ้อยให้มาทำเป็นน้ำมันเอทานอล (Ethanol) เพื่อจะมาผสมกับน้ำมันให้มีราคาถูกลง แล้วจะเอาไปให้การเกษตร ประชาชนในพื้นที่ ๖๕ เปอร์เซ็นต์ ไม่พูดถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ๖๕ เปอร์เซ็นต์เป็นเกษตรกร แต่เกษตรกรเหล่านั้นทุก ๆ คน ออกไปหาเลี้ยง ตามพื้นที่ ท่านคะลงคะแนนให้เราด้วย เราจะช่วยท่าน ท่านเป็นเกษตรกร ท่านเป็นกระดูก สันหลังของชาติ แต่ตอนนี้ท่านทราบไหม กระดูกสันหลังของชาติกำลังผุ กำลังแอ่น ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเข้ามาบริหารตั้งแต่วันที่รับตำแหน่ง ท่านช่วยเหลือหลายสิ่ง หลายอย่างดิฉันดีใจ แต่ไม่คิดเลยว่าสิ่งต่าง ๆ ในอดีตที่ผ่านมา นั้น ทำไมเราต้องมาบรรจ แล้วมาพูดคุยในสภาแห่งนี้ ดิฉันขอร้องทุก ๆ ท่าน ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎร จิตสำนึกในตัว ดิฉันเองจะเป็นตัวแทนของประชาชน ทุกหยดเม็ดเลือดที่อยู่ในตัวดิฉันจะทำเพื่อประชาชน ชาวจังหวัดมุกดาหารเห็น บอกว่าดิฉันอยากจะทำให้ เขาเลือกดิฉันมา ดิฉันต้องตอบแทน ทุก ๆ เดือนที่รับเงินเดือน ๙๒,๐๐๐ บาท ๖๐,๐๐๐ บาท แล้วก็เบี้ยประชุม รวมเป็น ๙๒,๐๐๐ บาท ๙๒,๐๐๐ บาทที่ดิฉันได้รับทุก ๆ เดือน ดิฉันเรียนหนังสือมา บอกว่า จบปริญญาตรีทุก ๆ คน ได้เงินเดือนอยู่ ๘,๐๐๐ บาท จบปริญญาโทได้อยู่ ๑๐,๐๐๐ กว่า บาท ทำงานไป ๓ - ๔ ปี ได้อยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าบาท ลูกชายดิฉันเป็นหมอ ได้เงินเดือน แค่หมื่นกว่าบาท แค่นี้ ๕ แต่ตัวดิฉันเองจบแค่ปริญญาตรี มาจบปริญญาตรีในที่สภาแห่งนี้ ค่ะท่านประธานที่เคารพ ดิฉันจบแค่ ป. ๗ แต่ตอนนี้ดิฉันได้เงินเดือนอยู่ ๙๒,๐๐๐ บาท ดิฉันภูมิใจในตำแหน่ง ดิฉันภูมิใจในเงินเดือนที่ได้ และเงินเดือนที่ได้มานี้ก็คือเงินภาษี ราษฎร กรีดจากเส้นเลือดของประชาชนทุก ๆ คน เสียภาษีจ่ายมา ท่านคะวันนี้การแสดงความ คิดเห็น ให้ลาออก ให้ยุบสภา ท่านคะเลือกตั้งแต่ละครึ่ง ๆ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาทนี้จะทำอะไร นั่นเงินภาษีราษฎรทั้งนั้น เงินเดือนเป็นเงินภาษี ราษฎรที่ท่านรับมาจากประชาชน แล้วให้ประชาชนไปเลือกท่านมาทำหน้าที่ให้ แล้วพอมาทำหน้าที่ให้อยู่ได้แค่ ๖ - ๗ เดือน ทั้ง ๆ ที่ ๑ วาระคือ ๔ ปี ในการบริหารประเทศ ๗ เดือน ในการบริหารประเทศนี้กำลังจะดีขึ้นแล้ว การท่องเที่ยวกำลังจะมา ตอนนี้ปิดทั้งรถไฟ บอกว่าให้รถไฟให้ประชาชนส่วนล่าง รากหญ้าทั้งหลายซึ่งเป็นเกษตรกรกระดูกสันหลัง

ของชาติ ที่กาคะแนนให้ทุก ๆ ท่านเข้ามาในสภานี้ ขึ้นรถไฟฟรี ตอนนี้ประธานสหพันธ์
รัฐวิสาหกิจหยุดงาน ท่านหยุดงานไปทำไม ท่านกินเงินเดือนของท่าน นั่นคือเงินภาษี
ราษฎรนะคะ รถไฟหยุดวิ่ง สนามบินหยุดบิน บ้านเมืองจะพังแล้ว ท่านจะทำอย่างไร
ขอทุก ๆ ท่านนะคะ วันนี้หนังสือเชิญให้มา เพื่อมาฟังความคิดเห็นของสมาชิก

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาพอดี เชิญนั่งลงครับ

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) :
อย่างไร ๆ นะคะท่านประธาน ก็ได้อภิปรายแล้วก็ได้แสดงความคิดเห็นแล้ว ก็ขอว่า
ของท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้องลาออก และอย่าเพิ่งยุบสภา ขอขอบคุณมากค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญ ฯพณฯ ผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อประมาณ ๗ - ๘ ชั่วโมงที่แล้ว กระผม
ได้ลุกขึ้นกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนให้เรามีการประชุมรัฐสภา
เพื่อให้ได้อภิปรายทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์บ้านเมืองในวันนี้ แต่ขณะเดียวกันก็ได้
กราบเรียนท่านประธานเอาไว้ว่า-----

ถ้าเราคิดว่ากระบวนการของฝ่ายนิติบัญญัติตรงนี้จะสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ กระผมก็ได้กราบเรียนแล้วว่าคงจะไม่ใช่ และเสียงสะท้อนจากสื่อสารมวลชนที่รายงานการประชุมของพวกเราออกไป ท่านประธานครับ ท่านก็คงได้รับทราบเหมือนกับที่ผมทราบว่าก็ไม่สู้จะดีนัก มีความรู้สึกที่เราได้ใช้เวลาทั้งนั้น แม้การอภิปรายของเพื่อนสมาชิกหลายท่านให้ข้อเท็จจริง มีประโยชน์ แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะลบความรู้สึกของผู้คนทั่วไปได้หรอกครับว่าเราเองแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ไม่ได้มีความพยายามอย่างมากที่สุดที่จะหาจุดที่จะเป็นที่ยอมรับ ที่จะเป็ทางออกที่ชัดเจน แล้วก็ต้องกราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรีเองซึ่งได้ใช้สิทธิในการตอบโต้หลายครั้ง ผมเข้าใจครับ ในฐานะที่เป็น ส.ส. เวลาถูกพาดพิงก็อยากที่จะใช้สิทธิเพื่อจะชี้แจง แต่ว่าวันนี้มันก็เลยทำให้มีเพื่อนสมาชิกวิจารณ์ได้ว่าท่านตั้งใจรับฟังมาน้อยแค่ไหน กระผมกราบเรียนท่านประธานครับว่า ผมว่าพวกเราทุกคนก็ล้วนแล้วแต่เป็นตัวละครในความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมครั้งนี้ และผมก็คิดว่าพวกเราเกือบทุกคน ก็เป็นเหยื่อของความขัดแย้งเช่นเดียวกัน และผมมั่นใจว่าถ้าความขัดแย้งนี้ลุกลามต่อไปประชาชนคนไทยทั่วประเทศก็เป็นเหยื่อ ดังนั้นสิ่งที่เรามาพูดกันในวันนี้กระผมเองผมก็มีหลายเรื่องที่ถูกพาดพิงจะขอใช้เวลาสั้น ๆ แต่จะพยายามไม่ให้ใครเสียหายนะครับ เพื่อที่จะให้ท่านประธานและที่ท่านนายกรัฐมนตรี ได้สบายใจก่อนว่าสิ่งที่ผมพูดในวันนี้ สิ่งที่กระผมได้ทำตลอดมา มันไม่ใช่อย่างที่บางฝ่ายพยายามที่จะยัดเยียดหรือป้ายสี กระบวนการของสื่อฝ่ายเดียวที่ท่านประธานที่ปรึกษาได้กรุณากราบเรียนท่านประธานดำรงมายาวนาน แล้วก็มีเครือข่ายอยู่พอสมควร พยายามทำให้เกิดความเข้าใจมาโดยตลอดว่าผมพรรคประชาธิปัตย์ กับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเป็นเสมือนกลุ่มเดียวกัน หรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน ยกตัวอย่างสักเรื่องก็ได้ครับ เช่น ไปอ้างอิงถึงการเสนอขอให้มีการใช้มาตรา ๗ ซึ่งความจริงข้อเสนอของกระผมกับของพันธมิตรก็ไม่ได้เหมือนกัน ที่จริงที่กระผมเสนอในวันนั้นเพราะผมเห็นว่าการจะไปใช้มาตรา ๗ โดยไม่มีเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญนั้นไม่พึงกระทำ กระผมถึงได้ไปเสนอว่าถ้าจะใช้มาตรา ๗ เป็นทางออกในวันนั้น คนที่จะต้องไปดำเนินการให้เป็นไปได้ก็คือท่านอดีตนายกรัฐมนตรีกับ

คณะรัฐมนตรีเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งต่อมาภายหลังนักกฎหมาย
ของรัฐบาลเองในขณะนั้นก็ยอมรับว่าเป็นความจริง แต่ก็มี ความพยายามที่จะทำให้เกิด
ความเข้าใจว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งหมายไปสู่เรื่องนั้นเรื่องนี้ และผมกราบเรียนนะครับว่า
ผมมั่นใจว่าสิ่งที่ผมเคยเสนอในอดีตหากมีการดำเนินการตามเราอาจจะไม่มี คมช. ไม่มี
การรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน ไม่สูญเสียรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ และก็ไม่ทำให้เกิดวิกฤติ
มันตกค้างดูกลามาถึงทุกวันนี้ ผมฟังเมื่อเข้าท่านายกรัฐมนตรีพูดถึงผมในรายการ
เหมือนกันครับ ท่านก็บอกว่าชมเชยกันอยู่ดี ๆ ก็ดีแตก-----

ที่จริงพูดมาแล้วครั้งหนึ่ง เวลาท่านชมผม ผมก็ขอขอบคุณในไมตรีของท่าน ผมไม่ได้มีเป้าหมายเป็นคนดีของท่าน ผมต้องการเป็นคนดีของสังคม คนดีของประเทศ และที่ผมจะต้องกราบเรียนก็คือว่าที่ขอให้สิทธิพาดพิงเรื่องเดียวกันนี้ ก็คือที่ท่านนายกรัฐมนตรีที่ดีและสมาชิกบางท่านกล่าวว่าเหตุการณ์เมื่อวันศุกร์ที่กระผมได้ไปเยี่ยมพื้นที่เป็นการถือหางผู้กระทำผิดกฎหมายบ้าง เป็นการไปวนเวียนปั่นเปี้ยนเพื่อจะอยู่กับฝ่ายที่จะชนะบ้าง ไม่เป็นความจริง เมื่อวันศุกร์กระผมอยู่ที่พรรคประชาธิปัตย์ ติดตามเหตุการณ์การชุมนุมอยู่ตามปกติ แล้วก็ทราบว่ามีเหตุการณ์ปะทะกันขึ้นที่บริเวณสะพานมัฆวานรังสรรค์ ไม่ใช่ข้างในทำเนียบรัฐบาล ต่อมาก็ได้ดูภาพเหตุการณ์จากสถานีโทรทัศน์หลาย ๆ ช่องประกอบกัน เห็นภาพประชาชนถูกตีจริง ๆ ปฏิเสธไม่ได้หรอก กระผมก็ยังติดตามสถานการณ์อยู่อย่างนั้นจนกระทั่งมันมีการประสานงานมาว่าบุคลากรทางด้านการแพทย์ จะเป็นแพทย์ บุรุษพยาบาล พยาบาลที่ได้เข้าไปอยู่ในบริเวณรอบ ๆ ทำเนียบรัฐบาลร้องมาว่า รถพยาบาลไม่สามารถเข้าไปถึงจุดที่มีผู้บาดเจ็บอยู่ ผมจึงต้องตัดสินใจวันนั้นว่าจะทำอย่างไร ผมทราบว่าผมไปต้องมีคนไปพูด ไปพยายามขยายความว่านี่ที่บอกว่าพันธมิตร ประชาธิปัตย์ พวกเดียวกัน เป็นอย่างนั้น ผมทราบว่าจะต้องเกิด แต่ผมตัดสินใจบนพื้นฐานในเรื่องของมนุษยธรรม ผมยอมรับไม่ได้ที่เราละเมิดกระทั่งหลักสากล แม้ในสถานะสงคราม เรื่องของบริการทางการแพทย์ต้องสามารถเข้าถึงผู้ได้รับบาดเจ็บได้ ผมจึงตัดสินใจไป แล้วเหตุการณ์หลังจากที่ผมไปตรวจเยี่ยมพื้นที่เป็นไปตามที่เพื่อนสมาชิก ขอประธานโทษ เอ่ยนาม คือท่าน ส.ส. วีระพันธุ์ สาลีสวัสดิ์ภาคได้อธิบายโดยละเอียด เท่านั้นเอง จากนั้นผมจึงไปที่ บช.น. เพื่อพูดคุยกับนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ เพื่อขอความมั่นใจเรื่องจะไม่มีการใช้ความรุนแรง มีข้อเสนอว่าจะไปทำเนียบรัฐบาลไหม ไปอะไรไหม ผมบอกว่าผมไม่ ผมไปทำหน้าที่ของผมในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นพี่น้องประชาชนได้รับบาดเจ็บซึ่งเกิดขึ้นจากการปะทะกันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมเข้าไป ผมไม่พูดผิดถูก ผมขอความร่วมมือการอำนวยความสะดวกในเรื่องนี้เท่านั้น ผมขอชี้แจงท่านนายกรัฐมนตรีและขอชี้แจงเพื่อนสมาชิกที่พาดพิงผม ทั้งในสภาและนอกสภาก่อนหน้านี้ ถ้าแม้ว่าท่านหรือคนสนับสนุนท่านได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมไม่มีจิตใจต่ำ

เพียงพอที่จะบอกว่าไม่ให้บริการทางการแพทย์เข้าไป และใครเข้าไปตรงนั้นแปลว่า
ไปเถื่อนทาง ไปเข้าข้าง ไปแสวงประโยชน์ทางการเมือง ผมไม่ทำหรอก ผมกราบเรียนว่า
จุดยืนของกระผมที่เกี่ยวข้องกับการเมืองภาคประชาชน ผมพูดมานานแล้ว และได้เตือน
ท่านนายกรัฐมนตรี ในวันที่ท่านมาแถลงนโยบาย ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะกรุณา
ย้อนกลับไปจำคำอภิปรายของผมในวันนั้นว่างานของรัฐบาลจะสำเร็จลุล่วงไปได้-----

- ๙๓/๑

ซึ่งเป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชนที่เลือกพวกเราเข้ามา ท่วงทำนองในการบริหารราชการแผ่นดินสำคัญมากและผมได้แสดงความห่วงใยตั้งแต่วันแรก ว่าท่าทีของท่านนายกรัฐมนตรีต่อการเมืองภาคประชาชน ผมไม่ได้พูดกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ต่อการเมืองภาคประชาชน ผมบอกว่าน่าเป็นห่วง เพราะในอดีตที่ผ่านมาท่านมักจะมีกระทบกระทั่งกับกลุ่มต่าง ๆ วันนั้นท่านก็ไม่พอใจผมครับ ท่านก็บอกว่าผมอายุน้อยกว่าท่านเกือบ ๓๐ ปี ไปอบรมท่าน ผมไม่ได้อบรม ผมทำหน้าที่ของผมเสนอแนะเตือนเอาไว้เพราะผมเกรงปัญหาจะเกิดขึ้น ผมกราบเรียนว่าผมพูดมาตลอดว่าวันนี้การเมืองภาคตัวแทนต้องเดินไปกับการเมืองภาคประชาชน คู่ขนานกันไป และหลีกเลี่ยงอย่าให้ปะทะกัน เราต้องเคารพการเมืองภาคประชาชนและผมก็เห็นว่าภาคประชาชนต้องเคารพการเมืองระบบตัวแทนด้วย ข้อเสนอที่ผมจะได้กราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีต่อจากนี้ไป จากการวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ กระทบผมบอกว่าอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นอย่าเพิ่งรีบลุกขึ้นมาตอบไปใคร่ตรงดูว่าวันนี้บ้านเมืองจะเดินไปอย่างไร เพราะวันนี้เราหิบบ้างแย่งมูมใดแย่งมูมหนึ่งมันไม่ได้ครับ บังคับใช้กฎหมายแย่งมูมเดียวก็ไม่ได้ ทำให้ถูกใจคนก็ไม่ได้ แต่มันอยู่ที่ว่าเป้าหมายของเราคืออะไร ผมอยากจะเริ่มจากจุดร่วม ผมหวังว่าเพื่อนสมาชิกที่แม้จะนั่งอยู่ฝั่งตรงข้ามกับกระผมจะหาจุดร่วมที่พวกเราจะเริ่มต้นได้

ประการที่ ๑ ผมเชื่อครับว่าไม่มีใครประสงค์จะเห็นความรุนแรง อันนี้พูดกันทุกฝ่าย และผมกราบเรียนว่าที่ผ่านมาไม่ว่าฝ่ายใดใช้ความรุนแรง กระผมไม่สนับสนุนทั้งสิ้น ผมพูดไปหลายครั้งไม่ได้ถูกใจกลุ่มพันธมิตรหรือครับ ก่อนเกิดเหตุวันอังคารสัมภาษณ์ผมวันจันทร์ นักข่าวมาถาม ผมบอกว่ามีข่าวว่าจะมีการไปบุกคุกสถานที่ราชการ กระผมก็ให้สัมภาษณ์ชัดเจนว่าผมไม่เห็นด้วย ที่จริงวันนี้ผมไม่จำเป็นต้องมาพูดย้ำหรือครับถ้าผมคิดแต่ว่าผมไม่อยากจะไปพูดขัดใจใคร แต่ผมอยากจะบอกว่าวันนี้บางทีมันไม่มีคำตอบที่ถูกใจทุกคนอยู่แล้ว เราต้องยอมพูดขัดใจคนและเราทุกฝ่ายต้องยอมเจ็บบ้างเพื่อรักษาส่วนรวม อันนี้สำคัญที่สุด ประเด็นก็คือว่านอกจากไม่ได้ต้องการความรุนแรงแล้วเราต้องการอะไร ผมเชื่อมั่นว่าพวกเราที่ยืนอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้บอกว่าเราต้องรักษาประชาธิปไตย ฉะนั้นขอพูดให้ชัดเจนครับ ไม่ว่าใครหรือฝ่ายใดก็ตามที่จะทำให้เกิดเหตุการณ์มีความรุนแรงมากขึ้นแล้วอาจจะนำไปสู่การรัฐประหาร

หรือการเปลี่ยนแปลงนอกรัฐธรรมนูญ กระผมไม่เห็นด้วย และถ้าเกิดขึ้นก็จะยืนยันคัดค้าน
ครับ อาจจะได้ไปร่วมเวทีกับเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลหรือครับ แต่ก็ยืนยันคัดค้าน
ผมว่าเราต้องชัดเจนตรงนี้ แต่เราต้องเข้าใจเช่นเดียวกันครับว่าจะไม่ให้เกิดความรุนแรงได้
จะไม่ให้เกิดการปฏิวัติรัฐประหารได้ ทุกฝ่ายมีหน้าที่ต้องช่วย ที่สำคัญทุกฝ่ายมีหน้าที่
ต้องยอมเสียสละ

ประเด็นถัดมาก็คือว่า ผมเชื่อว่าหลาย ๆ คนในที่นี้ก็จะยืนยันเช่นเดียวกัน
ว่าทางออกนอกจากจะต้องไม่รุนแรง ไม่ใช่รัฐประหารแล้ว ต้องไม่ออกนอกกรอบของ
รัฐธรรมนูญ ยืนยันชัดใจพันธมิตร์ก็ได้ครับ ๗๐ ๓๐ ทำไม่ได้-----

ถ้าจะต้องมาแก้ไขรัฐธรรมนูญ วันนี้อำนาจการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ
ยังอยู่ที่รัฐสภา ถ้าจะไปสู่ ๗๐ : ๓๐ ต้องมาตงนี่ ต้องมาถกกัน วันนี้ใครจะมาเสนอว่า
ยกเว้นรัฐธรรมนูญสักหนึ่งมาตรา สักหนึ่งวรรคก็ไม่ได้ครับ จะทำก็ต้องแก้ไขเพิ่มเติม
รัฐธรรมนูญ แล้วเราอยากจะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าแล้วเสียหลักระยะยาวหรือไม่ เช่น
มีข้อเสนอเรื่องนายกรัฐมนตรีคนกลาง ยกเว้นรัฐธรรมนูญเสียเถอะ ผมบอกไม่ได้ แก้ไข
ได้ไหม ก็ถ้าสภาเห็นชอบก็แก้ได้ แต่ถามว่าแล้วต่อสู้กันมาช้านานเพื่อให้นายกรัฐมนตรี
มาจากการเลือกตั้ง เราจะมาคิดลบออกกันง่าย ๆ อย่างนั้นหรือครับ จุดยืนผมมีชัดในเรื่อง
เหล่านี้ และผมอยากจะให้ทางเพื่อนสมาชิก ทางรัฐบาล และท่านนายกรัฐมนตรีได้เห็นว่
เรามีจุดร่วมกันเยอะนะครับ เราไม่จำเป็นจะต้องมาฟาดฟันกันจนกระทั่งในที่สุดแล้ว
ส่วนรวมเสียหาย และผมยังจะพูดมากไปกว่านั้นอีกครับ ว่าวันนี้สิ่งที่เราจะต้องทำก็คือว่า
เข้าใจว่าความขัดแย้งมันลุลกลามลงไปถึงระดับประชาชนจริง ๆ มันคงไม่ใช่เรื่องของ
ความเสียหายที่จะบอกว่าวันนี้มันคงไม่ได้อยู่ที่ตัวท่านนายกรัฐมนตรี อยู่ที่แกนนำ
พันธมิตร อยู่ที่ผู้นำฝ่ายค้าน อยู่ที่ ส.ส. ส.ว. อย่างเดียวครับ วันนี้มันลึกลงไปถึงระดับ
ประชาชน และประชาชนที่ผมพูดถึงต้องหมายถึงประชาชนทุกกลุ่ม ทุกฝ่าย สนับสนุน
รัฐบาล สนับสนุนฝ่ายค้าน ไม่สนับสนุนทั้งสองฝ่าย เราต้องเคารพ ผมเคยถูกพันธมิตร
ตำหนิครับ เมื่อเขาเรียกร้องให้ท่านนายกรัฐมนตรีลาออกในช่วงแรก ผมให้สัมภาษณ์ว่า
ผมคิดว่าเป็นเรื่องยากที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะยอมตามข้อเรียกร้องนี้ เพราะผมบอกว่า
ท่านมาจากการเลือกตั้ง แต่ผมพูดด้วยความจริงใจครับ ผมอยากจะบอกว่า
ผลการเลือกตั้งจะถูกใจใครหรือไม่ก็ตาม แต่เป็นการตัดสินใจของประชาชน พรรคท่าน
ได้มากกว่าผมประมาณ ๑ แสนคะแนนในการเลือกตั้งที่ผ่านมา แต่โดยระบบของเรา
การกระจายกระจายของคะแนนทำให้ท่านได้ผู้แทนราษฎรมากกว่าผมถึง ๗๐ ท่าน ผมก็
ยอมรับ บังเอิญไม่ถึงครึ่งก็ต้องดูว่าใครรวบรวมเสียงข้างมากได้ ท่านรวบรวมได้ท่านก็เป็น
รัฐบาล ถามว่ามีการซื้อเสียงมีการทุจริตการเลือกตั้งไหม ผมก็ยืนยันว่ามีครับ แต่ถาม
ผมว่าถ้าสมมุติไม่มีการทุจริต ไม่มีการซื้อเสียง ท่านชนะผมไหม วันนี้ผมยืนยันบอกครับว่า
ผมคิดว่าท่านก็ชนะ เพราะประชาชนจำนวนหนึ่งเขานิยมชมชอบท่านอดีตนายกรัฐมนตรี
เราต้องพูดความจริงกันครับ ส่วนที่เขานิยมชมชอบอดีตนายกรัฐมนตรี คนจะเห็นด้วย

เห็นดีหรือเห็นว่าถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ความเห็นก็หลากหลายไป แต่ผมยอมรับ ฉะนั้นที่ท่าน
ได้ยื่นหลักของท่านมาว่าท่านมาจากการเลือกตั้ง อยู่ดี ๆ ถ้าใครมาเรียกร้องว่าต้องลาออก
เพราะไม่ถูกใจ ผมว่าท่านก็ยืนยันได้ และผมไม่เคยสนับสนุนหรือคิดว่าถ้าใคร
มาเรียกร้องจะเป็นคนจำนวนเท่าไรก็ได้แล้วแต่แปลว่าจะต้องจำนวนเช่นนั้น แต่ท่านประธาน
ครับ นั่นคือครึ่งเดียวของเรื่องราวทั้งหมด ที่พูดทั้งหมดนั้นเป็นเพียงเรื่องของ
ความชอบธรรมในการจัดตั้งและในการเริ่มต้นในการบริหารราชการแผ่นดิน-----

สิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อไป คราวนี้คงขัดใจเพื่อนสมาชิกฝ่ายรัฐบาลนะครับ ก็คือว่า ในทุกประเทศที่เป็นประชาธิปไตย เสียงข้างมากไม่ได้หมายความว่าท่านทำได้ทุกสิ่ง และการที่จะมีประชาชนจะ ๑ คนหรือจะแสนคนลุกขึ้นมาเรียกร้องให้รัฐบาลแสดงความรับผิดชอบทบทวนตัวเอง พิจารณาตัวเอง ไม่ได้ขัดกับหลักประชาธิปไตยครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ามีข้อสงสัยว่าการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนั้นอาจจะแคบกว่าที่ควรจะเป็น ถ้าร้ายแรงกว่านั้นก็คือละเมิดกฎหมาย ละเมิดสิทธิของประชาชน หรือเลวร้ายอีกเรื่องหนึ่งก็คือการทุจริตคอร์รัปชัน จริงครับ ปัญหาเหล่านี้มีกระบวนการทางกฎหมายแต่ท่านดูเถิดครับทุกประเทศที่เป็นประชาธิปไตย ส่วนใหญ่เขาไม่รอให้กฎหมายจัดการครับ มันจะมีสิ่งที่เรียกว่าสำนึกหรือความรับผิดชอบของนักการเมืองที่เขาบอกว่ามันต้องสูงกว่าคนธรรมดา มีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาท่านหนึ่ง ท่านยกตัวอย่างกรณีของเกาหลีนั้นแค่คิดนโยบายนะครับ ว่าจะต้องเปิดการค้าเสรีเอาเนื้อวัวจากอีกประเทศหนึ่งเข้ามาคนลุกฮือขึ้นมาเป็นแสน เขาลาออกทั้งคณะ ผมว่าอายุรัฐบาลเขาสั้นกว่ารัฐบาลนี้ ตอนที่เขาตัดสินใจอย่างนั้น ใครเคยอยู่ในประเทศประชาธิปไตยในยุโรป ในสหรัฐจะทราบครับ อย่าว่าแต่รัฐมนตรีเลยครับ ส.ส. ส.ว. บางทีมีเรื่องอื้อฉาวส่วนตัว ลาออกท่านประธานจะยอมรับไหมว่า ๖ - ๗ เดือนที่ผ่านมามีทั้งเรื่องการกระทำผิดกฎหมาย ศาลวินิจฉัยแล้ว มีทั้งเรื่องความผิดพลาด มีทั้งเรื่องความบกพร่อง ผมไม่ว่าอะไรหรอกครับทุกคนมีสิทธิที่จะผิดพลาดบกพร่องได้ แต่ทว่าท่านองท่าที่ต่าง ๆ ไม่มีลักษณะของการบอกว่าเราจะรับผิดชอบเพื่อให้ระบบรักษาความศรัทธาได้ เราคิดถึงแต่สิทธิของตัวเอง ยังไม่ถึงที่สุด กฎหมายไม่ได้ห้าม ทำก่อน สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่มันสะสมมาในระบบการเมืองไทย แล้วมันก็เริ่มกัดกร่อนจนทำให้พี่น้องประชาชนจำนวนมากจึงเริ่มปฏิเสธ ปฏิเสธรัฐบาลลูกลามมาถึงปฏิเสธการเมืองโดยรวม เรายอมรับความจริงเถิดครับ ว่านี่คือสถานการณ์ กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย เอเอสทีวีหรือกลุ่มการเมืองอีกหลายกลุ่มที่มาเคลื่อนไหวรวมตัวกัน มันคือการสะท้อนให้เห็นถึงความไม่พอใจต่อความไม่ถูกต้องไม่ชอบธรรมเหล่านี้ แล้วใครที่เคยเรียนรัฐศาสตร์ หรือติดตามการเมืองของทั่วโลก มันก็สะสมมา แล้วการเคลื่อนไหวมันก็จะมี

มาตรการที่รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ผมไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญ ผมไม่ใช่มีประวัติในเรื่องของการเป็น
นักเคลื่อนไหวมวลชน แต่ผมก็บอกได้ว่าทั้งในส่วนรัฐบาล ทั้งในส่วนพันธมิตร
มีผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้จำนวนมากแล้วจากประวัติศาสตร์การเมืองไทยรู้เท่ากันครับ
เรื่องการยกระดับการชุมนุมมันจะต้องเป็นอย่างไร แล้วก็รู้เหมือนกันว่าสังคมไทย
เป็นอย่างไร ฝ่ายใดดูจะใช้ความรุนแรงก่อนก็จะเป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำ เพียงแต่เวลา
การเคลื่อนไหวมันรุกรลามบานปลายและการชุมนุมมันประกอบไปด้วยคนหมู่มาก ถามว่า
ใครจะให้หลักประกันว่าเราควบคุมสถานการณ์ กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า
ผมไม่เห็นกับการทำผิดกฎหมายไม่ว่าจะโดยฝ่ายใด-----

แล้วก็ยืนยันนะครับ ไม่ว่าจะเป็นคำตอบใดสำหรับประเทศ ทุกคนต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย แต่ขณะเดียวกันวันนี้ต้องไม่ใช่ถึงแต่ตัวผู้นำแกนนำครับ เข้าใจหัวอกของประชาชนทุกฝ่าย เหมือนเมื่อสักครู่ผมแสดงความเข้าใจประชาชนที่ได้เลือกรัฐบาลท่านมา สิทธิของเขาเราต้องเคารพ แต่ผมถามว่าวันนี้เราพูดถึง เห็นเป็นรูปธรรมว่าเวลาที่มีการชุมนุมทางการเมืองจะถูกหรือผิดกฎหมายต้องมีคนเดือดร้อนครับ แต่ผมถามว่าคนที่เขาตากแดดตากฝนกลางถนน ๓ เดือน ชนะ เขาก็ไม่ได้มีอะไรดีขึ้น ส่วนตัว หลายคนละทิ้งธุรกิจการงาน ทะเลาะกับครอบครัวมาอยู่ตรงนั้น เรายอมเขาเป็นกบฏหรือครับ เรายอมเขาว่าเป็นเครื่องมือของพรรคการเมืองหรือครับ ไม่ใช่หรอกครับ ผมบอกเลยว่าเคลื่อนไหวกันมาแบบที่เห็นกันอยู่หลายเดือนนี้ ผมไม่กล้าบังอาจไปพูดถึงพรรคอื่น ผมบอกว่า เป็นพรรคประชาธิปไตยเราจัดไม่ได้หรอกครับ เป็นไปไม่ได้ครับ แต่คนมาเป็นจำนวนมาก เราต้องคิด รัฐบาลต้องคิด ท่านนายกรัฐมนตรีต้องคิด ท่านจะเห็นด้วยกับเขา ไม่เห็นด้วยกับเขา และถ้าท่านเป็นเหมือนผมคือเห็นคนเจ็บแล้วไปเยี่ยม เวลาผมไปเยี่ยมเขา แล้วก็คุณป้า คุณยายที่ร้องไห้ เขาไม่ได้เห็นหน้าผมแล้วก็นึกถึงว่าจะดำรงรัฐบาล จะเชียร์ผมแต่ร้องไห้อย่างที่คุณพี่ระพีพันธุ์เล่าครับ เจ็บใจ ว่ามาด้วยความรักบ้านเมือง รักในหลวง แต่ถูกปฏิบัติเช่นนี้ ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า เราอย่าคิดง่าย เหมือนที่ฝ่ายรัฐบาลเคยบอกว่า คมช. คิดว่าปฏิวัติแล้วจะสามารถทำให้ผู้สนับสนุนพรรคไทยรักไทยหายไป เป็นไปไม่ได้ครับ วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีจะใช้วิธีจับกุมแกนนำ ๖ คน สลายการชุมนุมรุนแรงหรือไม่รุนแรง ล้อมทำเนียบเพื่อที่จะให้เขาอดไม่สามารถที่จะประท้วงชีวิตอยู่ได้ ให้คนออกไม่ให้คนเข้า สมมุติว่าทำสำเร็จ ท่านคิดหรือว่าแนวคิดที่ต่อต้านสิ่งที่เขาเห็นว่า เป็นความไม่ถูกต้องมันจบลง มันไม่จบหรอก ถ้าเราพยายามที่จะเข้าใจหัวอกของประชาชนทั้ง ๒ ฝ่าย ตรงนี้ครับ มันเป็นวิธีเดียวที่เราจะหาทางออกได้ ผมเองระมัดระวังมาตลอด ผมเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีไม่ควรดำรงตำแหน่งอีกต่อไปนับตั้งแต่ผมยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมก็ได้อภิปราย สภาลงมติเสียงข้างมากไว้วางใจท่าน ผมก็ต้องยอมรับ แต่อีกหลายเรื่องก็ตามมานี้ ซึ่งผมยืนยันได้เลยว่าอารยประเทศ ผู้บริหารประเทศเขาแสดงความรับผิดชอบไปแล้ว ผมก็ไม่กล้าเรียกร้องหรือครับ เพราะผมจะได้ยินคำตอบจากท่านนายกรัฐมนตรีเสมอว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราไหนบอก

มาตราไหนบังคับ ถ้ายังมีท่าที่เช่นนี้ต่อไปเราหาทางออกไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ และวันนี้มันก็เกินเลยจุดนั้นไปแล้ว เพราะวันนี้สิ่งที่ท่านมองว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย หรือบางคนเรียกว่ากบฏ ในขณะที่อีกฝ่ายเรียกอารยะขัดขืน มันเป็นเรื่องที่มีสาเหตุจาก เจื่อนไขเพิ่มเติมมา แม้กระทั่งในวัน ๒ วันที่ผ่านมา ถ้าสังคมโดยรวมคิดว่า ท่านนายกรัฐมนตรี จะต้องรับผิดชอบในเรื่องนี้ ผมก็บอกว่าสังคมมีสิทธิจะคิด ถ้าสังคม บอกว่านายกรัฐมนตรี ต้องลาออกอย่างเดียว ผมก็บอกไม่ใช่-----

แต่อย่างน้อยที่สุดครับ ท่านต้องพยายามวางตัวเป็นกลางให้มากที่สุด แล้วแสดงท่าทีในการรับฟังความเจ็บปวดของคนทุกฝ่าย ทำไมละครับท่านจะต้องมาบอกว่านี่ดีกว่าที่ปฏิบัติกับก๊อด อาร์มี นั่นกองกำลังต่างชาติรุกรานเข้ามาในเขตแดนไทย เอาหมอเอาคนไข้เป็นตัวประกันนะครับ นี่คนไทยด้วยกันครับ ใส่เสื้อเรารักในหลวงมานั่งชุมนุมอยู่ ท่านไปเปรียบเทียบได้อย่างไร ท่านจะต้องแสดงท่าทีว่าเกิดการปะทะกัน สอบหน่อยสิครับ มีการกระทำผิดกฎหมายโดยทางเจ้าหน้าที่หรือเปล่า ผมเข้าไปในพื้นที่ พยายามสอบถามตำรวจ เห็นได้ชัดครับ อ้างคำสั่งศาลกัน มันไม่ใช่อย่างที่พูดครับ ศาลไม่ได้สั่งให้ไปรื้อถอนโดยการจะต้องเข้าปะทะ โดยการทำจะต้องใช้อาวุธใด ๆ ทั้งสิ้นเลยครับ ไม่ใช่ทำไมท่านนายกรัฐมนตรีจะยอมยืนอยู่เหนือความขัดแย้งสักนิดแล้วบอกว่า เรื่องนี้จะต้องสอบ ใครสั่งไม่เป็นไปตามที่ท่านนายกรัฐมนตรี บอกว่าจะไม่มีการใช้ความรุนแรง ละมุนละม่อม ท่านจะเอาตัวมาลงโทษ ไม่มีครับ ผมก็ยืนยันนะครับ วันนั้นสอบถามตำรวจเขาก็บอกว่าที่สั่งให้ปฏิบัติการฝ่ายการเมืองครับ ผมไม่คาดหวังเท่าไรนะครับ เพราะผมก็เคยเจอมาแล้วที่เชียงใหม่ โทษทัศน์จับได้หมดครับ ใครพยายามเข้ามาพังทำลายทิวทัศน์ของพรรคประชาธิปัตย์ โยนสิ่งของใส่ผม ท่านประธานสภาที่ปรึกษาพรรค ท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นท่าน ผบ.ตร. อยู่ ไม่มีการดำเนินคดีเลยครับ นอกจากคุณอลงกรณ์ พลบุตร โดนข้อหาหมิ่นประมาทบนเวที แล้วท่านจะให้คนครึ่งประเทศหรือเกือบครึ่งประเทศเขารู้สึกว่ามีความเป็นธรรมได้อย่างไร เหตุการณ์เกิดขึ้นที่อุดรธานี บังเอิญคนถูกทำร้ายอยู่ฝ่ายตรงกันข้ามกับท่านครับ ท่านนายกรัฐมนตรีเลยไม่มีความจำเป็นในฐานะผู้นำรัฐบาลที่จะต้องแสดงความเสียใจกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่เลยละครับ ชอบตอบคำถามในสภา แต่กระทุ้งเรื่องนี้ไม่มาตอบครับ แล้วจะให้คนที่เขายังมีความรู้สึกว่าได้ได้รับความเป็นธรรมในแผ่นดินนี้ เขาเชื่อมั่นได้อย่างไร กระผมไม่ได้กล่าวหาว่าท่านเลวทรามต่ำช้าอะไรครับ เวลาท่านพูดโทษทัศน์ฝ่ายเดียว ผมไม่มีโอกาสได้พูด แต่เวลาท่านบอกว่าต้องมีรายการตอบได้ รายการนั้นก็ด่าผมด้วย ผมไม่เคยกล่าวหาว่าท่านเลวทรามต่ำช้าอะไร แต่หลายเรื่องมันต้องพูดกันครับ เช่น ผมไม่เคยกล่าวหาว่าท่านไม่จงรักภักดี แต่ผมก็ข้องใจ และผมคิดว่าสังคมก็ข้องใจว่าทำไมเวลาเกิดกรณีการล่องละเมิดต่อสถาบันมันจัดการช้า มันจัดการยาก คดีคุณจักรภพ เว็บไซต์ (Website)

ต่าง ๆ ที่ยังมีปัญหาอยู่ อันนี้ที่มันถึงเป็นประเด็นที่ผมกราบเรียนว่า วันนี้เพื่อนสมาชิก
ของผมถึงบอกว่าท่านต้องพิจารณาตัวเอง บังเอิญท่านก็ลุกขึ้นเร็วครับ ตอบไปว่า
พิจารณาแล้ว ใช่แล้วครับ แต่ผมรู้ ผมรู้ว่าแม้สิ่งที่เพื่อนสมาชิกของผมได้เสนอ เสนอด้วย
ความบริสุทธิ์ใจ ผมเชื่อรัฐบาลหว่าดระวางว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีเกิดลาออกจริง ๆ
พวกกระผมอยากช่วงชิงไปเป็นรัฐบาล ไปยึดกุมอำนาจรัฐหรือ ท่านประธานครับ
อย่าระวางผมเลยครับ ผมไม่ทำครับ ผมไม่ทำ ผมยืนยันว่าบ้านเมืองนี้ต้องหาทางออก
ตามรัฐธรรมนูญ ด้วยความสงบปราศจากความรุนแรงและเคารพสิทธิของทุกคน และใคร
ทำผิดกฎหมายยังต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย-----

ผมไม่เชื่อว่าถ้าท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ในตำแหน่งต่อ ท่านจะประกาศภาวะฉุกเฉินหรือไม่ใช้ทหารหรือใช้ตำรวจจะไปจัดการกับกลุ่มที่อยู่ในทำเนียบขณะนี้อย่างไรก็ตาม ผมไม่เชื่อว่าปัญหานั้นแก้ได้ ผมก็คิดหนักครับ ผมพูดผมรู้ว่าเดี๋ยวจิตใจคนทั้งสภา ผมบอกว่าวันนี้ต้องยอมเจ็บ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีกลัวว่าการลาออกจะเป็นการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่ไม่ดี เพราะมีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งท่านเรียกหยิบมือเดียว ท่านไปดูเถอะครับ ประวัติศาสตร์การนองเลือด ถ้าคิดอย่างนั้นก็หยิบมือเดียวทั้งนั้นครับ ถ้าท่านกลัวจะเสียวัฒนธรรม เสียประเพณี ซึ่งผมบอกว่าจริง ๆ หลายประเทศเขาทำกันและผมไม่เห็นมันเสียก็ไม่มีอะไร ผมบอกเลยว่าวันนี้ผมต้องพูดจิตใจลูกพรรค และจิตใจเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนซึ่งเพิ่งพูดด้วย ส.ส. มักจะไม่เสนอให้ท่านยุบสภาหรอกครับ ผมเองแค่นี้ก็ว่าเหนื่อยยากแค่ไหนเวลาหาเสียงผมก็ไม่อยากกลับไปเลือกตั้งหรอกครับ แต่ว่าการยุบสภาจะเป็นการแสดงความรักชอบอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าท่านนายกรัฐมนตรีบอกไม่ยากให้ท่านต้องรับเคราะห์คนเดียว พวกผมบอกว่าทั้งสภาเราเจ็บด้วยกัน แล้วยุบสภาครั้งนี้ท่านนายกรัฐมนตรีครับ พวกผมมีแต่เสียเปรียบ เสียเปรียบทุกเรื่อง แต่ผมบอกว่าวันนี้ผมยอมครับ แล้วผมบอกว่ายุบสภาไปแล้ว เดี่ยวท่านก็บอกว่าแล้วรู้ได้อย่างไรพันธมิตรจะเลิก ผมก็บอกว่าผมก็ไม่มีหลักประกันหรอกครับว่าพันธมิตรจะเลิก แต่ผมย้ำว่าพันธมิตรที่มาชุมนุมกันได้ อย่าไปคิดเลยครับ คน ๕ - ๖ คน ๗ คน ๘ คน ๙ คนสั่งได้ ไม่ใช่หรอกครับ เหมือนกับที่ท่านบอกผมสั่งอาจารย์สมเกียรติได้ไหม ถึงผมสั่งอาจารย์สมเกียรติได้ อาจารย์สมเกียรติออกมาก็ไม่ได้มีผลอะไรต่อทิศทางการเคลื่อนไหวที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ ไม่มีหลักประกัน แต่ผมเชื่อ ผมจะเรียกร้องว่าพันธมิตรก็ต้องเคารพกระบวนการของประชาธิปไตยที่กลับไปให้ประชาชนตัดสิน พันธมิตรจะไปตั้งพรรคการเมืองก็ได้ พันธมิตรจะคอยติดตามสอดส่องดูแลให้การเลือกตั้งสุจริตเที่ยงธรรมที่สุดก็ได้ เพราะ กกต. ชุดนี้แม้ไม่ได้สมบูรณ์ แต่ผมยังเชื่อใจ สำคัญก็คือรัฐบาลรักษาการทำตามรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัดเท่านั้น อย่าไปใช้อำนาจรักษาการเกินเลยกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด ไม่มีใครสนุกหรอกครับ ๔๘๐ คน แต่วันนี้เราเสียสละตัวเองก่อนได้ไหม พันธมิตรอาจจะไม่เห็นด้วย แต่ผมเชื่อว่าอย่างน้อยถ้าเราเสียสละเป็นเราได้ใจคนจำนวนไม่น้อยกลับคืนมากับระบบรัฐสภาของเรา วันนี้เราถูกปรามาสว่ากระบวนการนี้

จะเป็นเพียงแค่พิธีกรรม ท่านนายกรัฐมนตรีกลับไปตรองเถอะครับ สิ่งทีกระผมพูด
ท่านเสียสละ ผมเสียสละ ผมเชื่อว่าผมอาจจะเจ็บกว่าท่าน โอกาสท่านกลับมามีมากกว่า
ผมนะครับ ทำเถอะครับ เพื่อบ้านเมืองสงบ สร้างบรรทัดฐานที่ดีครับ แล้วรัฐบาลที่กลับมา
ไม่มีคนกลุ่มใดมาตั้งเงื่อนไขได้ว่าต้องเป็นคนนั้นหรือไม่เป็นคนนี้ แต่รัฐบาลที่กลับมา
ต้องเก็บเกี่ยวบทเรียน ๗ เดือนที่ผ่านมาที่ว่า ไม่ว่าจะมีความเสี่ยงข้างมากอย่างไร ต้องยึดหลัก
ธรรมาภิบาลต้องสร้างมาตรฐานให้สูงเข้าไว้ ประชาธิปไตยจะเดินไปข้างหน้า กระผม
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ และนำข้อเสนอนี้ไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะลุกขึ้นตอบผมปฏิเสธทันทีท่านก็ได้ เป็นสิทธิของท่าน
พวกกระผมได้ทำหน้าที่อย่างดีที่สุดแล้ว แล้วบอกว่าพร้อมที่จะเสียสละตำแหน่งนี้
เพื่อมีโอกาสในการหาทางออกสำหรับบ้านเมือง กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภา ได้ลงจาก
บัลลังก์ โดยมอบให้ นายประสพสุข บุญเดช รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนายกรัฐมนตรี
ครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ผมอยาก
ให้ที่ประชุมวันนี้ได้พูดจากันด้วยความมีเหตุมีผล ผมอาจจะเป็นคนเสียงไม่นุ่มนวลเหมือน
ท่านหัวหน้าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรที่เพิ่งนั่งลงไป ผมก็นั่งฟังด้วยเหตุผล แต่ผม
แน่ใจว่าวันนี้มีคนทั้งบ้านทั้งเมืองนั่งฟังพฤติกรรม พฤติการณ์ของเราอยู่ เรื่องที่พูดมานั้น
ไม่ใช่เรื่องยากเย็นหรือหยาบคาย แต่ว่าเรื่องที่เรากำลังจะทำกันอยู่เวลานี้ก็คือว่า ท่านไม่คิด
จะรักษา ข้อแนะนำของท่านนะครับ ไม่คิดจะรักษาระบบการปกครอง
ระบอบประชาธิปไตยของเราเลย วันนี้ถ้าทำตามอย่างที่ว่าด้วยประเด็น ๑ หรือ ๒ นี่ก็
แปลว่าบ้านเมืองนี้มันหากฎเกณฑ์อะไรไม่ได้แล้ว เวลาที่มีคนพวกหนึ่งลุกขึ้นมาบอก
คุณต้องออก คุณต้องไป ฉันไม่ชอบ คุณต้องไป ต้องไป เพราะมันแล้ว แล้วก็ต้องไปแล้ว
บ้านเมืองเราจะมีอะไรที่ให้คุณเขาเชื่อถือยึดถือได้ ถ้าผมเป็นคนอย่างนายกรัฐมนตรี
ทักษิณ ลงทุนลงรอนตั้งพรรคการเมืองมีความเข้มแข็งในนโยบายต่าง ๆ อาจจะเสียดา
ยว่าอุทิศส่วทำไปอย่างนั้น ต้องคิดต้องอะไรต่ออะไรมาก ผมไม่มีอะไรอย่างนั้นเลยครับ ไม่มี
อะไรเป็นความผูกพัน ไม่มีอะไรเป็นสิ่งล่อใจเลย แต่ผมทำหน้าที่เวลานี้ ๗ เดือนที่ผ่านมา
ผมทำหน้าที่เพราะว่าไปรับปากว่าจะทำหน้าที่เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองพรรคนี้
ไปรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งด้วยตัวเอง แล้วได้รับเลือกตั้งเข้ามา ๒๓๓ อย่างที่ว่า
และกิจกรรมก็ดำเนินการกันมา ซึ่งผมจะพยายามทำทุกอย่างก็คือว่า ผมเป็นหัวหน้าพรรค
การเมืองพรรคนี้ ความเป็นมาจะเป็นมาอย่างไรก็สุดแท้แต่ พอพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าคนที่ว่า
ผูกพันพัวพันเขาก็ไม่ได้ผูกพันพัวพัน ปัญหาอยู่ที่ว่า ๗ เดือนที่แล้วมานี้ คนอย่างผม
ที่เข้ามาพฤติกรรมที่แสดงมาอย่างนี้จะพูดจา จะจัดระเบียบ จะพูดกระทบกระแทก
แตกดันอะไร อย่างไรได้ทั้งนั้นล่ะครับ ไม่มีปัญหา แต่ผมก็แน่ใจว่า ที่บ้านผมก็มีกระเจก
บานใหญ่มองเห็นหน้ามองเห็นตัว แล้วรู้ว่าตัวได้ทำอะไรอยู่ สถานการณ์บ้านเมืองที่มัน
บอบช้ำมาเพราะมีการปฏิวัตินั้น เเคราะห์ดีว่าเราใช้เวลาสั้น เราก็ได้ประชาธิปไตยคืนมา
แล้วก็มีเลือกตั้ง สถานการณ์ ๗ เดือนที่ผ่านมาผมก็ต้องกลักรื้อฟื้นตน ต้องทำ
หน้าที่เรียกว่าอดตาหลับขับตานอน ผมทำงานเยอะ แต่ผมก็ไม่ได้อดอ้างที่ไหน แล้วผม
เป็นคนไม่ชอบให้ผู้สื่อข่าวมาติดตามผม แต่ผมทำงานให้บ้านเมืองนี้ เวลานี้ผมทำงาน

ระหว่างประเทศด้วย ผมเจราจาความบ้านเมือง ผมทำมาเพราะว่าจังหวัดจะโคนผมเป็น
อย่างนั้น กระทรวงเขากำหนดว่าคุณต้องทำอย่างนั้นต้องทำอย่างนี้ ผมก็ทำไปตาม
อย่างนั้น งานที่ทำไปนี้ทำงานเพื่อบ้านเมือง แต่วันหนึ่งมันเกิดเหตุอย่างที่มีมันเกิดขึ้นมานี้
ผมต้องใช้คำว่า มันอะไรกันนักหนา มันถึงไม่มีวันจบ อะไรกันนักหนาถึงจะมาลำดับความ
เรียงเรียงความอย่างท่านหัวหน้าฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเพิ่งนั่งลงไปเมื่อสักครู่
นี้ได้ลำดับความว่าเพราะพฤติกรรม พฤติการณ์ของคนอย่างผมนี้ถึงจะต้องพิจารณาตัวเอง
ใน ๒ ทาง คือไม่ยุบสภาก็ลาออก แล้วทำไมอีกทางหนึ่งที่เราจะช่วยรักษาประชาธิปไตย
ไว้ให้คนทั้งโลกเขาแลเห็นว่าประชาธิปไตยของบ้านเรานั้น คนพวกหนึ่งลุกขึ้นมาข่มขู่
ให้หัวหน้ารัฐบาลต้องลาออก ไม่ได้หรอกครับ หลักประกันพูดกันเรื่องศาลนั้น ไม่ได้ไปว่า
ตำหนิอะไรศาลเลยครับ เพราะว่าคำสั่งศาลเขาก็ไม่ปฏิบัติตาม ไม่มีอะไรเสียหาย จำนวน
ที่พูดกันไว้ ที่คุณบรรหารท่านเอ่ยมาว่า ศาลก็เอาไม่อยู่ เป็นจำนวนในทางการเมืองเขาพูด
กันว่า ๒ อันเอาไม่ได้ มาเอาตรงสภาสิทธิเท่านั้นเอง มีอำนาจอยู่ ๓ อำนาจ ทั้งหมดมาวันนี้
ก็ต้องการมาฟัง และฟังแล้วก็ไม่เป็นไร ผมจะไม่ตอบคำถามตรงนั้นหรอก แต่ผมจะต้อง
อธิบายความให้รู้ว่าคนทั้งบ้านเมืองนั่งฟังสภาพูดกันอยู่เวลานี้ สภาคิดอย่างไร ผมเป็น
หัวหน้ารัฐบาลผมต้องคิด ท่านเป็นหัวหน้าฝ่ายค้านเอาคิดให้ฟัง คนทั้งบ้านเมืองฟัง
ที่คุณอภิสิทธิ์พูด ฟังเมื่อสักครู่ผมก็นั่งฟังอยู่ แต่ต่อไปนี้จะต้องฟังผม เอาละ
นายสมัคร์ คุณมีเหตุผลอย่างไร คุณอยากได้ใครดีอะไรนักหรือ คุณมีอะไรผูกพัน
กับบ้านเมืองนี้หรือ คุณลงทุนลงรอนไปหรือ อยากเป็นรัฐบาลตัวสันหรือ ไม่สันเลยครับ
ผมมาเป็นรัฐบาลต้องใช้คำว่า ด้วยความบังเอิญ แต่ผมก็ต้องถือว่าเมื่อมาบังเอิญแล้วก็
ต้องทำหน้าที่ ผมทำหน้าที่ของผมเต็มที่ ใครจะว่าอะไรอย่างไรก็สุดแท้แต่-----

แม้กระทั่งจะต้องเปลี่ยนนิสัยใจคอที่จะต้องอดกลั้นที่จะทำทุกอย่างให้มันยืดเยื้อมาถึงวันนี้ ให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเห็นว่าเราไม่ได้ใช้ความรุนแรง คำก็ไม่ต้องรุนแรง ๒ คำก็ไม่รุนแรง ใครรุนแรงต้องแพ้ ผมก็เชื่อ แล้วบัดนี้ผมก็แน่ใจไม่ใช้ความรุนแรง แต่ตำรวจไปทำที่ปะทะกัน ก็ต้องถือว่าคนเป็นหมิ่น ๆ กับตำรวจเป็นร้อยเป็นพัน มันกระทบกระทั่งกันอย่างนั้น ผมมีแต่มาขอรับรองว่าต้องยกประโยชน์ให้ แต่ว่าไปจัดการจี้ไซว่าต้องหาเอาคนผิด มันไม่มากไปหน่อยหรือครับ เอาเขามาช่วยระงับคะคานให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย เรื่องกระทบกันเท่านี้จะต้องไปหาคนผิด มันจะไม่มากเกินไปหน่อยหรือครับ มันแสดงด้วยกันทั้งคู่ คนหนึ่งป้องกัน อีกคนจะเอาเรื่องให้ได้ ไม่เห็นกริยาท่าทีหรือครับที่เขาโถมเข้าไสนั้น ไม่เห็นหรือครับที่เขาพังรั้วเกรเข้ามานั้น แล้วพูดจาให้พิจารณาตัวเอง ไม่เคารพกฎหมาย ไม่เคารพอย่างนั้น ไม่เคารพอย่างนี้ พูดได้ครับ ว่ากล่าวได้ แดกดันได้ ผมทนได้ แต่พฤติกรรมที่เขาทำกลางบ้านเมือง ชี้กหน้าคนทั้งประเทศ อย่างนี้ไม่เอ่ยถึงเลยนะครับ ๙ คน ที่ถูกศาลไม่ต้องมีใครเอ่ยถึงเลยนะครับ ประคับประคองไม่กล้าจะเอ่ยถึงแม้แต่ชื่อ สถานการณ์อย่างนี้ต้องช่วยกันคิดสิครับ ว่าแล้วจุดหมายปลายทางอยู่ตรงไหน ความเกลียดแค้นชิงชังมาสั่งสมมาถึงผม แล้วมันอย่างไร แล้วตกลงมันทำไมทำไมมันต้องไปปิดสนามบิน เพื่อจะบีบคั้น บีบคั้นให้รัฐบาลลาออก แปลว่าที่เห็นฟ้องต่อกันว่ารัฐบาลนี้มันเลวจริงหรือ มันทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงจริงหรือ แล้วรัฐบาลนี้ไม่มีสิทธิที่จะรักษาสถาบันการเลือกตั้ง การเป็นสถาบันการเป็นประชาธิปไตยมาได้ ๗๖ ปี ผมต้องย้ำเลยครับว่า มันมีสถานะอะไรที่คนพวกนั้นที่จะมาซืบลูกต้องออก ลือต้องไป ไม่ได้ทั้งนั้น ผมไม่ได้คิดว่าอะไรอื่นหรอกครับ ท่านจะแสดงความรู้สึกอย่างนั้นท่านแสดงได้ แต่ผมก็แน่ใจว่าคนทั้งประเทศต้องนั่งฟังอยู่เหมือนกันว่าผู้แทนราษฎรของเราอีกสักหนึ่งเขาคิดอย่างนี้ เขาคิดอย่างนี้ครับ เรียงแถวกันมาเมื่อเข้าไม่มีปัญหาครับ ผมเป็นคนขอเปิดแล้วผมขอรับฟัง ต้องออก ๆ พูดจากันกระทบกระทั่ง แดกดัน เหมือนตอนอภิปรายไม่ไว้วางใจต้องออกต้องไป ผมไม่อยากฟื้นฝอยหาตะเข็บแต่กรณีไม่ไว้วางใจนั้น กรณีที่เอาเขาพระวิหารมาเล่นกันจนกระทั่งบ้านเมืองจะบรรลัยวายวอด แล้วใครเป็นคนกลับมาออบกู้ตอนนี้ ใครครับ เอกสารที่มันถูกต้องเรียบร้อยมีขึ้นเดียวเอาไปแค่ตรงนั้น เพราะว่าพิพาทษาไว้อย่างนั้น เอกสารนั้นถูกเบรก

(Brake) ประทานโทษ ถูกยุติโดยศาลปกครองสั่งไม่ให้เอาไปใช้ แล้วเป็นอย่างไร เวลาจะเจรจาความกัน ก็ปี ๒๕๔๓ ไปเซ็นไว้ มันก็เอกสารขึ้นเดียวกันที่เสียท่าเขามาเมื่อปี ๒๕๐๕ ผมไม่พูดสักคำ เพราะเอาละยุติก็ยุติ จบเสียได้จะดี ต่อไปนี้ก้มหน้าก้มตาค่อยตามแก้ไขสถานการณ์ ผมทำทุกอย่างเพื่อให้ไมตรีของ ๒ บ้านเมืองนี้มันอยู่ จุดชนวนกันไว้รุนแรงลูกกลม แต่ผมดับได้ ผมเจรจาความได้ ผมหาทางทำทุกอย่าง คนทั้งบ้านเมืองก็เห็นว่ารัฐบาลนี้ได้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นที่ชายแดนอย่างไร มันจุดกันลูกเป็นไฟกลางห้องประชุมห้องนี้ล่ะครับ ผมพยายามดับชนวนหลังจากวันอภิปรายไม่ไว้วางใจจบ ผมบอกจะทำอย่างไรก็เอาผมยอมทั้งสิ้น ๒๔ ชั่วโมง ศาลสั่งไม่ให้ดำเนินการ เอกสารที่ว่ากล่าวกันนั้น คำตัดสินศาลรัฐธรรมนูญ ก็ศาลรัฐธรรมนูญวิพากษ์วิจารณ์ได้ครับ แล้วถามสิว่า นายสมัครหรือครับวิพากษ์วิจารณ์ ผมก็ยังไม่ได้ออกปาก แต่ไปดูว่าคณะสถาบันใครต่อใครวิพากษ์วิจารณ์การตัดสินเอาข้อความนอกรัฐธรรมนูญมาตัดสินเพื่ออะไร เพื่อจะได้ไปเล่นงานรัฐมนตรีต่างประเทศได้ แล้วก็พูดจากันเมื่อสักครู่นี้เหมือนกับเอาบุญเอาคุณ ว่ารัฐบาลทั้งชุดนั้นต้องไปแล้ว มันไม่ถึงขนาดนั้นหรอกครับ ยังไงก็ไม่ถึงขนาดนั้น สำคัญที่สุดก็คือว่าต่างฝ่ายต่างก็ทำหน้าที่ แต่ข้อสำคัญที่สุด กระผมจะบอกว่าผมต้องทำหน้าที่อยู่เพื่อจะรักษาสถาบันระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมืองไว้ ผมต้องรักษานะครับ ถ้าผมยอมถอยไปตามข้อแนะนำบ้านเมืองพังทั้งระบบ

(นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรชัยประท้วงอะไรครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) :
เรียนท่านประธานครับ ผม สุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภาขอใช้สิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ประท้วงครับ ว่าท่านนายกรัฐมนตรีกำลังอภิปรายขัดกับข้อบังคับ ข้อ ๖๑-----

ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ กำหนดไว้ว่าการอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นที่กำลังจะพิจารณากัน การที่เรามาประชุมกันวันนี้พวกเราคงทราบดีว่าเป็นการประชุมตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ ครับ ท่านประธานครับซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเองเป็นคนที่หนังสือมาถึงท่านประธานรัฐสภาชี้แจงให้ทราบว่า ขณะนี้บ้านเมืองมีปัญหาทางราชการสำคัญ คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรที่จะรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ทุกครั้งผมนั่งฟังมาตั้งแต่บ่ายโมงครึ่งจนกระทั่งบัดนี้จะ ๘ - ๙ ชั่วโมงแล้ว เมื่อสมาชิกรัฐสภาผู้ใดแสดงความคิดเห็นที่ไม่ถูกต้องถูกใจท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีจะลุกขึ้นมาตอบได้อย่างนี้ทุกครั้ง มันไม่ใช่การอภิปรายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ ครับท่านประธานครับรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ เป็นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้คณะรัฐมนตรีมารับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาที่ถูกต้องแล้ว ผมกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีด้วยความเคารพครับท่าน กราบเรียนท่านคณะรัฐมนตรีทุกท่านผ่านท่านประธานรัฐสภาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้เจตนารมณ์ก็คือเพื่อให้ระบบรัฐสภาได้มีการช่วยกันให้คำปรึกษาหารือกับคณะรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้บริหารประเทศชาติ ในยามที่ประเทศชาติมีปัญหาฝ่ายรัฐบาลหาทางออกของปัญหาเองไม่ได้ก็เปิดช่องทางให้ท่านมาปรึกษารัฐสภา ท่านจะต้องรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกรัฐสภาแล้วกลับไปพิจารณาในหมู่คณะของท่านเอง ไปพิจารณา ไปสังเคราะห์ ไปวิเคราะห์ ไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๗๙ ที่จะต้องลงมติว่ารัฐบาลจะต้องปฏิบัติตาม

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรชัยสรุปเลยครับ ท่านประท้วงอย่างไรท่านสุรชัยนะครับ

นายสุรชัย เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : นี่คือเหตุผลที่ผมว่าอภิปรายเพื่อแสดงให้เห็นถึงเหตุผลที่ผมกำลังจะชี้ให้เห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีทำขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ ครับ ท่านประธานครับในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ท่านสุรชัย ผมเข้าใจแล้วท่านอภิปรายว่าขัด

นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมขออีกนิดเดียวสั้น ๆ ครบท่านประธาน รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๙ ไม่มีบทบัญญัติว่าสภาแห่งนี้ต้องลงมติวางข้อกำหนดให้คณะรัฐมนตรีหรือท่านนายกรัฐมนตรีต้องไปปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่มีประโยชน์ที่ท่านนายกรัฐมนตรี

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรัชย์ครับ เอาละผมเข้าใจแล้ว เดี่ยวผมจะวินิจฉัยเชิญนั่งได้ครับ ผมวินิจฉัยนะครับ ก็ในเมื่ออภิปรายกันท่านก็มีสิทธิชี้แจง เพราะฉะนั้นผมวินิจฉัยท่าน ท่านชี้แจงต่อได้ครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ขอบพระคุณท่านประธานครับ กรณีจริง ๆ ถ้าใครต่อใครอภิปรายท่านหัวหน้าอดีตนายกรัฐมนตรีชวนท่านอภิปราย ผมก็ตั้งคำถามเท่านั้นเองว่า คำนั้นแสดงว่าเนื้อหาที่ท่านพูดผมก็รับฟังได้ใครต่อใครหลายคนพูดนั้น แต่ในกรณีสุดท้ายเวลานี้ท่านก็หมายมั่นปั้นมือก็ โอ.เค. เมื่ออภิปรายพาดพิงถึงผมอบรมสั่งสอนเหมือนกับว่านายสมักรมันทำความผิดเองแล้วก็นั่งให้เขาพูดจาอย่างนั้น แล้วก็ครับ ๆ แล้วผมจะไปคิดดู มาตรา ๑๗๙ มันมีตรงไหนบอกห้ามนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นชี้แจง มีวรรคไหนครับที่ห้ามนายกรัฐมนตรีชี้แจงมีไหมครับ ขอบคุณท่านประธานที่วินิจฉัยและผมก็ไม่ได้พูดอะไรมากผมกำลังจะลงท้ายอยู่แล้วว่ากำลังนี้ก็ต้องพูดจាកัน เหตุผลคุณอภิสิทธิ์ที่ท่านพูดจาผมก็รับฟังเหตุผล แต่สำคัญที่สุดคือคนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาจะดูว่าเรื่องนี้สภาคิดอย่างไร วันนี้มาฟังสภาช่วยคิด เมื่อคิดแล้วบางคนตำหนิ ตีเตียน ว่ากล่าว ผมก็บอกแล้วว่าเหมือนอภิปรายไม่ไว้วางใจ ผมก็ขอชี้แจงหน่อย ไม่มากอะไรทั้งนั้นครับ บังเอิญผมเป็นคนพูดจาไม่นุ่มนวล น้ำเสียงมันไม่ค่อยเหมือนชาวบ้านเขา มันก็เลยเหมือนดุเดือดเลือดพล่าน แต่จริง ๆ ผมเองผมต้องการจะสรุปตรงทำยว่า ผมไม่ได้ต่อต้านขวานถาก ผมแน่ใจว่าผมไม่ได้ทำความผิด ผมแน่ใจว่าความโยงโย่ที่มีนั้นมันตัดกันขาด เพราะบัดนี้มันเป็นพรรคใหม่ ชื่อใหม่ บริหารกันใหม่ ผมมาถูกต้องเมื่อดำเนินการกันอย่างนี้ถูกต้องทำเรียบร้อยแล้วผมก็ต้องมาหรือวันนี้ ผมก็ไม่ต้องมานั่งคิดก่อนผมตอบให้ฟังครับว่าผมบอกว่าที่ผมยังเลือกหนทางที่จะต้องรักษาทางการเมืองต่อไป เพราะผมต้องการรักษาให้คนทั้งโลกนี้เขาเห็นครับว่าประชาธิปไตยเมืองไทย ๗๖ ปีนั้น เมื่อมันเกิด

มาแล้วมันเกิดมาเพื่ออยู่ ไม่ได้เกิดขึ้นมาแล้วมีใครก็ไม่ทราบทำอย่างนี้ได้-----

- ๑๐๒/๑

แน่นอนครับความเป็นมามี แต่ผมคิดว่าผมต้องเถียงเรื่องนี้ว่ามันคนละคน คนละความคิด คนละระยะเวลา ผมบอกให้ฟังว่าในความคิดของผม ผมเฝ้าระมัดระวังเพราะมีคน ต้องใช้ คำว่า เขาอยากจุดชนวน ครั้งหนึ่งทำสำเร็จมาแล้วครับ ต่อไปจะทำอีก แต่บังเอิญ นายกรัฐมนตรีคนละคน นายกรัฐมนตรี คนนี้ก็ได้อำนาจการเมืองไว้ และที่เขาทำแล้ว ที่เขาไม่ปฏิบัตินั้นก็เพราะนายกรัฐมนตรีคนนี้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย ผมไม่ได้ไปประจําประแจประจอบอะไรกับเขาเลยครับ แต่ผมทำสิ่งที่มีเหตุผล และเวลานี้ ผมก็บอกว่าคุณก็อยู่เฉย ๆ ตรงนี้ก็แล้วกัน เป็นหน้าที่ของผม ผมก็ใช้ตำรวจทำ ผม ประกาศภาวะฉุกเฉินทำให้บ้านเมืองสงบเงียบได้ครับ แต่มันเสียบรรยากาศ เสียหายหมด จึงพยายามประคับประคอง จึงให้มันจบด้วยดี ให้ยุติด้วยดี ถ้าเผื่อกล่าวหา กันแล้วก็ไปสู้คดีกันในศาล ทุกคนก็มีการถูกกล่าวหาแล้วก็ไปสู้คดีกัน ไปประกันตัวแล้วสู้คดี บ้านเมือง ก็กลับมาธรรมดา แล้วก็ถ้าเผื่อจะอธิบายไม่ไว้วางใจผมในเรื่องนี้บอกพฤติกรรม ๔ เดือน ไม่ไว้วางใจ อย่างนี้ถ้าผมแพ้คะแนนในสภาผมก็ลาออกไป ผมไม่อยากจะพูดคำว่า ผมไม่ได้อยากอยู่ ไม่อยากแบกน้ำหนัก แต่ผมต้องบอกให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาจะรู้ว่า สถานการณ์ของบ้านเมืองนั้น เรากลับจากความยุ่งยากที่มีคนปฏิบัติยืดยาวมา เขาส่งคืน มาให้ เราจับไม่ได้ เราดำเนินการมาได้ แล้วยังไม่ทันไร ๗ เดือนกำลังจะทำให้หงหัว ขึ้นมาได้ มีคนลุกขึ้นมาเล่นกันเสียอีกแล้วอย่างนี้ ผมจึงต้องการว่าเวลาที่เราพูดทั้งหมด บางทีธรรมดาเปิดสภา ไม่ค่อยมีใครฟังครับ แต่วันนี้คนทั้งประเทศฟังครับ เขาฟังอยู่ว่า ว่าจะอย่างไร ทุกคนพูดต้องรับผิดชอบของตัวเอง ผมต้องรับผิดชอบของผม แต่ว่าถ้าไม่มา พาดพิงว่ากล่าวผม ผมก็ยังคงจะบอกจะต้องไปคิดกันดูทั้งนั้นที่จะเอาไปคิดดู แต่ว่านี้ ดูด่าว่ากล่าวเหมือนกับว่าผมเป็นคนทำผิด ไปพิจารณาเอาเองว่าต้นเหตุอยู่ที่นายสมัคร ผมบอกว่าผมก็เป็นคนที่ว่าผมต้องชี้แจงตอบ ต้องตอบเท่านั้นเองครับแล้วบอกให้เขา ไปคิด ไม่ทันหรือครับเวลาไม่มีหรือครับ ผมจะต้องตั้งหลักให้คนทั้งบ้านทั้งเมืองเขาว่า นายกรัฐมนตรียังอยู่ หนทางที่ฟังสภาแล้ว จำนวนมติทำอะไรผมไม่ได้ เอาผมออกก็โหวต ไม่ได้ ไม่มีการโหวต จังหวะจะโคนผมจะต้องใช้สถานะของผม ต้องให้คนทั้งบ้านทั้งเมือง เขาเห็นว่าคนเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นได้รับฟังได้คำปรึกษาแล้ว แล้วผมก็จะดำเนินการ ต่อไป ผมจะรักษาสถาบันอันนี้ไว้ครับ บ้านเมืองของเราเฉพาะกรุงเทพมหานครไม่นาน

ก็อาทิตยน์เอง เขาเลือกเป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวที่ ๑ ของโลก แล้วเวลานี้มันอะไรไปแล้ว
ล่ะครับ สิ่งที่เขาทำอะไรไปนั้นผมเห็นว่า ใครจะมีความพยายามระงับถ้อยคำเหลือเกิน
ไม่อยากจะพูดถึง ผมก็ระงับเพราะผมไม่อยากจะพูดถึง แต่ที่มาปรึกษาหารือเพราะเห็นว่า
มันเกินกว่าเหตุ แต่มาฟังความ เขาตำหนิบอกคุณนะต้นเหตุ นี่ละต้นเหตุ ผมก็บอก อ้อ
อย่างนั้นหรือครับ เพราะถ้าอะไรพาดพิงผมก็ต้องขอชี้แจง ลำนวนสำเนียงผมนี้ล่ะครับมัน
นักการเมืองโบราณ เสียงมันก็อย่างนี้ล่ะครับ นุ่มนวลอย่างคุณอภิสิทธิ์ผมคงต้องไปฝึก
อีกนานกว่าจะพูดได้เช่นนั้น มาจนถึงปานนี้มันแสบเกินไปแล้ว แต่อย่างไรก็ตามแต่
ผมยืนยันว่าผมก็รับปาก ถ้าจะให้อภิปรายต่อไปก็ไม่เป็นปัญหา แต่เท่าที่พูดมาแล้ว
ผมนี้ล่ะครับรักษา ไม่รุนแรง รักษาจนวันนี้ครับ คุณสิครับยึดทำเนียบรัฐบาล ยึดอะไรต่าง ๆ
ยังค่อยประคับประคองค่อยดำเนินการ จนกระทั่งเอาสภามาเปิดได้พูดจากันวันนี้ จะเป็น
อย่างไรต่อไปข้างหน้า ผมเป็นนายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบ ผมต้องขอบพระคุณครับ
ต้องขอบพระคุณที่ได้แนะนำ ให้ข้อแนะนำ แนะนำได้ครับ แต่พูดจาพาดพิงกระแหนะ
กระแหนะผมก็ต้องตอบโต้ตามสมควร เท่านั้นครับไม่มีอะไรอื่นครับ ต้องขอบพระคุณครับ
ถ้ายังไม่เลิกกับบอกยังไม่เลิก ถ้าจะเลิกก็ว่ากันต่อไปแล้วกันครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุญัยครับ

นายสุญัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมไม่ทราบได้เวลาเท่าไร ก็นาที่ไม่ทราบครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดียวนะครับ ท่านอภิสิทธิ์
เชิญก่อน

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ขออนุญาต
เพื่อนสมาชิกนะครับท่านประธาน ใช้สิทธิพาดพิงนิดเดียว คือไม่อยากจะให้เป็นเรื่องได้วาที่
แต่บังเอิญเดียวจะเข้าใจผิดนะครับ เมื่อที่ท่านพูดบอกว่า ประการแรก คน ๙ คนทำผิด
กฎหมายทำไมไม่พูดถึง ผมกราบเรียนว่าเขาต้องอยู่ภายใต้กฎหมายครับ แล้วกรณีของ
อาจารย์สมเกียรติวันที่ท่านไม่มาสภา ผมอธิบายละเอียดเลยนะครับ ประเพณีสภา
จะไม่อนุญาตให้มีการไปดำเนินคดี แต่เราจะทำเป็นข้อยกเว้น-----

เมื่อไรทำเรื่องมาพรรคประชาธิปัตย์จะอนุญาตให้ไปดำเนินการ เพียงแต่ว่าผมกราบเรียน
ย้ำอีกครั้ง ที่สุดคนเหล่านี้ก็หนีกฎหมายไม่ได้ ยังไม่เคยได้ยินว่าใครจะหนี อายุความก็ยาว
แต่ว่าจะจัดการบังคับใช้กฎหมายตรงนี้ วันนี้ทันที แล้วผลที่ตามมามันเสียหายมากกว่า
มันเป็นอย่างไร เหมือนวันที่ผมเข้าไปในพื้นที่ ผมถามตำรวจ ท่านครับทำถนนว่าง
ได้ครึ่งสาย คุ่มใหม่กับความวุ่นวายทั่วประเทศ แล้วจริงอย่างที่ผมพูดไหมครับ
เพราะฉะนั้นผมยืนยันว่าทุกคนอยู่ใต้กฎหมาย

ประการที่ ๒ เมื่อสักครู่นี้ยังเฝ้าติดตามอีก เหมือนผมอยากจะจุดชนวน
ความรุนแรงตั้งแต่เรื่องเขาพระวิหาร ไม่ใช่เลยครับ แล้วเป็นโชคดีของประเทศไทย
ที่ศาลท่านวินิจฉัยอย่างนั้น วันข้างหน้ายังพอมีข้อต่อสู้ระหว่างประเทศ แล้วพยายาม
จะโยนมาว่าสิ่งที่อดีตรัฐมนตรีทำกับข้อตกลงปี ๒๕๔๓ เหมือนกัน ไม่ใช่ซะครับ
ถ้าท่านไม่เข้าใจวันหลังผมจะอธิบายให้ท่านฟัง ที่สำคัญก็คือว่านอกเหนือจากไม่มีการ
แสดงความรับผิดชอบแล้ว ท่านทำอะไรต่อ บอกชาวโลกให้รู้หรือยังว่าแถลงการณ์ร่วม
ที่ท่านทำไปมันผิดรัฐธรรมนูญไทย เพื่อรักษาสถิติของประเทศไว้ นี่ตัวอย่างนะครับ ซึ่ง
จัดการกับอดีตนายกรัฐมนตรีเหมือนกับที่ท่านจะซึ่งจัดการกับแกนนำพันธมิตรใหม่
ผมไม่เข้าใจใคร ผมบอกต้องปฏิบัติให้เหมือนกันเท่านั้นเอง สุดท้ายท่านพูดบอกว่า
ผมไม่คิดรักษาระบบ ผมถึงได้กราบเรียนว่าผมไม่สนับสนุนให้ท่านตัดสินใจเพียงเพราะ
พันธมิตรเรียกร้อง ผมบอกว่าเขาไม่เรียกร้องท่านยุบสภา การยุบสภาคี่เป็นวิธีการรักษา
ประชาธิปไตยวิธีหนึ่ง ผมมั่นใจ แล้ววิธีนี้น่าเชื่อถือกว่าเพราะเรายอมเจ็บแต่การบอกรักษา
ว่าอยู่ต่อ คนเขาเชื่อท่านหรือเปล่าว่าอยู่เพื่อรักษาระบบหรืออยู่เพื่อรักษาสถานะตัวเอง
ผมไม่ได้ไปเกี่ยวข้องอะไรด้วย ผมยังบอกท่านว่าวันนี้ท่านเอาตำแหน่งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรผมไป ผมอยากรักษาระบบด้วยวิธีนี้ กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านนายกรัฐมนตรี
จะชี้แจงอีกหรือครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม) : คืออย่างนี้ครับ มีคำหนึ่งว่า วันที่ผมไม่มาสภา ขอบพระท่านโทษ
นะครับ แม้จะเฉียดมานิดเดียว ผมประชุมกรรมการตำรวจอยู่ เขาโทรศัพท์ไปตามว่า

มีกระทู้ แล้วก็บอกท่านนายกรัฐมนตรีสมัครเบียร์ไม่มาสภา ผมบอกผมขอเลื่อนไปก่อน ผมกำลังประชุมอยู่ เพราะผมไม่รู้ล่วงหน้า แจ้งผมไปผมเข้าที่ประชุมแล้ว ผมนี่ล่ะครับ เป็นคนชอบมาตอบกระทู้เพราะผมตอบได้ ผมตอบกระทู้ได้โดยไม่ต้องเอาเอกสารมาถือ เพราะผมรู้ทุกเรื่องที่ผมจะต้องมาตอบและผมก็ไม่ตอบทุกเรื่อง เพราะว่าแบ่งงานกัน เรียบร้อยแล้ว ในกรณีหลัง ๆ ที่พูดจาเมื่อสักครู่นี้ ผมจะบอกให้ฟังว่าการพิจารณานั้น มองกันได้คนละแง่ คุณอภิสิทธิ์แนะนำว่ายุบสภาเป็นทางออก แต่ผมว่าไม่ว่าทั้งยุบสภา หรือผมลาออกนั้นมันพ่ายแพ้กับคนพวกหนึ่งลุกขึ้นมาชี้หน้าให้ออกแล้วทำได้ ไม่คิดบ้าง หรือครับว่าบ้านเมืองของเราจะถูกชาวโลกเขาดูแคลนขนาดไหน บ้านเมืองที่อุตสาหกรรม เติบโตมา ๗๖ ปี ระบอบประชาธิปไตย ผู้คนเขาชื่นชม มันเคยมีอย่างนี้ใหม่ล่ะครับ ในบ้านเมืองนี้ มันมีเหตุมีผลอะไรพอสมควรไหม ผมจะบอกให้ฟังนะครับ ที่พูดจา เหมือนกับว่าผมอภัยอาวรณ์จะต้องการอะไรอยู่ ผมชี้แจงแล้ว พูดแล้วพูดอีกผมมาทำ หน้าทีนี้เพราะผมไปรับอาสาเขาทำ แล้วเผอิญมาเข้าหน้าที่ผมก็ต้องทำให้ตลอดรอดฝั่ง มันไม่มีหรอกครับ พิสูจน์มาหน่อยว่า ผมอยากได้ใครดีเพื่ออะไร เวลานี้เป็นภาระนะครับ ไม่ใช่ความอยากด้วย ไม่เป็นเสียได้มันก็หมดภาระ แต่มันเป็นหน้าที่ที่ว่าเราจะต้อง ประคับประคอง ต้องให้บ้านเมืองนี้มันมีสถานะอยู่หน้ากับชาวโลกเขาได้ ปัญหาว่าจะคิด อะไรกันก็คิดได้ ผมมาปรึกษาหารือวันนี้ผมก็ฟังความครับ แต่เมื่อฟังความแนะนำอย่างนี้แล้ว ผมก็ต้องบอกแล้วว่าหนทางมันจะเป็นอย่างไร ไม่เป็นปัญหาครับ ไม่ใช่ชี้แล้วต้องเอาอย่างนั้น ไม่เอาอย่างนั้น ผมไม่ใช่คนดีอันอะไรนักหนาหรอกครับ แต่เวลานี้ผมเป็นคนถือหางเสีย บ้านเมืองนี้ ทุกอย่างที่เราจะพูดกันวันนี้ คนทั้งบ้านเมืองเขาอยู่ การตัดสินใจนั้นต้องอยู่ที่ผม ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัย ท่านมีเวลา ๑๑ นาที นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ๒๐ นาที
ครับท่าน ของผม ๒๐ นาทีครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เห็นเจ้าหน้าที่เขียนในนี้
ว่า ๑๑ นาที

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ไม่ใช่
กะมังครับ เพราะว่าทุกคนได้ ๒๐ นาทีครับท่าน แล้วก็ผมได้ ๒๐ นาที และก็ขอท่าน ส.ส.
อนุดิษฐ์ไว้อีก ๑๐ นาทีครับ เพราะว่าท่าน ส.ส. อนุดิษฐ์นั้นบอกว่าถ้าเกินไปหน่อย
ก็ไม่ใช่ไรครับ ท่านรับผิดชอบ ขอเรียนท่านนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ผมต้องเรียนท่านประธานสภานิดหนึ่งครับว่าตอนที่
ท่านชัย ชิดชอบ ขึ้นนั้นผมได้ขอเลื่อนไปครั้งหนึ่ง เพราะว่าผมอยากจะฟังความคิดเห็น
ของแกนนำพันธมิตรก่อนครับที่อยู่ในสภาแห่งนี้ และก็เมื่อได้รับฟังแล้วกระผมเองได้รับ
คำพูดจากท่านอาจารย์สมเกียรติในลักษณะที่อาจจะไม่เข้าใจกัน ท่านบอกว่าจะจำผมไป
ตลอดชีวิต ท่านประธานครับ ผม ส.ส. สุนัย จุลพงศธร ครับ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มาหลายสมัยแล้ว ผมไม่ปิดบังครับว่าผมกับอาจารย์สมเกียรติที่แกนนำพันธมิตรนั้น
เป็นเพื่อนกันมาก่อนครับ ผมจะไม่พูดเล่นลั่นว่าอย่างนั้น อย่างนี้ เปิดเผยตรง ๆ ครับ
และสิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนั้นท่านอาจารย์สมเกียรติอาจจะโกรธผม แต่ว่าระยะยาวผมคิดว่า
จะเข้าใจผม เพราะว่าสิ่งที่จะพูดต่อไปนี้เป็นความจริง และเป็นช่วงเวลาประเทศ
กำลังมีวิกฤติอย่างหนัก จำเป็นที่จะต้องพูดความจริงครับ ท่านประธานครับ ผมได้ฟัง
ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรพูด ผมชื่นชมท่านครับ ท่านบอกว่าถ้าใคร
ล้มระบบนี้ท่านจะยื่นคัดค้านผมได้วันนี้ ผมดีใจมากครับ ผมคิดว่าที่ผ่านมาผมได้
ยกมือไหว้ท่าน ไม่ใช่้วยวุฒินะครับ ในฐานะคุณวุฒินั้นก็เป็นเรื่องที่เหมาะสม หลายคน
ครับที่ไปสนับสนุนการปฏิวัติ การรัฐประหารเผด็จการนั้น แม้จะรู้จักกันมาก่อนผมไหว้
ไม่ค่อยลงครับ แต่เสียดายท่านออกไปเสียแล้ว ถามท่านว่าที่ท่านว่าจะยื่นคัดค้าน
ทำไมตอน คมช. ยึดอำนาจท่านไม่ค้านตอนนั้น แถมยังมีกระบวนการต่าง ๆ ที่เชื่อมโยง

มาทำให้เรารู้สึก ผมไม่สบายใจเลยที่อดีตผมเคยอยู่พรรคนี้มีลักษณะมีความสัมพันธ์กับ
ผู้ยึดอำนาจในหลาย ๆ ประเด็น คนที่อยู่ในแกนนำพันธมิตรหลายคนเมื่อล้ม สนับสนุน
การโค่นล้มรัฐบาลประชาธิปไตยเข้ามาอยู่ในพรรคของท่านหลายคนครับ ทั้งที่สอบได้
และสอบตก มีลูกของแกนนำที่ทำการยึดอำนาจนั้นมาอยู่ด้วย ผมไม่ว่าท่านแล้วนะครับ
ก็เป็นสิทธิของท่านเพราะท่านโตแล้ว แต่สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้ท่านครับ ผมกำลังจะบอก
ฝากไปอย่างหนึ่งว่าวิกฤติวันนี้ที่ท่านเสนอบอกว่าพร้อมจะยุบสภาแม้จะเจ็บ ท่านประธาน
ครับ ท่านประธานไม่ได้เลือกตั้งมานะครับ ประธานโทษ ท่านไม่รู้หรือครับว่ามันเจ็บ
ขนาดไหน คนเป็นผู้แทนราษฎรที่หาเสียงเลือกตั้งโดยตรงมันเจ็บมากครับ แต่ผมบอก
นะครับ วันนี้คนที่เจ็บมากกว่า ส.ส. คือประชาชน เพราะประชาชนเขาฝากความหวังไว้ว่า
ลงคะแนนให้ขนาดนี้แล้วพวกคุณก็ไปช่วยกันจรรโลงบ้านเมืองหน่อย ก็ไปไม่ได้ ๖ เดือน
๗ เดือนไปแล้ว-----

และจะเจ็บหนักขึ้นครับท่านประธาน ที่ผมจะต้องฝากไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ถ้าท่านยุบสภา จะไม่มีสภาแห่งนี้อีก มีการเสนอจากแกนนำพันธมิตร ผมไม่อยากจะเอ่ยชื่อจริง ๆ เป็นคนรุ่นเดียวกัน เสนอบอกว่าให้ลาออก หลายคนครับ ที่ผมต้องฟังตรงนี้เพราะผมจะมีข้อเสนอ ท่านนายกรัฐมนตรีครับอย่าลาออกนะครับ ประชาชนฝากมาทางผู้แทนราษฎรเยอะมากครับว่าท่านอย่าลาออกเขาให้กำลังใจท่าน และที่ร้ายที่สุดที่ผมจะบอกกับท่านก็คือว่า การลาออกของท่านนั้นพันธมิตรเขาก็ไม่หยุด ผมบอกเลย ท่านประธาน ผมเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกันกับอาจารย์สมเกียรติและอีกหลายคนใน ส.ว. ของท่านที่แต่งตั้งนี้ แต่วันนี้ไม่เห็นตรงกันเป็นเรื่องปกติที่เราจะเห็นไม่ตรงกัน ผมอาจจะเปลี่ยนไปครับท่านประธาน ในอดีตผมเข้าใจสถานการณ์วันนี้ เราเคยผ่านเหตุการณ์ที่ร้อนแรงอย่างนี้มาแล้ว เมื่อครั้งเราเป็นเยาวชน ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่ได้ละลาบละล้วงท่าน ท่านไม่เคยผ่านความเจ็บปวดอย่างนั้นมาเมื่อเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม และ ๖ ตุลาคม ท่านประธานครับกราบไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มันเจ็บปวดมาก สมัยนั้นหอบพี่หอบน้องหนีเข้าป่ากัน ด้วยความวิตกกังวล วันนี้ก็ไม่ว่าจะไปอยู่ป่าไหน หหมดแล้ว และเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมเกรงเหลือเกินว่าจะเอาไม่อยู่ ณ เวลานี้ หากไม่รีบดำเนินการซึ่งผมจะต้องเสนอท่าน คนที่มาชุมนุมพันธมิตรนั้น ผมกล้ายืนยันว่าไม่ใช่เรื่องเงิน เงินมีแน่ ผมจะเล่าเรื่องเหล่านี้ให้ท่านฟังในฐานะที่ผมผ่านชีวิตอย่างนั้นมาแล้ว วันนี้พันธมิตรไม่ได้ขับเคลื่อนด้วยเงินแต่ขับเคลื่อนด้วยความคิด ท่านประธานครับ คำว่า สงครามครั้งสุดท้ายหรือการต่อสู้ครั้งสุดท้าย ท่านเข้าใจไหมครับว่าทำไมชื่ออย่างนั้น ท่านเคยได้ยินได้ฟังเพลงนี้ไหมครับไม่ได้ร้อง แต่จะลำดับให้ท่านฟัง ตื่นเถิดพี่น้องผองทาสผู้ทุกข์ระทม ลูกขึ้นเถิดมวลชนผู้ยากไร้ทั่วหล้า ตื่นเถิดพี่น้องไร้สิทธิเสรี ครั้งนี้เราสู้เป็นครั้งสุดท้าย นี่คือการต่อสู้ครั้งสุดท้าย สามัคคีให้ถึงวันพรุ่ง แอ่งไต้เนอสิองนาน จักต้องปรากฏเป็นจริง คำว่า ต่อสู้ครั้งสุดท้าย นี่คือการอดทนของขบวนการปฏิวัติของกรรมกรของโลก เพลงนี้ชื่อเพลงแอ่งไต้เนอสิองนาน เป็นภาษาฝรั่งเศส ดังนั้นวันนี้เพื่อนผมที่อยู่ตรงนั้นผมไม่ตำหนิต่านหรอกครับ เมื่อท่านเชื่ออย่างนั้นก็เชื่อไป ท่านอาจจะตำหนิผมว่า

นายสุนัยเปลี่ยนไปแล้ว ก็เป็นไปได้ อายุมันมากขึ้น บวชมาแล้ว ๒ รอบครับท่านประธาน
รอบที่ ๑ บวชตอนเป็นนักศึกษาอยู่กับท่านพุทธทาสภิกขุ รอบที่ ๒ บวชหนี คมช.
มันเข้าใจอะไรเยอะแยะ แล้วไม่อยากไปสู้รบปรบมือ ไม่อยากไปก่อความเดือดร้อนให้มัน
นองเลือดกันอีก ท่านครับ ผมต้องกราบขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีจริง ๆ ที่ท่าน
ได้ใช้ความละมุนละม่อม ไม่ดำเนินการเหมือนอย่างที่ถูกกล่าวหา-----

- ๑๐๖/๑

ผมเห็นพ่อไปติดกีตาร์ พาลูกสาวไปด้วยครับสีไวโอลิน แม่ร้องเพลง ร้องเพลงอะไรครับ
แสงดาวแห่งศรัทธา มันเจ็บปวดครับ นี่คือเพลงปฏิวัติในสมัยที่เราหนีกันไปอยู่ในป่าครับ
แต่วันนี้เขาคิดอะไรอยู่ ท่านประธานครับ ความคิดในเรื่องของรัฐอุดมคติมันทับซ้อนกับรัฐ
ความเป็นจริงครับ ในอดีตไม่เข้าใจเรื่องนี้ วันนี้นมนุษย์ได้ต่อสู้กันเรื่องอุดมคติกับ
ความเป็นจริงครับ ผู้กันมาตั้งแต่โมเสส พาทาสออกจากอียิปต์เพื่อจะไปตั้งรัฐอุดมคติของ
รัฐยิว แล้วก็ล้มเหลว จนกระทั่งมาถึงวันนี้ยังต่อสู้กันในคานาอันด้วยความเชื่อ ตรงนี้เอง
ที่ท่านผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรบอกว่า ผมไม่ใช่คนดีของรัฐบาล แต่เป็นคนดี
ของประชาชน ซึ่งต่างจากผมครับ ผมไม่ขอเป็นคนดีครับ ท่านประธานครับ ใครอย่าได้มา
บอกว่าผมเป็นคนดีนะครับ ผมเป็นคนพอดีครับ เพราะคนที่เป็นคนดีเชื่อมั่นว่าเป็นคนดี
นั้นส่วนมากจะคิดสุดโต่งครับ ขอประทานโทษ ท่านมีสิทธิแก้ไขผมได้อยู่แล้ว คนที่ผม
จะเอ่ยชื่อต่อไปนี้ เพราะท่านออกรายการทุกวันครับเอเอสทีวี ด่าผมเถอะครับ
พลตรี จำลอง ศรีเมือง เชื่อกันว่าตัวเป็นคนดี อาบน้ำ ๕ ชั้น กินข้าวมือเดียว ทำงานไม่เอา
อะไรทั้งนั้น สุดท้ายเป็นอย่างไรรครับวิจิตร พฤษภาทมิฬก็นำมารอบหนึ่งแล้วครับพาคน
ไปตาย ใครล่ะครับที่เป็นคนพูดว่าคุณจำลองพาคนไปตาย ถามดูสิครับ ท่านชวน หลีกภัย
ครับ ดังนั้นเรื่องความดีในเชิงทางการเมืองนั้นอันตรายมาก ท่านประธานครับ วันนี้
ต้องแยกแจนำออกจากมวลชนครับ มวลชนน่าสงสารมากครับ ยังหลงอยู่อย่างนั้น
แจนนำก็ปลุกปั่น ส่วนแจนนำนี้ผมไม่กล้าไปพูด ท่านต้องรับผิดชอบทางความคิด
ของท่านเอง และวันนี้ผมเรียนท่านนะครับ ผมติดตามการเคลื่อนไหวของเขาตลอดเวลา
เพราะเรารู้สึกว่าฝันร้ายมันกำลังจะกลับมาอีกแล้ว เหตุการณ์คล้าย ๆ กับเหตุการณ์
นองเลือดจะกลับมาอีกแล้วครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เขาประกาศชัดเจนแล้วว่า
ยุบสภาก็ไม่เอา ลาออกก็ไม่เอาครับท่านประธาน เขาจะเอาการเมืองใหม่ ท่านประธาน
ครับ การเมืองที่เป็นอยู่วันนี้มาจาก ๒๔๗๕ ครับ ๗๐ กว่าปี ฆ่ากันมาไม่รู้กี่รอบแล้วครับ
พอปฏิวัติ ๒๔๗๕ ๒๔๗๖ กบฏบวรเดชยกกำลังมาจากโคราช มารบกันที่ดอนเมือง
กว่าจะมาถึงวันนี้เราประคับประคองในสิ่งที่เรียกว่า ระบบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมันเข้าที่แล้วครับ มันจะเดินได้แล้ว ถ้าจะต้องมาเปลี่ยน
การเมืองใหม่เลือกตั้ง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ แต่งตั้ง ๗๐ เพอร์เซ็นต์ ยังไม่รู้จะไปอย่างไร

มันไม่ฆ่ากันใหญ่หรือครับอันตรายเหลือเกิน สิ่งหนึ่งที่ท่านบอกว่าเหตุการณ์ ๖ ตุลาคมนั้น
ท่านประธานครับ วันนี้ผมต้องกักฟัน ต้องยอมเจ็บปวดท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมผ่าน
ท่านประธานไป เหตุการณ์ ๖ ตุลาคมเกิดขึ้นเพราะอะไร ขณะนั้นใครเป็นนายกรัฐมนตรี
มวลชนจะชนกันแล้วครับ แต่ไม่ประกาศภาวะฉุกเฉิน กลัwnั่นกลัwnี่ สุดท้ายปะทะกัน
หาคนรับผิดชอบไม่ได้-----

และดูเหมือนหนึ่งว่าแกนนำพันธมิตรพยายามจะสร้างเงื่อนไขอยู่เสมอ ตรงนี้อันตรายมาก ดูสิครับแค่ตรงนี้เองขยายไปปิดสนามบิน ยึดสถานีโทรทัศน์ ยึดทำเนียบรัฐบาล นี่คือการกำลังวิกฤติจะขยายตัว ประชาชนทั่วไปได้เห็นสิ่งเหล่านี้แล้วไม่มีใครชอบใจหรือครับ ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ตำหนิตานว่าท่านมีความคิดต่างจากผม ผมไม่ได้ตำหนิตานว่าสิ่งที่ท่านคิดไม่เป็นจริง ท่านกำลังคิดถึงรัฐอุดมคติที่ไม่สอดคล้องกับรัฐความเป็นจริง แต่ความแตกต่างนี้ต้องอยู่บนกรอบกฎหมายสิครับ อยู่ร่วมกันบนความแตกต่างสิครับ อย่าเป็นกฎหมาย ปืนฟุตบาทุกวันครับ มันเป็นการชั่วๆ ก่อให้เกิดเหตุการณ์ ต้องยอมรับความเป็นจริงว่าเหตุการณ์วันนี้ไม่ใช่เพิ่งเกิดครับ วันที่ ๒๖ ไม่ใช่ แต่มันครุกรุ่นมา ๓ เดือน ก่อน และครุกรุ่นมาจากการยึดอำนาจเมื่อ ๑๙ กันยายน ผมไม่ยากบอกว่าใครอยู่เบื้องหลัง วันนี้ก็รำลือกันไปจ้ะครับ คนนั้นอยู่เบื้องหลัง คนนี้อยู่เบื้องหลัง แต่มันแปลกมากครับตั้งแต่ล้มทักษิณ มวลชนที่มานี้ คุณสนธิ์นั้นก่อนจะล้มทักษิณต้องไปปราศรัยที่ไหนครับ ไปปราศรัยอยู่ที่หาดใหญ่ครับ สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช จังหวัดตรัง ล้วนแล้วแต่กองกำลังหลักมาจากภาคใต้ครับ ต้องพูดความจริงครับท่านประธาน ผมไม่ได้บอกว่า ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์เป็นคนหนุนหลังนะครับ แต่ฐานมันมาจากนั้นเกือบหมดนะครับ นักบวชวิชัยวันนี้ไปดูให้ได้สิครับ ก่อนหน้าที่จะมาชุมนุมกัน ๒๕ พฤษภาคมนั้น ก็มีการปลุกระดมจัดตั้งกองกำลังกันแล้วครับที่นครศรีธรรมราช มีหลักฐานอยู่ในหนังสือพิมพ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช):
ท่านประธานครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านประທံးဝ်းဝ်းဝ်း

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จาก จังหวัดนครศรีธรรมราชครับ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประທံးဝ်းဝ်းဝ်းဝ်းဝ်းဝ်း
โดยข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมกำลังติดตาม ฟังเพื่อนที่กำลังอภิปรายอยู่ และผมเข้าใจว่าสาระและประเด็นในการอภิปรายกำลังจะ
วกลงตามความเชื่อและแนวคิดของท่านที่เป็นปกติอยู่ และที่สำคัญคือมีการพาดพิง

ข้อบุคคลอื่นและสมาชิกรัฐสภาโดยไม่จำเป็น ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า โดยเฉพาะในช่วงหลังนี้มีการพาดพิงถึงจังหวัดนครศรีธรรมราชด้วยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าท่านประธานจะปล่อยให้เพื่อนสมาชิกได้พูดดังกล่าวนี้ผมคิดว่ายุติที่ท่านนายกรัฐมนตรีมีเจตนารมณ์ที่จะเสนอให้เพื่อนสมาชิกได้ช่วยกันให้คำปรึกษาหารือเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ มันกำลังจะเพิ่มวิกฤตินะครับถ้าอภิปรายแบบนี้มันเป็นการสร้างความแตกแยกและทำให้คนเกิดความรู้สึกว่าแนวความคิดที่ท่านไปสรุปบนความคิดพื้นฐานของมวลชนทั้งหลายที่ได้มามีส่วนร่วม ผมไม่อยากพูดว่าใครถูกใครผิดครับ แต่สภาแห่งนี้ไม่ควรที่จะไปปรักปรำหรือไปเอาแนวคิดตัวเองไปสรุปบุคคลอื่นที่เขาไม่ได้อยู่ในสภา เพราะฉะนั้นอยากให้ท่านประธานได้พิจารณาและวินิจฉัยข้อบังคับข้อ ๔๓ ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาล่ะครับ ผมวินิจฉัยนะครับ บอกว่าอาจจะมีความวิตกน้อย ท่านพยายามพูดไม่ค่อยวกวนแล้วกันนะครับ เชิญท่านสุรนัยต่อ นะครับ

นายสุรนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ สิ่งที่ผมพูดนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในสื่อมวลชนทั้งหมดนะครับ นักบรรณคดีวิทยามาจากไหนครับ แต่ผมไม่ได้บอกคนใดทั้งหมด คนได้เป็นมิตรกับผมเยอะครับ แต่ผมกำลังบอกว่าปัญหาความผูกโยงกันในเรื่องเกี่ยวกับการช่วงชิงอำนาจทางการเมืองนอกระบบ มันมีความคิดดำรงอยู่ และอีกกลุ่มหนึ่งก็อยากจะได้รัฐอุดมคติ ซึ่งผมก็กลัวจริง ๆ ครับ เราเคยชื่นชมว่าจีนแผ่นดินใหญ่นี้เท่าเทียมกันเหลือเกิน วันนั้นก็หันกลับมาสู่ทุนนิยมแล้วครับ-----

ดังนั้นแนวคิดเรื่องสงครามครั้งสุดท้าย การต่อสู้ครั้งสุดท้ายก็คือกระบวนการหนึ่งของแนวคิดทางเชิงอุดมคติที่เกลียดชังระบบทุนนิยมอย่างถึงที่สุดครับ ท่านประธานครับ อย่าไปปราบด้วยกำลังอะไรทั้งนั้น เป็นเรื่องปัญหาทางความคิด หาวิธีที่ละมุนละม่อม แต่ว่าระยะถูกเงินนี้จะทำอย่างไรครับ ถ้าจะปล่อยไปอีกเอื้อเรือเอื้อเต๋อมันก็จะไปเข้ากับเหตุการณ์ในอดีต ในที่สุดคุณสถานการณ์ไม่ได้ ถึงบอกท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมเห็นใจท่านจริง ๆ ท่านมาอยู่ในจังหวัดที่อันตรายมาก และคนกลุ่มนี้ผมเรียนนะครับ เพื่อนสมาชิกรัฐสภาบางคน ท่านอย่าถือผมเป็นศัตรูเลยครับ แต่ผมไม่อยากเห็นการหลังเล็ดด้วยการยั่วยุด้วยกระบวนการใด ๆ ทั้งสิ้น เช่นเดียวกับท่านผู้นำฝ่ายค้าน แต่ว่าถ้าใครยังรู้สึกว่าจะไปสนับสนุนดำเนินการอย่างไร ถอนกำลังออกมาเถอะครับ ทางรัฐบาลเขาจะได้ค่อย ๆ เข้าไปละมุนละม่อมได้ ถ้ายังหนุนกันแน่นกันอยู่อย่างนี้ทุนเรียงเข้าไปลำบากครับท่านประธานผมบอกไว้ตั้งแต่แรกว่ามันมีเอกสารที่น่าสงสัยมากครับ ในมือผมนี้เดี๋ยวผมจะให้กับท่านนายกรัฐมนตรีครับ ให้ประธานสภาผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีมีคนไปใส่ในวังนกกกระจอกครับ บอกชัดเจนครับ มีขบวนการสนับสนุนเงินครับ ผ่านพรรคการเมืองหนึ่งบริษัทนี้โอนเงินหลายครั้ง ๒๐๐ กว่าล้านบาทครับ ในช่วงเวลาที่เกิดการเคลื่อนไหวก่อนที่จะเกิดการรัฐประหาร ๑๙ กันยายน เวลาโอนเข้าไปนั้นโอนผ่านบริษัทครับ ชื่อบริษัทผมยังไม่อยากเอ่ยบอกว่าบริษัทอะไรนะครับ แต่ว่าถ้ามีใครจะยืนยันจะขอให้ผมจะบอก ผมจะพูดครับ ในนี้มีคนนามสกุลที่อยู่ในพรรคการเมืองและเป็น ส.ส. ที่นี้อยู่ ๑ คนครับ อีกคนหนึ่งที่มีนามสกุลเป็น ส.ส. ที่นี เป็นลูกสาวของ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ได้อีกนิดหนึ่งนะครับ ผมให้อีกนิดหนึ่งครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมขอสิทธิของคุณอนุดิษฐ์ครับ ท่านครับ ๑๐ นาทีครับ อีก ๑๐ นาทีคุณอนุดิษฐ์ครับ บอกกันแล้วครับ ส.ส. อนุดิษฐ์

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านพูดมา ๒๐ นาทีแล้ว

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมขออีก ๑๐ นาทีของคุณอนุดิษฐ์ครับ ทุกคนก็ได้ ๒๐ นาทีครับ ผมเพิ่งพูด ๓ คนเท่านั้นเองครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : คุณพ่อ ส.ส. คนนี้นั่งในสภา ไม่อยากเอ่ยชื่อท่านครับ ปราบฎว่าบิดาของท่านก็เป็นอดีต ส.ส. ที่นี่ สมัยครนายก อบจ. ครับ อยู่ภาคใต้ครับ แต่บังเอิญสอบตก

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านสุนัยครับ เจ้าหน้าที่บอกเวลาที่ได้มาก็หมดแล้วนะครับ ผมให้อีก ๒ นาทีนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ตกลงผมได้ ๑๐ นาทีเท่านั้นหรือครับ เลยรู้สึกนุ่มนวลไม่ได้เพราะเวลามันเร่งเหลือเกิน อีกคนหนึ่งก็เป็นสมาชิกพรรคนี้ครับ เอ่ยชื่อมาก็รู้ แต่เอาเถอะครับบังเอิญวันนี้มันวันอาทิตย์ผมยังไม่มีโอกาสเช็คหนังสือบริคณห์สนธินี้นะครับ แต่ที่ชัด ๆ บริษัทที่เขาสตางค์ไปให้ผ่านบริษัทอะไรบ้าง มาจาก ทีพีโอ โฟลีน จำกัด ผมนั่งวินิจฉัยอยู่เหมือนกันว่าจะเอาอย่างไร

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ผมขออนุญาตประท้วงท่านประธานครับ
ปล่อยให้เพื่อนสมาชิกพูดมาแล้วก็คลุมเครือทำให้คนทั้งสภาเสียหายหมดครับ
คือถ้าแน่ใจจริงว่าเอาเอกสารมาขอบ มาถูกต้อง ไม่ใช่เขียนเองทำเองอ่านไปเลยครับ
แล้วต้องรับผิดชอบ พูดอย่างนี้มันเดือดร้อนไปหมด ลีลาอย่างนี้ของท่าน ผมคิดว่าไม่ได้
สร้างสรรค์มา แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีก็นั่งฟังครับว่าเป็นข้อเสนอแนะที่เข้าท่า ผมคิดว่า
ที่ยืนหยัดติมาวันนี้ก็เข้าท่าครับ ก็คือมาทำอะไรก็ไม่รู้ คือกลับไปคิดแล้วสนุกสนานกัน
หรือครับ ท่านประธานคุมหน้อยครับ คือเจียดนครศรีธรรมราช นักรบศรีวิชัยก็ไม่อยาก
ทำความเข้าใจแล้วครับ เอาว่าแค่เจียดกันพอรู้พองามครับ เพราะท่านกับผมถ้าไม่ได้้นักรบ
ศรีวิชัยช่วยท่านก็ไม่รอดมาถึงวันนี้เหมือนกันนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมวินิจฉัย
นะครับ ก็ท่านหมดเวลาพอดี เอาเอกสารที่ท่านจะให้ใครก็เอามา

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ให้ผม
เอ่ยข้อซักหน่อยได้ไหมครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : อย่าเลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมเห็นกับ
ท่านประธานนะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาส่งขึ้นมาครับ แล้ว
ท่านหมดเวลาแล้วนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ความจริง
บอกก็ได้ครับ บริษัทที่โอนเงินผ่านนี้ หนึ่งในคณะกรรมการ คือ นางสาวสุพัชรี
ธรรมเพชร นะครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ หมดเวลา
นะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ที่ผมต้องพูดตรงนี้มันเกี่ยวกับประเด็นว่า เหตุการณ์เรื่องนี้ถ้าเป็นจริงเรื่องใหญ่มากครับ และเขาอยากให้ล้มระบบแน่ ๆ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นไรครับ ท่านเอาเอกสารอะไรมา ส่งตรงมาให้ผมนะครับ พอจะครับท่าน เดี่ยวประท้วงกันใหญ่แล้วครับ ท่านนั่งลงได้แล้วครับ ท่านก็ประท้วงกันอีกแล้วนะครับ

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวิทยาประท้วงอะไรครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ไหน ๆ พูดมาแล้วนะครับ พูดให้จบครับ เอ่ยชื่อมาแล้วก็เอาให้จบครับ แล้วก็เล่าเรื่องให้หมดครับเป็นอะไร เพราะพวกผมได้ดำเนินการถูกครับ อ้างอิง ๆ ทำให้เสียหายแล้วก็โดดไป ท่านไม่ต้องห้ามครับ ปล่อยออกมาเลยครับ แล้วก็ดูว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั่งฟังกัน เอากันให้จบครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ ขอข้อเสนอแนะมาเลยนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานครับ จริง ๆ ก็ไม่ได้พูดถึงตรงนี้แต่ท่านมาท้าทายท่านเหลือเกิน ผมก็เลยเปิด ๑ ชื่อ แต่ว่าเรื่องนี้ผมบอกว่าปัญหาเรื่องกระบวนการโอนเงินจำนวนมากขนาดนี้เข้าไปมันแปลกประหลาดมากในช่วงดังกล่าว มันจึงเกี่ยวโยงกันแต่ไม่มีเวลาพูดท่านประธานครับ ใครบอกว่าเป็นพิธีกรรม ผมว่าไม่ใช่พิธีกรรมครับ วันนี้ผมอยากจะเสนออย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธาน ผมอยากจะเสนอท่านประธานว่าขอให้เราลองตั้งกรรมการของสภานี้กับตัวแทนพันธมิตรมานั่งคุยกันหน่อยเถอะครับ แต่ไม่ใช่ไปคุยกับรัฐบาลนะครับ เรามาหารือกันเพื่อจะหาทางว่าเอากันแค่ไหนให้จบลงอย่างพอประมาณ

แล้วให้บ้านเมืองเดินได้ต่อไป แล้วไม่ให้เกิดนองเลือด นั่นจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด กราบ
ขอพระคุณครับ ท่านประธานครับ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านอภิสิทธิ์มีอะไรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) :
ท่านประธานที่เคารพครับ บังเอิญท่านอภิปรายพาดพิงหลายท่านนะครับ เดี่ยวคงมี
อีกหลายท่านที่จะชี้แจง ผมเอาเฉพาะในส่วนของผมสั้น ๆ นะครับ ท่านบอกว่ากระผม
บอกว่าจะยื่นคัดค้านการรัฐประหาร ทำไมวันที่ ๑๙ กันยายนไม่คัดค้าน ผมกราบเรียนว่า
วันที่ ๒๐ กันยายนผมแทบจะพูดได้ว่าเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองคนแรกที่ทำให้สัมภาษณ์ว่า
ผมไม่เห็นด้วย แล้วผมได้บันทึกการไม่เห็นด้วยของผมไว้ในหนังสือที่ผมเขียน ชื่อการเมืองไทย
หลังรัฐประหาร เพียงแต่ว่าในช่วงนั้นมีการสอบถามว่าผมมีแนวคิดที่จะไปคัดค้านต่อต้าน
ด้วยวิธีใด ผมก็บอกตามตรงว่า คปค. หรือ คมช. เขามีการกำหนดกระบวนการเรื่องการ
จัดทำรัฐธรรมนูญกลับสู่การเลือกตั้ง ผมก็บอกว่าถ้าเขาทำเร็วที่สุดตามนั้นเราก็จะติดตาม
สอดคล้องดูแล-----

เมื่อใดก็ตามที่เขาคิดออกนอกกรอบนอกทางจากตรงนั้นเราก็จะออกไปคัดค้าน เพราะเราคิดว่าวิธีอื่นมีแต่จะทำให้การกลับคืนสู่อำนาจของประชาชนไม่ราบรื่น หรือมีความรุนแรง หรือมีความขัดแย้งเพิ่มขึ้น ส่วนท่านจะเลือกใช้วิธีอื่นก็เป็นความคิดเห็นของท่านครับ แต่อย่าพยายามทำให้คนเข้าใจผิดว่าจุดยืนของกระผมเป็นอย่างไร

ประการที่ ๒ ก็คือท่านบอกว่าพรรคผมไปรับบุคคลนั้นบุคคลนี้เข้ามาเป็นสมาชิก พาดพิงไปถึง ส.ส. ท่านหนึ่งว่าเป็นบุตรของ คมช. ที่จริงตอนที่เขามาสมัครนี้ผมไม่ได้ดูว่าเขาเป็นลูกใครครับ ผมดูความสามารถเขาครับ ส.ส. สกลธี แล้ววันนี้ผมก็ว่าผมเลือกไม่ผิดครับ ทำหน้าที่ ส.ส. ได้ดี แต่อยากจะกราบเรียนนะครับ ท่านประณามว่าผมนี้รับลูก คมช. มา คมช. มี ๕ คน ๒ คนอยู่ในพรรคท่านครับ ขอขอบคุณครับ

(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุเทพ มีอะไรครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานครับ ผม สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมเป็นเลขานุการพรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ได้พยายามสร้างเรื่องใส่ร้ายป้ายสีพรรคประชาธิปัตย์ แม้จะไม่เอ่ยชื่อพรรคประชาธิปัตย์ แต่ได้บอกว่ามีพรรคการเมืองพรรคหนึ่งรับโอนเงิน ๒๕๐ ล้านบาทผ่านบริษัทนั้นบริษัทนี้ที่พ่อสมัครง่ายๆ อบจ. ที่ภาคใต้ ลูกสาวอยู่ในสภานี้ แล้วในที่สุดก็เอ่ยชื่อ คุณสุพัชรี ธรรมเพชร เสียตายครับที่คุณสุพัชรีต้องกลับไปให้นมลูก เพราะว่าเพิ่งคลอด แล้วก็ไม่ได้คิดว่าจะมี ส.ส. อาวุโส ที่ไปใส่ร้ายเธอขนาดนั้น เธอไม่มีโอกาสมาชี้แจง แต่ผมต้องชี้แจงเพื่อปกป้องพรรคประชาธิปัตย์ของผม ที่เอ่ยว่าพรรคประชาธิปัตย์ไปรับเงินบริษัท ทีพีไอ โพลีน ที่เขาเอ่ยเมื่อสักครู่นี้ครับ แล้วผ่านคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร เป็นเรื่องโกหกของนายสุนัยทั้งสิน ไม่นึกว่าจะมีใจต่ำช้าขนาดนี้ พรรคผมนี้หายากครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านระมัดระวังด้วยนะครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) :
คนพูดความจริงนี้ต้องเป็นคนต่ำช้าครับ ไม่มีทางยกย่องเป็นอย่างอื่นได้ แล้วใส่ร้าย
ต่อหน้าผู้คนที่ม่เกียรติในสภาแห่งนี้ ยกย่องไม่ได้ครับ แล้วผมมีสิทธิเต็มที่ ประธาน
เป็นผู้พิพากษา ผมต้องปกป้องศักดิ์ศรีของพรรคผม พรรคผมไม่ใช่ขอทานครับ ไม่ได้
ก้มหัวให้กับนายทุน ไม่ได้รับเงิน ๒๕๐ ล้านบาทของบริษัทที่เขาเอ่ยชื่อ ทั้งหมด
เป็นความจริงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุชัย

นายสุชัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานครับ จริง ๆ ก็ไม่อยากเอ่ยชื่อ แต่ก็ทำกันไปทำกันมา คือท่านจะมาด่าผม
อะไรนี้ ผมคิดว่าเอาเถอะครับ ชาวพุทธก็ยกย่องไป ให้เข้าตัวท่านเองก็แล้วกัน แต่ผมยืนยัน
ว่าผมได้รับข้อมูลอย่างนี้ ขอประทานโทษนะครับ ไม่ใช่ผ่านนายสุพัฒน์ ธรรมเพชร
นะครับ ไม่ใช่ครับ ผ่านบริษัทหนึ่งที่มีชื่อของคุณดังกล่าวนั้น ผมกราบขอประทานโทษ
จริง ๆ ผมไม่รู้ว่าท่านไปคลอດ แล้วไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่น ไม่อยากเอ่ยเลยครับ แต่ที่นี้
มันเชื่อมโยงกับกระบวนการชุมนุมกันอย่างนี้ เงินอย่างนี้ไหลเข้ามา ผ่านบริษัทหนึ่งครับ
หลายรอบ ๆ และผมก็ไม่ได้บอกประชาติปัตย์ แต่เมื่อท่านมาคะยันคะยอก็ว่าไป
เอาเถอะครับ ท่านมีสิทธิที่จะปกป้องได้ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ทั้งหมดนี้ผมก็แสดง
ความสุจริต เมื่อต้องการจะรักษาระบบรัฐสภาก็ต้องพูดความจริงกัน แล้วก็เอาหลักฐานนี้
ไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ผมได้รับมาจากวังนกกกระเจก และก็ให้ข้อเท็จในระดัหนึ่ง
ครับ เอาเถอะครับ ไม่เป็นไรครับ ของจริงแล้วท่านวิตกกังวลตั้งวุ่นหลังหะน่าสนใจ
มากครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ โอ้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) :
ท่านประธานครับ ท่านไม่ต้องไต่หрокครับ เพราะว่าท่านเป็นประธานในที่ประชุม
ท่านยอมให้สมาชิกยกเอาเศษกระดาษขึ้นมาเป็นข้อกล่าวอ้างเล่นงานคนอื่นไม่ได้ครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านสุเทพครับ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) :
แล้วก็ไม่ใช่เรื่องของวสันต์หลังหะครับ ผมเรียนข้อเท็จจริงพิสูจน์บัญชีของ
พรรคประชาธิปัตย์ได้ทุกวัน

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนั้นะครับ
ท่านสุเทพ ผมก็ส่งเอกสารมอบให้ไปแล้ว ผมว่าเรื่องทั้งหลายทั้งปวงคงยุติลงได้แล้ว
นะครับท่านสุเทพ

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุราษฎร์ธานี) :
ท่านประธานครับ ท่านประธานเป็นตุลาการมาก่อน เอกสารเหล่านี้ศาลรับฟังหรือครับ
ท่านอย่าไปบ้ากับเขาครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ผมไม่ได้รับไว้ให้ผมเอง
เขาส่งไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีเอาอย่างนั้นะครับ ท่านสุเทพเอาเถอะครับ เอกสารต่าง ๆ
ผู้ส่งก็เป็นผู้รับผิดชอบเองนะครับ แล้วก็ท่านนายกรัฐมนตรีท่านมีวิจารณญาณเองที่จะ
วินิจฉัยอย่างไร เอาเถอะครับ ท่านสุเทพเชิญนั่งลงได้ครับ ต่อไปเชิญท่านศิริพงศ์
พรรคชาติไทยนะครับ

นายศิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายศิริพงศ์ อังคสกุลเกียรติ สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียน
ท่านประธานครับว่า ในคืนวันที่ ๒๙ ที่ผ่านมานั้นหลังจากที่ผมได้ติดตามข่าวในโทรทัศน์
ผมมีความรู้สึกยินดีที่รัฐสภาแห่งนี้จะได้มีการหาทางออกในวิกฤติบ้านเมืองที่เราคิดว่า
เป็นปัญหาใหญ่และเป็นปัญหาสำคัญ แต่ท่านประธานครับ ผมต้องกราบเรียน
ท่านประธานครับ หลังจากช่วงบ่ายมีการร่วมรับฟังการอภิปรายของบรรดาสมาชิก
หลายท่าน ผมต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าผมมีความไม่สบายใจ มีความกังวลใจ

ว่าสภาแห่งนี้เปิดการประชุมครั้งนี้ เพื่อจุดประสงค์ที่จะให้แต่ละฝ่ายมาถกฉว
ผลประโยชน์ในการโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างนั้นหรือ ผมคิดว่าไม่ใช่ครับ เพราะผมเชื่อครับ
ว่าในการเปิดสภาแห่งนี้จำเป็นต้องการที่จะรับฟังข้อคิดเห็นของมวลสมาชิกอย่างกว้างขวาง
แต่ผมก็ยังยินดีครับ ที่บรรดาสมาชิกส่วนมากยังเห็นว่าทางออกของปัญหานี้น่าจะเป็น
เรื่องของการออกในรูปแบบของประชาธิปไตย ท่านประธานครับ สาเหตุของการเกิดวิกฤติ
เช่นนี้ ผมคงไม่ต้องพูดถึง แต่วันหนึ่งที่ผมคิดว่าพวกเราควรจะจดจำนั่นก็คือ วันที่ ๒๖
สิงหาคมซึ่งถือว่าเป็นวันที่สถานการณ์สุกงอมวันหนึ่ง ต้องกราบเรียนครับว่า เช้าวันนั้น
โดยปกติแล้วครอบครัวผมจะชอบดูเอเอสทีวี คุณแม่ผมจะดูพันธมิตรทุกวัน แต่เช้าวันนั้น
หลังจากที่มีข่าวคนกลุ่มหนึ่งไปบุกเอ็นบีที ผมเปิดโทรทัศน์ขึ้นมาดูช่วงเช้าครับ คุณแม่ผม
บอกว่าพันธมิตรทำแบบนี้ไม่ถูก ปัญหาต่าง ๆ ขัอกังขาต่าง ๆ ประดังเข้ามามากมาย
ถามว่าสถานการณ์วันนั้นพันธมิตรต้องการอะไร จากการต่อสู้ที่บอกว่าสันติวิธี แต่ใช้
ความรุนแรงเพื่ออะไร พันมิตรขยายผลไปยึดทำเนียบ พันมิตรขยายผลไปยึดกระทรวง
ต่าง ๆ หลายคนครับ ผมเชื่อว่าหลายคนในสังคมเห็นว่าไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องนัก
หลังจากนั้นในวันที่ ๒๗ หลังจากศาลท่านมีคำสั่งออกมาหลายประเด็นด้วยกัน
หลายประการด้วยกัน ก็มีคำถามต่อมาอีกว่า เมื่อมีอยู่ครั้งหนึ่งที่ศาลท่านวินิจฉัย
มีคำตัดสินถึงท่านอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง-----

และท่านอดีตนายกรัฐมนตรีก็ได้ไปต่างประเทศ พันธมิตรทวงถามว่าทำไมอดีตนายกรัฐมนตรี
ไม่ฟังคำสั่งศาล คำถามกลับมาที่ผมว่า แล้ววันนั้นพันธมิตรก็ไม่ฟังคำสั่งศาลเช่นเดียวกัน
อันนี้คงไม่ได้หมายความว่ากระบวนการศาลนั้นไม่สามารถใช้ได้ แต่อาจจะหมายถึงว่า
มีอะไรสักอย่างหนึ่งเป็นแรงผลักดันให้เขาไม่ฟังศาล สิ่งที่ผมไม่สบายใจอย่างหนึ่งครับ
ท่านประธาน ก็คือการเรียกร้องให้ประชาชนเข้ามาล้อมแกนนำ และมีการยุบพรรค
ถ้าอยากจะจับก็เข้ามาจับ ให้ฝ่ายชนเข้ามา ผมต้องกราบเรียนท่านประธานครับ
เหตุการณ์ในวันที่ ๒๖ วันที่ ๒๗ วันที่ ๒๘ นั้นพันธมิตรหาคำตอบได้ยากมากในการตอบ
สังคม แต่ท่านประธานครับ ผมก็ไม่คาดคิดเช่นกันว่าเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้นในวันที่ ๒๙
จะทำให้สถานการณ์ทุกอย่างเปลี่ยนไป นั่นก็คือบ่ายวันนั้นเราเห็นภาพที่ตำรวจใช้กำลัง
กับผู้ชุมนุม ท่านประธานเชื่อไหมว่าคำถามที่มีกับกลุ่มพันธมิตร ๓ วันที่ผ่านมาหายไป
หมด กลับมาถามรัฐบาลว่าแล้วเราใช้กำลังกับประชาชนของเราทำไม ก่อนหน้านั้นผมได้
มีโอกาสพูดคุยกับเพื่อน ส.ส. หลายท่าน ผมต้องกราบเรียนว่าก่อนวันที่ ๒๙ ผมมีความ
ชื่นชมท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างมากที่ท่านสงบและท่านใจเย็น แต่ท่านประธานครับ
เหตุการณ์ในวันที่ ๒๙ นั้นน่าจะเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าประชาชน
ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นองค์กรต่าง ๆ ไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐจะใช้กำลังกับประชาชน
ของเรา เมื่อวานนี้ผมเดินทางมาตามที่ได้รับข้อความว่านัดมาประชุมในวันนี้ ผมขึ้นแท็กซี่
มาคันหนึ่ง เป็นครั้งแรกในรอบหลาย ๆ ปีครับท่านประธาน ที่ผมขึ้นแท็กซี่ และแท็กซี่
เขาไม่พูดเรื่องการเมืองให้ฟัง ผมนั่งแท็กซี่ไม่ได้แสดงตนว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แต่ผมเห็นแท็กซี่เขาหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาแล้วเขาก็คุยกับเพื่อนเขาว่า วันนี้ไม่ต้องมา
สนามบินดอนเมืองนะ เพราะว่าสายการบินสายใต้เขาไม่บิน สุวรรณภูมิก็ไม่ต้องไป
เพราะ โลว์ คอสต์ (Low cost) เขาไม่บิน แล้วเขาแจ้งออกมาว่าสายการบินนานาชาติ
หลายสายการบินไม่บิน ท่านประธานครับ ผมก็ฟังการสนทนาของเขาต่อ เขาบอกว่าวันนี้
รถแท็กซี่มาต่อคิวเพื่อจะมารับผู้โดยสารเป็นร้อยคัน ผมเข้าใจว่าคู่สนทนาน่าจะถามว่า
แล้วคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์บ้านเมือง เพราะคนที่ขับแท็กซี่เขาตอบไปว่าไม่รู้
เราทำมาหากินอย่าไปยุ่งเรื่องของเขาเลย คิดแต่ว่าวันนี้ทำอย่างไรถึงจะมีเงินจ่าย
ค่าเช่ารถ ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมต้องการจะสะท้อนให้ท่านประธานเห็นก็คือว่า วันนี้

เป็นการต่อสู้กันของคนกลุ่มหนึ่งที่มีอำนาจกับคนอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งต้องการจะเปลี่ยนแปลงอำนาจ แต่ผมถามครับ ถามว่าคนที่เดือดร้อนคือใคร ผมคิดว่าพวกเรานี้ยังเดือดร้อนน้อย ประชาชนเขาเดือดร้อนมาก มันจะมีทางออกทางใดหรือครับท่านประธาน ผมต้องกราบเรียนด้วยเวลาที่มีอันน้อยนิดนี้ หลายต่อหลายคนถามว่าการเปิดประชุมในวันนี้มันถือว่าเป็นการชักฟอกใครคนใดคนหนึ่งหรือไม่ ผมต้องกราบเรียนว่ามันไม่ใช่ มันไม่ใช่การชักฟอกใครอย่างแน่นอน เพราะถ้าเราใช้สำนึกของการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรานี้คิด เราก็น่าจะรู้ว่าจะเป็นบทบาทหนึ่ง หน้าที่หนึ่ง เราคิดว่าเรามีเวทีที่จะพูด เรามีเวทีที่จะแสดงความคิดเห็น-----

แล้วบังเอิญการแสดงความคิดเห็นของเรานี้ท่านนายกรัฐมนตรีรับฟัง การแสดงความคิดเห็นของเรานั้นประชาชนรับฟัง หลายต่อหลายคนถามว่ามันจะมีไหม รัฐบาลแห่งชาติ ผมต้องกราบเรียนครับ มันไม่มีหรอกครับรัฐบาลแห่งชาติ พวกเราทุกคนนี่นะครับที่จะต้องเป็นรัฐบาลแห่งชาติ อย่างมีได้ไหมครับฝ่ายค้าน อย่างมีได้ไหมครับฝ่ายรัฐบาล วันนี้เฉพาะวิกฤติตรงนี้ อันไหนรัฐบาลทำ แล้วเราคิดว่ามันเป็นประโยชน์สนับสนุนครับ อันไหนรัฐบาลทำแล้วผิดพลาดเราติติงครับ ผิดคนละครั้ง พลังคนละหน ทั้งพันธมิตร ทั้งรัฐบาล ผมคิดว่ามันยังมีโอกาส ท่านประธานครับ ในส่วนนี้ผมก็มีข้อเสนอแนะครับว่ามันจะเป็นไปได้ไหมครับ ถ้ารัฐบาลของเรานั้นจะยังคงแก้ปัญหาวิกฤตินี้ด้วยความใจเย็น ไม่ใช่ความรุนแรงกับประชาชนของเรา วันนี้เราฟังเขามากขึ้น ถ้าวันนี้เขาบอกว่าเราบริหารแบบไม่มีธรรมาภิบาล พิสูจน์ให้เขาดูครับว่าเรามีธรรมาภิบาล ถ้าวันนี้เขาบอกว่าเขาไม่อยากจะให้เราแก้รัฐธรรมนูญเขาก็อย่าเพิ่งแก้ครับ ให้วิกฤตินี้ผ่านไปได้อีกก็ขอครับ ทางพันธมิตร ขอท่านว่าให้ท่านหาทางออก ตั้งโจทย์ที่มันง่ายกว่านี้ สักหน่อยจะได้ไหม ไม่ใช่เพื่อรัฐบาล ไม่ใช่เพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เพื่อประชาชน ขออีกนิดเดียวครับท่านประธานครับ เมื่อสักครู่นี้ได้รับข้อความมาว่าประธานสหภาพการประปาประกาศจะตัดน้ำหน่วยราชการเพื่อจะกดดันรัฐบาล ต้องขอวิงวอนท่านครับว่าท่านได้โปรดอย่าทำเช่นนั้นเลย เพราะคนที่เดือดร้อนไม่ใช่เพียงแค่รัฐบาลครับ แต่เป็นประชาชนของเราทั่วประเทศ และผมคิดว่าผมจะเป็นกำลังใจให้รัฐบาลไปตลอด ตราบเท่าที่รัฐบาลของเรานั้นไม่ใช่กำลังกับประชาชนครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุพัชรครับ

นางสาวสุพัชร ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พทลง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน สุพัชร ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพทลง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เมื่อสักครู่นี้ดิฉันได้ออกจากรัฐสภาเพื่อที่จะกลับไปให้นมลูก เพราะดิฉันเพิ่งคลอดลูกมาได้ ๒ เดือน แต่พอดีนั่งอยู่ในรถฟังอยู่ว่ามีสมาชิกอาวุโสท่านหนึ่ง ได้พูดพาดพิงถึงดิฉัน ดิฉันขอปฏิเสธทุกข้อกล่าวหาค่ะ ท่านผู้อาวุโสท่านนี้ ท่านได้เอากะดาษแผ่นหนึ่งมาพูดกล่าวใส่ร้ายดิฉัน ดิฉันขอปฏิเสธทุกประการ เพราะดิฉันคิดว่ากะดาษแผ่นเดียวนี้ถ้ามีอยู่จริงนกกะจอก ทุกท่านที่อยู่ในที่นี้ก็ต้องได้รับ

ด้วย ดิฉันกลัวเอาตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง และสมัยแรก
มาเติมพันกับท่านผู้อาวุโสที่นี่ด้วย และกล้าที่จะขึ้นศาล แล้วก็เจอกันที่ศาลจะ
กราบขอพบพระคุณค่ะ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญท่านดวง
เชิญท่านชวนก่อนนะคะ

(นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) ได้ยืนและยก
มือขึ้น)

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ขอภัยท่านนะคะ ขออนุญาตเรื่องพาดพิงสักนิดเถอะครับ
ผมออกไปข้างนอกห้อง แต่ว่าอย่างไรก็ตามพรรคพวกก็จัดไว้ให้ นะครับ ท่านสุนัยได้พูดไว้
อย่างนี้ พฤษภาทมิฬก็นำมารอบหนึ่งแล้ว พาคนไปตาย ใครละครับที่เป็นคนพูดว่า
คุณจำลองพาคนไปตาย ตามดูสิครับ ท่านชวน หลีกภัย ครับ ผมคิดว่าเราพยายามที่จะ
ช่วยกันเสนอความคิดความเห็นนะคะ เพื่อประโยชน์ในการที่รัฐบาลจะใช้ในการ
แก้ปัญหา แต่ว่าที่ผมกราบเรียนแล้วว่า สังคมเราถ้าเราไม่พูดความจริง เราบิดเบือน
มันก็ยังเกิดความแตกแยก อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการบิดเบือน ผมต้องขอคุณสุนัย
ถอนเสีย นะครับ เพราะว่ามันไม่จริง ผมไม่เคยพูดไม่ว่าคนแรกหรือคนหลังผมก็ไม่เคยพูด
สิ่งเหล่านี้ ถ้าผมพูดผมก็จะรับว่าผมพูด เพราะผมเป็นคนที่ไม่เคารพความเป็นจริงครับ
ขอให้ถอนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ เอาอย่างไรครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพ

(นายตวง อันทะไชย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ภาควิชาชีพ) ได้ยื่นและยก
มือขึ้น)

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวขอท่านสุนัยก่อน
นะครับท่านตวง ขอท่านสุนัยก่อนนะครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานจะให้
ผมพูดต่อไหมครับ คือท่านนายกรัฐมนตรีจะได้ฟังว่าพวกเราสมาชิกวุฒิสภา

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านตวง ขอให้
ท่านสุนัยก่อนนะครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ข้อเท็จจริงประวัติศาสตร์นี้มันมีอยู่จริง แต่ผมไม่ได้กล่าวหา
ท่านในทางร้าย แต่เอาเถอะครับ บางครั้งวัฒนธรรมไทย ความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ความเป็น
อดีตลูกพรรคท่าน บางเรื่องก็จะยอมให้ท่านเท่านั้นแหละครับ แต่ไม่ได้ยอมในเรื่องที่ว่า
ไม่จริงนะครับ แต่ว่ายอมที่ท่านจะให้ถอน ผมก็ถอนครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณมากครับ
เชิญท่านตวงต่อหน้าครับ

นายชวน หลีกภัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ผมต้อง
กราบเรียนท่านประธานนะครับ คือถ้าบังเอิญที่ผมพูดจริงท่านก็ไม่ควรจะต้องถอนครับ
แต่ผมไม่เคยพูดคำนี้และไม่เคยพูดสิ่งเหล่านี้ คุณสุนัยเคยอยู่ในพรรคประชาธิปัตย์ ผมเคย
เดินหาเสียงให้ จำได้ ผมไม่เคยพูดคำเหล่านี้ครับ และผมเป็นคนที่ไม่เคารพความจริงและผม
ถือว่าส่วนหนึ่งของความแตกแยกบ้านเมืองทุกวันนี้ก็คือการที่เราบิดเบือนความจริงครับ

นายประสพสุข บุญเดช (รองประธานรัฐสภา) : ครับ เชิญท่านตวงต่อเลย
ครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าผลการตัดสินใจของท่านนายกรัฐมนตรีในวันนี้ คือบรรทัดฐานทางการเมืองในอนาคตข้างหน้า ซึ่งผมคิดว่าได้ชัดเจนแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้เลือกที่จะอยู่ต่อไป พวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ ๑๐ – ๒๐ คน ที่นั่งอยู่ตรงนี้ก็ได้รับความคิดเห็น แล้วให้ผมมากราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ด้วยคำถามที่เราคิดว่าน่าจะเป็นข้อเสนอแนะว่าท่านจะอยู่อย่างไรต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เป็นข้อเสนอแนะต่อไปนี้อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ได้มีเจตนาอื่นใดเลย ไม่ได้รู้จักกับท่านนายกรัฐมนตรีเป็นการส่วนตัว แต่ด้วยปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมืองที่จะขอประทานอนุญาตท่านประธานได้กราบเรียนข้อมูลต่อไปนี้เพื่อประกอบการตัดสินใจของท่านนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งดังต่อไปนี้

คำถามก็คือว่า วันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีถ้าตัดสินใจจะอยู่ต่อไปเพื่อปกป้องระบอบประชาธิปไตยที่พูดถึง ท่านจะอยู่กับความแตกต่างของคนเมืองและคนชนบทอย่างไรที่ทุกวันมันแตกต่างกันอย่างมาก มีชุดความรู้ของคนที่อยู่ในเมือง กับชุดความรู้ของคนที่อยู่ในชนบทในช่วงของการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองที่เห็นอย่างได้ชัดอย่างน่ากลัวและน่าตกใจ ปรากฏการณ์อุทธาณีคือตัวชี้สำคัญให้ท่านประธานได้เห็นว่านั่นคือการแตกต่างทางการเมืองทางความคิด ความคิดของผู้คนในสังคมได้สู้กันมาจนถึงนาทีนี้

ประการที่ ๒ ท่านเป็นรัฐบาลจะจัดการกับปรากฏการณ์ที่เกิดการแตกแยกของผู้คนสังคมที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์อย่างไร

(นายอนันต์ ศรีพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุตรธานี) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านผู้อภิปรายครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายอนันต์ ศรีพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ผม อนันต์ ศรีพันธุ์ จากอุดรธานี ท่านพาดพิงไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านวุฒิสภาก็พาดพิงถึงอุดรธานีตลอดนะครับ ที่เป็นอย่างนั้นมันไม่ใช่เหตุเกิดจากคนอุดรธานีเกิดจากนักรบศรวิชัยไปบุกก่อวณที่เมืองอุดรธานี ท่านไม่เข้าใจอย่างนั้น ถ้ายามานั้นมีแต่ตีทางฝ่ายพันธมิตร แต่เวลาตีทางอุดรธานีไม่มีเลย ชมรมคนรักอุดรธานีท่านก็ไม่ได้บอกว่าไม่ได้เห็นออกภาพสักที นั่นคือสิ่งที่ปรากฏออกมาอย่างนั้นนะครับ อันนี้ผมเป็น ส.ส. อุดรธานีเขต ๑ ด้วย ผมขอยืนยันว่าท่านอย่าไปเอ่ยถึงตรงนั้น เพราะว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นท่านไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ ผมอยู่ในเหตุการณ์นะครับว่าอะไรถูก อะไรผิด ผมขอยืนยันอย่างนั้นครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ขอขอบคุณครับ

นายตวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ถ้าท่านสมาชิกจะได้กรุณาฟังผมอธิบายท่านจะเข้าใจว่าผมไม่ได้ว่าชาวอุดรธานี แต่ผมกำลังเทียบให้เห็นว่าปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นตรงนั้นมันทำให้เห็นการต่อสู้ระหว่างคนเมืองและคนชนบท ประเด็นอยู่ตรงนี้ ผมตอบประเด็นที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานเอาไว้

ประการที่ ๒ ที่เป็นข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาที่เหลืออยู่ตรงนี้ก็ถือว่า วันนี้มันเป็นปรากฏการณ์ที่น่าตกใจท่านนายกรัฐมนตรี ว่าถูกอยู่รัฐบาลแต่แม่ไปเดินขบวนอยู่ที่พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย วันที่มีการไปสลายผู้ชุมนุมท่านนายกรัฐมนตรี เชื่อไหมครับว่าภรรยาไปเดินขบวนอยู่ที่ชุมนุม สามีเป็นคนไปสลายการชุมนุม นอกจากนี้เรื่องการเมืองเวลาคุยกันนั้นทำให้เกิดความแตกแยกในครอบครัว สามี ภรรยา หลายคนต้องแยกต้องแตกกันเพราะความเห็นทางการเมืองที่มันแตกต่าง

ประการที่ ๓ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าท่านจะอย่างไรกับวินาทีนี้ซึ่งผมถือว่าเป็นวินาทีที่วิกฤติมากเลยระหว่างการเผชิญหน้าของกลุ่มหนึ่งที่อยู่สนามหลวง ผมไม่เอ่ยชื่อก็ได้ แต่ท่านนายกรัฐมนตรีทราบดี กับกลุ่มหนึ่งที่อยู่ทำเนียบรัฐบาลที่นับวันได้ประกาศที่จะต้องมาเผชิญหน้ากัน ผมเข้าใจว่าไม่เกิน ๒ วันท่านนายกรัฐมนตรี มันจะกลายเป็นสงครามกลางเมืองที่เกิดขึ้นโดยที่ทุกคนเองก็ไม่อยากจะให้เกิดขึ้น แต่คำถามผมว่าแล้วจะอยู่กับสิ่งที่เป็นปรากฏการณ์นี้อย่างไร

ประการที่ ๔ ณ วันนี้ถ้ายืนยันว่าจะอยู่ต่อไปและใช้ความรุนแรงกับพี่น้องประชาชนเพื่อสลายการชุมนุมและกลับเข้าไปสู่ทำเนียบรัฐบาล ผมมีโจทย์ใหญ่ที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่าความเป็นจริง ผมบังเอิญเป็นคนอยู่กับเอ็นจีโอ (NGO) เป็นคนอยู่กับชาวบ้านมา อยู่เครือข่ายภาคอีสาน ภาคเหนือ ภาคใต้มา ท่านนายกรัฐมนตรีทราบไหมเครือข่ายเหล่านั้นถึงได้ลุกขึ้นมาต่อต้านการทำร้ายประชาชน แท้จริงเขาไม่ได้เห็นด้วยกับหลายอย่างของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แต่เขาไม่เห็นด้วยกับการที่จะต้องใช้กำลังในการไปสลายประชาชน มันเลยกลายเป็นโดมิโน (Domino) ที่ไปทำลายระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองอย่างที่ท่านได้เห็นในปัจจุบัน และล่าสุดที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาแจ้ง

ว่าพรุ่งนี้เราจะตัดน้ำประปาในส่วนราชการทั่วประเทศ ๔ ประการที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานมันเป็นประเด็นสำคัญในฐานะสมาชิกวุฒิสภาที่จะต้องบอกท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีว่า ถ้าจะอยู่ต่อไปนั้นจะอยู่กับปรากฏการณ์ที่มันเกิดขึ้นเหล่านี้ได้อย่างไร แต่สิ่งที่ผมจะกราบเรียนต่อท่านประธานซึ่งผมถือว่าถ้าถามผมว่า วันนี้หัวใจสำคัญของการแก้ไขปัญหาทั้งหมดอยู่ที่ไหน คำตอบของผมตอบด้วยความเคารพรัฐบาลต่อท่านนายกรัฐมนตรีก็คือ มันต้องเริ่มต้นที่ท่านนายกรัฐมนตรีแห่งเดียว คนเดียว เพราะท่านนายกรัฐมนตรีคือผู้นำของประเทศ ท่านนายกรัฐมนตรีคือผู้บริหารของประเทศ การตัดสินใจทางการเมืองของท่านนายกรัฐมนตรี วันนี้โดยส่วนตัวผมเชื่อว่าไม่ได้ขึ้นกับการเรียกร้องของบุคคลอื่นบุคคลใดทั้งสิ้น แต่ผมเชื่อมั่นว่ามันจะอยู่บนสปิริตท่านนายกรัฐมนตรีที่มีความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ต่อประเด็นปัญหาที่ผมได้กราบเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี เพราะการตัดสินใจคราวนี้มันจะนำไปสู่การพัฒนาทางการเมืองที่ผมส่วนตัวแล้วผมไม่ได้ถือว่าพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยนั้นเป็นศัตรูกับรัฐบาล แต่ผมเชื่อมั่นว่ามันคือปรากฏการณ์ทางการเมืองที่อธิบายคำว่า ประชาธิปไตย มากกว่าการเลือกตั้ง ท่านนายกรัฐมนตรีครับ มันเลยกว่าการเลือกตั้งไปแล้ว มันหมายถึงการไปติดตาม กำกับ ดูแลสิทธิของเขาตามระบอบประชาธิปไตย เลยไปจนถึงว่ามันไม่ได้เกิดเฉพาะพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แต่พี่น้องของผมบางคนก็อยู่ นปค. ก็มี อยู่เครือข่ายประชาชนก็มี นั่นแปลว่าระบอบประชาธิปไตยต่อไปนี้มันไม่ได้เป็นเพียงการเลือกตั้งเท่านั้น-----

ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะตัดสินใจอย่างไร ผมขอประทานอนุญาตได้กราบเรียนตอนท้ายว่า ผมทราบดีว่าคำตอบสำหรับการแก้ปัญหาของบ้านเมืองอันเป็นที่รักของเรานั้นอยู่ในหัวใจของท่านนายกรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้ว ท่านอาจจะไม่บอกสภาวันนี้ แต่พรุ่งนี้ท่านทราบว่าท่านจะทำอะไร ผมกราบเรียนท่านประธานว่า แม้ท่านจะตัดสินใจอย่างไรก็ตาม ท่านอย่าได้คาดหวังว่าการเมืองนั้นพอเวลาตัดสินใจไปแล้วมันจะเห็นผลทันตา แต่ถ้าตัดสินใจได้ถูกต้องอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ตั้งใจเอาไว้อยู่ตอนนี้ มันก็จะคลี่คลายค่อย ๆ ลดลงไปสู่ระดับที่เป็นปกติ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบขอบคุณครับ หหมดเวลาแล้วครับ
คุณดวง

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านประธานครับ
ผมอยู่ที่ ๘ นาที่ บวก ๒ ครับ ผมขอประทานอนุญาต จะจบแล้วครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : บวก ๒ จากใครครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ผมได้จาก
ท่านถนนอมกับท่านหมอเจตน์ครับ คนละ ๑ นาที่ เขาบริจาคให้ผมครับ ถ้าท่านเมตตา
ผมจะพูดแค่ ๒ นาที่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจะต้องตามอันดับครับ ต้องจาก
ท่านเลิศรัตน์ ถ้าไปเอาท้ายมันไม่ได้ครับ ท่านเลิศรัตน์ยอมไหมครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : ท่านเลิศรัตน์
จะเมตตาผมไหมครับ ผมจะจบแล้วครับท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : สุดท้าย
ท่านประธานครับ ด้วยสิ่งที่พวกเราสมาชิกวุฒิสภาที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านนายกรัฐมนตรีก็คือว่า ไม่ได้มีเจตนาอื่นใดเลย เป็นความปรารถนาดีที่จะบอก
ท่านนายกรัฐมนตรีว่า วันนี้การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เราพูดถึงกันนั้น มันไม่ใช่
เป็นเรื่องแปลก มันไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ แต่ผมเชื่อว่าประสบการณ์ของท่านนายกรัฐมนตรี

ที่มีมาอย่างยาวนาน ตอบได้ว่าควรที่จะต้องตัดสินใจอย่างไร เพราะทิศทางประเทศอยู่กับการตัดสินใจของท่านนายกรัฐมนตรีในวันนี้ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณที่รักษาเวลาครับ ประชาธิปไตยมอบให้ใคร คุณไม่ส่งชื่อผมเลย เชิญครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน สุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก่อนที่ท่านประธานจะขึ้นมานั่งบนบัลลังก์นี้ ดิฉันอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานว่า ดิฉันได้ถูกคุณสุนัยพาดพิงในเรื่องของเอกสารข้อเท็จจริงนะค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ได้ยินหมดแล้วครับ ผมฟังหมด ตอนคุณอภิปรายผมก็ฟังครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ทีนี้ดิฉันได้ทำขอสำเนาเอกสารไปยังท่านเลขาธิการผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี แต่ก็ได้รับการปฏิเสธมา ฉะนั้นดิฉันจึงอยากจะขอเอกสารสำเนาตัวนี้ผ่านท่านประธานรัฐสภา ผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ทุกฝ่ายจะได้มีการพิสูจน์ ไม่ว่าจะเป็นท่านนายกรัฐมนตรีก็ตาม จะได้พิสูจน์ว่าไม่มีการปกปิดลูกน้อง โดยส่วนตัวคุณสุนัยก็ตามที่จะได้พิสูจน์ว่าเอกสารตัวนี้เป็นจริงหรือไม่ ส่วนของดิฉัน ดิฉันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก ดิฉันทำหน้าที่ในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการช่วยเหลือพี่น้องประชาชน ดิฉันมีความตั้งใจและดิฉันกล่าวพาดพิงในเรื่องนี้ ดิฉันรู้สึกเสียใจมากค่ะท่านประธาน ฉะนั้นดิฉันอยากจะขอเอกสารสำเนาตัวนี้เพื่อที่จะขึ้นศาล หรือว่าเพื่อที่จะเข้าไปพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อไปค่ะท่านประธาน กราบขอบพระคุณค่ะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่มีเอกสารอยู่ในมือครับ ท่านจะให้หรือไม่ให้ผมก็ไม่ทราบ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานอีกครั้งนะค่ะ พอดีเอกสาร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมไม่มีอำนาจจะไปสั่งท่านได้ครับ ถ้าอยู่ในมือผม ผมก็จะมอบให้ครับ เชิญคุณศุภชัย โพธิ์สุ ครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานคะ พอดีดิฉันอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ถ้าเกิดว่าจะให้ท่านนายกรัฐมนตรีตอบข้อซักถามตรงนี้ของดิฉันได้ไหมคะ เพราะดิฉันเป็น ส.ส. ใหม่ แล้วก็ดิฉันอยากจะทราบตรงนี้ว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะทำอย่างไรกับข้อเท็จจริงตรงนี้นะคะ ดิฉันอยากจะทราบว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะให้เอกสารกับดิฉันหรือไม่ ไม่อย่างนั้นดิฉันก็ไม่นั่งลงนะคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ไม่นั่งก็ยืนก่อนครับ เชิญคุณศุภชัย

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดนครศรีธรรมราช

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมยังไม่ได้ชี้ให้ท่านพูดเลย
เชิญนั่งลงก่อนครับ แล้วลุกขึ้นประท้วงครับ

(นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช)
ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญพูดได้ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ พรรคประชาธิปัตย์จาก
จังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านประธานและก็
ขอแสดงความเสียใจกับการวินิจฉัยของท่านประธานด้วยครับ เพราะรัฐสภาแห่งนี้
เป็นสถานที่ที่เป็นการพูดความจริง ในขณะนี้ก็มีเพื่อนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรสมัยแรกได้ร้องขอเอกสาร ซึ่งเป็นหลักฐานที่ทราบกันโดยทั่วไปในสภา
นี้ว่าเพื่อนสมาชิกผู้อภิปรายได้ไปหยิบยกเอกสารจากรังนกกระจอกซึ่งไม่ได้เป็นที่เชื่อมั่น
ครับ เพียงแต่การนำเอกสารดังกล่าวนั้นผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านนายกรัฐมนตรี
เพื่อให้เกิดความชอบธรรม ท่านประธานเป็นประมุขในที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธาน
จะต้องมีอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ ๘ ที่จะสั่งให้ท่านนายกรัฐมนตรี ผมไม่เรียกร้อง
ท่านนายกรัฐมนตรีครับ จริง ๆ ถ้าผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมจะมอบให้ตั้งแต่น้องผู้หญิง
เขาร้องขอแล้ว เพียงแค่สำเนา แต่เมื่อท่านไม่มีน้ำใจ ผมอยากจะเรียกร้องกับ
ท่านประธานสภาในฐานะประมุขในวันนี้ ขอให้ท่านได้สั่งตามข้อบังคับ ข้อ ๘
ให้ท่านนายกรัฐมนตรีได้กรุณาส่งสำเนาเอกสารหลักฐานให้กับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อเราจะ
ทำให้สภาแห่งนี้ได้ปรากฏ นี่หลักฐานเพียงข้อกล่าวหา นะครับท่านประธาน ท่านประธาน
ยังไม่สามารถดำเนินการได้ ผมคิดว่าในสภาในวันนี้เราคงยอมกันไม่ได้ครับ ผมขอให้
ท่านประธานได้กรุณาวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่งครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ค่อยพูดค่อยจากันครับ คือท่านจะ
บังคับเลย ผมก็เพิ่งมารู้เรื่องตรงนี้แล้วก็เรื่องก็ไม่ได้อยู่กับผม ก็เพิ่งทราบว่าอยู่กับ
ท่านนายกรัฐมนตรี ผมก็จะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี เชิญท่านนายกรัฐมนตรีครับ

นายสมัคร สุขนทรวะ (นายกรัฐมนตรี้และรัฐมนตรี้ว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ผู้อภิปรายส่งเอกสารให้ผมเป็นเอกสาร ๑ ปีก ผมยังไม่ได้อ่านสักตัวเดียว
เขาส่งมาให้ผมยังไม่ทันอ่าน ให้ผมไปอ่านหน่อยได้ไหมครับ ให้ผมอ่านก่อนสิครับ ผมจะ
ได้รู้ว่าเป็นอย่างไร เอกสารเป็นอย่างไรก็ยังไม่รู้ได้ เสร็จแล้วก็เอาไปถ่าย มันดูเหมือน
ไม่รับผิดชอบที่เขาส่งมาให้ ผมจะไปตรวจดูว่ามันเป็นอย่างไรครับ มันมีอยู่จริงไหม ไม่มี
ปัญหาหรอกครับ เรื่องนี้ผมตรวจเสร็จแล้วผมจะส่งให้ครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : นายกรัฐมนตรียืนยันแล้วครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรี้เอาไปอ่าน ดิฉันขอแค่สำเนาค่ะ

นายสมัคร สุขนทรวะ (นายกรัฐมนตรี้และรัฐมนตรี้ว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ผมบอกว่าผมจะตรวจสอบให้ก่อนแล้วผมจะส่งสำเนาไปให้ที่พรรค

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านนายกรัฐมนตรี้จะได้อ่านพร้อม ๆ กับดิฉันค่ะ เพราะดิฉันก็จะได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง
เหมือนกันค่ะ

นายสมัคร สุขนทรวะ (นายกรัฐมนตรี้และรัฐมนตรี้ว่าการกระทรวง
กลาโหม) : ตกลงนายกรัฐมนตรี้รับเอกสารมาแล้วไม่ให้อ่าน ไม่ให้ทำอะไรเสียก่อน
มันเสียหายอะไรที่นายกรัฐมนตรี้อ่านก่อนแล้วส่งไปให้

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ดิฉัน
เป็นผู้เสียหายค่ะท่านนายกรัฐมนตรี้

นายสมัคร สุขนทรวะ (นายกรัฐมนตรี้และรัฐมนตรี้ว่าการกระทรวง
กลาโหม) : รู้สึกว่าจะเสียหายแล้วหรือครับ ผมยังไม่ได้เห็นเอกสารสักตัวเดียว ผมก็จะไป
ตรวจสอบให้ว่าอะไรเป็นอะไร

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอความกรุณาเถอะครับ
ท่านนายกรัฐมนตรี้รับปากแล้วนะครับ ท่านจะส่งให้

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ท่านประธานที่เคารพคะ ดิฉันเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมัยแรก ดิฉันถูกพาดพิง
อย่างนี้ท่านประธานไม่สงสารดิฉันหรือคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : สงสารที่สุดครับ

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
แล้วท่านประธานคิดว่าเรื่องอย่างนี้ท่านประธานวินิจฉัยอย่างไรคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ก็จึงเรียนท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านนายกรัฐมนตรีก็รับปากว่าเดี๋ยวท่านดูสักหน่อยแล้วท่านจะให้

นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) :
ดิฉันขอแค่สำเนา ท่านนายกรัฐมนตรีอนุญาตให้ท่านเลขาธิการถ่ายสำเนาให้ดิฉัน
ได้ไหมคะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวท่านนายกรัฐมนตรีท่านคงจะ
มอบให้ ท่านกำลังดูอยู่ครับ ก่อนจะจบท่านดูเสร็จแล้วบางที่ท่านจะให้ถ่ายให้ ท่านรับปาก
แล้วครับ

(นายสมบุญ ฤทธิยเวียงกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตั้ง ๒ ท่าน ๓ ท่าน ๔ ท่าน ประท้วง
จะให้ผมชี้ใครล่ะครับ ใครยืนสูงที่สุด คุณสมบุญยืนสูงสุด คุณสมบุญก่อน

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธาน
ครับ ผมอยู่ข้างหน้าครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ทางโน้นเขาประท้วง

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ข้างหน้า
แล้วก็ไม่ค่อยพูดครับ นาน ๆ จะพูดทีหนึ่งครับประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยวสักครู່ค่อยพูดครับ
เชิญคุณสมบุญก่อน เสียสละนะครับ ๒ - ๓ คนข้างหลัง คุณพิเชษฐเสียสละนะครับ
เขาเสียสละแล้ว เชิญครับ

(นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณพูดเรื่องอะไร ประท้วงผม
หรือครับ

นายอภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ผมพูด
เกี่ยวกับเรื่องที่คุณสุพัชรีเสียหาย ท่านประธานครับ ผม อภิชาติ สุภาแพ่ง สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี ท่านประธาน เรื่องมันเสียหายไปแล้ว คนฟังทั่วประเทศ
๖๐ กว่าล้านคน น้องเขาเสียหายแล้ว น้องเขาต้องการพิสูจน์ความจริง ต้องการ
ขอหลักฐานเพื่อจะได้นำมาศึกษาว่าเท็จจริงเป็นอย่างไร ท่านประธานในฐานะ
เป็นประมุข ท่านประธานควรจะใช้อำนาจสั่งนายกรัฐมนตรีได้ให้ส่งหลักฐานนั้น
ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีบอกว่าต้องการหลักฐานนั้นไปอ่าน ก็ให้เจ้าหน้าที่ถ่ายเอกสาร
แล้วก็ให้หลักฐานเขาไป ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กลับไปอ่านเหมือนกัน ซึ่งการใช้เวลา
ในการถ่ายเอกสารนั้นก็เพียงแต่น้อยนิดและอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยั้ง
ท่านนายกรัฐมนตรีด้วย ท่านนายกรัฐมนตรีนั้นคุณนักคุณหนาเหลือเกินว่า
ผ่านประสบการณ์มามากมายจนมาเป็นนายกรัฐมนตรี รังแกเด็กตัวเล็ก ๆ
ให้ความร่วมมือไม่ได้ ไม่สมศักดิ์ศรีที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีเลย ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพิเชษฐ เชิญ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่อง
ขอความกรุณา แต่เรื่องนี้เป็นการทำผิดในห้องประชุม ไม่มีสมาชิกคนไหนที่สามารถที่จะ
ส่งเอกสารไปให้ท่านนายกรัฐมนตรีโดยตรง แต่ก็ต้องส่งผ่านท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎร เมื่อทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อทำผิดระเบียบ
ไปแล้ว รับเอกสารให้นายกรัฐมนตรี รับเอกสารจากผู้อภิปรายในสภาไปถือไว้ได้อย่างไร
นั่งอยู่ตรงนั้น คนหนึ่งนิติศาสตร์บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คนหนึ่ง
อดีตปลัดกระทรวงยุติธรรม คนหนึ่งอดีต ผบ.ตร. วิธีการนี้ในลักษณะพยานหลักฐาน
ถูกไหม โดยที่ผู้กล่าวหาอยู่ ๆ ไปส่งให้อีกคนหนึ่ง โดยที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีโอกาส

เห็นเอกสารเลยท่านประธานครับ ท่านประธานต้องเรียกเอกสารคืนจากท่านนายกรัฐมนตรีมาไว้ที่ท่านประธานก่อน และดำเนินการไปให้มันถูกต้อง เมื่อกี้นี้ผู้ทำหน้าที่ประธานดำเนินการผิดที่ปล่อยให้ผู้อภิปรายยื่นหนังสือโดยตรงไปยังนายกรัฐมนตรีในห้องประชุมนี้ แม้กระทั่งการพูด เรายังต้องพูดกับท่านประธานไม่สามารถพูดกับคนใดคนหนึ่งในห้อง ท่านประธาน แก่ไขให้เรียบร้อยเถอะครับ ผมไม่อยากจะยกมือประท้วง แต่พยายามยกมือแล้ว ท่านประธานไม่ชี้ ผมไม่อยากจะประท้วง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความผิดในห้องประชุมนี้แล้ว และอย่าให้ต้องบันทึกเป็นประวัติศาสตร์ว่าในวันประชุมรัฐสภา มีการทำผิดข้อกฎหมายอย่างรุนแรง ต่อหน้าอดีตปลัดกระทรวงยุติธรรม ต่อหน้าอดีต ผบ.ตร. ต่อหน้าอดีตผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นลูกโคม ลูกธรรมศาสตร์ ที่นั่งเป็นนายกรัฐมนตรีเอาเปรียบเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งแค่นี้ไม่ถูกเลยครับท่านประธาน แก่ไขเสียเถอะครับ เรียกเอกสารจากท่านนายกรัฐมนตรีคืนมาเถอะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ จะพยายามปฏิบัติ คุณสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : กราบเรียนท่านประธานสภา กระผม นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : คุณสมบุรณ์ กำลังจะประท้วงเรื่องอะไร

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธาน ผมขอพูดนิดนะครับ

นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) : ขอบคุณท่านประธานที่ได้ปกป้องสมาชิกรัฐสภา

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ตอนนี้ท่านพิเชษฐก็พูดแล้ว แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็คืนหนังสือให้กับผมแล้ว

นายสมัคร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : คือผมก็บอกว่าคุณไม่รับรู้เรื่องเอกสารนี้เลย ผมไม่รับรู้ ก็ส่งให้ประธานไป

ประธานจะทำอะไรก็สุดแต่แต่ประธาน ผมไม่ต้องการรับรู้ ก็ส่งมาให้ผมอ่าน ผมก็จะขออ่านก่อน เพียงจะอ่านเอกสารก่อนแล้วจะถ่ายให้ ไม่ได้ บังคับเอาไป ผมไม่ได้ว่าอะไรหรอกครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) :
ท่านประธานครับ ขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อมีใจนักเลง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว
ท่านประธานต้องเอาเอกสารนี้ถ่ายเอกสารให้ทั้งผู้ถูกกล่าวหาและให้ท่านนายกรัฐมนตรี
ทั้ง ๒ ท่าน ท่านประธานต้องปฏิบัติ มิฉะนั้นจะมีการกระทำผิดก็จะมีคดีอะไรกัน
ทีหลัง แล้วก็จบกันเฉย ๆ ท่านประธานสำเนาให้ทั้ง ๒ ฝ่าย ขอขอบคุณ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เดี่ยว หนูไปนั่งลงก่อน เดี่ยวให้
เจ้าหน้าที่เขาไปถ่าย ถ่ายเสร็จแล้ว เขาจะรีบมอบให้ ไม่ต้องห่วงหรอกครับ เคารพคุณศุภชัย

นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ผม นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ในฐานะที่เป็น สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ กระผมในนามพี่น้องชาวจังหวัดนครพนมต้องขอกราบ ขอบคุณรัฐบาล ขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรี ฯพณฯ สมัคร สุนทรเวช นะครับ ที่ได้เปิด ให้มีการประชุมร่วมรัฐสภาเพื่อที่จะหาทางแก้ไขปัญหาวิกฤติบ้านเมืองที่กำลังเกิดขึ้น ผมขอเรียนท่านประธานครับว่าการประชุมร่วมรัฐสภาในครั้งนี้เป็นความหวังอย่างยิ่ง ที่พวกเราจะหาแนวทางแก้ไขปัญหา แต่ตัวกระผมเองจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาฉันผมชัก จะไม่แน่ใจนะครับว่า การเปิดประชุมร่วมรัฐสภาในครั้งนี้จะนำไปสู่การแก้ไขปัญห ที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ ที่ผมสงสัยอย่างนี้หรือผมคิดอย่างนี้ก็เนื่องจากว่า ในขณะนี้เหตุการณ์ วิกฤติที่เกิดขึ้นนั้นมันมีตัวละครที่เกิดขึ้นชัดเจนอยู่ ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็คือฝ่ายพันธมิตร อีกฝ่ายหนึ่งก็คือฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายรัฐบาลคือฝ่ายที่ได้รับเลือกตั้งโดยชอบธรรมมาจาก พี่น้องประชาชน ถ้าวรวมพรรคร่วมรัฐบาลทั้ง ๖ พรรคแล้ว ๑๐ กว่าล้านคนนะครับ เลือกฝ่ายรัฐบาลมา แต่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งคือฝ่ายพันธมิตรที่สถาปนาตัวเองมาจากข้างถนน ซึ่งผมก็ไม่ทราบว่ามีใครเป็นคนแต่งตั้งเขา มา ขณะนี้ที่ผมบอกว่าไม่แน่ใจจะแก้ปัญหาก็ เนื่องจากว่าฝ่ายพันธมิตรได้ประกาศเจตนารมณ์ที่ชัดเจนครับท่านประธานว่าต้องการ โค่นล้มรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน ต้องการโค่นล้มรัฐบาลที่มาจาก ระบบประชาธิปไตยเพื่อที่จะสถาปนาระบบการเมืองใหม่ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจมากไปกว่านี้ ทราบเพียงแต่ว่าระบบการเมืองใหม่ของกลุ่มพันธมิตรก็คือมาจากการเลือกตั้ง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มาจากการแต่งตั้ง ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ผมสงสัยอยู่ว่าการที่พันธมิตร เสนอแนวทางการเมืองใหม่ขึ้นมาในลักษณะอย่างนี้ สงสัยมาจากที่ว่าหลายคนที่อยู่ใน กลุ่มพันธมิตรลงเลือกตั้งแล้วเลือกตั้งอีกไม่เคยได้รับเลือกตั้ง แต่พอมีการเคลื่อนไหว โค่นล้มรัฐบาล ฯพณฯ ทักษิณ ชินวัตร ไล่อย่างไร ฯพณฯ ทักษิณ ชินวัตร ก็ไม่ลาออก ไล่อย่างไรท่านก็ไม่ไป มีการชุมนุม มีการประท้วง เปิดประตูบ้านประชาธิปไตย ของพวกเราให้เผด็จการทหารมายึดอำนาจในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ที่ผ่านมาครับ ท่านประธาน พอทหารยึดอำนาจเท่านั้นแหละครับ หลายคนที่อยู่ในเวทีพันธมิตร ได้เสวยสุขจากตำแหน่งที่เขามอบให้ เป็น สสร. บ้าง เป็น สนช. บ้าง เสพสุขกันอยู่ปีเศษ ๆ

สงสัยจะติดอำนาจที่ได้รับมาจาก คมช. มอบหมายให้ จึงเลยต้องเสนอแนวทางใหม่ขึ้นมา พันมิตรพยายามอ้างสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่บอกว่าต้องการชุมนุมอย่างสงบ โดยปราศจากอาวุธ พยายามเคลื่อนไหวใช้สิทธิของตนเอง ท่านประธานคงจะรู้ว่าเป็นร้อยวันที่ผ่านมา พันมิตรใช้สิทธิตัวเองในการยึดสะพานมัฆวานรังสรรค์ ปิดถนนราชดำเนิน ปิดถนนพิษณุโลก สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนมานับร้อยวัน โดยที่ไม่ได้คิดถึงสิทธิของคนอื่นเลย พันมิตรทำการใช้กองกำลังอาวุธ ผมต้องย้ำว่า ใช้กองกำลังอาวุธทำการบุกเข้าไปยึดสถานีวิทยุโทรทัศน์เอ็นบีที โดยใช้ชื่อนักบวชศรีวิชัยในการยึด หลายคนบอกว่ารัฐบาลทำเกินเหตุ พันมิตรมีแค่ไม้ตีกอล์ฟ ผมอยากจะเรียนว่าวันนั้นทั้งวันสื่อมวลชนทุกแขนง สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกแห่ง ท่านประธานครับ ได้เผยแพร่ว่า กองกำลังของพันธมิตรที่ใช้ชื่อนักบวชศรีวิชัยนั้นมีทั้งอาวุธปืน ดาบ มีด ขวาน หนังสติ๊ก ลูกเหล็ก แล้วก็ยังมีแกมท้ายด้วยใบกระท่อม ผมไม่ทราบว่ามันเป็นอาวุธอีกประเภทหนึ่งที่ทำลายมนุษยชาตินะครับ นอกจากนั้นแล้ว พันมิตรยังใช้สถานีวิทยุ เอเอสทีวีปลุกระดมพี่น้องประชาชนทั่วประเทศให้ทำการโค่นล้มรัฐบาล โดยยกกำลังไปยึดทำเนียบรัฐบาล ยึดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยึดกระทรวงคมนาคม ยึดกระทรวงการคลัง ยึดสถานที่ราชการหลาย ๆ แห่ง ซึ่งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ พฤติกรรมของกลุ่มพันธมิตรที่ผ่านมานั้นเป็นพฤติกรรมสร้างปัญหา สร้างความเดือดร้อน สร้างความสูญเสียให้กับประเทศชาติบ้านเมืองนับไม่ถ้วน พฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ มีสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้บอกว่าต้นเหตุของปัญหานั้นมาจากรัฐบาล มาจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี-----

ผมขอเรียนว่าไม่ใช่เลยครับท่านประธานครับ ที่ผมบอกว่าต้นเหตุ สาเหตุมันไม่ได้มาจาก
รัฐบาล ไม่ได้มาจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็เพราะว่าพันธมิตรก่อกำเนิดมาตั้งแต่
ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ พยายามเคลื่อนไหวมาก่อนที่จะมีนายกรัฐมนตรีที่ชื่อ สมัคร
สุนทรเวช เคลื่อนไหวเพื่อโค่นล้มรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้ง พันมิตรใช้ชื่อตัวเองว่า
กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย แต่พฤติกรรมที่ผ่านมาเขาไม่ได้เคยปกป้อง
ประชาธิปไตย แต่เขาปกป้องเผด็จการ ผมอยากจะใช้ชื่อว่า กลุ่มพันธมิตรประชาชน
เพื่อเผด็จการครับ ท่านประธานครับ เพราะว่ากลุ่มนี้แอบอ้างเอาชื่อ แอบอ้างเอา
ประชาธิปไตยไปปลุกกระดมพี่น้องประชาชนมาเพื่อที่จะใช้ประโยชน์กับกลุ่มของตนเอง

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขออนุญาตนินทาครับ ผมได้มอบ
เอกสารให้ไปแล้วนะครับ

นายสุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธาน
ต้องพักเวลาผมด้วยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ให้ที่ประชุมรับทราบด้วยนะครับ
เดี๋ยวว่าประธานไม่ได้มอบ มอบไปแล้วนะครับ เดี่ยวจะต่อว่ากันทีหลัง ขออนุญาต
คุณสุภชัยนิดเดียวนะครับ ก็ถือว่าได้รับไปถูกต้องนะครับ เชิญต่อครับ

นายสุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ สาเหตุจริง ๆ ของปัญหาของประเทศชาติในขณะนี้เกิดขึ้นมาจากบุคคลที่อยู่
เบื้องหลังของกลุ่มพันธมิตร เขามีความเคียดแค้นชิงชังบุคคลที่อยู่ในระบอบการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตย เคียดแค้นชิงชังคนที่มาจากการเลือกตั้ง เพราะผลจาก
รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ทำให้การเมืองเข้มแข็ง ทำให้ประชาชนเข้มแข็ง พอการเมือง
เข้มแข็ง ประชาชนเข้มแข็ง บุคคลที่เขาเคยเสพสุข เคยเสวยสุขอยู่เบื้องหลังกลุ่มพันธมิตร
นี้สูญเสียผลประโยชน์ ฉะนั้นเขาจึงพยายามที่จะผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลงการเมือง
การปกครองของประเทศไทย และนอกจากนั้นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งมาจากการผิดหวังของ
พรรคการเมืองบางพรรค มาจากความผิดหวังของนักการเมืองบางคนที่ยิ่งเลือกตั้ง
ครั้งแล้วครั้งเล่า ประชาชนไม่เลือกตั้ง พรรคการเมืองก็แพ้มาตลอด เป็นฝ่ายค้านยาวนาน

เขาทนไม่ได้ เขาเป็นฝ่ายค้านนานไม่ได้ครับ อดทนไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องหันไปพึ่งบริการของ
การทำงานเมืองข้างถนนอย่างเช่นทุกวันนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอเรียนว่ากลุ่มพันธมิตรต้องการล้มรัฐบาล
โดยการแอบอ้างว่าใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ บอกว่าต่อสู้แบบอหิงสา ต่อสู้แบบอารยะ
ขัดขืน ผมถามท่านประธานไปถึงผู้ทรงเกียรติทุก ๆ ท่านว่าการใช้กองกำลังที่มีทั้งปืน
มีทั้งมีด มีทั้งดาบมีทั้งอาวุธทุกชนิดไปยึดสถานีวิทยุเอ็นบีทีนั้นเป็นอหิงสาหรือครับ
เป็นอารยะขัดขืนหรือครับ ผมถามว่าต่อต้านรัฐบาล ต้องการโค่นล้มรัฐบาลเพราะเห็นว่า
รัฐบาลจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ผมถามว่าพันธมิตรอ้างตัวเองว่ารักรัฐธรรมนูญเหลือเกิน
ปกป้องรัฐธรรมนูญเหลือเกิน แต่ถามว่าขณะนี้กลุ่มพันธมิตรได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
บ้างหรือไม่ แม้แต่การเสนอการเมืองใหม่ ๗๐ : ๓๐ เลือกตั้ง ๓๐ แต่งตั้ง ๗๐

ท่านประธานครับ ถามว่าถ้าไม่แก้ไขรัฐธรรมนูญ แล้วจะทำอย่างไรละครับ ต้องการให้
ทหารออกมาฉีกรัฐธรรมนูญอีกใช่ไหม ต้องการให้มีการปฏิวัติรัฐประหารอีกใช่ไหม ผมขอ
ยืนยันกับท่านประธานครับว่า พรรคพลังประชาชนหาเสียงเลือกตั้งมาสมัยที่แล้ว ไม่ว่า
เวทีไหนทั่วประเทศเราประกาศชัดเจนว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่สืบทอด
เจตนารมณ์ของเผด็จการ เราจับไม่ได้ เราบอกพี่น้องประชาชนทั้งประเทศว่าถ้าไปเป็น
รัฐบาลเราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกเลยที่พวกเราพรรคพลังประชาชน
ต้องการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ไม่เป็นประชาธิปไตยที่สืบทอดเจตนารมณ์ของเผด็จการครับ
ท่านครับ

และอีกอย่างหนึ่งผมขอเรียนท่านประธานว่าแนวทางการแก้ไข
ท่านประธานครับ เวลาจำกัด แนวทางการแก้ไข ผมขอเรียนท่านประธานไปถึง ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี พี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศ โดยเฉพาะภาคอีสาน ภาคเหนือ ฝากมาถึง
ท่านนายกรัฐมนตรีว่าอย่าลาออกเป็นเด็ดขาดครับ ท่านนายกรัฐมนตรี คณะรัฐบาลไม่ได้
ผิดอะไร ลาออกไปแล้วไม่ใช่แนวทางแก้ไขปัญหาคครับ รัฐบาลหลายชุดหลายคณะ
ที่ผ่านมาลาออกแล้วก็ไม่จบไม่สิ้นนะครับ และนอกจากนั้นพี่น้องประชาชนฝากมาว่า
ท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่าไม่ควรจะยุบสภา เพราะสภานี้ไม่ผิดอะไรนะครับ
ฉะนั้นสิ่งที่ทางกระผมเรียกร้องต่อท่านประธานไปถึงรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาดังนี้ว่า

ต้องบังคับใช้กฎหมายกับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่วิธีการต้องใช้วิธีการที่นุ่มนวล แต่ทุกคนต้องอยู่ภายใต้บทของกฎหมาย

สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ผมอยากจะเรียนฝากเป็นประเด็นสุดท้ายก็คือว่า บนหลักการของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ท่านประธานครับ อ้อ มีอีกเรื่องหนึ่งที่ผมอยากจะฝากครับ ถ้าหากว่าทางพรรคฝ่ายค้าน ทางท่านพรรคประชาธิปัตย์อยากจะช่วยแก้ปัญหาตรงนี้ ไม่ยากเลยนะครับ -----

ผมฝากท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ฝากท่านพรรคประชาธิปัตย์เรียก ส.ส. ของท่านที่อยู่เวที พันธมิตรกลับมาสู่สภาเถอะครับ เรียก ส.ต. หรือว่า ส.ส. สอบตกของท่านที่อยู่บนเวที พันธมิตรกลับมาสู่พรรคของท่านเถอะครับ ช่วยกันแก้ปัญหา ให้ทุกคนอยู่ภายใต้กฎหมาย เรื่องแค่นี้เหตุการณ์ก็จะค่อย ๆ สงบยิ่งขึ้น ผมขอเรียนท่านประธานเป็นช่วงสุดท้ายว่า หลักการประชาธิปัตย์นั้น ความเห็นที่แตกต่างเกิดขึ้นได้ครับท่านประธานครับ แต่ต้องหา ข้อสรุปด้วยเสียงข้างมาก การรับฟังเสียงข้างน้อยเป็นสิ่งที่จำเป็นในระบอบประชาธิปไตย แต่ไม่เคยมีประชาธิปัตย์ประเทศใดในโลกนี้ ที่เขาจะต้องปฏิบัติตามเสียงข้างน้อยทุกสิ่งทุกอย่าง ฉะนั้นผมจึงเรียนว่า รัฐบาลชุดนี้มาด้วยความชอบธรรม รัฐบาลชุดนี้มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะพี่น้องประชาชนที่อยู่ชนบท บ้านนอกของผม ได้เลือกรัฐบาลชุดนี้มา ทุกคะแนนเสียง คนทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะอยู่บ้านนอก ไม่ว่าจะอยู่ในชนบท ไม่ว่าจะอยู่ในเมือง ฉะนั้นขอให้เคารพความเป็นมนุษย์ อย่างเท่าเทียมกัน ขอให้เข้าใจว่าระบอบประชาธิปไตยแตกต่างกันได้ แต่ว่าเราต้องเคารพ เสียงข้างมาก ไม่อย่างนั้นประเทศชาติบ้านเมืองก็จะหาความสุขไม่ได้ครับ ท่านประธาน

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ครับ เชิญครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิก รัฐสภา ใคร่ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้กรุณาให้โอกาสกระผมในการแสดง ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ดูเหมือนจะเป็นคนสุดท้ายนะครับ ของ ส.ว. ครับ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : ต่อการแก้ไข ปัญหาวิกฤตการณ์ของบ้านเมือง ซึ่งถือว่าเป็นครั้งที่ร้ายแรงที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์ การเมืองไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่ได้มีการเข้ายึดทำเนียบรัฐบาลจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งกระผมคงจะไม่ใช้เวลาในการไล่เรียงเรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้น ซึ่งได้มีท่านสมาชิก

รัฐสภาได้อภิปรายไปมากมายหลายสิบท่านแล้ว ก็อยากจะใคร่ขอเสนอความคิดเห็นและ
ข้อเสนอแนะต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานสภา กระผมเชื่อว่าสถานการณ์
ในปัจจุบันนั้นได้บานปลายมากกว่าที่จะใช้หลักนิติธรรมหรือการปกครองในการที่จะ
สามารถแก้ไขได้ในฝ่ายเดียว รัฐบาลต้องยอมรับความจริงว่าผู้คนจำนวนมากที่ได้ออกมา
ชุมนุมต่อต้านและขับไล่รัฐบาลให้ลาออกนั้น มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับอันอาจจะ
นำไปสู่วิกฤตการณ์ที่ถึงขั้นนองเลือดกลียุคหรือนำไปสู่ความเสียหายต่อชาติบ้านเมือง
ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจอย่างยากที่จะเยียวยาได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอกราบเรียนว่าในส่วนตัวและในจุดยืนของกระผมเองนั้นมิได้เห็นด้วยกับหลายสิ่ง
หลายอย่างที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองเราในขณะนี้ ไม่เห็นด้วยกับการเข้ายึดทำเนียบรัฐบาล
หรือสถานที่ราชการต่าง ๆ ไม่เห็นด้วยกับการเข้าปิดสนามบินเพื่อไม่ให้เครื่องบินขึ้นลง
ซึ่งได้ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากมายทั้งในปัจจุบันและในอนาคตต่อการท่องเที่ยว
ของประเทศ ซึ่งได้มีสมาชิกรัฐสภาได้อภิปรายไปแล้ว ไม่เห็นด้วยกับการที่รัฐวิสาหกิจ
ได้หยุดงาน สร้างความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน ก็ยังเป็นเรื่องที่ดีที่พนักงาน
รัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ยังมิได้เข้าร่วมในการหยุดงานหรือประท้วงรัฐบาล ซึ่งจะก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ชาติบ้านเมืองเพิ่มมากขึ้น ต้องยอมรับว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การเมืองภาคประชาชนหรือภาคพลเมือง ซึ่งเมื่อรุนแรงและขยายวงขึ้นก็อาจจะล้ำเส้น
ของกฎหมาย เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกที่ผ่านมา กระผมก็ไม่ได้
เห็นด้วยกับการที่มีการใช้กำลังของเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปสลายการชุมนุมหรือยึด
ทรัพย์สินของผู้ประท้วง ซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงดังที่ได้ปรากฏ-----

และยังไม่เห็นด้วยกับการที่จะมีการสร้างม็อบชนม็อบ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวัน ๒ วันที่ผ่านมา และอาจจะนำมาซึ่งความรุนแรงที่เร็วขึ้นกว่าที่เราคาดคิด แต่กระผมก็มีได้เห็นด้วยกับการที่จะมีการเรียกร้องและบังคับให้รัฐบาลต้องออกไป ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องของฝ่ายเดียว มิได้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และมีได้เป็นไปตามกติกาประชาธิปไตยสากล ท่านประธานที่เคารพครับ จากที่ได้ฟังท่านสมาชิกรัฐสภาทุกฝ่ายได้อภิปรายมาตลอดช่วงบ่ายและช่วงค่ำนี้เราคงจะไม่สามารถใช้เหตุใช้ผลพิจารณาได้ว่าใครผิดหรือใครถูกตามหลักนิติธรรมและรัฐธรรมนูญเท่านั้น แต่ขณะนี้ชาติต้องการผู้กล้าหาญและผู้เสียสละต่อบ้านเมืองและราชบัลลังก์ในยามหน้าสิ่วหน้าขวานขณะนี้ รัฐบาลก็ต้องยอมรับความจริงว่าประชาชนจำนวนมากที่ได้ออกมาประท้วงนั้น ส่วนหนึ่งมีความไม่ไว้วางใจในรัฐบาล เป็นความเชื่อที่บริสุทธิ์ใจ ถึงได้ออกมาร่วมการชุมนุมต่อสู้ แม้จะไม่ใช่อะไรส่วนใหญ่ของประชาชนทั้งประเทศ กระผมต้องขอขอบคุณและแสดงความชื่นชมต่อกองทัพไทยทุกเหล่าทัพที่มีได้ฉกฉวยโอกาสในสถานการณ์ที่ถือว่าค่อนข้างจะสุกงอมยิ่งอำนาจ กระทำการปฏิวัติรัฐประหาร ซึ่งแสดงออกถึงความไม่มั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูงของผู้นำเหล่าทัพในปัจจุบัน ได้ปล่อยให้ฝ่ายการเมืองได้มีโอกาสในการแก้ไขปัญหาตามครรลองประชาธิปไตย ผมอยากจะเรียกว่าผู้นำเหล่าทัพเหล่านี้เป็นวีรบุรุษตัวจริงในสถานการณ์ปัจจุบัน

ขอกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ผ่านท่านประธานสภาว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในขณะนี้คือเวลา เวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในขณะนี้ท่านยังมีเวลาที่จะเลือกหนทางหลายหนทางที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาและวิกฤตการณ์ของชาติเพื่อมิให้เกิดความเสียหายจนยากที่จะเยียวยาได้ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องเร่งหามาตรการที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์อย่างเร็วที่สุด ซึ่งจากที่ได้ฟังหลาย ๆ ท่านได้อภิปรายก็เห็นตรงกันว่าสันติวิธีคือการเร่งรีบในการเจรจานั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ และน่าจะหาทางอย่างเร็วที่สุด แต่ถ้าไม่สามารถดำเนินการได้สิ่งซึ่งผมอยากจะเรียกร้อง ขอร้องจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีซึ่งผมมีความเคารพท่านเป็นการส่วนตัว ก็ตรงกับความคิดของท่านผู้นำฝ่ายค้านที่อยากจะเสนอแนะให้รัฐบาลให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ใช้อำนาจตามมาตราของรัฐธรรมนูญในการที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎร เพื่อจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ภายใน

หกสิบวัน ตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมคิดว่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดในขณะนี้
ที่จะนำความสงบเรียบร้อยมาสู่บ้านเมือง นำความสุขมาสู่พี่น้องประชาชนทุก ๆ คน
ก็ต้องขอบคุณทางฝ่ายค้านที่ยอมเสียสละ แม้ท่านจะรู้ว่าเสียเปรียบในการเลือกตั้ง
แต่ผมคิดว่าการเลือกที่จะยุบสภานั้นไม่ใช่การยอมแพ้ต่อผู้ชุมนุมประท้วง แต่เป็นการ
เสียสละ เป็นการกระทำที่จะแสดงถึงความเป็นนักการเมืองที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งของ
ท่านนายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน และผมไม่เชื่อว่าจะมีใครบอกว่าท่านยอมแพ้ และก็
เชื่อว่าความสงบสุขจะเกิดขึ้น ผมมีความเชื่อมั่นอย่างนั้น ก็ใคร่ขอกราบเรียน ฯพณฯ
นายกรัฐมนตรี ผ่านท่านประธานสภาถึงแนวความคิดของกระผมเอง ซึ่งอาจจะตรงหรือไม่
ตรงกับหลาย ๆ ท่านในสภาแห่งนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ความจริงที่เราจะเอาไว้ ๑๐ ชั่วโมง ๖๐๐ นาที ตอนนี้อยู่ที่ ๔ นาที พรรคพลังประชาชน สัก ๑ ท่าน ก็ขอให้จบ นะครับ ๔ นาที เชิญคุณสุทินครับ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุทิน คลังแสง พลังประชาชน มหาสารคาม ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ผมมีเวลา ๔ นาทีหรือครับท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มันหมด ๖๐๐ ไม่ได้ขยายอีกครับ

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : มีอะไรคุณสมชาย

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาครับ ขอประท้วงท่านประธานครับ เนื่องจากว่า ข้อตกลงนั้นสมาชิกวุฒิสภาได้ ๑๓๒ นาที ยังไม่ครบนะครับ ยังไม่ครบ ผมเรียนว่าได้นับ ตลอดเวลา ยังเหลือเวลาอีก ๒๐ นาทีครับ ขอเรียนท่านประธานกรุณาให้ ส.ว. ได้ใช้ เวลาอีก ๒๐ นาทีครับ เรายกเลิกการประชุมที่หัวหิน เรามารอเพื่อจะเสนอข้อคิดเห็น ต่อท่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นผมจะขยายเวลาให้ครับ ช่วยกรุณานั่งลงก่อนครับ อย่างนั้นก็คุณสุทิน ๑๐ นาที แล้วก็คุณเจตน์ ๑๐ นาที คุณสมชาย ๑๐ นาที ก็จบนะครับ เอาแค่นั้นนะครับ

นายนิธิต ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ก็ทางนี้อีก

นายนิธิต ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผม นิธิต ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ถ้าอย่างนั้น ของฝ่ายค้านเราเหลือ ๒๑ นาที เราขอใช้ ๒๐ นาทีครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เอา ๆ ผมไม่ว่าอะไรทั้งสิ้นครับ แต่ผม พุดตั้งแต่ต้นแล้วว่าผมสู้ตาย ไม่เป็นไร

นายนิริศ ขำนุรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พทลง) : อย่างนั้น
๒๐ นาทีให้ท่านสาทิติย์ วงศ์หนองเตย นะครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุทินคนละ ๑๐ นาที
ไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน เชิญ

นายสุทิน คลังแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ต้องขอขอบพระคุณทางรัฐบาล ทางสภาที่จัดให้มีการ
ประชุมวันนี้แล้วถ่ายทอด วันนี้ถึงแม้หลายคนจะบอกว่าไม่มีประโยชน์ แต่มองเห็น
ประโยชน์ครับท่านประธานครับว่า อย่างน้อยที่สุดประชาชนจะได้เห็น วันนี้ใครลุกขึ้นมา
แสดงบทบาทอย่างไร ชัดเจน ใครจะปฏิเสธว่าไม่อยู่ส่วนไหน ชี้กใดก็แล้วแต่ กรรมเป็น
เครื่องชี้เจตนา และที่สำคัญที่สุดจะพูดนุ่ม จะพูดเพราะอย่างไรก็ตาม ผมเชื่อว่ากรรมนา
วัตตะตี โลโก ท่านประธาน สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม วันเลือกตั้งจะได้รับคำตอบ ขอแต่
อย่างเดียวว่าต้องลงเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ผมเกิดมาแล้วมาเป็น ส.ส. แล้วเป็น
คนไทย ผมผิดคาดอยู่หลายอย่าง ผมไม่คาดว่าจะมีการรัฐประหารในปี ๒๕๔๙
ผมคาดว่าการเลือกตั้งแล้วน่าจะจบ ผิดคาด ผมไม่คาดว่าการเมืองภาคประชาชน
ที่หลายคนยอมรับ หลายคนสรรเสริญ ผมไม่เคยยอมรับมาแต่ต้น เพราะองค์ประกอบ
ไม่ใชการเมืองภาคประชาชน จะพัฒนามาถึงขั้นทำร้ายประเทศชาติ เอาประชาชน
เป็นตัวประกันอย่างสหราชอาณาจักรวันนี้ ผมคาดไม่ถึงเช่นกันว่าอำนาจบริหาร ซึ่งใคร
ก็ปฏิเสธได้ไม่ว่า อำนาจนิตินบัญญัติ ไม่ยอมรับก็ไม่ว่ากัน แต่ตุลาการวันนี้ซึ่งเป็นที่พึง
สุดท้ายจะถูกยื่นชาและปฏิเสธ คน ๙ คนปฏิเสธ ผมก็ไม่เสียใจ เพราะผมไม่คาดหวังว่า
คนเหล่านี้เขาจะเคารพกติกา แต่ในสภานี้ ท่านประธานครับ หลายท่านขึ้นมาพูดตำหนิ
ว่าการตั้งข้อหาบทฎรุนแรงเกินไป ท่านตั้งใจหรือท่านลืมนะว่าข้อหานี้ก่อนจะออกหมาย
จับกุมได้ ศาลท่านมีวินิจฉัยเบื้องต้นแล้ว ก็เท่ากับท่านไม่ได้ยอมรับการวินิจฉัยของศาล
เป็นเบื้องต้น ซึ่งรายละเอียดผมจะพูดอีกทีหนึ่ง แต่ท่านประธานครับ ผมมีเรื่องเสียใจมาก
เสียใจเป็นอันดับแรกที่สุดในเหตุการณ์ครั้งนี้ และก็ในสภานี้ เสียใจที่เราได้ให้
ความสนใจกับความรู้สึกนึกคิดของพันธมิตรมาก แต่ละเลยความรู้สึกของคน ๖๕ ล้านคน
เราพูดถึงเขาน้อยมาก คนในประเทศไทยมีเพียงแค่นี้หรือครับ อีกทั้งไม่ได้มาชุมนุม

กับพันธมิตร เป็นคนไทยหรือเปล่า เสียภาษีหรือไม่ สิทธิทางการเมืองเขามีหรือเปล่า
ทำไมไม่ถามไม่คิดว่าความรู้สึกลึกซึ้งคิดเขาเป็นอย่างไร พลังเงียบเหล่านั้นวันนี้ ประเดี๋ย
ผมจะเล่าให้ฟัง-----

- ๑๒๔/๑

ท่านประธานครับ ผมก็ดีใจว่าวันนี้ท่านผู้นำฝ่ายค้าน คุณอภิสิทธิ์ ท่าน ส.ว. อย่างน้อยท่านรสนา หลายคนที่เป็นพันธมิตรได้ออกมาให้เหตุผลต่อสภาว่าไปหาข้อมูลไปเพราะเยี่ยมประชาชนตามหน้าที่ของผู้แทนปวงชน ดูเหมือนว่าท่านมีน้ำใจงดงาม ผมชื่นชม แต่ผมเสียใจว่าทำไมท่านผู้นำฝ่ายค้าน ท่านรสนาและใครต่อใครหลายคนไม่ไปถามความรู้สึกพนักงานเอ็นพีทีที่ถูกบุกรุกในเช้าวันนั้น ทำไมไม่เข้าไปดูหน่อยที่ห้องประทับฟ้าหญิงมีรอยเท้าของนักรบสำนักไหนไม่รู้ที่บอกว่านักการเมืองเต็ม ทำไมไม่ไปดู ผมเสียใจว่าคนหนึ่งซึ่งอ้างว่าเป็นอดีตผู้พิพากษาได้ขึ้นมาบรรยายพร้อมภาพประกอบเหตุการณ์ การกระทบกระทั่งกันมีเลือดมีเนื้อ บรรยายได้ดีได้ความรู้สึก แต่ทำไมท่านไม่ไปบรรยายภาพของโซเฟอร์รถตู้ที่ถูกลากลงมาจากกระบี่ ทำไมไม่เอามา ทำไมไม่ได้เอารูปของกิตติ สิงหปัด ที่ถูกโทรมปีกออกมา ทำไมไม่ไปถามความรู้สึกนึกคิดของคนอีสานซึ่งเมื่อคืนนี้ถูกไล่ลงรถไฟที่โคกกรวด ทำไมไม่ถามถึงความรู้สึกของตำรวจ ทำไมไม่ถามความรู้สึกของคนที่เป็นขึ้นเครื่องบินไม่ได้ เหล่านี้ผมเสียใจท่านประธานครับว่าผมไม่ปฏิเสธพันธมิตรว่าเป็นคนไทยแล้วก็ต้องยอมรับ แล้วก็ต้องฟังเสียงเขา แต่คนไทยอีก ๖๕ ล้านคน เราทิ้งเขาเอาไว้ไหนเรียกร้องจ้ะให้ลาออก ให้ยุบสภา เพราะพันธมิตรคิดอย่างนั้น เพราะพันธมิตรกดดันอย่างนี้ แล้วพลังเงียบที่อยู่ คนอีกจำนวนมากเขาคิดอย่างไร แล้ววันนี้สิ่งซึ่งผมกำลังวิตก ท่านประธานครับ เพราะเราไม่พูดถึงเขาแน่ะ วันนี้ได้รับโทรศัพท์ ที่ขอนแก่นออกมาแล้วครับ เต็มหน้าศาลากลาง แล้วก็มหาสารคาม ที่อีสานหลายที่ออกมาแล้วครับ มีคนบอกกับผมว่ามีนักรบศรีวิชัยได้ ทำไมจะมีนักรบอีสานไม่ได้น่าตกใจจะครับ แล้วท่านไม่ต้องวิตกจะครับวันนี้ว่ามันจะตัดน้ำตัดไฟ วันนี้ที่อีสานโทรศัพท์มาปรึกษา ส.ส. บอกว่าพรุ่งนี้จะไปดันขบวนรถไฟที่ปิดทับราง แล้วขออนุญาตปรึกษา ส.ส. ที่ว่าเขาจะเข้ามาทำงานเอง มาขับรถไฟเอง วันนี้เขากำลังประกาศหาอดีตโซเฟอร์รถไฟ อดีต พชร. อดีตใครทำงานประจำ เขาจะเข้ามาจัดการเอง ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้เกิดเพราะอะไร เพราะเราเพิกเฉยให้ความสำคัญกับคนส่วนหนึ่งละเลยคนส่วนมาก ท่านประธานครับ เวลาสั้นเอาอย่างไรมากับเหตุการณ์ต้องดูสาเหตุ หลายคนบอกว่าเพราะรัฐบาลจะเสนอแก้รัฐธรรมนูญ ไม่จริงหรอกครับ ก่อนจะไปแก้รัฐธรรมนูญถามว่ามีข้อบกพร่องไหม แล้วบอกว่าจะไม่แก้ ถามว่าหยุดไหม ต้องลาออก

ต้องยุบสภา วันนี้แม้ไม่แก้รัฐธรรมนูญใครมั่นใจว่าเขาจะหยุด ไม่จริงหรือครับ
รัฐธรรมนูญเป็นข้ออ้าง แล้วข้ออ้างเคลื่อนตัวมาเรื่อย ๆ ประการต่อมาบอกว่า
เพราะรัฐบาลทุจริต เขาพระวิหารบ้างอะไรก็กันไป ถามว่าองค์กรวันนี้ในรัฐธรรมนูญ
ที่ท่านห่วงแหน เขาละเลยเรื่องเหล่านี้ไหมครับ ก็เรื่องที่รัฐบาลถูกลากขึ้นศาล ก็เรื่อง
ที่ท่านนายกรัฐมนตรี วันนี้ต้องรอการชี้ชะตาจากกระบวนการยุติธรรม ทำไมท่านรอไม่ได้
รัฐธรรมนูญที่ท่านอ้างรัฐธรรมนูญที่ท่านห่วงแหน บอกว่ารัฐบาลตั้งข้อหาบกพร่อง
เกินไปเป็นการยั่วยุให้สมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ท่านประธานครับ ถามว่าถ้าท่านเป็นตำรวจ
ท่านเป็นศาล ท่านนักกฎหมาย ท่านอดีตผู้พิพากษา ผู้ต้องหาประกาศบนเวทีเอง ไปดูเทพ
คุณสนธิประกาศเป็นกบฏกับรัฐบาลสมัคร ในสภานี้ก็ประกาศภูมิใจถ้าได้เป็นกบฏต่อ
รัฐบาลนี้ ถามว่าท่านจะตั้งข้อหาอะไร พุดลอย ๆ หรือเปล่าครับ เข้าวันที่เกิดเหตุ
เหตุการณ์ในเมืองไทยมันมากกว่าการปฏิวัติ เหตุการณ์ ๑๔ ตุลา แค่ ๗ คนไปแจกใบปลิว
เขาตั้งข้อหาบกพร่อง ผมว่าไม่รุนแรงหรอกครับ แต่ท้ายที่สุดท่านต้องเข้าศาล ศาลต้องดูแล้ว
พินิจแล้วองค์ประกอบความผิดถูกต้องไหม เบื้องต้นศาลก็เห็นด้วยถึงได้อนุมัติหมายจับ
แต่อย่างไรก็ตามกระบวนการพิจารณามันต้องเดินอีกยาว ทำไมรับไม่ได้ บอกว่า
เพราะรัฐบาลปราบปรามประชาชน ผมกราบเรียนถามว่าวันนี้หลายคนบอกว่ารัฐบาล
ต้องลาออก เพราะนายกรัฐมนตรี รัฐบาลบริหารไม่ได้ ไม่จริงหรือครับ รัฐบาลวันนี้
ยังบริหารงานได้เต็มที่ ก็เราเองไม่ใช่หรือครับบอกรัฐบาลว่าอย่าปราบปราม พวกเราเอง
บอกว่ารัฐบาลอย่าเพิ่งทำอะไรละมุนละม่อม รัฐบาลก็ทำตามที่ท่านบอก แล้วก็บอกว่า
รัฐบาลแก้ปัญหาไม่ได้ ลองบอกสิครับ ทุกคนบอกสิ ลองไม่ละมุนละม่อม รัฐบาล
ทำอย่างไร ผมเชื่อว่าทำได้ แก๊สน้ำตา ๒ ลูก ผ่นกระเจิงครับ สากलयอมรับด้วย-----

สาเหตุจริง ๆ ท่านประธานครับ ที่กล่าวอ้างมานี้อาจจะเป็นภาพลวงตา เหตุจริง ๆ คือการไม่ยอมรับการเลือกตั้ง เหตุจริง ๆ ก็คือเราอยากได้อำนาจ เราผิดหวังจากอำนาจ จนลืมวิธีการที่จะต้องแสวงหาอำนาจ ปฏิเสธไม่ได้หรอกครับ วันนี้ตัวละครต่าง ๆ เชื่อมโยงถึงกันหมด ออกมาสัมภาษณ์บอกว่าจะต้องเอาคนนั้นคนนี้ เป็นนายกรัฐมนตรี ปิดบังมานาน วันนี้ออกมาแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ประชาชนที่มาวันนี้ถามกันมาก คนมากมาย คนเพิ่มขึ้น เกิดอะไรขึ้นทำไมรัฐบาลไม่ดู ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านคิดวิเคราะห์ให้ดีขึ้นครับ เดี่ยวภาพลวงตา คนที่มาวันนี้ แสนใจเห็นอกเห็นใจ ถามว่ามากไหม คนในประเทศ ๓๔ ล้านคนมีสิทธิเลือกตั้ง วิเคราะห์ลงไปอีกสิครับ วันนี้สังคมรู้แล้วว่าพรรคประชาธิปัตย์ยืนอยู่ข้างไหน ไม่แปลก สมาชิกของท่านภาคใต้ถ้าจะขึ้นมาสัก ๕ แสนคนก็ไม่แปลก เพราะเสียงที่นั่นไม่รู้กี่ล้านคน แปลกที่ว่าทำไมมาน้อยจังเท่านั้นเอง ในกรุงเทพฯ ผมเคยวิจัยฐานเสียงชนิดแฟนเก่า เจ้าประจำของประชาธิปัตย์ไม่ต่ำกว่า ๒ แสนคนเป็นตายร้ายดีเลือกอยู่แล้ว มาน้อยด้วยซ้ำไป แต่เราต้องดูฟังเขาเหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นคนที่มาร่วมกับพันธมิตรนี้ ยอมรับว่าเป็นเสียงส่วนน้อย ก็เป็นมนุษย์เราต้องฟัง แต่อย่าละเลยเสียงส่วนใหญ่ ทางออกเสนอกันมากกว่าให้ลาออก ผมว่าวันนี้ท่านประธานที่เคารพ เรื่องลาออกไม่ใช่เรื่องแปลก แม้มาชอบด้วยการเลือกตั้งก็ลาออกได้ หลายคนยกตัวอย่าง เกาหลี ยกตัวอย่างที่โน่นที่นี้ แต่การจะลาออกท่านนายกรัฐมนตรีต้องดูประชาชนทุกคนนะ อย่าดูเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง ถามคนที่เขาไม่ได้ออกมาเดินขบวนว่าเขาจะให้ลาออกไหม คนไทยมีสิทธิทุกคนต้องฟังทุกคน ถ้าเสียงส่วนใหญ่ในประเทศบอกว่านายกรัฐมนตรีไม่ควรอยู่จริง ๆ สมควรลาออก แต่วันนี้มิใช่หรอกครับ ยุบสภา วันนี้ไม่ใช่ทางออก เพราะยุบแล้วพรรคบางพรรคไม่เคยลงเลือกตั้ง เลือกตั้งแล้วก็ไม่ยอมรับกันอีก ๗ เดือนนี้ ประวัติศาสตร์ยังไม่นานก็เลือกตั้งหยก ๆ ก็ไม่ยอมรับ เลือกตั้งทีไรใครจะยอมรับ เพราะฉะนั้นทางสุดท้ายท่านประธานครับ ผมจะจบแล้วครับ คือต้องยืนยันรักษาระบบ ท่านนายกรัฐมนตรีต้องรักษาระบบบ้านเมืองไว้ให้ได้ บริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการต้องอยู่ ถ้ามุมมองที่สุดผมสนับสนุนเจรจากันครับ ต่อรองโอนอ่อนเหมือนท่านทำวันนี้ แต่ถ้าจำเป็นเมื่อคนส่วนใหญ่เดือดร้อนใช้วิธีการที่สากลยยอมรับ ผมไม่ปฏิเสธ

ท่านนายกรัฐมนตรีทำเลย แต่ต้องเป็นวิธีการที่สากลเขายอมรับ โลกเขาทำได้ ประชาคมโลกทำได้เมื่อทำแล้วไม่จบเอาอย่างนี้ไหมครับ ฟังเสียงทุกคน ทำประชามติ จะให้รัฐบาลอยู่หรือไป กฎหมายประชามติกำลังจะผ่านแล้ว ถามประชามติคนทั่วประเทศ ถามวันเดียวจะให้ออกหรือไม่ออก ถ้าประชาชนบอกว่าออก ท่านนายกรัฐมนตรีครับ เราก็ก็น่าจะไป ถ้าบอกให้อยู่ต้องฟังเสียงส่วนใหญ่สิครับ บ้านนี้เมืองนี้อ้างระบอบประชาธิปไตย แน่นนอน ต้องฟังเสียงส่วนน้อยด้วย แต่ถ้าเสียงส่วนใหญ่พูดแล้วเราไม่รับฟัง ต่อให้ ๑๐ ปี ๑๐ ชาติ ยุบสภาอีก ๑๐๐ หน ประเทศไทยยังไม่จบ เพราะเหตุวันนี้คืออยากได้อำนาจ จนไม่ยอมรับการเลือกตั้ง นี่คือการที่มาของปัญหาทั้งหมด ผมขออนุญาตท่านประธานด้วย เวลาจำกัดครับ ขอให้กำลังใจท่านนายกรัฐมนตรี แล้ววันนี้อย่าลืมนะครับลาออก ลาออก ได้ รัฐบาลไม่ได้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากการเลือกตั้ง แต่ต้องมีความชอบธรรม ต้องมี ธรรมาภิบาล พูดกันมาก แน่นนอน ใครจะตัดสินว่ามีธรรมาภิบาลหรือไม่ พันธมิตรก็บอกว่า ไม่มีธรรมาภิบาลคนในบ้านในเมืองเขาบอกมี ฟังใครครับ ในที่สุดก็ต้องกลับไปสู่การทำ ประชามติหรือไม่ก็เลือกตั้ง หันเสียงส่วนใหญ่มิได้ เพราะฉะนั้นสังคมยุ่งเหยิงแน่ ถ้าเรา สร้างวัฒนธรรมให้ใครมากดดันแล้วรัฐบาลต้องยอมตามทุกอย่าง ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ เชิญคุณเจตน์ ศิรนานนท์ ครับ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) ได้ยืน และยกมือขึ้น)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงครับ ท่านประธานที่เคารพครับ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ไม่เสียเวลาตอบโต้เรื่องหลัก ที่ท่านพูด ท่านคงเตรียมมาอย่างนั้น แล้วก็ไม่ได้ฟังสิ่งที่ผมพูด เพราะว่าผมได้ยืนยัน ชัดเจนวันนี้ว่าผมเคารพเสียงส่วนใหญ่ ไม่ปรารถนาจะได้อำนาจ ยกเว้นจะกลับไปเลือกตั้ง แต่ว่าที่ต้องลุกขึ้นมาใช้สิทธิพาดพิง เพราะท่านบอกว่าแล้วผมไปเยี่ยมเฉพาะพันธมิตร

ไม่สนใจตำรวจ ไม่สนใจพนักงานเอ็นบีที ไม่สนใจคุณกิตติ ไม่สนใจคนขึ้นรถไฟ เครื่องบิน
อะไรต่าง ๆ ไม่ได้-----

- ๑๒๖/๑

กราบเรียนท่านประธานนะครับ วันที่ผมไปเยี่ยม ผมสอบถามทุกข์สุขของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย พุดคุยด้วยครับ ผมไม่ได้เจาะจงข้างใดข้างหนึ่ง แล้วแม้ว่ามีเหตุการณ์ความรุนแรงจากเจ้าหน้าที่บางท่าน ส.ส. ในคณะผมที่ไปต่อว่าตำรวจในภาพรวม ผมก็หันกลับไปตำหนิ บอกอย่าไปว่าคนซึ่งอาจจะไม่ได้เกี่ยวข้อง ผมให้ความสำคัญทุกคนครับ พนักงานเอ็นพีที กราบเรียนอย่างนี้ครับ ผมก็ได้ดูเหตุการณ์ บังเอิญเห็นว่าเป็นเรื่องของความเสียหายทางด้านทรัพย์สิน คนที่ก่อเหตุ บัดนี้ถูกจับกุมไม่ได้รับการประกันตัวเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมทั้งสิ้น แล้วผมก็เห็นใจพนักงานเอ็นพีที เพราะว่าเอ็นพีทีใครละครับไปทำให้เขากลายเป็นสัญลักษณ์ที่ทำให้คนกลุ่มหนึ่งเกลียดชัง กราบเรียนท่านประธานนะครับ ผมก็โดนด้วยตัวเองหลายครั้ง แต่ว่าผมก็มีความอดทน อดกลั้นไม่ว่ากัน แล้วก็เชื่อว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ที่นั่นก็ยังตั้งใจทำงาน แต่ก็ย้อนกลับเข้าสู่ระบบซึ่งถูกกดดันว่าเป็นนโยบายที่จะต้องเสนอข่าวอย่างไร กรณีคุณกิตติเองก็เป็นกรณีซึ่งผมก็สนใจนะครับ เพราะโดยส่วนตัวรู้จักกัน ตอนแรกผมก็ตกใจเหมือนกัน เพราะว่าเอ็นพีทีไปประกาศว่าเขาหัวแตก เลือดออก จนผมตรวจสอบว่าไม่ใช่ แล้วเจ้าตัวเขาก็อธิบายหมดเลยว่าเกิดความเข้าใจผิดซุลมุนกัน ผมก็เลยไม่ได้มีความรู้สึกว่าเป็นเรื่องที่มีความรุนแรงมาก แต่ว่าก็เชื่อครับว่าเราก็เสียใจ แล้วก็ตรงกับที่ผมพูดว่าเหตุการณ์อย่างนี้มันควบคุมยาก จึงได้เสนอแนะที่จะแก้ด้วยพื้นฐาน วันนี้ผมไม่ได้เล่นประเด็นการเมืองอะไรแล้ว ถ้าท่านยังอยากลากให้เป็นความขัดแย้งอยู่เป็นเรื่องของท่านครับ ผมแสดงจุดยืนของผมแล้ว

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญคุณเจตน์ครับ

นายเจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาครัฐ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติ ผม เจตน์ ศิรธรานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ในนามของสมาชิกรัฐสภา ผมก็ไม่ทราบว่าจะพูดในตอนนี้อะไรจะมีประโยชน์มากนักแค่นั้น เพราะว่าท่านประธานครับ ท่านนายกรัฐมนตรีก็ปิดประตูเสียแล้ว ก็บอกว่าถ้าหากว่าไปยอมพันธมิตรก็เท่ากับระบบประชาธิปไตยเสียหาย ซึ่งตรงนี้ผมก็กังวล ท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่า ตรงนี้ช่วยคิดใหม่หน่อยได้ไหมครับ เพราะว่าตรงนี้นั่นจะเป็นที่ตัดสินใจว่า ณ จุดนี้ท่านนายกรัฐมนตรี ในอนาคตจะเป็นวีรบุรุษหรือว่า

จะถูกสาปแช่งต่อไป เพราะว่าจะเขียนหน้าประวัติศาสตร์ใหม่ว่าจะเป็นอย่างไร จะทำให้
ประชาธิปไตยเราดีขึ้น หรือว่าจะถอยหลังก้าวใหญ่ ตรงนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องตามดูต่อไป
ผมอยากจะเรียนท่านประธานสภานิติบัญญัติหนึ่งนะครับว่าเมื่อวันศุกร์ที่ ๒๙ ที่ผ่านมาก็มีสมาชิก
วุฒิสภาจำนวนหนึ่งไปเยี่ยมพันธมิตรที่ทำเนียบรัฐบาล ตัวผมเองก็เป็นหนึ่งในจำนวนนั้น
แต่ว่าสาเหตุก็เพราะว่าผมเป็นแพทย์ แล้วก็เห็นว่าตรงนี้ข้อมูลจากวุฒิสภาเราในการ
ประชุมตอนเช้าสับสน มีทั้งข้อมูลที่บ่งบอกว่าประชาชนถูกทำร้ายร่างกายจากตำรวจ
แล้วก็บางข้อมูลก็บอกว่าไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นก็เป็นสิ่งที่เราคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้อง
ไปดู แต่ว่าเหนือกว่านั้นก็เป็นข้อมูลที่เราได้รับมาว่าท่านนายกรัฐมนตรีบอกให้เลขาธิการ
บอกว่าสื่อมวลชนจะต้องเลือกข้างว่าจะต้องเลือกข้างพันธมิตรหรือเลือกข้างรัฐบาล
การปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนคงเลือกข้างไม่ได้ คงจะต้องปฏิบัติงานตามความจริง
แล้วก็ให้ข้อมูลที่แท้จริงต่อประชาชน ทีนี้สื่อมวลชนยังไม่เท่าไรนะครับท่าน ข้อมูลที่ผม
ได้รับในช่วงเช้าของวันศุกร์ที่ ๒๙ นั้น ก็คือว่าผู้ปฏิบัติงาน แพทย์ และพยาบาล
ที่ไปให้บริการที่ทำเนียบบอกว่ามีคำสั่งของเจ้าหน้าที่ว่าให้เลือกข้างเช่นเดียวกัน แพทย์
พยาบาลเลือกข้างไม่ได้ครับ เพราะว่าในกาชาดสากลแล้ว แม้กระทั่งในภาวะสงคราม
เราก็ต้องไปปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นที่ใดก็ตาม-----

ซึ่งตรงนั้นเป็นเรื่องที่ทุกท่านทราบกันดีนะครับ ปัญหาวิกฤติในคราวนี้ก็มีปัญหาว่ามาจากการแก้ไขรัฐธรรมนูญนะครับ ซึ่งอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่าวิกฤติในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้รากเหง้าของปมปัญหามาจากการแก้มาตรา ๓๐๙ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันดีของทุกคนว่าในมาตรา ๓๐๙ นั้นมันก็เกี่ยวข้องกับการยกเลิกคำสั่งของ คตส. ยกเลิกที่มาที่ไปของ คตส. ซึ่งตรงนั้นผมว่าถ้าเราวิเคราะห์กันและดูให้ดีแล้วนะครับ ถ้าหากว่าแนวโน้มในการแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่สามารถทำให้ชัดเจนแล้วผมคิดว่าปัญหานี้น่าจะยังไม่ได้รับการสะสางในที่สุด ซึ่งตรงนี้นั้นไม่ใช่ว่าเป็นปัญหาในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในภาพรวมหรือว่าในข้ออื่น ๆ ของรัฐธรรมนูญนะครับ ตรงนี้อย่างที่ผมกล่าวมาแล้วว่าก็คือในกรณีที่มาถึงวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรีก็จะต้องเลือกเอาว่าจะเดินทางไหน เมื่อมาเจอทางสองแพร่ง ทางแพร่งหนึ่งก็คือการที่จะใช้ความรุนแรงแล้วก็เริ่มมีสิ่งที่มีลักษณะที่เตือนพวกเราทุกคนในขณะนี้ที่ไม่สบายใจก็คือว่ามีการจัดตั้งกลุ่มประชาชนที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับกลุ่มพันธมิตร ซึ่งตรงนั้นมันมีแนวโน้มว่าถ้าหากว่ากรณีนี้เกิดขึ้นก็จะนำมาสู่การปะทะ การปะทะกันระหว่างประชาชน ๒ กลุ่ม ทั้งกลุ่มที่เห็นด้วยกับรัฐบาลและไม่เห็นด้วย มันจะนำมาซึ่งภาวะกลียุค แล้วก็จะเป็วิกฤติที่ร้ายแรงของประเทศชาติ เรามีตัวอย่างมาแล้วนะครับ ในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ และวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ และก็พฤษภาทมิฬในปี ๒๕๓๕ ซึ่งอยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ว่าท่านไปทบทวนดูในประวัติศาสตร์นะครับ ท่านคงไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าถ้าหากว่าเกิดวิกฤติอย่างนั้นแล้วผลที่ตามมาก็จะส่งผลให้ท่านนายกรัฐมนตรี อาจจะมีปัญหาว่าอาจจะต้องไม่มีที่อยู่เหมือนกับในอดีตที่ผ่านมา ๆ มา ซึ่งผมคิดว่าไม่ใช่สิ่งที่ดี เพราะว่าในส่วนตัวของผมเอง ผมก็มีความนิยมนับถือท่านนายกรัฐมนตรีมาตั้งแต่ในอดีตอยู่แล้วว่าในฐานะที่ผู้มีวิญญูณ์และเป็นผู้ทรงคุณวิญญูณ์มีความรอบรู้ทุกอย่างก็อยากให้อนาคตของท่านในบั้นปลายมีในสิ่งที่ดี ๆ เหมือนกับทุกวันที่เป็นอยู่นะครับ อันนี้ทางแพร่งถ้าหากว่าท่านไม่เลือกทางนี้แล้วไปอีกทางหนึ่ง ก็คือในกรณีที่ว่าเลือกวิถีทางประชาธิปไตย วันนี้เรามีความรู้สึกว่าระบบประชาธิปไตยเราถึงทางตัน แต่ว่าในระบบประชาธิปไตยที่แท้จริงแล้วไม่มีทางตัน มีทางแก้ด้วยระบบของมันเป็นอยู่ ๓ ส่วน ก็คือการปรับ ครม. ซึ่งคงไม่ต้องพูดในที่นี้ เพราะว่ากาปรับ ครม.

ในขณะนี้มันก็คงไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นทางแก้ตามวิถีทางของประชาธิปไตย มันก็มีอีก ๒ ทางก็คือการลาออกหรือการยุบสภา เหมือนกับผู้ที่เขาอภิปรายไปก่อน ๆ ผมหลายท่านแล้ว ที่นี้ปัญหาก็มีว่าการลาออกจะแก้ไขวิกฤติคราวนี้ได้หรือไม่ผมไม่แน่ใจ เพราะว่าการลาออกก็คือน่าจะได้เปลี่ยนตัว ในสิ่งที่ประชาชนหรือสิ่งที่สื่อมวลชนเข้าใจ ก็คือว่า ขออภัยท่านนายกรัฐมนตรีกับรัฐบาลชุดนี้เป็นนอมินีนะครับของรัฐบาลชุดที่แล้ว ของ ฯพณฯ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ซึ่งตรงนี้เป็นความข้องใจของสื่อและประชาชน ดังที่ทุกท่านทราบดี เพราะฉะนั้นการลาออกก็ไม่แน่ใจว่าจะแก้ไขปัญหานี้ได้ แต่ว่าสิ่งที่จะเป็นทางออกสุดท้ายก็คือการยุบสภา ที่นี้การยุบสภาคือการคืนอำนาจให้กับประชาชน นะครับ เมื่อวิกฤติถึงที่สุดแล้วการคืนอำนาจให้กับประชาชนก็คงจะเป็นคำตอบสุดท้าย เพราะว่าเชื่อว่าจะย้อนทุกสิ่งทุกอย่างกลับไปสู่สมดุลและสู่จุดที่ทุกภาคส่วนมีความพึงพอใจ ตรงนี้คิดว่าเป็นทางหนึ่งที่จะเสนอแนะเหมือนกับหลาย ๆ ท่านที่อภิปรายไปแล้ว-----

แต่ว่าก่อนที่จะถึงตรงนั้นผมว่าท่านนายกรัฐมนตรี อาจจะมีเวลาที่จะเจรจาพูดคุยกับ พันมิตร เพราะว่าในขณะนี้ท่านนายกรัฐมนตรีมีความรู้ลึกว่าการพูดคุยกับพันธมิตร เป็นการเสื่อมเสียระบบ ไม่มีความจำเป็นแล้วก็ไม่สมควรที่จะไปพูดคุย ผมอยากจะเรียน ท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่าท่านช่วยทบทวนใหม่ นะครับ เพราะว่า ท่านเป็นผู้ใหญ่ การโน้มตัวลงไปคุยกับผู้น้อยผมคิดว่าวิธีนั้นอาจจะ ผมใช้คำว่า อาจจะ อาจจะแก้ไขปัญหาดังนี้ได้ แล้วก็อาจจะสลายปัญหาที่เกิดขึ้นทุกสิ่งทุกอย่างได้ แล้วก็ จะสร้างความพึงพอใจให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะในขณะนี้เพราะผม มีความเชื่อว่าทุกท่านก็คงไม่อยากจะไปเลือกตั้ง แต่ถ้าหากว่าสามารถพูดคุยกันได้ นั้นก็คือทางออกที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ก่อนที่จะท่านจะไปถึงทางแยกว่าจะต้องแยกข้างซ้าย หรือข้างขวา แล้วก็ก่อนที่จะท่านจะไปถึงภาวะที่จะตัดสินใจว่าท่านจะเป็นวีรบุรุษหรือท่าน จะถูกประณามในที่สุด ตรงนี้ก็อยากจะเรียนฝากท่านเอาไว้ นะครับด้วยความเคารพ เพราะว่าในส่วนนี้มันเป็นปัญหาที่เราทุกคนไม่สบายใจนะครับ ผมก็อยากจะกราบเรียน ท่านไว้ในที่นี้ เพราะว่าก็คงจะเหมือน ๆ กัน เพียงแต่ว่าผมไม่ทราบว่าตรงนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีจะได้ประโยชน์จากการอภิปรายวันนี้ไปได้มากน้อยแค่ไหน แต่ก็อยากจะฝากไว้สักนิดหนึ่งว่า ในกรณีที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้รับฟังมาตั้งแต่ช่วง ๐๙.๓๐ นาฬิกา ตั้งแต่เข้ามานะครับมาจนถึงในขณะนี้ ซึ่งผมคิดว่าไม่มากนักน้อยและ ท่านนายกรัฐมนตรีก็เป็นผู้ที่ผมนับถืออยู่อย่างหนึ่งว่าท่านมีความเป็นประชาธิปไตย เต็มตัวแล้วก็ยอมรับฟังโดยที่แทบจะไม่ต้องลูกไปไหนเลย ซึ่งตรงนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะฉะนั้นก็เป็นสิ่งที่บอกได้อย่างหนึ่งว่าท่านมีจิตใจและวิญญาณที่เป็นนักประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านรับฟังข้อมูลจากมวลชนสมาชิก รับฟังคำแนะนำจากสมาชิก ทุกท่านที่เสนอแนะในวันนี้แล้วกลับไปไตร่ตรอง ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ต่อท่านไม่มาก ก็น้อย และนอกจากเป็นประโยชน์ต่อท่านแล้วผมเชื่อว่าประโยชน์นี้จะเกิดขึ้น แก่ประเทศชาติ และกับบรรลัฏฐประสงฆ์ที่ทุกฝ่ายต้องการในที่สุดครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสาทิพย์ วงศ์หนองเตย

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรัง) :

ท่านประธาน ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง

พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ผมเป็นผู้อภิปรายคนสุดท้ายของฝ่ายค้านในการ
อภิปรายในคืนนี้ซึ่งเป็นการอภิปรายโดยการขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญ โดยการขอเปิดอภิปรายในครั้งนี้
โดยท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ต้องยอมรับกับท่านประธานว่า ก่อนที่จะมีการ
เปิดรัฐสภาในวันนี้ วิฤตการณ์ สถานการณ์ของบ้านเมืองมีความน่าเป็นห่วง
มีความขัดแย้ง มีความรุนแรงเกิดขึ้น จนหลายฝ่ายที่เรียกร้องให้มีการแก้ไขวิฤตการณ์
นั้นดูเหมือนว่าจะฉันทนหนทางในการที่จะจัดตั้งสถานการณ์ให้กลับสู่สภาพปกติได้ ในที่สุด
หลายฝ่ายก็พยายามเสนอให้รัฐสภาเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง
ด้วยการเปิดรัฐสภาและรับฟังความคิดเห็น แม้ว่าในใจหนึ่งของเราในวันที่มีการเสนอ
ให้เปิดรัฐสภา ยังรู้สึกเกร็งเกรงอยู่บ้างก็ตามว่า ถ้าหากว่าการเปิดรัฐสภาไปแล้วมีการ
อภิปรายของสมาชิก แต่ว่ารัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีไม่มีท่าทีที่จะยอมรับฟังหรือ
ยอมรับความคิดเห็น การอภิปรายก็คงจะไม่มีประโยชน์หรือไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง
แต่อีกใจหนึ่งเราเองก็เชื่อมั่นในระบบรัฐสภาที่หวังที่จะสร้างให้ประชาชนได้เห็นว่าผู้แทน
ปวงชนชาวไทยที่ผ่านการเลือกตั้งมาก็่าน่าที่จะมีบทบาทในการช่วยกันคลี่คลาย
สถานการณ์ของบ้านเมือง-----

ความจริงในวันที่มีการเสนอญัตตินั้น ต้องยอมรับว่าหลายฝ่ายก็สร้างความคาดหวังไว้ เช่นนั้นกับพี่น้องประชาชน พรรคร่วมรัฐบาล ๖ พรรคที่ไปประชุมกัน มีการแถลงข่าว ถ่ายทอดสดผ่านรายการโทรทัศน์ มีคำพูดที่สวญไปถึงพี่น้องประชาชนว่า เวทีของ รัฐสภาจะสามารถคลี่คลายวิกฤตของชาติบ้านเมืองได้ ฝ่ายค้านอย่างพรรคประชาธิปัตย์ เราสนับสนุนการเปิดรัฐสภาให้มีการอภิปรายเพื่อการรับฟังความคิดเห็นโดยฝ่ายบริหาร แต่สิ่งหนึ่งที่เรารู้มาโดยตลอดก็คือว่า การอภิปรายจะมีประสิทธิภาพ การอภิปราย จะมีผลและนำไปสู่การคลี่คลายวิกฤตการณ์ของบ้านเมืองนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ อย่างน้อย ๒ อย่างด้วยกัน

ประการที่ ๑ คือท่าทีที่น้อมรับฟังอย่างแท้จริงของนายกรัฐมนตรีและ คณะรัฐมนตรี การน้อมรับฟังอย่างแท้จริงนั้นคงไม่ใช่เพียงรูปแบบของการมานั่งฟัง ตลอดเวลา แต่เป็นการรับฟังด้วยใจ ด้วยเนื้อหา ด้วยการยอมรับ ด้วยการปรับเปลี่ยน ความคิด ด้วยการนำไปไตร่ตรอง ด้วยความสุ่มรอบคอบและตัดสินใจ เพื่อที่จะนำข้อมูล อันเป็นประโยชน์เหล่านั้นไปคลี่คลายปัญหาของบ้านเมือง

องค์ประกอบประการที่ ๒ ก็คือการเสนอความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก ในสภาแห่งนี้ ว่าเป็นการเสนอความคิดเห็นโดยความตั้งใจจริงที่ต้องการจะสะท้อนปัญหา และทางออกของบ้านเมืองหรือวิกฤตการณ์ของบ้านเมืองให้รัฐบาลไปรับฟังอย่างรอบด้าน มากน้อยเพียงใด หรือเป็นเพียงการหยิบฉวย ใช้เวทีของรัฐสภาในการที่จะไปกล่าวหา บุคคลอื่นซึ่งเป็นท่าทีเริ่มต้นที่ผิดพลาดอย่างยิ่ง ถ้ามีความพยายามที่จะคลี่คลาย ความขัดแย้งในบ้านเมือง ท่านประธานจะเห็นว่า องค์ประกอบ ๒ ตัวนี้ วันนี้เวลากว่า ๑๐ ชั่วโมงได้พิสูจน์แล้วว่าญัตติขอเปิดอภิปรายที่รัฐบาลขอมานั้นดูเหมือนว่าจะล้มเหลว โดยสิ้นเชิง เป็นความล้มเหลวที่นอกเหนือจากประชาชนเองซึ่งมีความคาดหวัง เพราะหลายฝ่ายไปสร้างความคาดหวังไว้นั้น จะมีความรู้สึกว่าเขาแทบจะไม่ได้อะไร จากการประชุมวันนี้ หรือแทบไม่มีความหวังเลยแล้วก็ตาม แต่การประชุมรัฐสภาในวันนี้ จะน้อยจะมากยังมีการเติมบรรยากาศของความหวาดระแวง บรรยากาศของการยั่วยุ บรรยากาศของการสร้างความเกลียดชังให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองเพิ่มเติมอีกด้วย แม้ว่า หลายท่านในสภานี้ตั้งใจดี พยายามจะเสนอความคิด ความเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อสภา

แห่งนี้ในทุกรูปแบบ คำพูดคำจา ข้อเท็จจริง บางเรื่องก็ฟังยาก ฟังแล้วก็เข้าใจลำบาก เพราะตรงใจใจดำเหลือเกิน แต่ที่ผมบอกว่ามันแทบไม่ให้ความหวังกับใครก็เพราะว่า ความคิด ความเห็นที่เป็นประโยชน์เหล่านั้นถูกท่านนายกรัฐมนตรีปฏิเสธ ผมขอใช้คำว่า โดยสิ้นเชิง ท่านตอบได้ ท่านตอบทุกประเด็น ความจริงวันนี้หลายคนก็กังวลตั้งแต่เช้า เพราะก่อนเปิดรัฐสภาเพียงไม่กี่ชั่วโมง ในรายการของท่านนายกรัฐมนตรีที่ออกอากาศ ผ่านสถานีโทรทัศน์ไปทั่วประเทศ ดูเหมือนท่านให้คำตอบกับคำถามที่ยังไม่เกิดขึ้นในสภา ครบทุกอย่างแล้ว ก่อนหน้านั้นท่าทีของท่านก็เป็นเช่นนั้น แต่จะอย่างไรครับ สมาชิก รัฐสภาเรามีกรอบ มีบทบาทในการทำงานที่ชัดเจนเป็นอย่างยิ่ง เราก็ต้องทำไปตามกรอบ ตามบทบาทเหล่านั้น ท่านนายกรัฐมนตรีพูดเมื่อเช้า ผมเรียกได้ว่าเป็นการปิดประตู ความเห็นของรัฐสภาโดยสิ้นเชิง แต่ก็ยังมีความหวังว่าอย่างน้อยท่านก็เป็นสมาชิกรัฐสภา คนหนึ่งที่จะเข้ามารับฟัง ก็อาจจะพอฟังไปไตร่ตรองบ้าง ท่านประธานอยู่กับพวกเรา ตลอด ๑๐ ชั่วโมง คงเห็นครับว่า บัดนี้มันล้มเหลวไปโดยสิ้นเชิง จะด้วยความทะนงถือตน ถือดี ทิฐิหรือไม่ยอมรับอย่างไรก็ตาม วันนี้ข้อสรุปเห็นเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าใครได้อ่านข่าว เอสเอ็มเอส (SMS) ก็ดี อ่านข่าวที่ออกทางสื่อต่าง ๆ ก่อนหน้าที่จะปิดการประชุมวันนี้ คงจะเห็นครับว่า ถ้อยคำสื่อมวลชนที่วิจารณ์สภานั้นรุนแรงกว่าที่ผมพูดอีกเป็นหลายเท่า แต่เรื่องนี้จะเป็นการทำลายความหวังดี ความคาดหวังของคนไทยอีกหลายล้านคน ทั้งประเทศ ทั้ง ๆ ที่พวกเราสมาชิกที่มีความหวังดีกับบ้านเมืองพยายามเสนอทางออก ที่ดีที่สุดแล้ว-----

ความจริงญัตตินี้จะมีประโยชน์และก็ง่ายตายอย่างยิ่งครับถ้าหากว่าทำความเข้าใจอย่างชัดเจนว่าใครกันแน่ที่เป็นคู่ขัดแย้งในวิกฤตการณ์ทางการเมืองขณะนี้ ไม่ใช่สมาชิกสภาที่ต้องขึ้นหน้ากล่าวหากันหรอกครับ แต่เป็นเรื่องการเมืองภาคประชาชนภายนอกที่เขาเรียกว่ากลุ่มพันธมิตร และรัฐบาลภายใต้การนำของท่านนายกรัฐมนตรี ข้อเรียกร้องทุกอย่างของเขาก็เป็นข้อเรียกร้องที่ไม่เหลือปากว่าแรงที่พอจะปฏิบัติกันได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ต้องรับปากกันว่าไม่ต้องแก้ไข เหล่านี้เป็นต้น ถ้าเกิดเราชัดเจนเรื่องของคู่ขัดแย้งที่เกิดขึ้น ข้อคิดความเห็นของวันนี้หลายประการ ท่านนายกรัฐมนตรีหิบบักกลับไปทบทวนได้โดยไม่จำเป็นต้องลุกขึ้นมาเสนอ ตัดข้อเสนอ ปฏิเสธ ตัดรอนตั้งแต่ต้น แต่ท่านก็เลือกที่จะทำเช่นนั้น องค์ประกอบแรกของการโน้มตัวใจรับฟังก็จบไปโดยสิ้นเชิงครับ ผมถึงลุกขึ้นถามตั้งแต่ต้นว่าตกลงที่ยืนญัตตินี้ท่านตั้งใจจริง ๆ ที่จะมารับฟังหรือเป็นเพียงอาศัยรัฐสภาเป็นเครื่องมือทางการเมืองที่จะนำไปอธิบายเหตุการณ์กับภายนอกว่าท่านฟังแล้ว ไม่ได้รับคำตอบครับ บัดนี้ทุกอย่างดูเหมือนว่าจะมีดมนกว่าเดิม ในเวลาที่รัฐมนตรียังยิ้มแย้มได้ภายใต้ความวิกฤต ความเกลียดชังที่ ร้าวลึกในประชาชนภายในประเทศ ผมเชื่อว่าความทุกข์ใจของคนในทุกรัฐของประเทศยังคงดำรงอยู่หลังจากวันนี้เป็นต้นไป ที่น่าเสียดายก็คือ องค์ประกอบที่ ๒ การอภิปรายของเพื่อนสมาชิกในรัฐสภาบางฝ่ายกลับใช้กรอบความคิดของท่านนายกรัฐมนตรีที่ท่านขึ้นมามาตลอดเวลาว่าต้องเลือกข้างมาอภิปราย ลุกขึ้นชี้หน้ากล่าวหาคนอื่น แม้แต่กระทั่งฝ่ายค้าน วันนี้ทุกคนในพรรคประชาธิปัตย์ที่ลุกขึ้นพูด และสมาชิกจากชีก ส.ว. อีกหลายท่านนำเสนอ นั่นเป็นความคิดที่ผมคิดว่าเป็นประโยชน์ และมีเหตุมีผล แต่สิ่งที่เราได้รับการอภิปรายของพวกท่านคือการกล่าวหา ฝ่ายค้าน อดอยาก อดทนรอไม่ได้ต้องไปพึ่งแก๊งข้างถนนนี้เป็นคำกล่าวที่สะท้อนทัศนคติที่แบ่งขั้ว แบ่งค่ายอย่างชัดเจน มีการพูดว่าเอาใจพันธมิตรไม่คิดถึงคนอื่นบ้าง แม้กระทั่งมีความพยายามปลุกระดมยกเรื่องของภาคขึ้นมาพูดจากันในรัฐสภาแห่งนี้โดยไม่ได้คิดว่า คนที่เขาไปชุมนุมทั้ง ๒ ฝ่ายก็มีคนไปจากทุกภาค หน้าที่ปวงชนชาวไทยไม่ใช่ ส.ส. จังหวัด หรือเขตเท่านั้นครับ แต่ต้องรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ต่อคนไทยทั้งประเทศ ท่านปฏิญาณตนต่อหน้าพระบรมสาทิสลักษณ์ในรัฐสภาแห่งนี้ ผมไม่คิดเลยครับว่าที่ สุดแล้วเราใช้เวที

ที่เราปฏิญาณตนมาปลุกกระดมให้มีความเกลียดชังกันในบ้านเมือง ผมคิดว่าถ้าเราน้อมใจ
รับฟังความคิดเห็นต่าง ๆ เหล่านี้ ข้อกล่าวหาที่เป็นเท็จ ข้อกล่าวหาที่สร้างความเกลียดชัง
ในบ้านเมืองก็คงไม่เกิดขึ้นครับ แต่วันนี้มันเกิดขึ้นแล้ว สิ่งที่น่ากลัวก็คือว่าท่าที่ที่ยังคง
แข็งกร้าวของท่านนายกรัฐมนตรี ท่าที่ที่คงยังมีการทำทนายของท่านนายกรัฐมนตรี
หรือแม้แต่กระทั่งการไม่ลุกขึ้นแสดงความคิดเห็นใดของท่านรองนายกรัฐมนตรี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ท่านนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้รับผิดชอบตำรวจ
และเป็นเหตุให้เกิดการใช้ความรุนแรงต่อประชาชนที่สะพานมัฆวานรังสรรค์ และเป็น
ส่วนสำคัญของชนวนที่ทำให้การประท้วงลุกลามบานปลาย ที่ท่านใช้คำในญัตติว่า
มีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ท่านไม่รู้สิรู้สาอะไรหรือครับ ท่านยิ้มได้ตลอดเวลา
ที่เราพูดถึงปัญหาวิกฤตการณ์ในบ้านเมืองนี้ ท่านประธานครับ มาจนถึงวันนี้ผมเชื่อว่า
จบการประชุมรัฐสภาไปแล้ว บรรยากาศความหวาดระแวงยังคงเกิดขึ้นต่อไปครับ
ข่าวที่เกิดขึ้นวันนี้ตลอดทั้งวันก็คือการระดมกำลังตำรวจจากหลายจังหวัดในเกือบจะ
ทั่วทุกภาคของประเทศไทยเข้ามายังกรุงเทพมหานคร สมาชิกจากซีกรัฐบาลเองเป็นคน
เปิดเผยข้อเท็จจริงในที่ประชุมวันนี้ว่าตำรวจตระเวนชายแดนที่จังหวัดเขาก็กถูกระดม
มาที่นี่-----

คำยืนยันของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะไม่สร้างความรุนแรง แต่กลับเกิดความรุนแรงที่สะพานม้ฆวานรังสรรค์และที่ บข.น. ในคืนสองคืนที่ผ่านมา นั้น จะเป็นเรื่องที่ยากจะสร้างความมั่นใจให้คนทั้งประเทศเชื่อได้ว่าสิ่งที่ท่านพูดกับท่านทำเป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่ ผมเป็นห่วงครับ วันนี้เวทีรัฐสภาเปิดไปแล้ว สมาชิกแสดงความเห็นไปแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรีไม่รับฟังไปแล้ว การประชุมรัฐสภาจบ บ้านเมืองเราจะเกิดอะไรขึ้นในคืนนี้ ในวันพรุ่งนี้และวันต่อไป ความหวาดระแวงที่เกิดขึ้น ความพยายามใช้ความแข็งแกร่งและมีแนวโน้มจะสร้างความรุนแรงยังดำรงอยู่ ที่น่าเสียใจที่สุดของวันนี้ก็คือความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้น ไม่มีคำรับผิดชอบ แสดงความเสียใจแม้แต่ร้อยละ 1 จากนายกรัฐมนตรีหรือคนที่รับผิดชอบร่วมคณะรัฐบาล แม้แต่กระทั่งคนจากซีกรัฐบาลด้วยกัน ผมกังวลครับว่าพวกท่านทั้งหลายปฏิเสธความหวังดีของพวกเราสมาชิกรัฐสภา แต่ท่านกำลังสร้างบรรยากาศแห่งความน่าสะพรึงกลัวให้เกิดขึ้นในบ้านเมือง ท่านนายกรัฐมนตรีอาจจะผ่านยุคประวัติศาสตร์เลือดเมื่อเดือนตุลาคม ปี ๒๕๑๙ มาแล้ว และท่านมีตำแหน่งแห่งที่ในเวลานั้น แต่วันนี้ วันที่ท่านมาเป็นนายกรัฐมนตรี ความเกรงใจของผมและเพื่อนสมาชิกอีกหลายคนก็คือว่าสัญญาวันนี้มันชี้ให้เห็นชัดว่า ท่านกำลังจะสร้างประวัติศาสตร์ที่ชั่วร้ายเหตุการณ์ในเวลานั้นขึ้นมาอีก เมื่อถึงเวลานั้นครับยากครับที่เราจะจัดตั้งสถานการณ์ทุกอย่างให้กลับมาปกติได้ สิ่งที่ท่านทำวันนี้อาจยืนยันความคิดของท่าน แต่บาดแผลที่ร้ายลึกในสังคมนี้ หน้าประวัติศาสตร์เลือดนี้จะต้องจดจำจารึกไปตลอดกาลและท่านต้องรับผิดชอบ น่าเสียดายครับ ฝ่ายบริหารเราไม่รับผิดชอบ ไม่รับฟัง ในเวลาที่ฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งทำได้เพียงเสนอแนะ พยายามทำอย่างดีที่สุดแล้ว หลังจากนั้นไปครับ ผมเป็นห่วงครับ ความคิดความเชื่อในทางศาสนาพุทธก็คือว่า ใครทำกรรมเช่นใด ก็ต้องรับกรรมเช่นนั้น แต่วันนี้ที่น่าเสียดายครับที่ประเทศของเรามีนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีที่กำลังจะสร้างกรรมนี้กับคนทั้งประเทศ ท่านอาจจะต้องรับกรรมในเวลาอันไม่นานนี้ แต่กรรมเช่นนี้มันไม่ควรจะเกิดขึ้นกับคนไทยทั่วประเทศ ผมเสียใจครับท่านประธานที่ยุติในวันนี้จบลงด้วยการที่คนไทยจะเกิดคำถามว่าเราได้อะไรจากญัตติวันนี้ เราได้อะไรจากรัฐสภา และเราได้อะไรจากนายกรัฐมนตรี ผมขอใช้โอกาสนี้แสดงความเสียใจกับพี่น้องประชาชนคนไทยทั่วประเทศครับว่าเราได้พยายามทำ

อย่างดีที่สุดแล้ว ในการใช้เวทีนี้เพื่อสะท้อนความคิดความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและรัฐบาล แต่ต้องขอพ้องคนไทยทั่วประเทศว่าท่านปฏิเสธความหวังดีเหล่านั้นและยังยืนยันแนวคิดทำของท่าน แต่ขณะเดียวกันเราก็ยืนยันครับในฐานะสมาชิกวุฒิสภาเราก็ยังคงจะต้องติดตามดูแลสถานการณ์และถ้าเกิดความรุนแรงใด ๆ เกิดขึ้นครับวันนั้นท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้องเรียกร้องให้เลือกข้างหรอกครับ เพราะพวกเราจะยืนยันเคียงข้างกับประชาชน แม้ว่าจะต้องต่อสู้กับอำนาจรัฐภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญและกฎหมายก็ตาม ขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานวุฒิสภา) : คุณสมชาย แสวงการ เชิญ ๑๐ นาที

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ก็นั่งรอใจจดใจจ่อจะครับตั้งแต่บ่ายโมงครึ่งมาด้วยความคาดหวังว่าญาติที่ท่านเสนอในการแสวงหาแนวทางหรือหนทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในบ้านนี้เมืองนี้โดยสันติวิธีจะได้รับคำตอบรับจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เดียวสักครู่ท่านคงตอบถ้าท่านไม่ตอบ ท่านคงปฏิบัติให้เราเห็นนะครับ-----

แต่อย่างไรก็ตามในความคาดหวังผมใคร่ขอเรียนอย่างนี้ครับว่าวันนี้สถานการณ์ดูกลามบานปลาย อันอาจจะสุดแก้ไข สมาชิกหลายท่านได้กล่าวถึง ๑๔ ตุลาคม ๖ ตุลาคม พฤษภาทมิฬ เราเห็นชัดเจนแล้วครับเราอาจเกิดสงครามกลางเมือง พุดชัดเจนได้เลยครับ เราอาจเกิดการปฏิวัติซ้ำสอง เราอาจใช้เวทีสมานี้ได้อีกครั้งเดียวในวันนี้หรือไม่อยู่ที่ ๗๗ นายกรัฐมนตรีตัดสินใจ มีทางเลือกหลายทาง แต่ดูเหมือนว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะปิดไปตั้งแต่ต้น มีคนเสนอให้ท่านตัดสินใจปรับคณะรัฐมนตรี ให้ท่านลาออก ให้ท่านยุบสภา แม้กระทั่งผู้นำฝ่ายค้านท่านเองก็บอกว่ายอมเจ็บด้วยกัน ซึ่งเหล่านี้ประชาชนก็จับตามอง อยู่ว่าอาจจะเป็นหนทางการลดเงื่อนไขของกลุ่มผู้ชุมนุมที่ท่านเรียกว่ากลุ่มแก๊งข้างถนน ซึ่งความจริงแล้ว แท้จริงแล้วเขาก็คือการเมืองภาคประชาชนอันหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ผมไม่แปลกใจเลยครับว่าความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้นนั้นเป็นสิ่งที่คาดการณ์ได้ไม่ยาก ท่านสมาชิกได้กล่าวมาแล้วก็ตรงกับข้อมูลของสิ่งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ถูกระดมเข้ามา มีความบอกกล่าวว่าย่าไปตั้งความหวังเลย สมาชิกวุฒิสภาหลายท่านก็กลับไปแล้ว เพราะเราจะกลายเป็นแค่ตรายางมาประทับให้เขาได้ใช้ พ.ร.ก. ชุกลงในวันพรุ่งนี้ ให้เขาได้ใช้อำนาจเป็นจัดการกับประชาชน หลักฐานนี้จะไม่ตรงกับที่ท่านนายกรัฐมนตรีกล่าวอ้าง หลักฐานนี้คือปืนกลคู่ี่ ผมไม่แน่ใจครับว่าเอามาทำไม ผมฟ้องพี่น้อง สื่อมวลชนและฟ้องประชาชนครับว่าปืนกลที่อยู่ในนี้คือปืนกลคู่ี่ การปราบปรามผู้ชุมนุมโดยสงบ ละมุนละม่อมใช้อะไรครับ นี่ครับหลักฐานชัดเจนครับ ตึกนี้อยู่ในทำเนียบรัฐบาล ปืนที่ใช้เป็นปืนอะไรครับ ปืนนี้ก็จ่อหัว ชัดเจนครับหน่วยอรินทราช เจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งสิ้น ๘,๐๐๐ คนในการปฏิบัติการ ทำให้ ส.ว. ทนอยู่ไม่ได้ในการอภิปรายเมื่อวันศุกร์ ผมในฐานะประธานกรรมาธิการสิทธิมนุษยชน ไปพร้อมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ไปดูให้ชัดครับว่าท่านจะฆ่าประชาชน ผมฟ้องประชาชนไว้นะครับ เหตุการณ์นับจากวันนี้เราไม่คาดเดาว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะตัดสินใจอย่างไร ทางออกมีแล้วครับมีตั้งหลายทาง ไม่ว่าท่านจะทำอะไรในทางระบบรัฐสภา จะลาออก จะยุบสภา จะไปจัดตั้งรัฐบาลแห่งชาติร่วมกันภายใต้รัฐธรรมนูญอย่างไรเราก็ไม่ว่า ในฐานะที่ผมเป็นสื่อมวลชน ในฐานะที่ผมทำงานด้านสิทธิมนุษยชน และฐานะที่ผมเป็น ส.ว. ผมคงรอท่านไม่ได้ที่ท่านตัดสินใจจะทำอะไรในวันรุ่งขึ้น เมื่อวานเราก็ติดตามข่าวด้วยความหวังว่าท่านเอง

นั่นก็เดินทางไปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปที่หัวหิน เหมือนกับเรา ส.ว. ที่ประชุมอยู่ที่หัวหิน เราทราบครับว่าท่านไปเพื่อกราบบังคมทูลฯ บางเรื่อง เราก็อยากดูครับว่า ฯพณฯ จะตัดสินใจอย่างไรในทางที่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองมาด้วยความหวัง มาด้วยความอยากเห็นบ้านนี้เมืองนี้สงบ อยากเห็นบ้านนี้เมืองนี้กลับสู่ที่ตั้ง วันนี้เราถูกตัดน้ำที่กำลังจะถูกตัด เราถูกหยุดสนามบินปิดสายการบิน เรามีความเสียหายมากมาย เราถูกปิดเส้นทางรถไฟ ผมเชื่อว่านับตั้งแต่วันที่ไม่มีใครตัดสินใจใด ๆ ในทางที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจะคลี่คลายสถานการณ์นอกจากการใช้ความรุนแรงแล้ว จะมีการประท้วงมากขึ้น ผมไม่คิดว่าการจัดการปัญหาด้วยวิธีการรุนแรง ด้วยวิธีการเฉียบขาด หรือจะอ้างว่าละมุนละม่อมใด ๆ ก็ตาม จะได้รับการคลาดสายตาไปจากสื่อมวลชนและจากโลก สิ่งที่ต้องเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีถึงการปิดโอกาสของการเสนอในสภาแห่งนี้

ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านซึ่งได้เสนอข้อเสนอดี ๆ แม้กระทั่งหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านและพรรคฝ่ายค้านก็ได้เสนอเงื่อนไขดี ๆ แต่ท่านดูเหมือนท่านบอกแล้วว่าท่านจะประทับประคองประชาธิปไตยนี้ต่อไปโดยไม่ยุบสภา ไม่ลาออก ดูเหมือนว่าท่านจะเชิญเรามาเพื่อกระทำพิธีการบอกว่าได้หารือสภาแล้ว และกำลังตัดสินใจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือหลายคนที่กำลังกระหึ้นกระหือรือจะปราบปรามประชาชนได้ทำหน้าที่อย่างสมบูรณ์แบบ ผมเรียนครับว่าถ้าหากวันใดสมาชิกวุฒิสภายังทำหน้าที่ได้ต่อไป เราจะติดตามเรื่องนี้ เราคงไม่ยอม ไม่ปล่อยให้เกิดเรื่องแบบง่าย ๆ แล้วปล่อยให้สิ่งเหล่านี้จะจารึกครับ

สุดท้ายผมใคร่ขอกราบเรียนถ้ามีโอกาสและยังวิงวอนไป ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่าท่านยังมีเวลาครับ ท่านทำการเมืองมาตลอด ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ของบ้านเมืองท่านหนึ่ง ตัดสินใจใด ๆ ที่เป็นประโยชน์ไม่ต้องห่วงหรอกครับว่าจะไม่มีคนรักษาประชาธิปไตย ไม่ต้องมีคนห่วงหรอกครับว่าจะไม่มีคนรักษาสภานี้ ถ้าท่านยุบสภาไปก็มีคนทำหน้าที่แทนนะครับ วันหนึ่งก็ต้องมีคนทำหน้าที่ต่อไปเรื่อย ๆ อย่าปล่อยให้บ้านเมืองเลยห้วงเวลาของการตัดสินใจของการแก้ไขในสิ่งที่ถูกต้อง ผมมีเรื่องวิงวอนเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีสรุปครับ

นายสมักร สุนทรเวช (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมก็คงจะเริ่มต้นด้วยการขอพระคุณทุกท่านที่ได้แสดงความคิดเห็น ผมขอยืนยันนะครับว่าเมื่อเช้าที่ผมพูดจาตอบได้เพราะมีคนมากล่าวหาผม คนที่ไม่ได้กล่าวหาผม ผมไม่เคยคิดจะตอบได้เลย เพราะมันไม่มีเหตุผล ผมไม่ต้องการให้อยู่ดี ๆ มาถึงว่า ๆ แล้วก็ทิ้งไว้ แล้วนายกรัฐมนตรีนั่งเฉย ๆ ธรรมเนียมไทยถ้ามีคนว่ากล่าวแล้วนั่งเฉยแปลว่าเป็นความจริง ผมก็หักล้างตามประเด็นพอสมควร แต่หลังจากนั้นมา นี่ผมนั่งฟังทั้งวันไม่ไปไหนเลย ก็แปลว่ามาแก้ล้างนั่งฟังหรือ แปลว่าไม่ได้เอาหูมา ผมฟังนะครับ แล้วผมเข้าใจทุกอย่างครับ มันเรียบร้อยหมดแล้วฟังจนสุด สุดท้ายผมนึกว่าทางประชาธิปไตยสุดท้าย แต่มีทางวุฒิสภาสุดท้ายผมก็ฟัง

จนสุดท้าย จะเห็นได้ชัดเจนครับ นอกจากเราที่เหลืออยู่ไม่กี่คนกันในสภา แต่คนทั้งบ้าน
ทั้งเมืองที่เขายังไม่นอนหลับเขายังอยากจะฟังตอนจบนั้น เขาก็ต้องอยากรู้ครับ
แล้วนายกรัฐมนตรีคิดอย่างไร ผมไม่เอากลับไปคิดให้ฟังหรอกครับ ผมก็จะคิดให้ฟังที่นี้
ตรงนี้ คุณสาทิพย์ ประธานโทษออกชื่อ บอกว่า ผมได้สาบาน แน่นอนครับ เพราะผม
สาบานเฉพาะพระพักตร์ สภานี้ผมอยู่มานานครับ ผมรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี
รู้การถวายสัตย์ปฏิญาณ ผมถวายสัตย์ปฏิญาณมาแล้ว กำลังนี้ถวายมาแล้ว ๙ ครั้งครับ
ถวายสัตย์ปฏิญาณมาแล้ว ๙ ครั้ง เพราะฉะนั้นผมก็รู้ขนบธรรมเนียมประเพณีที่จะต้อง
รักษาอะไรไว้อย่างไร การที่ผมจะมาฟังความนั้นผมก็ฟังความแล้วก็ชั่งน้ำหนัก แต่ลองฟัง
ดูสิครับทุกฝ่ายที่ถูกขึ้นมา ก็อบรมสั่งสอน คือคาดการณ์กันเลยว่าผมจะต้องประพัตติตัว
เป็นคนร้าย ผมจะต้องใช้การรุนแรง เอ๊ะ ก็ที่แล้วมานี้ผมไม่ได้ทำอะไรรุนแรงเลย ตำรวจกับ
ประชาชนปะทะกันเท่านั้นละครับ คนเป็นหมื่นปะทะกับตำรวจเป็นพัน แล้วก็ไม่มีใคร
เลือดตกยางออกเท่าไร ก็พยายามหาสาเหตุตรงนั้น แล้วเอาเป็นเรื่องใหญ่เลยนะครับ
เป็นเรื่องจะเป็นจะตายขึ้นมาเลย ผมสงสัยตลอดว่าให้นิมนวล ไม่ให้ทำ ก็เพราะสิ่ง
เพราะแน่ใจครับ จนปานนี้ก็ยังไม่ทำอะไร แล้วจนเวลานี้ก็ยังไม่ได้ทำอะไร แต่ฟังความ
กันแล้วว่าคาดการณ์กันไว้เลยครับ แปลว่าผมต้องเอาตำรวจเข้ามา ผมต้องจัดการ
แล้วผมประกาศไปแล้วหรือครับนี้ ผมจะเอาให้จบเด็ดขาดเลยครับ แต่บ้านเมืองไม่ต้อง
รักษาความสงบหรือครับ ปัญหาอยู่ตรงว่าผมก็ว่าผมเลือกวิธี ก็เสนอทุกวิถีทางมาละครับ
แต่ผมเลือกที่ผมจะรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้ เพราะเรานั้นอยู่ในสายตาระหว่างชาติ
ถ้าหากว่าอยู่กันมาดี ๆ แล้วมีคนมาทำอย่างนี้ ไม่ช่วยกันรักษาระบอบไว้ ระบอบฟัง
แน่อนครับจะมีคนมาอะไรต่าง ๆ ช่างมันเถอะครับ แต่ว่าระหว่างที่ยังทำได้ ผมก็รักษา
ผมจะอยู่รักษาระบอบ นี่ผมกลายเป็นคนร้ายไปแล้วหรือครับ มีคนจะต้องทำอนุสาวรีย์ผม
อย่างโน้นอย่างนี้-----

คือพูดจากันแบบพูดเองเออเองทั้งนั้นครับ พูดเองออเองทั้งนั้น อบรมสั่งสอนกันทั้งนั้น ตั้งแต่ต้นจนจบ เหมือนกับว่าผมได้ประกาศไปแล้วว่าพรุ่งนี้ผมจะเข่นฆ่าใครเท่าไร จะนั่นเท่าไร จะนั่นเท่าไร ผมตั้งใจไว้ว่าผมจะอดทน ผมจะอดกลั้น จะช่วยรักษา ผมก็ยังทำอยู่เพียงแต่ว่าตอนที่ตำรวจไปจัดการตรงนั้นก็เกิดการปะทะกันขึ้นก็เท่านั้นครับ กลายเป็นเหตุชนะครับ กลายเป็นว่าคนที่มาช่วยตัดน้ำ ตัดไฟ กลายเป็นคนได้รับการยกย่องนะครับ ว่าเขาเจ็บช้ำน้ำใจตรงนั้น เพราะเหตุที่ผมเป็นคนเลวปล่อยให้ตำรวจไปเข่นฆ่าประชาชนอย่างนั้นแล้วหรือครับ คือจ้องหาเหตุกันทุกประการ ผมก็ต้องพูดอธิบายให้ฟัง แล้วทุกอย่างผมก็ยังรักษาบ้านเมืองนี้อยู่ ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวง ท่านวุฒิสมาชิก ท่านสภาครับ แต่ผมก็ต้องนึกถึงหัวอกคนทั่วประเทศที่เขารอฟังอยู่ว่า แล้วตกลงนายกรัฐมนตรีจะอย่างไร ผมจะตัดช่องน้อยเอาตัวรอดไป แล้วมันได้อะไรครับ แล้วเขาเลิกไหมครับ เขาก็บอกว่าเขาไม่เลิก เขาจะเอาระบบใหม่เข้ามา แล้วท่านทั้งหลายยอมกันได้หรือครับ ผมไม่ยอมหรือครับ อยู่ดี ๆ จะเอาระบบ ๓๐ : ๗๐ ขึ้นมา บอกอันนี้ใช้ไม่ได้ ผมไม่ยอมหรือครับเรื่องนี้ผมประกาศได้เลยครับ มันต้องรักษาระบบของเราไว้ จะไม่ได้มีความผิดอะไรต่าง ๆ รัฐธรรมนูญจะแก้ไข ก็เป็นเหตุแก้ไขไม่ได้ รัฐธรรมนูญปากบอกแก้ไขไม่ได้ แต่จะยกเอาระบบใหม่เข้ามา ท่านทั้งหลายก็ทนฟังกันได้ พยายามพูดจาเกลี้ยกล่อมเหมือนกับว่าไม่มีอะไรหรอกก็ไปใช้สิทธิประชาชน การเมืองภาคประชาชน ก็เอาสิครับ ก็อ้าง ผมก็ไม่ได้ว่าอะไรถ้าการเมืองภาคประชาชน แล้วก็การเมืองภาคธรรมดาที่เราเป็นที่เรากันมาตลอดชีวิตการเมือง ตกลงเป็นอันว่าภาคประชาชนต้องได้รับความเคารพนับถือ แปลว่าเขาจะต้องการเลิก คือว่าที่คุณเลือกกันมา มันไม่ได้ ฉะนั้น ๓๐ ๗๐ เขาประกาศหมดครับ เขาประกาศเขาจะล้มรัฐบาล ในนี้ก็มีคนมาพูดเรื่องการกบฏ ยินดีที่จะกบฏรัฐบาลแล้วตำรวจเขาก็ใช้มาตรการข้อความ มันกลายเป็นว่าคนในบ้านเมืองนี้เขาจะนึกกันอย่างไรครับ ว่ามีคนคอยประดับประดาอะไรต่าง ๆ ผมไม่ได้คิดร้ายอะไร ผมพยายามทำให้นุ่มนวล คดีความผมบอกถ้าจะสู้ ๑๐ ปีก็เหมือนกัน จะไม่จับผมกับบอกไม่ให้ไปจับกุม จะทำอย่างไรล่ะครับ ศาลก็สั่งมาแล้ว ผมก็ยังไม่จับ ศาลบอกว่าให้จัดการได้ ก็จัดการตามถนนไปปะทะกันเข้าก็ต้องเสียตายที่เกิดขึ้นตรงนั้น แต่ว่าเหตุตรงนั้นพยายามเอาให้ได้

ทุกสาเหตุนะครับ กำลังนี้มันไม่มีเลือดตกยางออก มันไม่มีนองเลือด แล้วผมก็ยืนยันว่า
เขาไม่มีทหารออกมา มันอาจจะจะเป็นเวอร์กรมของบ้านเมืองนี้หรืออย่างไรครับ ที่ทหาร
จนปานนี้ยังไม่ออกมา แล้วก็พยายามกันต่าง ๆ อะไรจะเกิดขึ้น คือกลัวเกรงคนที่มา
ปลุกระดมข่มขู่จะให้บ้านเมืองพัง แต่คนที่จะทำหน้าที่ป้องกันกับถูกแนะนำบอกให้ออก
ให้ถอยจะได้มีอนุสาวรีย์ ผมก็คิดว่า ผมมาฟังด้วยความตั้งใจครับ แต่ว่าผมเป็นคน
ปากกับใจตรงกัน แล้วก็ไม่อ้อมค้อม เอาละผมจะเอาไปคิดดู ผมไม่คิดอย่างนั้นหรอกครับ
ผมคิดให้ฟังครับ เริ่มต้นคุณสาทิพย์บอกว่าต้องสาบาน ถูกต้องครับ เริ่มต้นตรงคำสาบาน
ต่อหน้าพระบรมรูปในนี้ครับ ผมสาบานว่าผมจะต้องรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้ แล้วถ้า
ผมจะรักษาอยู่นี้ผมผิดคำสาบานแล้วหรือครับ ถ้าผมจะรักษาระบอบประชาธิปไตย
ของบ้านเมืองนี้ไว้ให้คนทั่วโลกเขาเห็น ให้คนในประเทศเขารู้ว่าระบอบมันต้องอยู่
ทำอย่างความนุ่มนวล ทหารเขาอยู่ในที่ตั้ง ผมสั่งใช้หรือยังครับ ตำรวจต้องเอามารักษา
เพราะจะใช้ตำรวจ ผมไม่ต้องการจะประกาศอะไรให้มันเสียหาย ไม่ต้องทำลาย
บรรยากาศ พยายามทำทุกอย่าง มาแนะนำผมวันนี้ผมก็รับฟังครับ แต่ว่าผมไม่เอาไป
เก็บไว้ ผมบอกฟังแล้วผมก็อธิบายให้ฟังว่าอย่างนี้ ฟังความ ถ้าเสียงออกมาบอกว่า
จะดีนะ ช่วยกันรักษา ท่านนายกรัฐมนตรีต้องช่วยกันรักษานะ อย่าให้ใครมาทำลาย
ระบอบนี้ของบ้านเมือง เราต้องช่วยกัน สภาเราจะช่วยกันรักษาบ้านเมือง มันอุตสาหกรรม
นั้นมา เราเลือกตั้งกันมา มีคนมาขึ้นบัญชี ๓๐ : ๗๐ มันไม่ได้นะ อย่าไปนั้นนะ จะยุบสภา
ก็ช่วยคิดได้ ยุบสภาก็บอกล่วงหน้ากันหน่อย จะจัดการลาออกลงไปจะมีใคร ตัวจะเปลี่ยน
ใหม่ นี่สิครับผมคิดว่าจะปลุกฝังกันตรงนั้น ผมไม่ได้คิดว่าผมเป็นคนพิเศษ
เป็นนายกรัฐมนตรีที่มีใครมาเปลี่ยนไม่ได้ ระบอบมันต้องเปลี่ยนตัวนายกรัฐมนตรีได้ครับ
แต่ระหว่างนี้ผมได้ทำหน้าที่นายกรัฐมนตรี ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมด้วย
ผมนี้แหละครับที่เจรจากับทหารที่เขาอยู่ในที่ตั้ง จนปานนี้ทหารก็ไม่ปฏิวัติ ทำอย่างไร
ก็ไม่ปฏิวัติ นี่กลายเป็นความเลวของนายกรัฐมนตรีหรือครับ ผมทำงานให้บ้านเมือง ผม
ทำเต็มที่แล้ว ผมได้คุยเมื่อเช้าเล็กน้อยว่า ผมทำงานระหว่างประเทศด้วย เพราะว่าไปถูก
อัยยาศัย เพราะคิดว่าพอทำได้ เจรจาความกัน จะเคลื่อนจะยื่นมืออุดหนุนออกมา ผมก็
ทำงานในเรื่องต่าง ๆ เจรจาความค้าขายต่าง ๆ ผมก็ทำ ----- - ๑๓๕/๑

แต่ว่าความเคียดแค้นซึ่งชังนายกรัฐมนตรีคนก่อน และจะพาดพิงเอาผมให้ได้วันนี้ คำว่า
νομินี เมื่อเข้ามีคนมายืนยัน คุณพีระพันธุ์ ขอบพระทานโทษออกชื่อ ยืนยันเลย ประกาศว่า
ผมเป็นνομินี ไม่ครับ ไปเอาเทปมาเปิดอย่างไรก็ได้ นักข่าวถามว่าคุณเป็นνομินี
ของนายกรัฐมนตรี ทักษิณหรือเปล่า ผมย้อนถามว่าแล้วคำว่าโนมินีมันแปลว่าไหน
เป็นอย่างไร ผิดชอบอย่างไร แล้วผมก็อธิบายว่าνομินีเป็นอย่างไร ว่าบริษัทต่าง ๆ
ใครเป็นνομินีอย่างไร เท่านั้นเองครับ จะไปเปิดเทปอย่างไรก็ยังเป็นอย่างนั้นอยู่
ผมไม่เคยประกาศว่าผมเป็นνομินีนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ผมดำเนินกิจกรรมทางการเมือง
ผมเข้าตามตรอกออกตามประตู จนถึงวันนี้ะครับ ผมเดินหน้ามาถึงปานนี้
ผมประคับประคองทุกอย่าง มันเหมือนกับว่าผมเป็นคนเลวจริง ๆ แล้วยังไม่รู้ว่าตัวเองเลว
มันกลายเป็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพราะความผิดของผม ขอบพระคุณนายกรัฐมนตรี
ท่านอภิปรายหลายท่าน ที่บอกว่าเหตุมันเกิดตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ ได้กันมาโน้น
ผมมาทีหลัง แต่มันกลายเป็นว่าผมไม่ดูตัวเอง ไม่พิจารณาตัวเองทั้งหมด โอ้ย พุดจา
ทั้งหมดก็กระทบกระเทือนแตกตื้นกันกลายเป็นไป ครับ รู้ตัวเองเสียบ้าง ตัวเองเป็นอย่างนี้
ลาออกซะ จะออกอนุสาวรีย์ ทำไมเป็นอย่างนั้นล่ะครับ ผมมีสิทธิที่จะต้องพุดวันนี้
ตอนสุดท้าย เพื่อให้คนทั้งประเทศที่เขารู้แล้วตกลงนายกรัฐมนตรี สมัค สุนทรเวช จะเอา
อย่างไรกับบ้านเมือง ผมก็บอกผมจะรักษาสถาบันบ้านเมืองของเราไว้ ถ้าหากว่า
ผมยอมแพ้จนถดถอยออกไปก็จะทำให้ระบอบเราอยู่ไม่ได้ เราจะทำอย่างไรครับต่อไป
วันข้างหน้า สมาชิกพรรคพลังประชาชนอาจจะพุดจาคล้ายทำนองเดียวกัน ก็เพราะเราอยู่
พรรคเดียวกันถึงคิดทำนองเดียวกัน แต่ผมไม่ได้ไปรู้ล้ากำเกิน เมื่อเข้าผมขออภัยแล้วว่า
เพราะมาเหยียบย่ำผมผมก็ต้องชี้แจง แต่ผมทนนั่งฟังไม่ไปไหน เข้าห้องน้ำ ๓ หน
ข้าวยังไม่ได้กินเอามากินที่นี้ก็โดนตำหนิ ผมแน่ใจว่าผมทำหน้าที่ แต่ว่าทุกอย่างมันต้องมี
ทางให้เลือก ไม่ใช่พอเข้ามาประชุม เสร็จแล้วสั่งสอนต้องเอานะ ไม่เอาเป็นคนเลว
ไม่เอาเป็นคนแย่ ไม่เอาเป็นคนต่าง ๆ คาคาการณ์กันหมด คาคาการณ์กันหมดว่า
สถานการณ์จะต้องเลวทรามลงต่าง ๆ ทุกคนพุดจาเหมือนกับว่าผมได้ประกาศสงคราม
ไปแล้ว ผมประกาศเพียงแต่ว่าผมจะรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้ ผมทำอย่างนุ่มนวล
แล้วก็ยังนุ่มนวลอยู่ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นต้องถือว่าเป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น ตำรวจจับไป

๒๗ คน ก็เพราะไปปะทะกัน แล้วเราจะให้มันเกิดขึ้นอีกไหมมันก็ไม่เกิด สิ่งใหม่ ก็ไม่สิ่ง
แล้วยังคาราคาซังอย่างนั้นไหม ยังอยู่ครับ อายเขาไหม อายครับ ทำอะไรได้ไหมครับ
ทำอะไรไม่ได้ รุนแรงไม่ได้ครับ ต้องค่อย ๆ ต้องประคับประคอง แล้วบ้านเมืองมันตกลง
เป็นอันว่าฝ่ายพันธมิตรจะขึ้นตั้งพลายเป็นหรือถ้านายสมัครยังอยู่แล้วบ้านเมือง
พังครับ สมัครออกแล้วเป็นอย่างไร เรียบร้อยไหมบ้านเมือง เขาก็ประกาศออกไปแล้วเขาก็
ยังไม่พอใจ เขาจะเปลี่ยนระบอบการปกครอง เขาประกาศชัดเจนจะเปลี่ยนระบอบ
การปกครอง แต่สมาชิกสภาของเราที่มีความรู้สึกร่วมร่วมนวลกับคนพวกนี้ ผมก็บอกท่านครับ
ท่านจะคิดอย่างนั้นได้ แต่ผมต้องคิดแบบผม เพราะผมสาบานไว้ต่อหน้า
พระบรมสาทิสลักษณ์ว่าผมจะรักษาระบอบประชาธิปไตย ประชาธิปไตย
ที่พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มันเท่านั้นเองครับ ขอขอบพระคุณทั้งหมดที่ได้พูดจา
กันมาตั้งแต่ต้น ผมจะถือว่าผมมานั่งฟังและผมต้องแสดงความคิดเห็น ไม่หลบฉาก
ไปเฉย ๆ บอกผมจะไปคิดเอง ไม่ครับ อย่างนั้นแปลว่าไม่เคารพ ผมขอขอบพระคุณครับ
ที่ได้กรุณาเวลาถึงปานนี้ นี่เกือบ ๑๒ ชั่วโมง ก็ได้ทำหน้าที่กันไปแล้วครับ ทั้งหมดเป็นเรื่อง
เท่านั้น และบ้านเมืองอย่างไรก็ต้องยังอยู่ครับ แต่เราจะคิดใหม่ครับว่าเพียงแค่
นายกรัฐมนตรี ตัดสินใจว่าจะรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้ เท่านั้นแปลว่าทุกอย่าง
เลวหมด พังหมด ผมส่งไปแล้ว หรือครับ ผมให้เดินหน้าลุยหรือครับ ผมสั่งให้จัดการ
กับใครหรือครับ ผมไม่ได้สั่งอะไรเลย แล้วผมบอกจะประคับประคองบ้านเมืองอยู่ ทำไม
คนพวกนั้นปลุกระดมกระทำอะไรต่ออะไรได้ ไม่มีใครตำหนิ แต่รัฐบาลกำลังจะช่วย
ประคับประคองบ้านเมือง กลับพูดจาเหมือนกับว่า แต่ละคน ๆ พูดจาลงท้ายกัน เปิดเทป
ฟังดูสิครับ ไม่ว่าใครต่อใครลงท้ายกัน หมายความว่าถ้าไม่ฟังก็แปลว่าอย่างนั้น มึงเป็น
อย่างนั้นนะ เพราะมึงเป็นคนเลว เป็นคนจนเป็นคนต้นเหตุ ไม่ครับ ผมแน่ใจว่าผมก็รัก
บ้านเมืองนี้เหมือนกับท่านทั้งหลายทุกคน แต่ผมรักประชาธิปไตยในบ้านเมืองนี้
มากยิ่งขึ้นกว่า มากยิ่งขึ้นกว่าใครที่แนะนำให้ผมว่าลาออกไปเสียเถอะจะมีอนุสาวรีย์ ยุบสภา
ใหม่ก็ได้ จะยอมเสียสละ แต่ถ้าเราไม่เลือกรักษาไว้และจะช่วยกันดูแลหน่อย
เป็นกำลังใจอย่างนี้ผมก็ขอบพระคุณ แต่ไม่เป็นไรครับ ผมมีหน้าที่จะต้องรักษา ถ้าเรา
จะไม่แตะต้องไม่ทำอะไรเลย แล้วบ้านเมืองจะต้องพังลงไปทันทีหรือครับ เพราะพันธมิตร

จะดูใหญ่เลยอย่างนั้นหรือครับ เพราะไปทำให้ปะทะกันเข้า-----

- ๑๓๖/๑

ภาพออกไป อ่างกันตลอด อ่างกันไม่รู้จักจบ อ่างกันอย่างนี้หรือครับ ต้องปิดสนามบิน
ภูเก็ต อ่างอย่างนี้ต้องปิด อย่างนั้นหรือครับ ผมนะไม่กล้าหราชอาณาจักร ไม่กล้าจะพูด
กระทบกระเทือนอย่างไรด้วย เพราะอย่างไรครับ เพราะ ๔ สนามบินอยู่ทางภาคใต้ พูดไป
เดี๋ยวออกไปว่าเขาอีก ไม่กล้าพูดด้วยครับ ไม่กล้าออกความเห็น เอาละปิดก็ปิด บรรเทา
กับบรรเทา ผมก็มีข้อสังเกตของผม แต่ก็เก็บไว้ในใจ ทำไมภาคนี้อันนี้ไม่เกิด ภาคนี้อันนี้ไม่เกิดมันของ
พรรคอย่างนั้นะครับ เอาละครับท่านประธาน ผมใช้เวลาตอนนี้ดีก็ตื่นแล้วนะครับ
ขอพระคุณอย่างยิ่งที่ช่วยกันอยู่ ที่ช่วยอภิปราย และผมขอยืนยันว่าผมยังไม่ได้คิดร้าย
อะไรกับบ้านเมืองนี้เลย ผมยังจะประดับประดาของของผมอยู่ ผมเพิ่งแต่แสดง
ความประหลาดใจเท่านั้นเองว่าถ้าผมเลือกหนทางรักษาระบอบประชาธิปไตยไว้
จะกลายเป็นว่าผมคิดผิด มึงตายแน่ อย่ามาพูดโธ่แล้วกัน คนอย่างผมจะกลายเป็นคน
ไม่มีแผ่นดินอยู่แล้วหรือครับ มันไปพิจารณาอะไรเลวทรามต่ำช้าที่ไหน ผมใช้คำนี้
ถึงขนาดจะไม่มีแผ่นดินอยู่ อยู่กันมาดี ๆ แผล็บเดียวจะต้องไม่มีแผ่นดินอยู่ ผมไปทำอะไร
ให้ใครครับ อย่าไปอ้างนะครับว่าตุลาคมอะไรต่าง ๆ ผมมีข้อพิสูจน์ ถ้าผมสกปรก
เดินมาไม่ได้ไกลถึงขนาดนี้ ผมไม่เคยไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องพวกนั้นเลย ไม่ว่าจะรอบไหน
ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเรื่อง ๑๖ ตุลา ผมก็ไม่ได้เกี่ยว ๖ ตุลาคม ๒๕๑๙ ก็ไม่ได้เกี่ยว ปี ๒๕๓๕
ผมก็ไม่ได้เกี่ยว ถูกสอบสวนด้วยซ้ำไป ถูกตรวจทรัพย์สินด้วยซ้ำไป ไม่มีหรือครับ
ผมไม่เคยไปเกี่ยวข้อง เท่านั้นเองครับ ถ้าผมเป็นคนสกปรกผมมาไม่ได้ไกล ผมแน่ใจว่า
สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบ้านเมืองนี้มีจริง แล้วบัดนี้แหละครับ ถ้าผมคิดร้ายกับบ้านเมืองนี้ คิดร้าย
กับคนอื่นขอให้ฟ้าดินลงโทษ ให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ลงโทษอย่ามีความเจริญ แต่ว่าถ้าผมคิดดี
กับบ้านเมืองนี้ละก็ ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบ้านเมืองนี้ช่วยประดับประดาเป็นพลังใจให้ผม
แก้ไขปัญหามันให้สำเร็จด้วย ขอพระคุณทุกท่านนะครับ ขอพระคุณ
ท่านประธานครับ